UITVOERINGSVERORDENING (EU) 2021/1784 VAN DE COMMISSIE

van 8 oktober 2021

tot instelling van een definitief antidumpingrecht op gewalste platte aluminiumproducten van oorsprong uit de Volksrepubliek China

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Verordening (EU) 2016/1036 van het Europees Parlement en de Raad van 8 juni 2016 betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping uit landen die geen lid zijn van de Europese Unie ([1]) ("de basisverordening"), en met name artikel 9, lid 4,

Overwegende hetgeen volgt:

1. PROCEDURE

1.1. Inleiding

(1) Op 14 augustus 2020 heeft de Europese Commissie ("de Commissie") op grond van artikel 5 van de basisverordening ([2]) een antidumpingonderzoek geopend met betrekking tot de invoer in de Unie van gewalste platte aluminiumproducten ("AFRP's" of "het onderzochte product") van oorsprong uit de Volksrepubliek China ("de VRC" of "het betrokken land").

1.2. Voorlopige maatregelen

(2) Overeenkomstig artikel 19 bis van de basisverordening heeft de Commissie de partijen op 15 maart 2021 een overzicht van de voorgestelde voorlopige rechten verstrekt, alsook nadere gegevens over de berekening van de dumpingmarge en de marge die toereikend is om de schade voor de bedrijfstak van de Unie weg te nemen. De belanghebbenden werd verzocht binnen drie werkdagen hun opmerkingen over de juistheid van de berekeningen kenbaar te maken. De drie in de steekproef opgenomen producenten-exporteurs hebben opmerkingen ingediend ([3]). De Commissie heeft de opmerkingen in overweging genomen en waar nodig rekenfouten gecorrigeerd.

(3) Op 12 april 2021 heeft de Commissie bij Uitvoeringsverordening (EU) 2021/582 van de Commissie ([4]) ("de voorlopige verordening") een voorlopig antidumpingrecht ingesteld.

1.3. Vervolg van de procedure

(4) Na de openbaarmaking van de belangrijkste feiten en overwegingen op basis waarvan een voorlopig antidumpingrecht werd ingesteld ("mededeling van de voorlopige bevindingen") hebben de klagers, de in de steekproef opgenomen producenten-exporteurs, een niet in de steekproef opgenomen producent-exporteur, diverse gebruikers in de sector warmtewisselaars voor de automobielsector, één gebruiker in de foliesector, twee gebruikers in de sector elektrolytische condensatoren, één gebruiker in de sector aluminium composietpanelen, één gebruiker in de sector jaloezieën en zijn toeleverancier, een niet-verbonden handelaar, een importeur, de Europese vereniging van toeleveranciers van de auto-industrie, de Europese Federatie van Autoproducenten en de overheid van de Volksrepubliek China ("Chinese overheid") schriftelijke opmerkingen ingediend waarin zij hun standpunten ten aanzien van de voorlopige bevindingen kenbaar maakten. Twee producenten-exporteurs hebben nadere bijzonderheden over de berekening van hun schademarges gevraagd en ontvangen.

([1]) PB L 176 van 30.6.2016, blz. 21.
([2]) PB CL 268 van 14.8.2020, blz. 5.
([3]) Zie de overwegingen 488 en 489 van de voorlopige verordening.
([4]) Uitvoeringsverordening (EU) 2021/582 van de Commissie van 12 april 2021 tot instelling van een voorlopig antidumpingrecht op gewalste platte aluminiumproducten van oorsprong uit de Volksrepubliek China (PB L 124 van 12.4.2021, blz. 40).

(5) De partijen die daartoe een verzoek indienden, werden gehoord. De Commissie heeft hoorzittingen georganiseerd met de drie in de steekproef opgenomen producenten-exporteurs, de klagers, onderneming B, twee gebruikers in de sector warmtewisselaars voor de automobielsector, één gebruiker in de foliesector, één gebruiker in de sector aluminium elektrolytische condensatoren, een niet-verbonden handelaar, een niet-verbonden importeur en een vereniging van onafhankelijke distributeurs (Euranimi). Op verzoek van Nanshan Group ("Nanshan") vond een hoorzitting plaats tussen Nanshan en de raadadviseur-auditeur in handelsprocedures.

(6) De Commissie stelde voor een hoorzitting te organiseren met partijen met tegengestelde belangen die actief zijn in de sector gewalste platte aluminiumproducten bestemd voor warmtewisselaars voor de automobielsector ("AFRP's voor warmtewisselaars voor de automobielsector"); te weten Valeo Systèmes Thermiques SAS en verbonden ondernemingen ("Valeo") en een producent in de Unie. Laatstgenoemde partij wenste echter niet deel te nemen. Valeo betreurde het gedrag van de producent in de Unie en voerde aan dat de argumenten van Valeo inzake het bestaan (of ontbreken) van capaciteit op de markt van de Unie een grotere bewijskracht zouden moeten hebben, daar Valeo zelf de confrontatie met de betrokken producent in de Unie niet uit de weg was gegaan.

(7) Valeo erkende dat een hoorzitting met partijen met tegengestelde belangen alleen kan worden georganiseerd wanneer beide partijen met een dergelijke hoorzitting instemmen. Zoals bepaald in artikel 6, lid 6, mag het feit dat een partij deelname aan een dergelijke hoorzitting weigert niet tegen deze partij worden gebruikt. Het argument van Valeo werd daarom afgewezen.

(8) Na de mededeling van de definitieve bevindingen werden de belanghebbenden die daartoe een verzoek hadden ingediend, in de gelegenheid gesteld te worden gehoord. De Commissie heeft hoorzittingen georganiseerd met de drie in de steekproef opgenomen producenten-exporteurs, twee gebruikers in de sector warmtewisselaars voor de automobielsector en één niet-verbonden importeur. Ook vond op verzoek van Jiangsu Alcha Aluminium Group Co., Ltd. ("Jiangsu Alcha") een hoorzitting plaats tussen deze exporteur en de raadadviseur-auditeur in handelsprocedures.

(9) De Commissie is doorgegaan met het verzamelen en controleren van alle informatie die zij voor haar definitieve bevindingen nodig achtte. In dit verband was zij van mening dat de onderneming Nilo Asia PTE Ltd/Lodec Metall-Handel Niederlassung Bremen der O. Wilms GMBH ("Nilo"), die zichzelf als een niet-verbonden importeur had gepresenteerd, eigenlijk een handelaar was. De door deze onderneming beantwoorde vragenlijst werd derhalve niet in aanmerking genomen voor de definitieve bevindingen. Deze onderneming werd echter nog steeds als een belanghebbende beschouwd en bleef aan het onderzoek meewerken.

(10) Daar de belanghebbenden voldoende tijd hadden gehad om te reageren op de opmerkingen van andere partijen, en met uitzondering van antwoorden op verzoeken om informatie door de Commissie, heeft de Commissie na 17 juni 2021 ingediende opmerkingen niet in aanmerking genomen voor haar definitieve bevindingen.

(11) Op 13 juli 2021 heeft de Commissie alle belanghebbenden ingelicht over de belangrijkste feiten en overwegingen op basis waarvan zij voornemens was een definitief antidumpingrecht in te stellen op gewalste platte aluminiumproducten van oorsprong uit de Volksrepubliek China ("mededeling van de definitieve bevindingen"). Verder hebben de belanghebbenden op 13 augustus 2021 ("eerste aanvullende definitieve mededeling") en op 3 september 2021 ("tweede aanvullende definitieve mededeling") een aanvullende mededeling ontvangen. Alle partijen konden binnen een bepaalde termijn opmerkingen maken over het definitieve en aanvullende informatiedocument.

(12) Na de mededeling van de definitieve bevindingen voerde Airoldi Metalli S.p.a. ("Airoldi") aan dat haar recht van verweer was geschonden daar zij niet in de gelegenheid was gesteld om opmerkingen te maken over documenten die een dag voor de mededeling van de definitieve bevindingen aan het niet-vertrouwelijke dossier waren toegevoegd en kennelijk in aanmerking waren genomen bij het algemene informatiedocument. Op grond hiervan verzocht zij om intrekking van het algemene informatiedocument.

(13) In dit verband moet allereerst worden opgemerkt dat, zoals vermeld in overweging 10, met uitzondering van document t21.004671, alle opmerkingen waar Airoldi naar verwijst niet in aanmerking zijn genomen voor het algemene informatiedocument, aangezien deze niet tijdig waren ingediend. De in document t21.004671 aangevoerde argumenten zijn, zoals af te leiden valt uit overweging 527, van dezelfde aard als de argumenten die werden aangevoerd door andere belanghebbenden, waaronder Airoldi. Op grond hiervan was de Commissie van mening dat het recht van verweer van Airoldi niet was geschonden. Verder had Airoldi, na de mededeling van de definitieve bevindingen, de mogelijkheid om opmerkingen te maken over de niet tijdig ingediende documenten waarnaar Airoldi in haar opmerkingen verwijst.

(14) Op 28 juli 2021 verzocht de Commissie de producenten in de Unie, de importeurs, de gebruikers en hun verenigingen om informatie te verstrekken over ontwikkelingen na het OT, zodat te zijner tijd een beoordeling overeenkomstig artikel 14, lid 4, kan worden uitgevoerd.

(15) De opmerkingen van de belanghebbenden zijn onderzocht en indien passend in deze verordening in aanmerking genomen.

1.4. **Samenstelling van de steekproef**

(16) In overweging 35 van de voorlopige verordening verwees de Commissie naar een steekproef van drie producenten in de Unie die goed zijn voor 35 % van de productie in de Unie. Dat percentage was gebaseerd op gegevens voor de EU-28.

(17) Zoals bepaald in punt 1.9, zijn de definitieve bevindingen van dit onderzoek gebaseerd op gegevens voor de EU-27. Verder, zoals vermeld in overweging 191, werden bepaalde producten uitgesloten van de productomschrijving. Op basis daarvan waren de drie producenten in de Unie goed voor ruim 38 % van de productie in de Unie. De steekproef werd bijgevolg nog steeds als representatief beschouwd.

1.5. **Verzoek om anonimiteit**

(18) Na de mededeling van de voorlopige bevindingen diende één niet in de steekproef opgenomen producent in de Unie een verzoek om anonimiteit in. De rechtvaardiging van dit verzoek was dat deze belanghebbende bezorgd is dat rechtstreekse openbaarmaking haar belangen in andere landen schade zal berokkenen. Op grond van de in het gevoelige verzoek aangevoerde elementen werd het verzoek om anonimiteit ingewilligd. Er zijn geen opmerkingen ontvangen.

1.6. **Individueel onderzoek**

(19) Aangezien er geen opmerkingen over dit punt zijn ontvangen, werd overweging 43 van de voorlopige verordening bevestigd.

1.7. **Controlebezoek**

(20) Behalve de in overweging 48 van de voorlopige verordening genoemde toetsingen op afstand heeft de Commissie een aanvullende toetsing op afstand verricht van de gebruiker Amcor Flexibles Singen GmbH ("Amcor"), gevestigd te Singen, Duitsland.

1.8. **Onderzoektijdvak en beoordelingsperiode**

(21) Eén exporteur, Southwest Aluminium (Group) Co., Ltd ("SWA") voerde aan dat het onderzoektijdvak ("OT") beïnvloed werd door de COVID-19-pandemie en niet kon worden vergeleken met de andere jaren van de beoordelingsperiode.

(22) De Commissie heeft de gevolgen van de COVID-19-pandemie bij haar analyse in aanmerking genomen en heeft de in verband hiermee ontvangen opmerkingen behandeld in punt 5.1.2.2 van de voorlopige verordening en punt 5.2.2 van deze verordening. Op grond hiervan heeft de Commissie dit argument afgewezen.

(23) Aangezien er geen verdere opmerkingen over het OT en de beoordelingsperiode zijn ontvangen, werd overweging 49 van de voorlopige verordening bevestigd.

1.9. **Wijziging van geografisch toepassingsgebied**

(24) Het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland ("Verenigd Koninkrijk") behoort sinds 1 januari 2021 niet meer tot de Europese Unie. Derhalve is deze verordening gebaseerd op gegevens voor de Europese Unie zonder het Verenigd Koninkrijk ("EU27"). De Commissie heeft de klager en de in de steekproef opgenomen producenten in de Unie derhalve verzocht bepaalde delen van hun oorspronkelijke vragenlijst alleen in te vullen met gegevens voor de EU-27. De klager en de in de steekproef opgenomen producenten in de Unie hebben de gevraagde gegevens ingediend. Aangezien het verschil tussen de in de voorlopige verordening opgenomen macro-economische indicatoren en de macro-economische gegevens voor de EU-27 te wijten is aan de uitsluiting van de gegevens van één enkele producent in het Verenigd Koninkrijk, bevatten bepaalde tabellen in deze verordening orden van grootte om geen vertrouwelijke informatie in verband met die producent bekend te maken.

(25) Met betrekking tot dumping is alleen de uitvoer van de in de steekproef opgenomen producenten-exporteurs naar de EU-27 in aanmerking genomen om de definitieve dumpingmarges te berekenen.

(26) Voor de beoordeling van het belang van de Unie, tot slot, informeerde de Commissie ook naar de gevolgen van de terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk voor de vragenlijsten die waren ingevuld door niet-verbonden importeurs en gebruikers, namelijk Nova Trading S.A., Airoldi, TitanX Engine Cooling AB ("TitanX"), Multilaque SAS, Valeo, onderneming A en Amcor Flexibles Singen GmbH; in voorkomend geval heeft zij bijgewerkte gegevens ontvangen.

(27) Op 12 januari 2021 stelde de Commissie ondernemingen en verenigingen in het Verenigd Koninkrijk er via een mededeling bij het dossier ([5]) van in kennis dat zij niet langer als belanghebbenden in handelsbeschermingsprocedures konden worden beschouwd. Geen van de belanghebbenden heeft op deze mededeling gereageerd.

2. BETROKKEN PRODUCT EN SOORTGELIJK PRODUCT

2.1. Wijziging van de productomschrijving om te voorkomen dat twee verschillende antidumpingrechten van toepassing zijn op hetzelfde product.

(28) Uit het onderzoek bleek dat de antidumpingmaatregelen voor AFRP's en de bij Uitvoeringsverordening 2017/2213 van de Commissie ([6]) opgelegde antiontwijkingsmaatregelen inzake de invoer van bepaald bladaluminium elkaar enigszins overlappen als het gaat om de productomschrijving voor twee Taric-codes, namelijk 7607 11 90 44 en 7607 11 90 71. Hoewel de overlap bijzonder gering is en uitsluitend betrekking heeft op rollen van 0,03 mm tot 0,045 mm indien aangeboden met ten minste twee lagen, zou het onrechtmatig zijn om gelijktijdig en cumulatief twee verschillende antidumpingrechten toe te passen op hetzelfde product. Daarom besloot de Commissie de productomschrijving van de desbetreffende maatregelen te corrigeren om deze kwestie op te lossen en de rollen van 0,03 mm tot 0,045 mm te schrappen indien aangeboden met ten minste twee lagen. Deze correctie heeft geen wezenlijke gevolgen voor de analyse van de bevindingen van het onderzoek.

(29) Bijgevolg werden aluminiumproducten die onder de Taric-codes 7607 11 90 44 en 7607 11 90 71 vallen uitgesloten van de productomschrijving.

2.2. Argumenten betreffende de productomschrijving

(30) Zoals vermeld in de overwegingen 61 tot en met 105 van de voorlopige verordening, dienden diverse partijen uitsluitingsverzoeken in voor de volgende producten: geplateerde buizen, geplateerde platen, geplateerd en ongeplateerd aluminium voor koelribben voor gebruik bij de vervaardiging van hardgesoldeerde aluminium warmtewisselaars voor motorvoertuigen en de vervaardiging van accukoelers voor elektrische voertuigen ("AFRP's voor warmtewisselaars voor de automobielsector"); rollen aluminium voor de productie van gecoate rollen en aluminium composietpanelen; lithografische platen; accuplaten; aluminium converterfolie van 30-60 micron dik ("ACF-30-60") en gewalste platte aluminiumproducten voor gebruik bij de vervaardiging van lamellen voor jaloezieën.

(31) Na de mededeling van de voorlopige bevindingen dienden diverse partijen opmerkingen in over de voorlopige bevindingen van de Commissie, die hieronder aan de orde komen. Verder dienden vier andere gebruikers, te weten Amcor Flexibles Singen GmbH ("Amcor"), Hitachi ABB Power grids ("Hitachi"), TDK Foil Italy S.p.A. ("TDK IT") en TDK Hungary Components Kft ("TDK HU"), aanvullende vrijstellingsverzoeken in voor de volgende producten: basisaluminiumfolie, AFRP's voor gebruik bij de productie van energietransformatoren en AFRP's voor gebruik bij de productie van aluminium elektrolytische condensatoren.

([5]) t21.000389.

([6]) Uitvoeringsverordening (EU) 2017/2213 van de Commissie van 30 november 2017 tot wijziging van Uitvoeringsverordening (EU) 2017/271 van de Commissie tot uitbreiding van het definitieve antidumpingrecht dat bij Verordening (EG) nr. 925/2009 van de Raad is ingesteld op bepaald bladaluminium van oorsprong uit de Volksrepubliek China tot de invoer van bepaald enigszins gewijzigd bladaluminium (PB L 316 van 1.12.2017, blz. 17).

2.2.1. *AFRP's voor warmtewisselaars voor de automobielsector*

2.2.1.1. Procedurele aspecten

(32) Valeo voerde aan dat de opmerkingen van de European Aluminium Association ("EA") en onderneming B naar aanleiding van de mededeling van de voorlopige bevindingen te laat werden ingediend, met uitzondering van document t21.003825. Op basis van de punten 7.ii en 8.ii van het bericht van inleiding voerde Valeo aan dat de termijn om te reageren op de opmerkingen van andere partijen samenviel met de termijn voor het indienen van nieuwe feitelijke elementen en dat deze termijn, wat de opmerkingen van Valeo betreft, had moeten worden vastgesteld op 10 mei 2021. Op grond hiervan stelde Valeo dat de door EA en onderneming B na deze datum ingediende opmerkingen niet in aanmerking mochten worden genomen voor de definitieve bevindingen.

(33) De Commissie heeft dit argument afgewezen. Overeenkomstig punt 8, laatste alinea, van het bericht van inleiding en punt 5.7 van dat bericht had de Commissie EA en onderneming B verzocht om aanvullende informatie ([7]) te verstrekken in de vorm van bijwerkingen van reeds ingediende informatie of bewijsmateriaal met betrekking tot bepaalde argumenten en informatie. De aanvullende informatie was noodzakelijk voor de juiste beoordeling van argumenten van andere partijen. Wat het tijdstip van de door EA ingediende opmerkingen betreft, had de Commissie de termijn verlengd tot 28 mei 2021 na hiertoe een met redenen omkleed verzoek te hebben ontvangen ([8]). Deze opmerkingen werden derhalve binnen de gestelde termijn ingediend.

(34) Op 11 juni 2021 heeft Valeo opmerkingen ingediend over de documenten t21.003825, t21.004224, t21.004298 en t21.004304 van andere partijen. Aangezien deze documenten langer dan zeven dagen voordat Valeo haar opmerkingen indiende beschikbaar waren geweest in TRON, was de Commissie van mening dat de opmerkingen niet tijdig waren ingediend.

(35) Na de mededeling van de definitieve bevindingen stelde Valeo dat de motivering van het oordeel van de Commissie dat haar opmerkingen van 11 juni niet tijdig waren ingediend tegenstrijdig en niet onderbouwd was en het recht van verweer van Valeo schond. In het bijzonder voerde zij aan dat de Commissie het voorgelegde document weliswaar als niet tijdig ingediend beschouwde maar dat de Commissie toch was ingegaan op de opmerkingen in dat document, waardoor Valeo niet wist of de Commissie de opmerkingen in hun geheel ontvankelijk achtte en in aanmerking had genomen. Verder verwees Valeo naar het type documenten dat door EA en onderneming B waren ingediend: d.w.z. "Opmerkingen", "Verslag van de hoorzitting", "Indiening" en "Weerleggingen". Valeo stelde dat de in punt 8.ii van het bericht van inleiding genoemde termijn van zeven dagen om opmerkingen te maken over de informatie die naar aanleiding van de mededeling van de voorlopige bevindingen door andere belanghebbenden was verstrekt, niet gold voor de door haar verstrekte gegevens, die weerleggingen van weerleggingen en opmerkingen over nieuw ingediende informatie bevatten.

(36) De Commissie was dienaangaande van mening dat de in punt 8.ii van het bericht van inleiding genoemde termijn van zeven dagen evenzeer gold voor opmerkingen over door andere partijen verstrekte gegevens als voor weerleggingen van door andere partijen gemaakte opmerkingen. Ten aanzien van dit specifieke punt bevestigde de Commissie dat het document van Valeo niet tijdig was ingediend. In elk geval heeft de Commissie, zoals vermeld in overweging 10, alle voor 17 juni 2021 ingediende opmerkingen in aanmerking genomen. Aangezien de Commissie derhalve ook de opmerkingen van Valeo van 11 juni in aanmerking heeft genomen, en Valeo in de gelegenheid heeft gesteld om opmerkingen te maken over de bevindingen van de Commissie op dit punt, was de Commissie niet van mening dat het recht van verweer van Valeo was geschonden. Het argument werd daarom afgewezen.

(37) Valeo stelde ook dat aan onderneming B een zeer ruime en onredelijk lange verlenging van de termijn van zeven dagen was toegekend. In dit verband moet worden opgemerkt dat de weerleggingen van onderneming B werden ingediend binnen de termijn van zeven dagen om te reageren op de opmerkingen van andere partijen zodra laatstgenoemde beschikbaar waren in het niet-vertrouwelijke dossier, en dat geen verlenging van de termijn werd toegekend. Het argument werd daarom afgewezen.

(38) Valeo voerde ook aan dat de Commissie bepaalde documenten had genoemd die niet bekend waren gemaakt in het dossier en beweerde dat dit een schending van haar procedurele rechten vormde aangezien zij de opmerkingen van EA (t21.004221) als niet tijdig ingediend, niet ontvankelijk en derhalve niet voor een weerlegging in aanmerking komend beschouwde. Verder verwees Valeo naar punt 9 van het bericht van inleiding en was van mening dat EA op willekeurige en discriminerende wijze begunstigd was toen haar termijn om te reageren op de opmerkingen van andere partijen met 18 dagen werd verlengd, terwijl aan andere partijen doorgaans verlengingen van zeven dagen werden toegekend.

([7]) Zie documenten t21.004505 en t21.004607.
([8]) Zie document t21.004606.

(39) Het argument van Valeo betreffende de beschikbaarheid van bepaalde documenten werd legitiem bevonden aangezien de genoemde documenten na de mededeling van de definitieve bevindingen onbedoeld niet in het niet-vertrouwelijke dossier aan de partijen ter beschikking waren gesteld. Deze documenten zijn inmiddels aan het niet-vertrouwelijke dossier toegevoegd. Wat het argument van Valeo met betrekking tot de niet-ontvankelijkheid van de opmerkingen en haar beoordeling van deze opmerkingen betreft, merkte de Commissie op dat Valeo voldoende tijd had om te reageren op de opmerkingen van andere partijen, waaronder het door EA ingediende document, en dat zij ook daadwerkelijk heeft gereageerd op andere opmerkingen die enkele dagen na de door EA verstrekte gegevens waren ingediend. Verder beoordeelt de Commissie elk verzoek om een verlenging van de termijn afzonderlijk aangezien de redenen van dergelijke verzoeken per onderneming verschillen; de Commissie was van mening dat de door EA aangevoerde omstandigheden aanleiding gaven tot toekenning van de gevraagde verlenging van de termijn. In werkelijkheid heeft de Commissie geen enkel verzoek tot verlenging van de termijn in het kader van de opmerkingen na de mededeling van de definitieve bevindingen afgewezen. De Commissie was dan ook niet van mening dat zij EA op willekeurige en discriminerende wijze had begunstigd. Deze argumenten werden derhalve afgewezen.

(40) Na de mededeling van de definitieve bevindingen verzocht Valeo de Commissie om de door haar tussen 11 juni en 11 juli 2021 verstrekte gegevens ([9]) in aanmerking te nemen. De Commissie stemde hiermee in en deze opmerkingen werden in aanmerking genomen.

(41) In datzelfde verband stelde TitanX na het verstrijken van de termijn om opmerkingen te maken over door andere belanghebbenden naar aanleiding van de mededeling van de voorlopige bevindingen verstrekte informatie, dat de door onderneming B voorgelegde opmerkingen ([10]) niet tijdig waren ingediend en niet konden worden gecontroleerd. Zij nodigde de Commissie uit om haar bevindingen te baseren op de door belanghebbenden tot aan 10 mei 2021 ingediende informatie. Mocht de Commissie haar bevindingen baseren op de door onderneming B niet tijdig verstrekte gegevens, dan zou zij naar het oordeel van TitanX ook de informatie in aanmerking moeten nemen die TitanX had ingediend ter weerlegging van de argumenten van onderneming B. Verder voerde TitanX aan dat het recht van verweer van andere belanghebbenden door de opmerkingen van onderneming B was geschonden omdat daarin niet werd aangegeven welke documenten met die opmerkingen werden weerlegd of op welke onderneming zij betrekking hadden.

(42) In dit verband, en zoals vermeld in overweging 10, heeft de Commissie voor haar definitieve mededeling de na 17 juni verstrekte gegevens niet in aanmerking genomen. Om het recht van verweer van alle belanghebbenden te waarborgen, werden de op 21 juni 2021 ingediende opmerkingen van TitanX in voorkomend geval niettemin in aanmerking genomen als opmerkingen naar aanleiding van de definitieve mededeling. De Commissie bevestigde dat zij in deze verordening alle door belanghebbenden verstrekte gegevens in aanmerking heeft genomen.

(43) Wat het recht van verweer betreft, meende de Commissie niet dat de door onderneming B verstrekte gegevens het recht van verweer van andere partijen hebben geschonden. Integendeel: de door onderneming B verstrekte gegevens waarborgden, door andere belanghebbenden niet specifiek te benoemen, dat zakengeheimen, waarvan openbaarmaking nadelig zou kunnen zijn voor een der partijen of beide partijen, niet openbaar werden gemaakt. Daar het aantal partijen bij dit onderzoek dat actief is in de sector AFRP's voor warmtewisselaars voor de automobielsector beperkt is en aangezien de door onderneming B ingediende opmerkingen specifiek genoeg waren om andere partijen een redelijk inzicht in de inhoud daarvan te verschaffen, was de Commissie niet van mening dat dergelijke opmerkingen het recht van verweer van andere belanghebbenden schonden. Op grond hiervan heeft de Commissie dit argument afgewezen.

2.2.1.2. Analyse van de argumenten

(44) Na de mededeling van de voorlopige bevindingen werden opmerkingen ontvangen van drie gebruikers: de vereniging van toeleveranciers voor de automobielsector, de Europese Federatie van Autoproducenten ("ACEA"), BMW, één niet in de steekproef opgenomen exporteur, Shanghai Huafon Aluminium Corporation ("Huafon"), en EA.

(45) Diverse partijen voerden aan dat AFRP's voor warmtewisselaars voor de automobielsector en andere standaard-AFRP's die onder de productomschrijving vallen tot verschillende productklassen behoren, aangezien ze verschillende eigenschappen hebben qua legeringen en omdat de O&O- en valideringsprocessen uiteenlopen. De producent-exporteur Huafon voerde aan dat bij 95 % van de HVACR- ([11]) en andere toepassingen geen soldering wordt toegepast als lastechnologie voor AFRP's voor warmtewisselaars en dat zij voortkomen uit een ander productieproces. Huafon betoogde tevens dat toepassingen van warmtewisselaars voor HVACR en andere segmenten geen geplateerd aluminium en geplateerde buizen gebruiken. Dezelfde producent-exporteur stelde dat een zeer groot deel van de Europese AFRP-verkopen bestond uit standaardproducten zoals gedefinieerd in de klacht, waarmee de verklaring van de Commissie in overweging 69 van de voorlopige verordening wordt weersproken dat

([9]) Documenten t21.004496, t21.004676, t21.005226, t21.005296.
([10]) Document t21.004304 van 2 juni 2021.
([11]) Heating Ventilation Air Conditioning Refrigeration.

de meeste AFRP's hun eigen specificaties hebben al naar gelang de toepassing of vereisten van de betrokken eindgebruiker. Huafon voegde daaraan toe dat de producenten in de Unie niet bereid waren tot levering van de unieke producten die zij uitvoeren.

(46) Deze partijen voerden tevens aan dat deze verschillen leiden tot een gebrek aan uitwisselbaarheid.

(47) De Commissie verwees naar haar oorspronkelijke beoordeling dat AFRP's voor warmtewisselaars voor de automobielsector dezelfde chemische, technische en fysische basiskenmerken hebben als andere AFRP's die binnen de reikwijdte van het onderzoek vallen (zie de overwegingen 67 en 68 van de voorlopige verordening). Verder zijn deze producten vergelijkbaar met AFRP's voor warmtewisselaars, die ook binnen de reikwijdte van het onderzoek vallen. Deze worden gebruikt voor andere toepassingen zoals HVACR die bestaan uit soortgelijke legeringen (al dan niet geplateerd) en worden vervaardigd met behulp van dezelfde productieapparatuur. Daarnaast, zoals vermeld in overweging 73 van de voorlopige verordening en bevestigd door EA, zijn AFRP's voor warmtewisselaars voor de automobielsector niet de enige producten die worden verkocht aan eersterangstoeleveranciers (de grootste op de markt) van de automobielsector, die net als vele andere producten een O&O- en valideringsproces moeten doorlopen.

(48) De argumenten van Huafon met betrekking tot HVACR werden niet onderbouwd. In elk geval laat het bewijsmateriaal zien dat AFRP's voor warmtewisselaars voor de automobielsector en AFRP's voor HVACR dezelfde chemische, technische en fysische basiskenmerken hebben en dat deze met behulp van dezelfde productieapparatuur worden vervaardigd. Daarnaast spreken openbaar toegankelijke bronnen ([12]) het argument tegen dat AFRP's voor HVACR geen soldering toepassen als lastechnologie. Ook leverde Huafon geen bewijs voor het argument dat een zeer groot deel van de Europese AFRP-verkopen bestaat uit standaardproducten, noch dat haar producten niet door de bedrijfstak van de Unie vervaardigd of door andere producten vervangen kunnen worden.

(49) Wat de uitwisselbaarheid betreft, verwees de Commissie naar overweging 70 van de voorlopige verordening. Net als voor andere relevante producten zijn AFRP's voor warmtewisselaars voor de automobielsector mogelijk niet uitwisselbaar met andere AFRP's doordat deze al naar gelang de toepassing of vereisten van de betrokken eindgebruiker hun eigen specificaties hebben. Zoals EA aangaf maakt dit ze echter niet uniek, en ze kunnen desondanks dezelfde fysische, chemische en technische basiskenmerken hebben als andere producten die binnen de reikwijdte van het onderzoek vallen. Dienaangaande stelde EA tevens dat AFRP's voor warmtewisselaars voor de automobielsector uitwisselbaar zijn met andere AFRP's voor warmtewisselaars, aangezien ze een vergelijkbare chemische samenstelling en/of vergelijkbare specificaties binnen de voor de specifieke toepassingen relevante technische toleranties hebben. Daarom werden deze argumenten afgewezen.

(50) TitanX en Valeo stelden dat de Commissie, in overeenstemming met de rechtspraak ([13]), geen doorslaggevend belang mag toekennen aan de kennelijk identieke fysische, technische en chemische basiskenmerken van de twee productklassen. Dezelfde partijen voerden daarnaast aan dat de Commissie niet had toegelicht welke andere elementen doorslaggevend zijn om conclusies te trekken over het bestaan van dezelfde basiskenmerken tussen de twee productklassen.

(51) Allereerst moet eraan worden herinnerd dat het begrip "betrokken product" in de basisverordening niet rechtstreeks wordt omschreven en dat de Commissie op dit punt een grote beoordelingsvrijheid heeft, mits "de eis dat het betrokken product homogeen is niet volledig van de interpretatie van de basisverordening wordt uitgesloten". ([14]) Verder stelt de rechtspraak waarop de belanghebbenden zich hebben gebaseerd dat de fysische, technische en chemische eigenschappen "vanzelfsprekend belangrijk" zijn maar niet noodzakelijkerwijs prioriteit hebben. Er zijn namelijk meerdere factoren waar de Commissie zich op kan baseren, maar deze dienen ter indicatie en de Commissie is verplicht om het betrokken product aan de hand van al die criteria vast te stellen. Hieruit vloeit noodzakelijkerwijs voort dat producten die niet identiek zijn onder dezelfde definitie van het betrokken product kunnen worden geschaard, en de beoordeling of een specifiek product terecht is opgenomen moet worden

([12]) http://www.eurofoil.com/our_products/automotive_industrial.html
([13]) Arrest van het Gerecht van 18 november 2014, Photo USA Electronic Graphic/Raad, T-394/13, EU:T:2014:964, punt 41.
([14]) Arrest van het Hof van 17 maart 2016, Portmeirion Group UK, C-232/14, EU:C2016:180, punten 40-47.

gebaseerd op de door de Commissie vastgestelde kenmerken van het betrokken product. ([15]) In het onderhavige geval baseerde de Commissie haar analyse niet enkel op het feit dat AFRP's voor warmtewisselaars voor de automobielsector dezelfde fysische, technische en chemische basiskenmerken hebben als andere AFRP's. De Commissie stelde namelijk vast dat:

(1) AFRP's voor warmtewisselaars voor de automobielsector onderdeel zijn van de productgroep AFRP's voor warmtewisselaars, die niet alleen warmtewisselaars voor de automobielsector omvat, maar ook warmtewisselaars voor HVACR en andere toepassingen, en dat deze producten geplateerd of ongeplateerd kunnen zijn;

(2) de voor AFRP's voor warmtewisselaars voor de automobielsector gebruikte soorten legeringen vergelijkbaar zijn of sterk lijken op andere legeringen die worden gebruikt voor andere onder de productomschrijving vallende AFRP's;

(3) AFRP's voor warmtewisselaars voor de automobielsector voortkomen uit hetzelfde productieproces als beschreven in overweging 56 van de voorlopige verordening, waarbij in grote mate dezelfde apparatuur wordt gebruikt als voor andere AFRP's;

(4) het geen nicheproduct betreft;

(5) ze net als andere onder de productomschrijving vallende AFRP's worden verkocht aan eersterangstoeleveranciers van de automobielsector en/of zijn onderworpen aan een valideringsproces, en

(6) de prijs ervan niet aanzienlijk hoger is dan de andere producten die onder de productomschrijving van AFRP's vallen.

(52) Op grond hiervan werd het argument van TitanX en Valeo afgewezen.

(53) Diverse partijen voerden aan dat de beoordeling van de Commissie inzake de productiecapaciteit in de Unie gebaseerd was op onjuiste feiten en onvoldoende was gemotiveerd. Zij gaven aan dat de conclusies niet werden gestaafd door bewijsmateriaal of onvoldoende waren gemotiveerd en dat andere belanghebbenden geen opmerkingen konden maken over deze gegevens.

(54) TitanX en Valeo stelden dat de Commissie zich niet had mogen baseren op het besluit van DG Mededinging betreffende de overname van Impexmetal door Gränges; dat besluit veronderstelde namelijk de aanwezigheid van andere toeleveranciers, waaronder Chinese producenten, en de marktsituatie voor AFRP's voor warmtewisselaars voor de automobielsector is aanzienlijk veranderd nu de beschikbare capaciteit van toeleveranciers uit de EU tekortschiet en Chinese toeleveranciers na het instellen van antidumpingmaatregelen geen haalbare leveringsoptie meer vormen.

(55) De conclusie van de Commissie dat de bedrijfstak van de Unie voldoende capaciteit heeft om aan de huidige vraag te voldoen, zoals vermeld in overweging 75 van de voorlopige verordening, is niet uitsluitend gebaseerd op het besluit van de Commissie inzake de fusie van Gränges en Impexmetal ([16]). De Commissie baseerde zich namelijk ook op andere informatie ([17]) die reeds in het dossier was opgenomen toen zij haar voorlopige conclusies trok (die door het hierboven genoemde besluit van de Commissie werden bevestigd). Verder baseerde de Commissie zich op aanvullende informatie die werd verstrekt na de mededeling van de voorlopige bevindingen en die de voorlopige beoordeling van de Commissie bevestigde en ondersteunde. Opgemerkt dient te worden dat belanghebbenden in de gelegenheid zijn gesteld om opmerkingen te maken over deze nieuwe informatie ([18]).

(56) Valeo stelde verder dat de Commissie in de voorlopige verordening de uitgebreide informatie die duidde op een gebrek aan beschikbare capaciteit, had genegeerd. Valeo en TitanX verstrekten daarnaast in de vorm van uittreksels van e-mails aanvullende documenten die wezen op langere leveringstermijnen en capaciteitsproblemen. In dit verband stelde de bedrijfstak van de Unie dat de iets langere leveringstermijnen en de tijdelijke capaciteitsproblemen samenhingen met het plotse en krachtige herstel na de coronacrisis. Dit leidde tot een algemene toename van de vraag. Andere elementen, zoals een tekort aan containers in de VRC, droegen eveneens bij aan de verder toenemende vraag in de EU. De bedrijfstak van de Unie lichtte tevens toe dat de vraagvolumes de contractueel vastgelegde volumes te boven gingen en dat deze toename van de vraag, gezien de situatie na de coronacrisis, niet

([15]) Arrest van het Gerecht van 28 februari 2017, Yingli Energy (China)/Raad, T-160/14, EU:T:2017:125, punten 111-114.

([16]) Zaak M.9560 — Gränges/Impexmetal; besluit van de Commissie overeenkomstig artikel 6, lid 1, punt b), van Verordening (EG) nr. 139/2004 van de Raad van 20 januari 2004 betreffende de controle op concentraties van ondernemingen (de "EG-concentratieverordening") (PB L 24 van 29.1.2004, blz. 1) en artikel 57 van de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte (23.9.2020 C(2020) 6652 final), beschikbaar op: https://ec.europa.eu/competition/mergers/cases1/202050/m9560_488_3.pdf

([17]) Zie document t21.000866.

([18]) Zie document t21.004336.

onmiddellijk kon worden opgevangen zonder uitbreiding van het personeelsbestand. De bedrijfstak van de Unie voerde aan dat het daartoe behoefte had een perspectief op de middellange termijn in de vorm van getekende contracten, en geen spot-orders, zodat de verwachte volumes en het vereiste personeelsbestand kunnen worden bepaald. Ook gaf de bedrijfstak van de Unie een bevredigende uitleg waaruit bleek dat bepaalde door gebruikers verstrekte uittreksels van e-mails verkeerd konden worden geïnterpreteerd als aanwijzingen voor een structureel gebrek aan capaciteit, terwijl ze feitelijk betrekking hadden op een tijdelijk tekort.

(57) Na de mededeling van de definitieve bevindingen stelde Valeo dat zij wel moet vragen om volumes die de contractueel vastgelegde volumes te boven gaan doordat er vanwege de toenemende vraag in de sector elektrische voertuigen een steeds grotere behoefte aan AFRP's voor warmtewisselaars voor de automobielsector is. Valeo voegde daaraan toe dat vooral het onvermogen van de bedrijfstak van de Unie om snel in te spelen op de toenemende vraag wees op de belangrijke en structurele capaciteitsbeperkingen waar de bedrijfstak van de Unie mee te maken heeft.

(58) In dit verband, zelfs rekening houdend met argumenten over ontwikkelingen na het OT, was de Commissie van mening dat de bedrijfstak van de Unie zich momenteel aan de toenemende vraag aanpaste en dat de capaciteitsbeperkingen van tijdelijke aard waren. Uit deze beweringen bleek namelijk dat gebruikers met de bedrijfstak van de Unie in onderhandeling waren over nieuwe contracten. Op grond hiervan heeft de Commissie dit argument afgewezen.

(59) Daarnaast stelde de bedrijfstak van de Unie dat de voornaamste gebruikers van AFRP's voor warmtewisselaars voor de automobielsector die beweerden dat sprake is van een gebrek aan capaciteit, geen verzoeken om prijsopgaven voor de levering van aanvullende volumes bovenop de reeds bestaande contractvolumes hadden gericht aan de meeste toeleveranciers van AFRP's voor warmtewisselaars voor de automobielsector. Dit argument spreekt tegen dat er sprake is van een gebrek aan beschikbare capaciteit. De Commissie merkte in elk geval op dat uit de beschikbare informatie blijkt dat bepaalde gebruikers aanvullende hoeveelheden konden inkopen bij de bedrijfstak van de Unie, of van plan zijn dit te doen. Bijgevolg heeft de Commissie het argument dat de bedrijfstak van de Unie niet over voldoende productiecapaciteit beschikt afgewezen.

(60) Na de mededeling van de definitieve bevindingen lichtte Valeo toe dat zij geen formele offerteaanvragen had gedaan vanwege de talloze weigeringen waar zij mee te maken had gekregen, en derhalve negatieve antwoorden verwachtte. Verder stelde Valeo dat zij met een producent in de Unie in onderhandeling was over de levering van AFRP's voor warmtewisselaars voor de automobielsector.

(61) In dit verband was de Commissie van mening dat de opmerking van Valeo speculatief was en niet kon worden beschouwd als bewijsmateriaal betreffende offerteaanvragen. Ook merkte de Commissie op dat de onderhandeling waarnaar Valeo verwees geen betrekking had op aanvullende volumes maar op een contractverlenging na het OT; derhalve werden deze beweringen van de hand gewezen.

(62) Na de termijn om opmerkingen in te dienen over door andere belanghebbenden naar aanleiding van de mededeling van de voorlopige bevindingen verstrekte informatie, stelde TitanX dat de voorwaarden van haar nieuwe contract minder gunstig waren dan eerdere contracten en dat het nieuwe contract geen oplossing bood voor de problemen in verband met de inwerkingtreding van voorlopige antidumpingrechten. Ook voerde zij aan dat met het nieuwe contract de bevoorradingsproblemen niet geheel zijn opgelost aangezien TitanX nog gedurende enige tijd aangewezen zou zijn op invoer uit de VRC tegen kunstmatig hoge prijzen.

(63) Na de termijn om opmerkingen in te dienen over door andere belanghebbenden naar aanleiding van de mededeling van de voorlopige bevindingen verstrekte informatie, herhaalde Valeo dat de producenten in de Unie niet over de capaciteit beschikken om aan de totale EU-vraag naar AFRP's voor warmtewisselaars voor de automobielsector te voldoen, en verstrekte zij gevoelige documenten waarin bepaalde capaciteitsproblemen en commerciële gedragingen worden beschreven.

(64) Na de mededeling van de definitieve bevindingen stelde TitanX dat het capaciteitsprobleem waarmee de bedrijfstak van de Unie geconfronteerd wordt, gezien de duur ervan, niet als tijdelijk kan worden beschouwd. Zij maakte gewag van andere recente problemen die nadelige gevolgen hadden gehad voor haar toeleveringsketen en beklaagde zich over het opportunistische en onrechtmatige gedrag van een aantal grote producenten in de Unie.

(65) Na de mededeling van de definitieve bevindingen stelde Valeo dat de redenen waar de Commissie zich op beroept om het argument van Valeo over een gebrek aan capaciteit (herstel na de coronacrisis, vrachtkosten en onbeschikbaarheid van grondstoffen) te weerleggen, voorbijgingen aan de vele voorbeelden in het dossier die erop wijzen dat producenten in de Unie te maken hebben met chronische en systematische capaciteitsproblemen.

(66) Zelfs rekening houdend met argumenten over ontwikkelingen na het OT, was de Commissie dienaangaande van mening dat de door TitanX en Valeo beschreven situatie, gezien de duur ervan, niet systematisch, chronisch of structureel maar tijdelijk was, waardoor de bedrijfstak van de Unie zich in een context van krachtig economisch herstel na de coronacrisis aan de nieuwe marktsituatie kan aanpassen. Dit blijkt ook uit de in overweging 61 beschreven situatie die wijst op een tijdelijk probleem dat samenhangt met de instelling van voorlopige antidumpingmaatregelen. Op basis van het bewijsmateriaal tijdens het OT bevestigde de Commissie haar bevindingen dan ook en wees dit argument af.

(67) Wat de andere kwesties betreft waarnaar wordt verwezen, was de Commissie niet van mening, ook niet indien zij rekening hield met informatie over ontwikkelingen na het OT, dat deze duiden op abnormale ontwikkelingen van de zakenrelaties in het algemeen maar veeleer op onderhandelingspraktijken in een periode van spanningen op de markt. De bevindingen op basis van het bewijsmateriaal tijdens het OT blijven dan ook onveranderd. In elk geval, zoals vermeld in overweging 552, moet eraan worden herinnerd dat het doel van antidumpingmaatregelen is om eerlijke concurrentie en een gelijk speelveld te herstellen, hetgeen normaliter leidt tot een stijging van de prijzen op de markt van de Unie.

(68) Verder, zoals vermeld in overweging 56, beriep de Commissie zich niet op redenen zoals vrachtkosten en de onbeschikbaarheid van grondstoffen om het argument van Valeo betreffende een gebrek aan capaciteit te weerleggen. Zoals vermeld in overweging 152 werden die elementen aangevoerd om de recente prijsstijging te verklaren, niet het gebrek aan capaciteit. Integendeel: de Commissie baseerde zich op het economische herstel na de coronacrisis om de huidige marktsituatie te verklaren. Daarom werden deze argumenten afgewezen.

(69) Na de mededeling van de definitieve bevindingen stelde Valeo ook dat de Commissie niet alle bewijzen in het dossier in aanmerking had genomen en haar bevindingen inzake de capaciteit inzake AFRP's voor warmtewisselaars voor de automobielsector niet toereikend en coherent had gemotiveerd. Zij voegde hieraan toe dat de Commissie verplicht is alle tegenstrijdige gegevens in het dossier in aanmerking te nemen en te besluiten welke gegevens de grootste bewijskracht hebben. In het bijzonder beklaagde Valeo zich over de "buitengewoon" ontoereikende openbare samenvattingen van bepaalde documenten ([19]) die de Commissie voor haar bevindingen had gebruikt. In dit verband was Valeo van mening dat het gebruik van deze geredigeerde informatie een schending van haar recht van verweer vormde. Verder voerde Valeo aan dat de benutting van de productiecapaciteit van 54 % waarvan de bedrijfstak van de Unie gewag maakte voor AFRP's voor warmtewisselaars voor de automobielsector in 2020 in tegenspraak was met de "tijdelijke" capaciteitsproblemen in de eerste helft van 2021 en niet konden worden verklaard door het "plotse en krachtige herstel na de coronacrisis". In dit verband wees Valeo op schade door eigen toedoen, daar de bedrijfstak van de Unie in 2021 kennelijk niet in staat was te leveren terwijl deze in 2020 een zo lage bezettingsgraad had.

(70) De Commissie was het daar niet mee eens en was van mening dat zij alle relevante bewijzen in het dossier in aanmerking had genomen om te komen tot zinvolle en onpartijdige conclusies die zij toereikend en coherent had gemotiveerd. Ten eerste was de Commissie van mening dat de niet-vertrouwelijke versie van de documenten waarop zij zich baseerde een samenvatting van de gevoelige informatie bevatte die alle belanghebbenden een redelijk inzicht in de inhoud van deze informatie verschafte. Ook merkte de Commissie op dat Valeo niet om een herziene niet-vertrouwelijke versie van die documenten heeft verzocht. In dit verband meende de Commissie niet dat het recht van verweer van Valeo was geschonden. Wat de bezettingsgraad en de vermeende schade door eigen toedoen betreft, moet allereerst worden opgemerkt dat, zoals vermeld in overweging 117, de Commissie zich bij de beoordeling van de productiecapaciteit niet baseerde op de door EA verstrekte gegevens die een bezettingsgraad van 54 % in 2020 lieten zien, maar zich voorzichtigheidshalve baseerde op de zendingen door de bedrijfstak van de Unie. Verder moet worden opgemerkt dat de tegenspraak waarvan Valeo gewag maakt betrekking heeft op twee verschillende jaren (2020 en 2021) waarin de economische situatie sterk uiteenliep, hetgeen leidde tot heel verschillende niveaus van groei en vraag naar AFRP's.

(71) Verder betwistte TitanX een aantal verklaringen van onderneming B betreffende vermeende problemen om zich vanuit de VRC te laten bevoorraden, onder meer vanwege het tekort aan containers of leveringsproblemen bij Chinese leveranciers. Ook betwistte zij verklaringen dat de bevoorradingssituatie van onderneming B was verbeterd en dat producenten van warmtewisselaars de mogelijkheden om aanvullende volumes te betrekken van andere producenten in de Unie nog niet volledig hadden benut of dat de vraagvolumes voor 2022 lager zouden zijn dan in 2021.

(72) Volgens de Commissie hadden de niet-onderbouwde en tegenstrijdige beweringen van onderneming B en de daaropvolgende weerleggingen van TitanX betrekking op bedrijfsspecifieke elementen binnen een zakenrelatie die de Commissie niet kon toetsen.

([19]) t21.000866 en t21.004336.

(73) Valeo stelde daarnaast dat EA de Commissie met misleidende documenten verkeerd had voorgelicht over haar beschikbare capaciteit. EA voerde aan dat de beweringen van Valeo betreffende de door haar verstrekte gegevens onjuist en onaanvaardbaar waren. Ook betoogde zij dat deze argumenten niet gestaafd werden met bewijsmateriaal in het niet-vertrouwelijke dossier. De Commissie bevestigde de opmerking van EA en wees het argument van Valeo op dit punt af.

(74) Diverse belanghebbenden voerden aan dat de investeringen door de bedrijfstak van de Unie niet toereikend zouden zijn om te voldoen aan de verwachte toename van de vraag vanwege de overstap van voertuigen met een verbrandingsmotor naar elektrische/hybride voertuigen tussen nu en 2026. In dat verband was ACEA van mening dat de toename van de vraag de capaciteitsproblemen zou verergeren.

(75) TitanX voerde aan dat er een gebrek aan beschikbare capaciteit is voor wat betreft de levering van AFRP's voor warmtewisselaars voor de automobielsector die worden gebruikt voor de productie van koelapparatuur voor aandrijfsystemen van bedrijfsvoertuigen. Naar verwachting zal de vraag naar deze producten in 2021 toenemen en waarschijnlijk zal deze trend zich in 2022 doorzetten.

(76) Valeo en de bedrijfstak van de Unie verstrekten dienaangaande hun verbruiksprognose tot aan 2026 voor wat betreft AFRP's voor warmtewisselaars voor de automobielsector. Deze prognoses waren gebaseerd op het aantal lichte voertuigen dat per motortype zal worden geproduceerd en op het gewicht dat AFRP's voor warmtewisselaars voor de automobielsector per motortype (verbranding, elektrisch, volledig hybride, "plug-in" hybride, mild hybride enz.) zullen vertegenwoordigen.

(77) Uitgaande van de prognose van de bedrijfstak van de Unie zal het verbruik van/de vraag naar AFRP's voor warmtewisselaars voor de automobielsector naar verwachting toenemen van [195-215] ([20]) duizend ton in 2019 tot [220-270] duizend ton in 2026, hetgeen neerkomt op een algemene stijging van 28 %. In zijn gedetailleerde berekeningen gaf de bedrijfstak van de Unie een transparant overzicht van het gewicht aan AFRP's voor warmtewisselaars voor de automobielsector per auto (op basis van door leden van European Aluminium verstrekte marktgegevens) en de verwachte voertuigproductie per motortype (gebaseerd op Ducker Frontier/LMC Automotive ([21]) van augustus 2020). Op zijn beurt gaf Valeo slechts aan dat de totale beschikbare capaciteit van de Unie gemiddeld 17 % lager zou zijn dan de vraag in de periode 2021-2027, zonder andere informatie te verstrekken waarover andere partijen opmerkingen konden maken.

(78) Zoals vermeld in overweging 34, waren de opmerkingen van Valeo van 11 juni 2021 niet tijdig ingediend en had een deel van de opmerkingen betrekking op een document met capaciteits- en aanbodprognoses ([22]) dat door EA voorafgaand aan de mededeling van de voorlopige bevindingen aan het dossier was toegevoegd, en waartoe Valeo reeds toegang had.

(79) In haar overige opmerkingen beaamde Valeo het verbruiksvolume voor het jaar 2019 en stelde zij dat dit volume ook voor het jaar 2021 gold. Valeo was echter van mening dat EA het productievolume ten onrechte gelijk had verdeeld over voertuigen met een verbrandingsmotor en andere hybride voertuigen (circa 50 % en 50 %), aangezien het aandeel van hybride voertuigen in 2026 veel hoger zou zijn (circa 73 % tegenover 27 %). In dit verband verwees Valeo naar IHS Markit, een marktonderzoeksbureau dat naar verluidt door de hele automobielsector wordt geraadpleegd en waarop Valeo een beroep deed voor haar prognose ([23]). Er kon echter niet met zekerheid worden vastgesteld dat de informatie afkomstig was van IHS. De berekeningen van Valeo omtrent het aandeel voertuigen met een verbrandingsmotor in 2026 uitgaande van de EA-prognose zijn in elk geval onjuist. EA verwacht namelijk dat voertuigen met een verbrandingsmotor dan 40 % (en niet 50 %) van de productie zullen vertegenwoordigen. Ook de bewering van Valeo dat de door EA verwachte totale productie in 2026 rond 16 miljoen voertuigen zou bedragen is onjuist, aangezien EA voor dat jaar een totale productie van circa 20 miljoen vermeldde.

(80) Op zoek naar een andere bron van informatie raadpleegde de Commissie een door de Boston Consulting Group ("BCG") gepubliceerd artikel ([24]) dat was verstrekt door de Europese vereniging van toeleveranciers van de auto-industrie (Clepa) en dat bevestigde dat het aandeel van voertuigen zonder verbrandingsmotor in de komende jaren zal toenemen. Volgens deze bron zal het verwachte marktaandeel van voertuigen met een verbrandingsmotor (diesel en benzine) in 2025 teruglopen tot 36 %, d.w.z. veel dichter bij het percentage van EA dan dat van Valeo. Bijgevolg was de Commissie van mening dat de prognoses van EA over de toekomstige marktontwikkelingen betreffende voertuigen met een verbrandingsmotor een nauwkeuriger beeld gaven van de verwachte trends in de komende vijf jaar.

([20]) Gezien de gevoeligheid van sommige cijfers zijn deze in orden van grootte weergegeven.

([21]) LMC omschrijft zichzelf als de grootste onafhankelijke en uitsluitend op de automobielsector gerichte aanbieder van wereldwijde prognoses en marktgegevens op het gebied van autoverkopen, productie, aandrijfsystemen en elektrificatie.

([22]) Zie document t21.001354.

([23]) Bron: IHS - 2020M06.

([24]) https://www.bcg.com/publications/2021/why-evs-need-to-accelerate-their-market-penetration

(81) Valeo stelde ook dat EA van mening was dat voertuigen met een verbrandingsmotor en hybride voertuigen een even grote hoeveelheid AFRP's voor warmtewisselaars voor de automobielsector vereisen, hetgeen kennelijk in tegenspraak is met tussen onderneming B en Valeo uitgewisselde informatie, waaruit blijkt dat het aandeel van c.q. de vraag naar AFRP's voor warmtewisselaars voor de automobielsector groter is voor hybride voertuigen dan voor voertuigen met een verbrandingsmotor.

(82) In dit verband moet allereerst worden opgemerkt dat EA wat het verbruik van AFRP's voor warmtewisselaars voor de automobielsector betreft wel degelijk een onderscheid maakte tussen voertuigen met een verbrandingsmotor en hybride voertuigen, en van mening was dat hybride voertuigen gemiddeld meer AFRP's voor warmtewisselaars voor de automobielsector zouden vereisen dan voertuigen met een verbrandingsmotor. Ten tweede kan de tussen de producent in de Unie onderneming B en Valeo uitgewisselde informatie niet representatief worden geacht voor het feitelijke verschil tussen standaard voertuigen met een verbrandingsmotor en hybride voertuigen. Deze informatie geldt namelijk alleen voor een bepaald product dat gebruik maakt van AFRP's voor warmtewisselaars voor de automobielsector (koelsysteem), en de genoemde hoeveelheden vertegenwoordigen slechts een fractie van het inkoopvolume van Valeo voor 2019 of het OT. Ook het effect van de omvang van het project en een mogelijke toename van het aantal door de downstream-OEM-gebruiker bestelde onderdelen konden niet worden vastgesteld. Ten derde bleek uit het onderzoek dat het aandeel van AFRP's voor warmtewisselaars voor de automobielsector per model zal verschillen al naar gelang het type hybride voertuig (mild-/plug-in/volledig hybride). Mild-hybride voertuigen vereisen namelijk nauwelijks meer AFRP's voor warmtewisselaars voor de automobielsector dan voertuigen met een verbrandingsmotor, en eerstgenoemden zullen tussen nu en 2026 een groot deel van de voertuigen zonder verbrandingsmotor vertegenwoordigen. Op grond hiervan en bij gebrek aan andere opmerkingen betreffende de per type voertuig vereiste hoeveelheid AFRP's voor warmtewisselaars voor de automobielsector, was de Commissie van mening dat de schatting van EA omtrent de verbruiksratio voor verschillende typen voertuigen redelijk was.

(83) Wat de bestaande capaciteit en investeringen in aanvullende capaciteit betreft, voerden sommige partijen aan dat de Commissie de gegevens van de in de steekproef opgenomen producent in de Unie Elval niet mag extrapoleren naar de hele bedrijfstak van de Unie. Ook stelde Valeo dat, op basis van "buitengewoon accurate en conservatieve gegevens" en uitgaande van haar verbruiksprognose, het door onderneming B gepresenteerde investeringsplan niet volstond om aan de verwachte vraag naar AFRP's voor warmtewisselaars voor de automobielsector tussen 2022 en 2025 te voldoen. Op haar beurt voerde Clepa aan dat de bedrijfstak van de Unie zijn investeringen in de uitbreiding van de capaciteit niet door overtuigend bewijs staafde of ontoereikend motiveerde. Valeo voerde daarnaast aan dat de verklaring van onderneming B dat zij de maximale capaciteit van het machinepark bijna heeft bereikt in tegenspraak was met de door onderneming B in document t21.004224 gepresenteerde prognose van de bezettingsgraad van [80-88 %] voor 2021.

(84) Allereerst moet worden opgemerkt dat de Commissie de gegevens van Elval niet heeft geëxtrapoleerd naar de bedrijfstak van de Unie en deze informatie alleen voor Elval in aanmerking heeft genomen. Wat de gegevens van onderneming B betreft, baseerde Valeo zich verder op een onjuiste aanname inzake de toewijzing van productiecapaciteit aan AFRP's voor warmtewisselaars voor de automobielsector. Valeo hanteerde de toewijzing van [60-70 %] aan warmtewisselaars, die slechts gold voor 2021, namelijk voor de hele periode 2022-2026, terwijl onderneming B aangaf dat de extra geïnstalleerde capaciteit zou worden toegewezen aan warmtewisselaars al naar gelang de handelsvoorwaarden, maar in ieder geval gelijke tred zou houden met de vraag. Hierdoor schatte Valeo de installatie van aanvullende capaciteit voor producten die gebruik maken van warmtewisselaars [30-40 %] te laag in.

(85) Naar aanleiding van de opmerkingen van Clepa verzocht de Commissie de bedrijfstak van de Unie om de gevoelige informatie die in de vorm van beantwoorde vragenlijsten, bewijsstukken en andere gevoelige documenten reeds in het dossier beschikbaar was, aan te vullen met extra bewijsmateriaal dat beschikbaar is voor andere partijen en om bepaalde cijfers toe te lichten en bepaalde correcties door te voeren. De door EA ([25]) en onderneming B ([26]) verstrekte aanvullende informatie bevestigde de voorlopige bevindingen.

(86) Afgezien daarvan zag de Commissie niet in hoe de prognose van de bezettingsgraad en de verklaring van onderneming B met elkaar in tegenspraak zouden zijn. Anders dan Valeo beweerde, stelt onderneming B namelijk niet dat zij haar productiecapaciteit volledig benut maar dat zij een dergelijke bezettingsgraad bijna heeft bereikt, terwijl de prognose van de bezettingsgraad van [80-88 %] betrekking heeft op het hele jaar 2021; de situatie op een bepaald moment (wanneer onderneming B haar maximale capaciteit bijna heeft bereikt) mag dus niet worden geëxtrapoleerd en vergeleken met een prognose die betrekking heeft op een heel jaar.

(87) Samenvattend stelde de Commissie de volgende vraag- en aanbodprognoses ("AP") op voor 2021 en 2026.

([25]) Zie document t21.004336.
([26]) Zie document t21.004298.

Tabel 1

Aanbod van en vraag naar AFRP's voor warmtewisselaars voor de automobielsector in de EU (1 000 ton)

	AP 2021	AP 2026 zonder invoer uit de VRC	AP 2026 met invoer uit de VRC	AP 2026 van Valeo zonder invoer uit de VRC	AP 2026 van Valeo met invoer uit de VRC
Vraag	[200-220]	[265-275]	[265-275]	[295-315]	[295-315]
Invoer uit China	[20-30]		[20-30]		[20-30]
Invoer uit Turkije	[15-25]	[15-25]	[15-25]	[15-25]	[15-25]
Capaciteit van de Unie	[180-200]	[180-200]	[180-200]	[195-215]	[180-200]
Aanvullende capaciteit		[50-70]	[50-70]	[50-70]	[50-70]
Overschot (*tekort*)	[15-25]	[5-10]	[25-35]	*-[10-20]*	[5-15]
% van vraag	9,5 %	2,3 %	11,7 %	*-5,5 %*	2,7 %

(88) De bovenstaande waarden zijn ontleend aan de volgende bronnen. Voor de tabel hierboven was de vraag gebaseerd op de verbruiksprognose van EA ([27]) die werd aangepast aan de door BCG aangebrachte splitsing tussen voertuigen met en zonder een verbrandingsmotor. De verbruiksprognose van Valeo ([28]) werd gemeld als ingediend.

(89) Na de termijn om opmerkingen in te dienen over door andere belanghebbenden naar aanleiding van de mededeling van de voorlopige bevindingen verstrekte informatie, verstrekte Valeo herziene prognosecijfers die gebaseerd waren op een marktverslag van onderzoeksbureau IHS Markit uit mei 2021. Op basis van dat verslag en het door Valeo voorspelde gewicht per motortype van AFRP's voor warmtewisselaars voor de automobielsector, voerde Valeo aan dat de vraag, na een verwachte toename van de autoproductie en een versnelling van de elektrificatietrend, in 2026 [320-350] duizend ton zou bedragen. Op basis hiervan betoogde zij dat de vraagprognose van EA een nog grotere onderschatting van de toekomstige vraag inhield en herhaalde zij dat de bedrijfstak van de Unie niet aan de huidige vraag kon voldoen; op dit punt verstrekte zij uitgewisselde e-mailberichten. Ook herhaalde Valeo dat de geplande investeringen van de bedrijfstak van de Unie ontoereikend waren om aan de toekomstige vraag te voldoen.

(90) Na de mededeling van de definitieve bevindingen maakte Valeo verder bezwaar tegen het feit dat de Commissie zich op het artikel van BCG had gebaseerd om de schattingen van Valeo omtrent de toekomstige vraag naar AFRP's voor warmtewisselaars voor de automobielsector op diverse gronden te verwerpen, en meende zij dat de vraagprognose van de Commissie verouderd was en moest worden herzien in het licht van de nieuwe prognose. Verder verwees Valeo naar het wetgevingspakket "Fit for 55" in het kader van de Europese Green Deal als een belangrijke ontwikkeling die niet in aanmerking was genomen bij andere prognoses en dat nadrukkelijk voorstellen bevat om de netto-uitstoot van broeikasgassen te verminderen en de gemiddelde uitstoot van nieuwe auto's vanaf 2030 met 55 % en vanaf 2035 met 100 % terug te dringen ten opzichte van 2021. In deze context stelde zij dat de vraagprognose van tabel 1 en overweging 87 verouderd was en dat toekomstige prognoses aanzienlijk zouden toenemen als gevolg van de Green Deal. Zij verzocht de Commissie dan ook om de vraagprognose van Valeo te hanteren, die was gebaseerd op het verslag van IHS Markit uit mei 2021 en waaruit een snellere toename van de toekomstige vraag naar AFRP's voor warmtewisselaars voor de automobielsector naar voren kwam dan uit de verslagen die eerder door Valeo of EA werden verstrekt. Verder voerde Valeo aan dat IHS Markit een betere bron was dan Ducker en LMC Automotive ("LMC"), dat het verslag actueler was (op het moment van de gegevensverstrekking) en toegankelijk voor andere partijen (via relevante, niet-vertrouwelijke versies of bij aankoop).

(91) Het door Valeo herhaalde argument (zie overweging 89) dat de bedrijfstak van de Unie niet aan de huidige vraag kon voldoen werd reeds behandeld in overwegingen 64 en 66.

([27]) Zie document t21.001354.
([28]) Zie document t21.003632.

(92) Naar aanleiding van de opmerkingen van Valeo over het bestaan van actuelere informatie werd EA verzocht om een bijgewerkte vraagprognose te verstrekken. De vraagprognose die EA verstrekte was gebaseerd op twee bronnen: IHS Markit Light Vehicle Production Forecast van 5 juli 2021 en DuckerFrontier (mei 2021) gebaseerd op LMC Automotive Q1/2021. De gegevens van IHS Markit waren uiterst gedetailleerd en omvatten de verwachte productievolumes per productieland, waardoor de in Unie te produceren hoeveelheden konden worden bepaald. De gegevens van LMC Automotive over het eerste kwartaal van 2021 hadden niet enkel betrekking op de markt van de Unie en werden op basis van de productieprognose van IHS Markit van 5 juli 2021 neerwaarts gecorrigeerd om overeen te komen met de EU-27. Verder werden de gegevens van LMC Automotive tevens gebruikt om de splitsing tussen de verschillende motortypes tot stand te brengen. Op basis van deze bijgewerkte statistieken en op basis van het door EA bepaalde gewicht per motortype van AFRP's voor warmtewisselaars voor de automobielsector, voorspelde EA dat de vraag zou toenemen van [188-195] duizend ton in 2019 tot [222-263] duizend ton in 2026.

(93) Naar aanleiding van de door EA verstrekte gegevens merkte Valeo op dat de ondergrens voor 2026 lager was dan de door de Commissie in tabel 1 geschatte vraag, en dat deze waarde onlogisch was gezien de verwachte toename van de vraag in verband met de elektrificatie van de automobielsector.

(94) In dit verband merkte de Commissie op dat, in tegenstelling tot eerdere vraagprognoses, de meest recente prognose van EA uitsluitend betrekking had op de EU-27, hetgeen verklaarde waarom in de prognose een lagere ondergrens werd gehanteerd, ondanks een aanzienlijke toename van de vraag. Daarom was de Commissie van mening dat de schatting van EA logisch was aangezien deze overeenkomstig de elektrificatietrend een toename van de vraag in de periode 2019-2026 liet zien.

(95) Valeo voerde daarnaast aan dat de door EA gebruikte bronnen betrekking hadden op een periode die voorafging aan de door de Commissie op 14 juli 2021 aangekondigde Fit for 55 Green Deal, maar dat EA dat element niet in aanmerking had genomen bij haar schatting van de vraag. Op basis hiervan stelde zij dat EA niet naar beste vermogen had meegewerkt. Verder verzocht Valeo de Commissie om de toekomstige vraag te schatten op basis van hetzij het in overweging 90 genoemde verslag van IHS Markit na de schatting opwaarts te hebben gecorrigeerd om rekening te houden met het effect van de Green Deal dan wel de nieuw ingediende ([29]) geactualiseerde cijfers van LMC Automotive van 29 juli 2021, die kennelijk rekening hielden met het effect van de Green Deal. Op basis hiervan kwam de vraagprognose van Valeo voor 2026 uit op [340-380] duizend ton.

(96) De Commissie was van mening dat EA naar beste vermogen had meegewerkt aangezien EA de meest recente cijfers van IHS Markit had gebruikt waarover zij beschikte. In elk geval is IHS Markit, volgens Valeo en een "in de bedrijfstak toonaangevende vereniging", een betere bron dan Ducker en LMC. Verder was de Commissie van mening dat de door EA verstrekte informatie recent genoeg was om de toekomstige vraag zo nauwkeurig mogelijk te schatten. Bovendien leverde Valeo geen bewijs waaruit bleek dat onderzoeksbureaus zoals IHS Markit en LMC niet hadden geanticipeerd op de aangekondigde Green Deal, met name gelet op het feit dat zij regelmatig dergelijke verslagen opstellen en dat de aankondiging van de Green Deal slechts formaliseerde wat marktdeskundigen reeds hadden voorzien ([30]). Verder, zoals aangegeven door Valeo, zou over nauwkeurige toekomstprognoses hoe dan ook overleg worden gevoerd met haar OEM-afnemers om de toekomstige behoeften te bepalen.

(97) De Commissie nam ook de door Valeo ingediende recentste prognoses in overweging, maar wees die af omdat de analyse van de door Valeo verstrekte informatie waarnaar in de overwegingen 89 en 95 wordt verwezen, en die in haar opmerkingen over de definitieve mededeling werd ondersteund door onderliggende gegevens, liet zien dat haar vraagprognoses (gebaseerd op IHS Markit of LMC) te hoog geraamd waren aangezien ze niet alleen betrekking hadden op motormontage en autoproductie in de Unie, maar ook motormontage en autoproductie in andere landen zoals het Verenigd Koninkrijk, Rusland en Turkije omvatten. De door Valeo gebruikte verslagen van IHS Markit overschatten de jaarlijkse motormontage in de Unie in de periode 2021-2026 namelijk met ruim 18 %. Hoewel de verstrekte LMC-verslagen geen uitsplitsing naar autoproducerend land mogelijk maakten, sloegen ze duidelijk op een groter geografisch gebied dan de Unie aangezien ze GOS-landen en vermoedelijk andere landen omvatten, waaronder het Verenigd Koninkrijk en Turkije, waar aanzienlijke hoeveelheden auto's worden geproduceerd. Op basis hiervan werd het geografische toepassingsgebied van deze statistieken te groot geacht en mogen ze niet worden gebruikt om de vraag naar AFRP's voor warmtewisselaars voor de automobielsector in de Unie te beoordelen. In deze context was de Commissie van mening dat de door EA verstrekte vraagprognose, zoals vermeld in overweging 103, geschikter was daar deze enkel betrekking had op de EU en gebaseerd was op een voldoende recent verslag van IHS Markit dat, zoals vermeld in overweging 90, door Valeo wordt beschouwd als een betere bron dan Ducker en LMC.

([29]) Zie document t21.005701.

([30]) Ducker, The Electrification Trend's Impact on the Aluminum Industry, https://ducker.com/the-electrification-trends-impact-on-the-aluminum-industry/

(98) Na de mededeling van de definitieve bevindingen stelde TitanX dat de vraagprognose van de Commissie verouderd was en bedrijfsvoertuigen buiten beschouwing liet. Zij verwees naar de Europese Green Deal en de aangekondigde wetgevingsvoorstellen die tot doel hebben de uitstoot van broeikasgassen in het algemeen en in de automobielsector in het bijzonder te verminderen. In deze context voerde zij aan dat de nieuwe emissiedoelstellingen het tempo van de elektrificatie in de auto-industrie zou versnellen en zou leiden tot een toename van de vraag naar AFRP's voor warmtewisselaars voor de automobielsector. In dit verband verzocht zij de Commissie om de in overwegingen 89 en 104 genoemde vraagprognose van Valeo in aanmerking te nemen.

(99) Wat het argument van TitanX inzake bedrijfsvoertuigen betreft, hield de Commissie, zoals vermeld in overweging 115, om de vraag naar enkel lichte voertuigen voorzichtig te beoordelen, slechts rekening met 85 % van het gemiddelde volume van voor de vervoerssector bestemde zendingen naar de EU. De resterende 15 % bestond uit zendingen die bestemd waren voor bedrijfsvoertuigen. Bij gebrek aan informatie die duidde op uiteenlopende conclusies op dit punt of bewijsmateriaal met betrekking tot de toekomstige vraag naar bedrijfsvoertuigen, werd ervan uitgegaan dat de bedrijfstak van de Unie voldoende capaciteit had om aan de vraag van deze specifieke sector te voldoen. Dit argument werd derhalve afgewezen.

(100) Na de aanvullende mededeling betwistten Valeo en Clepa de benadering van de Commissie om de autoproductie in landen zoals Turkije, Rusland en het Verenigd Koninkrijk van haar berekeningen uit te sluiten. In dit verband betoogde Valeo op basis van statistische gegevens van Eurostat en haar eigen gegevens dat een groot aantal warmtewisselaarcomponenten naar Rusland, Turkije en het Verenigd Koninkrijk wordt uitgevoerd. Ook voerde zij aan dat de productie van warmtewisselaarcomponenten in deze landen zeer beperkt is en dat deze landen sterk afhankelijk zijn van invoer uit de Unie. Op haar beurt voerde Clepa aan dat de voertuigproductie buiten de Unie verantwoordelijk is voor een aanzienlijk deel van de productie door toeleveranciers van de automobielsector in de EU en dat de productiecapaciteit voor warmtewisselaars voor de automobielsector buiten de EU beperkt is. Clepa voerde ook aan dat het aandeel van EU-onderdelen of EU-toegevoegde waarde in in het Verenigd Koninkrijk, Rusland of Turkije geproduceerde voertuigen aanzienlijk was. Clepa betoogde derhalve dat de uitvoer aanzienlijke inkomsten oplevert voor toeleveranciers van de automobielsector in de EU en dat de productie van toeleveranciers van de automobielsector niet alleen zou moeten worden vastgesteld aan de hand van de voertuigproductie in de EU zelf, maar ook aan de hand van de productie in de bredere regio. Op basis hiervan stelden Valeo en Clepa dat de vraag naar AFRP's voor warmtewisselaars voor de automobielsector gebaseerd zou moeten zijn op de feitelijke behoeften van producenten van warmtewisselaars voor de automobielsector, ongeacht de bestemming van hun producten. Verder voerde Valeo aan dat als de voor uitvoer bestemde warmtewisselaars voor de automobielsector niet in aanmerking worden genomen, het belang van de Unie niet naar behoren kan worden beoordeeld.

(101) Zoals vermeld in overweging 145 erkende de Commissie dat er sprake is van uitvoer van warmtewisselaarcomponenten door bepaalde producenten van warmtewisselaars voor de automobielsector. De Commissie betwistte evenwel dat voor de beoordeling van de vraag in de EU rekening moet worden gehouden met de autoproductie in deze landen als geheel. Het argument dat die landen sterk afhankelijk zijn van invoer uit de Unie werd namelijk niet met bewijsmateriaal gestaafd. Zoals Valeo erkende, hadden de statistieken van Eurostat niet uitsluitend betrekking op warmtewisselaars voor de automobielsector en omvatten deze ook andere producten. Valeo erkende weliswaar dat er in deze landen productiecapaciteit voor warmtewisselaars voor de automobielsector bestaat, maar kwantificeerde niet de door haar vermelde productiecapaciteit van de binnenlandse producenten van warmtewisselaars voor de automobielsector. Daarnaast kon niet worden uitgesloten dat deze markten worden bevoorraad door andere binnenlandse leveranciers van warmtewisselaars voor de automobielsector ([31]) dan die welke worden genoemd door Valeo of door niet in de EU gevestigde producenten van warmtewisselaars voor de automobielsector. Op basis hiervan was de Commissie van mening dat Valeo niet had aangetoond dat in de Unie gevestigde producenten van warmtewisselaars voor de automobielsector dusdanig veel aan deze landen leverden dat hun markten sterk afhankelijk waren van de producenten van warmtewisselaars voor de automobielsector in de Unie. Verder meende de Commissie dat de argumenten van Clepa niet specifiek genoeg waren aangezien deze geen betrekking hadden op warmtewisselaars voor de automobielsector in het bijzonder maar op de exportactiviteiten van toeleveranciers van de automobielsector in het algemeen.

(102) Op basis van de elementen in het dossier erkende de Commissie het bestaan van bepaalde commerciële banden tussen in de Unie gevestigde producenten van warmtewisselaars voor de automobielsector en autofabrikanten in landen zoals Rusland, Turkije en het Verenigd Koninkrijk. Bij gebrek aan specifieke informatie aan de hand waarvan de uitvoer van warmtewisselaars voor de automobielsector naar deze landen kan worden vastgesteld, kon de Commissie haar bevindingen niet baseren op het geografische toepassingsgebied waarnaar Valeo in haar prognose van de vraag naar AFRP's voor warmtewisselaars voor de automobielsector verwees. In elk geval was de Commissie

([31]) De Commissie heeft in Turkije, Rusland en het Verenigd Koninkrijk de volgende producenten van warmtewisselaars voor de automobielsector gevonden: www.yetsan.com.tr, https://www.denso.com/tr/en/about-us/company-information/dntr/, https://www.akg-turkey.com/en/akg-group/about-akg-turkey/, https://www.oris.com.tr/, https://www.hanonsystems.com/En/Company/Network#tab1-3 en https://karyergroup.com/ (Turkije); https://www.ugmk.com/en/activities/radiators/, http://www.trm-nn.ru/ru/produktciya/ en https://luzar.ru/en/about/ (Rusland); en https://www.mahle.com/en/about-mahle/locations/great-britain.jsp; https://www.denso.com/uk/en/about-us/company-information/dmuk/ en https://www.alutec.co.uk/ (Verenigd Koninkrijk)

van mening dat de vraag op de markt van de Unie voornamelijk gebaseerd zou moeten worden op de autoproductie in de Unie, met name in het licht van de Green Deal, die uitsluitend betrekking heeft op de Unie. Verder zou de bedrijfstak van de Unie nog altijd aanvullende hoeveelheden kunnen leveren die vereist zijn voor de productie van voor de uitvoer bestemde warmtewisselaars voor de automobielsector, getuige de analyse van de vraag zoals gepresenteerd in overweging 127 en van het aanbod zoals gepresenteerd in tabel 1. Bovendien kunnen producenten van warmtewisselaars voor de automobielsector in de Unie een vergunning aanvragen om AFRP's in het kader van de regeling actieve veredeling in te voeren; als deze vergunning door de douaneautoriteiten overeenkomstig de douanewetgeving wordt verleend, zou zij hen in staat stellen de daaruit voortkomende warmtewisselaars voor de automobielsector vervolgens uit te voeren zonder de antidumpingrechten verschuldigd te zijn. De last en het financiële effect op de exportactiviteiten van producenten van warmtewisselaars voor de automobielsector zouden derhalve uiterst beperkt zijn. Op basis hiervan werden de argumenten van Valeo en Clepa afgewezen en was de Commissie van mening dat het belang van de Unie naar behoren was beoordeeld.

(103) Op 12 augustus 2021 verstrekte EA een bijgewerkte prognose voor de vraag naar AFRP's voor warmtewisselaars voor de automobielsector op basis van een gedetailleerder rapport van IHS Markit over de productie van lichte voertuigen uitgesplitst naar motortype. Dat verslag werd tegelijkertijd met het in overweging 91 genoemde verslag van 5 juli 2021 bekendgemaakt, en deze verslagen kwamen met elkaar overeen. Op basis hiervan steeg de lage prognose van EA van 222 naar 232 duizend ton. De op DuckerFrontier/LMC Automotive Q1/2021 gebaseerde prognose van EA bleef met 263 duizend ton ongewijzigd.

(104) Bij het vergelijken van het verslag van IHS Markit van 5 juli 2021 met het naar motortype uitgesplitste verslag van LMC van 29 juli 2021 constateerde de Commissie dat de gegevens van LMC, die kennelijk rekening hielden met het wetgevingspakket "Fit for 55", voor het jaar 2026 een veel groter aandeel voor voertuigen met een verbrandingsmotor (40 %) verwachten dan de gegevens van IHS Markit van 5 juli (22 %) die vóór de aankondiging van "Fit for 55" bekend waren gemaakt en door EA werden gebruikt voor haar prognose.

(105) Op basis van het bovenstaande was de Commissie van mening dat het moeilijk was om het niveau van de vraag naar AFRP's voor warmtewisselaars voor de automobielsector voor 2026 met een hoge mate van nauwkeurigheid te voorspellen aangezien de tenuitvoerlegging van het wetgevingspakket "Fit for 55" ten aanzien van de elektrificatie van de vervoerssector en van lichte voertuigen in het bijzonder nog met een aantal onzekerheden omgeven is. In elk geval was de Commissie van mening dat de vraagprognose van EA redelijk was, ongeacht of deze gebaseerd is op de meest recente gegevens van IHS Markit zoals aanbevolen door Valeo of op de hogere waarden van de gegevens van LMC.

(106) Na de aanvullende mededeling merkte Valeo op dat de constateringen van de Commissie met betrekking tot de gegevens van LMC van 29 juli 2021 onjuist waren. Valeo wees erop dat de gegevens van LMC niet alleen betrekking hadden op de EU-27, maar ook rekening hielden met de tragere elektrificatie-inspanningen van de auto-industrie in Turkije en Rusland, een gevolg van het feit dat het in die landen ontbreekt aan met de Green Deal vergelijkbare wetgeving. Op basis hiervan voerde Valeo aan dat de gegevens van LMC volledig en betrouwbaar waren, en daarom door de Commissie in aanmerking hadden moeten worden genomen. Verder voerde zij aan dat de Commissie geen relevante gegevens presenteerde over het aandeel voertuigen met een verbrandingsmotor, elektrische en hybride voertuigen en dat de Commissie de gegevens van LMC in aanmerking zou moeten nemen bij haar beoordeling van de verwachte vraag naar AFRP's voor warmtewisselaars voor de automobielsector op grond van het feit dat IHS Markit weliswaar de meest gezaghebbende bron is, maar de gegevens van LMC de enige gegevens in het dossier zijn die het effect van de aangekondigde Green Deal kwantificeren.

(107) Bij gebrek aan beschikbare gegevens van LMC per productieland was de Commissie niet in staat om de opmerkingen van Valeo over het tragere tempo van de elektrificatie in Rusland en Turkije waar LMC naar verluidt rekening mee hield, te bevestigen. In elk geval, zoals vermeld in de overwegingen 97 en 101, was de Commissie van mening dat het geografische toepassingsgebied van de gegevens van LMC niet geschikt was om de binnenlandse vraag te beoordelen; dat de door EA verstrekte informatie voldoende recent was om de toekomstige vraag in te schatten; en dat er aanwijzingen zijn dat marktdeskundigen hadden geanticipeerd op de aankondiging van de Green Deal. Daarnaast verstrekte Valeo geen bewijs waaruit bleek dat onderzoeksbureaus als IHS Markit niet hadden geanticipeerd op de aangekondigde Green Deal. Bij gebrek aan passende, dat wil zeggen tot de EU-27 beperkte gegevens van LMC beschouwde de Commissie de gegevens van IHS Markit van 5 juli derhalve als de meest recente en meest passende grondslag voor de beoordeling van de vraag naar AFRP's voor warmtewisselaars voor de automobielsector in 2026. Daarnaast merkt de Commissie op dat Valeo IHS logischerwijze niet kan beschouwen als een meer gezaghebbende bron dan LMC om vervolgens de Commissie te verzoeken de gegevens van LMC te gebruiken, temeer daar diens geografische toepassingsgebied inadequaat is. Op grond hiervan werd dit argument afgewezen.

(108) Na de aanvullende mededeling verstrekte Valeo op basis van de gegevens van LMC van 29 juli 2021 nieuwe simulaties betreffende de verwachte capaciteit en investeringen van de bedrijfstak van de Unie. Valeo stelde dat de bedrijfstak van de Unie niet aan de toekomstige vraag in de periode 2021-2027 kon voldoen, zelfs niet wanneer de autoproductie met 18 % zou worden verlaagd.

(109) In dit verband moet worden opgemerkt dat deze nieuwe simulaties werden verstrekt na de termijn voor het maken van opmerkingen over de definitieve mededeling en dat de aanvullende mededeling geen betrekking had op capaciteit of investeringen in de Unie. Op basis hiervan konden deze elementen niet in aanmerking worden genomen. In elk geval, zoals vermeld in overweging 107, konden de gegevens van LMC niet worden aanvaard. Verder was de Commissie van mening dat de gegevens van LMC, zelfs met 18 % teruggebracht, de verwachte vraag binnen de EU-27 nog altijd veel te hoog raamden. Op basis van de meest recente gegevens van IHS Markit (5 juli 2021) vertegenwoordigde de productie in niet-EU-landen in de periode 2021-2027 namelijk tussen 26,8 en 30,5 % van de autoproductie in de EU, en geen 18 %. Op basis van het bovenstaande werd dit argument afgewezen.

(110) Na de aanvullende mededeling voerden Valeo en Clepa aan dat de conclusie van de Commissie dat de vraag van de Unie kon worden geabsorbeerd door de capaciteit van de bedrijfstak van de Unie en de verwachte invoer uit derde landen onvoldoende gemotiveerd was en niet werd onderbouwd door een kwantitatieve analyse. Meer in het bijzonder stelde Valeo dat de aanvullende mededeling, anders dan het algemene informatiedocument, geen met tabel 1 vergelijkbare samenvatting bevatte, waardoor Valeo haar recht van verweer niet naar behoren kon uitoefenen en geen opmerkingen kon maken over de toereikende capaciteit in de EU om aan de vraag naar AFRP's voor warmtewisselaars voor de automobielsector te voldoen. Daarnaast stelde Valeo dat de aanvullende mededeling niet inging op de "tientallen e-mails en ander door Valeo ingediend bewijsmateriaal" met betrekking tot de herhaalde weigering door producenten in de Unie om voldoende hoeveelheden AFRP's voor warmtewisselaars voor de automobielsector te leveren. Doordat dergelijke bewijzen niet naar behoren waren beoordeeld, zo betoogde Valeo, was de aanvullende mededeling onvoldoende gemotiveerd en berustte zij op een kennelijk onjuiste beoordeling van de feiten.

(111) In dit verband was de Commissie van mening dat het aanvullende informatiedocument voldoende gedetailleerde informatie bevatte over de gegevens die waren verstrekt naar aanleiding van het algemene informatiedocument en dat de partijen zich eenvoudigweg op de oorspronkelijk door de partijen verstrekte gegevens konden baseren. Verder rapporteerde het aanvullende informatiedocument, zoals weergegeven in de overwegingen 92 en 98, de meest recente prognose van de vraag naar AFRP's voor warmtewisselaars voor de automobielsector, zoals ingediend door EA. De Commissie had gebruik gemaakt van informatie die de partijen ter beschikking stond en Valeo kon de verwachte vraag in tabel 1 voor het jaar 2026 eenvoudigweg vervangen door de informatie in het aanvullende informatiedocument, dat tevens verwees naar de door EA verstrekte gegevens. Daarom was de Commissie van mening dat de aanvullende mededeling de vereiste motivering en kwantitatieve analyse bevatte. Wat het recht van verweer van Valeo betreft, was de Commissie van mening dat de aanvullende mededeling voldoende gedetailleerd was om Valeo in staat te stellen haar recht van verweer uit te oefenen. De aanvullende mededeling betreffende de capaciteit van de bedrijfstak van de Unie bevatte bovendien geen nieuwe elementen die niet reeds in het niet-vertrouwelijke dossier beschikbaar waren.

(112) Verder was de Commissie van mening dat het door Valeo aangeleverde bewijsmateriaal met betrekking tot de bevoorradingsproblemen geen aanvullende mededeling rechtvaardigde aangezien de aard van die argumenten niet nieuw was. Die argumenten werden reeds behandeld in overweging 91.

(113) Valeo voerde ook aan dat de bevindingen van de aanvullende mededeling niet logisch en ontoereikend gemotiveerd waren. In de kern betoogde zij dat aangezien de Commissie had geconcludeerd dat de bedrijfstak van de Unie niet over voldoende capaciteit zou beschikken om aan een vraag van [295-315] ([32]) duizend ton te voldoen, deze geen hogere vraag uitgaande van de prognose van Valeo van liefst [340-380] ([33]) duizend ton zou kunnen absorberen. Op basis hiervan voerde zij aan dat de Commissie de gevolgen van de Green Deal veronachtzaamde.

(114) Zoals vermeld in overweging 97, was de Commissie van mening dat de eerdere en meest recente vraagprognoses van Valeo niet gebaseerd waren op een passende geografische reikwijdte en de autoproductie in de Unie en, bijgevolg, de vraag naar AFRP's voor warmtewisselaars voor de automobielsector aanzienlijk overschatten. Op basis van de meest recente prognoses inzake de autoproductie en gebruikmakend van de passende geografische reikwijdte zoals vermeld in overweging 98, was de Commissie van mening dat de van 232 tot 263 duizend ton uiteenlopende ramingen van EA redelijk waren. Op basis hiervan en van de geschatte capaciteit van de bedrijfstak van de Unie en invoer uit derde landen, concludeerde de Commissie dat er voldoende capaciteit zou zijn om de toename van de vraag te absorberen, ongeacht of er op de markt al dan niet invoer uit de VRC blijft bestaan. Op grond hiervan werd het argument afgewezen.

([32]) Zie tabel 1, voorlaatste kolom.
([33]) Zie overweging 99.

(115) De invoer uit China van AFRP's voor warmtewisselaars voor de automobielsector werd gebaseerd op de door Valeo verstrekte gegevens. De invoer uit Turkije werd beoordeeld op basis van bewijsstuk nr. 11 van EA, waarin zendingen in hetzelfde formaat als in document t21.004336 zijn opgenomen. Voorzichtigheidshalve werd ervan uitgegaan dat slechts 85 % van het gemiddelde volume van voor de vervoerssector bestemde zendingen naar de EU in de jaren 2017-2019 bestond uit AFRP's voor warmtewisselaars voor de automobielsector die niet bestemd waren voor lichte voertuigen.

(116) Na de mededeling van de definitieve bevindingen zette Valeo vraagtekens bij de uit Turkije ingevoerde hoeveelheden, maar zij gaf niet aan op welke gronden en verstrekte geen bewijsmateriaal ter staving van haar argumenten. Zoals vermeld in overweging 89 werd een dergelijk invoervolume voorzichtig geraamd op basis van aan EA gerapporteerde zendingen uit Turkije naar de EU. Op grond hiervan werd dat argument afgewezen.

(117) De capaciteit van de Unie werd gebaseerd op door EA verstrekte gegevens met betrekking tot zendingen van AFRP's voor de productie van warmtewisselaars in de vervoerssector. Dit is een vrij voorzichtige schatting aangezien de feitelijke productie en capaciteit mogelijk veel hoger zijn dan de zendingen. In dezelfde geest werd ervan uitgegaan dat slechts 85 % van het gemiddelde volume van voor de vervoerssector bestemde zendingen in de EU in de jaren 2017-2019 bestond uit AFRP's voor warmtewisselaars voor de automobielsector die niet bestemd waren voor lichte voertuigen Het capaciteitscijfer van Valeo werd aan dezelfde gegevens ontleend.

(118) Na de mededeling van de definitieve bevindingen voerde EA aan dat de Commissie zich niet had mogen baseren op de zendingsgegevens die overeenkomen met haar verkopen, maar op de aan de Commissie medegedeelde capaciteit, die in het OT [400-450] duizend ton bedroeg ([34]).

(119) In antwoord op die opmerkingen voerden Valeo en TitanX aan dat de gerapporteerde capaciteit niet aan de orde kwam in het niet-vertrouwelijke dossier, dat zij vanwege de te late indiening van dergelijke informatie geen opmerkingen konden maken over de inhoud ervan en dat het geen relevante uitleg over de gebruikte methode bevatte, behalve dat de informatie was verkregen van ondernemingen binnen EA. Verder vroegen zij zich af hoe de verstrekte gegevens waar EA naar verwees zich verhielden tot sommige eerder verstrekte gegevens ([35]). Daarnaast voerden zij aan dat bij de gerapporteerde capaciteit rekening had moeten worden gehouden met de validering van de producenten in het kader van grote warmtewisselaarprojecten. Op basis hiervan stelden zij dat hun recht van verweer was geschonden door het ontbreken van gedetailleerde toelichtingen in het niet-vertrouwelijke dossier. Verder voerden Valeo en TitanX aan dat de gerapporteerde capaciteit onrealistisch was gezien de lage bezettingsgraad die werd gerapporteerd voor het OT en de daaruit voortvloeiende tijdelijke capaciteitsproblemen in de eerste helft van 2021, hetgeen kennelijk opportunistisch en onrechtmatig prijsstellingsgedrag door de bedrijfstak van de Unie in de hand had gewerkt. Op basis hiervan sloten Valeo en TitanX zich aan bij de benadering van de Commissie wat de capaciteit betreft.

(120) In dit verband was de Commissie van mening dat de door EA gerapporteerde capaciteit geen rekening hield met capaciteit die door de bedrijfstak van de Unie normaliter wordt toegewezen aan andere AFRP's voor warmtewisselaars voor de automobielsector of aan andere, met behulp van dezelfde apparatuur vervaardigde producten. Aangezien de Commissie zich voor haar bevindingen niet had gebaseerd op document t21.004414, was de Commissie niet van mening dat het recht van verweer van Valeo of TitanX was geschonden, hoewel zij erkende dat de niet-vertrouwelijke versie van het document geen relevante samenvatting van de gevoelige inhoud daarvan bevatte. Op basis hiervan en om de productiecapaciteit op voorzichtige wijze te rapporteren, bevestigde de Commissie haar benadering en baseerde zij haar capaciteitsraming op de zendingen in de Unie. Het argument van EA werd derhalve afgewezen.

(121) Na de aanvullende mededeling voerde Valeo aan dat, overeenkomstig de door de Commissie gehanteerde methode om de marktvraag te beoordelen, bij de beoordeling van de capaciteit van de bedrijfstak van de Unie de AFRP's voor warmtewisselaars voor de automobielsector die uiteindelijk bestemd zijn voor de productie van auto's in niet-EU-landen, buiten beschouwing zouden moeten worden gelaten.

(122) Zoals toegelicht in overweging 117 werd de capaciteit van de Unie voorzichtig beoordeeld op basis van de voor de markt van de Unie bestemde zendingen. Aangezien deze indicator de hoeveelheid die de bedrijfstak van de Unie kon leveren aan de markt van de Unie voorzichtig weergeeft, was de Commissie niet van mening dat een dergelijke hoeveelheid neerwaarts moest worden bijgesteld om rekening te houden met het aandeel warmtewisselaars voor de automobielsector dat naar niet-EU-landen wordt uitgevoerd en met door de bedrijfstak van de Unie vervaardigde AFRP's wordt geproduceerd. In elk geval gaf Valeo niet aan hoeveel in de Unie vervaardigde warmtewisselaars voor de automobielsector naar niet-EU-landen werden uitgevoerd. Op grond hiervan werd dit argument afgewezen.

([34]) Zie document t21.004414.

([35]) t21.000610, t21.000866 en t21.004336.

(123) De aanvullende capaciteit die naar verwachting door de bedrijfstak van de Unie wordt toegevoegd, werd ingeschat op basis van de in overweging 88 vermelde indiening van Valeo, de door onderneming B over deze specifieke kwestie verstrekte gegevens aangevuld met concreet bewijsmateriaal betreffende investeringsprojecten ([36]), en de gecontroleerde informatie van de betrokken in de steekproef opgenomen producent in de Unie.

(124) Na de mededeling van de definitieve bevindingen zette Valeo vraagtekens bij de investeringen in aanvullende capaciteit van de bedrijfstak van de Unie voor de jaren 2022 en 2023, en voerde aan dat deze vanwege proefdraaien, optimalisering van de apparatuur en het wegnemen van knelpunten vóór 2024 niet volledig operationeel zou zijn. Ook had Valeo twijfels over hoe de investeringen in AFRP's voor warmtewisselaars voor de automobielsector worden verdeeld.

(125) Deze argumenten werden echter niet door bewijsmateriaal gestaafd. In elk geval gaf de bedrijfstak van de Unie aan dat zijn capaciteit de ontwikkeling van de marktvraag zou volgen en dat de aanvullende capaciteit zou worden toegewezen aan AFRP's voor warmtewisselaars voor de automobielsector, mits sprake was van eerlijke marktvoorwaarden.

(126) Uitgaande van de bovenstaande voorzichtige schatting was de Commissie van mening dat de bedrijfstak van de Unie voldoende capaciteit had om te voldoen aan de bestaande vraag en dat er voldoende reservecapaciteit was. Wat de toekomstige vraag betreft, concludeerde de Commissie dat er, met het oog op de aanvullende capaciteit, voldoende aanbod zou zijn om de toename van de vraag op te vangen, ongeacht of er op de markt al dan niet invoer uit de VRC blijft bestaan. In elk geval kon worden verwacht dat de invoer uit de VRC deels zou voortduren tegen geen schade veroorzakende prijzen.

(127) De Commissie merkte tevens op dat de vraag voor het jaar 2026, gebaseerd op de gegevens van IHS Markit van 5 juli 2021 voor de EU-27 en de interne raming van Valeo betreffende het gewicht per motortype van AFRP's voor warmtewisselaars voor de automobielsector, nog altijd lager zou zijn dan het aanbod van materiaal op de markt van de Unie, ongeacht of dit door de bedrijfstak van de Unie wordt geleverd of uit derde landen wordt betrokken.

(128) Rekening houdend met de verbruiksprognose van Valeo, en met inachtneming van de gecorrigeerde prognoses betreffende de aanvullende capaciteit zoals toegelicht in overweging 118, concludeerde de Commissie dat er een tekort aan materialen zou ontstaan indien de invoer uit de VRC volledig zou wegvallen. Dit tekort zou echter veel geringer zijn (5,5 %) dan het tekort dat Valeo voor de periode 2022-2027 (17 %) of voor het jaar 2026 (21,7 %) verwachtte. Mocht de invoer uit de VRC in dezelfde hoeveelheden voortduren, dan zou een dergelijk tekort in elk geval verdwijnen. Op basis van het bovenstaande werden de argumenten met betrekking tot capaciteit, investeringen en tekort aan materialen met het oog op de toegenomen vraag afgewezen.

(129) De gebruikers en hun vereniging, ondersteund door ACEA, voerden aan dat de Commissie, gezien het gebrek aan beschikbare capaciteit, de gevolgen van de maatregelen niet op passende wijze had beoordeeld. Zij stelden dat zelfs wanneer de capaciteit beschikbaar was, validering op de korte termijn een struikelblok zou vormen en dat het Europese aanbod de invoer uit de VRC niet snel zou kunnen vervangen. Op basis hiervan voerden zij tevens aan dat zij grote commerciële risico's liepen en afnemers dreigden kwijt te raken. Clepa voegde hieraan toe dat voor een aantal wereldwijde klantprojecten, waarbij hetzelfde onderdeel wordt geproduceerd, dezelfde materialen nodig zijn om consistentie tussen de outputs te waarborgen. Dit argument werd echter niet gestaafd met bewijsmateriaal dat betrekking had op AFRP's voor warmtewisselaars voor de automobielsector. In diezelfde lijn betoogde ACEA dat het niveau van de voorlopige maatregelen de productiekosten fors zou doen stijgen.

(130) Valeo gaf aan dat een snelle vervanging niet mogelijk was omdat, volgens haar prognose betreffende het aanbod van AFRP's voor warmtewisselaars voor de automobielsector in 2021, geen gevalideerde Chinese legeringen beschikbaar zijn op de EU-markt en er geen alternatieven bestaan. Ook Valeo en diverse andere partijen voerden aan dat dubbele inkoopkanalen (waarbij hetzelfde product gelijktijdig wordt ingekocht bij meerdere toeleveranciers) door de afnemers meestal niet werd geaccepteerd.

(131) De Commissie merkte op dat voor diverse specifieke legeringen die veelvuldig worden ingekocht door Valeo, laatstgenoemde deze in de afgelopen jaren van een producent in de Unie had betrokken en vervolgens had vervangen door producten met dezelfde technische specificaties uit de VRC. Daarnaast beschikte de Commissie over bewijsmateriaal dat de betrokken producent in de Unie de vereiste capaciteit had om dit specifieke product te leveren en de gebruiker niet genoodzaakt zou zijn helemaal opnieuw een valideringsproces te doorlopen. De bewering van Valeo was bovendien gebaseerd op een aanbodprognose voor 2021, terwijl de voor het onderzoektijdvak (2019 en 2020) verstrekte informatie haar argument niet staafde. Bijgevolg wees de Commissie het argument af dat de betrokken legeringen niet langer konden worden aangekocht op de markt van de Unie.

([36]) Zie document t21.004298.

(132) Het bewijsmateriaal liet zien dat bepaalde afnemers dubbele inkoopkanalen eisen en dat bepaalde gebruikers alternatieve oplossingen vinden voor hun aankopen van AFRP's voor warmtewisselaars voor de automobielsector wanneer zij geconfronteerd worden met bevoorradingsproblemen. Dit wordt tevens ondersteund door de databank met aanbodprognoses van Valeo voor de jaren 2019 en 2020, die erop wijst dat een aanzienlijk deel van het uit China afkomstige materiaal in die jaren een tweede gevalideerde bron in de EU had. Dubbele inkoopkanalen vormen verder bewijs dat dezelfde legeringen en materialen gelijktijdig gevalideerd zijn voor Chinese en Europese toeleveranciers.

(133) EA bevestigde eveneens dat de verschuiving van inkopen in China naar inkopen in de Unie reeds plaatsvond in 2021, onder meer door een aantal grote afnemers. Verder gaf de onderneming aan dat het momenteel uit China ingevoerde materiaal oorspronkelijk vooral door de bedrijfstak van de Unie werd geleverd, voordat hun plaats ingenomen werd door goedkope leveranciers. Dit vormt verder bewijs dat vervanging van de invoer uit de VRC door aanbod uit de bedrijfstak van de Unie snel kan plaatsvinden. Daarnaast gaf EA aan dat het vervangen van leveranciers niet tijdrovend en kostbaar is maar het gevolg is van een normalisering van de prijsstelling nadat antidumping-maatregelen zijn ingesteld.

(134) Ten aanzien van gelijkwaardige legeringen betoogde Valeo voorts dat de scheefgroei tussen 2019/2020 en 2021 samenhing met de inkoop en ontwikkeling van accukoelplaten en dat deze informatie cruciaal is om de gevolgen van validering te beoordelen. Wat dubbele inkoopkanalen betreft, voerde Valeo aan dat ondanks de correctie van de Commissie, minder dan [GEVOELIG] % van de uit de VRC ingevoerde AFRP's voor warmtewisselaars voor de automobielsector een tweede gevalideerde leveringsbron in de EU had.

(135) Ten aanzien van substitutie en validering moet er allereerst aan worden herinnerd dat volgens de gegevens met betrekking tot de periode na het OT waarover de Commissie beschikt gebruikers van AFRP's voor warmtewisselaars voor de automobielsector in de beoordelingsperiode het merendeel van hun AFRP's in de EU kochten.

(136) Ten aanzien van gelijkwaardige legeringen moet worden opgemerkt dat hoewel niet mag worden voorbijgegaan aan gegevens met betrekking tot de periode na het OT, de bevindingen van dit onderzoek voornamelijk moeten worden gebaseerd op gegevens die betrekking hebben op het onderzoektijdvak. De beschikbare informatie betreffende één gebruiker liet zien dat verreweg de meeste ingevoerde legeringen een equivalent in de EU hadden voor de jaren 2019 en 2020. Wat het jaar 2021 betreft, daalde het percentage in de VRC gekochte legeringen dat een equivalent had in de Unie, als gevolg van de ontwikkeling van uit de VRC betrokken AFRP's voor accukoelplaten, maar vormde nog altijd ruim de helft van het uit de VRC ingevoerde volume. Gelet op de historische gegevens betreffende het OT en de meest recente gegevens verwierp de Commissie het argument van Valeo dat "gevalideerde Chinese legeringen niet beschikbaar zijn op de markt van de Unie".

(137) Ten aanzien van dubbele inkoopkanalen was de Commissie van mening dat het bewijsmateriaal waarnaar in overweging 132 wordt verwezen en het aanzienlijke aandeel van AFRP's voor warmtewisselaars voor de automobielsector die dubbel ingekocht werden, volstonden om het argument dat "dubbele inkoopkanalen niet vaak werden geaccepteerd door de afnemers" te weerleggen.

(138) Na de mededeling van de definitieve bevindingen herhaalde TitanX dat haar mogelijkheden om AFRP's voor warmtewisselaars voor de automobielsector te betrekken van andere producenten ernstig werd ondermijnd door met validering samenhangende obstakels die op korte termijn niet konden worden overwonnen. Bij gebrek aan nieuw bewijsmateriaal op dit punt of opmerkingen over de bevindingen van de Commissie, werd dit argument afgewezen.

(139) De gebruikers en hun vereniging stelden met steun van ACEA tevens dat de situatie op de Amerikaanse markt verschilt van de situatie in de EU, aangezien er in de EU of andere landen geen beschikbare capaciteit is, en omdat de Amerikaanse administratieve toetsingsprocedure meer flexibiliteit biedt dan de basisverordening.

(140) Allereerst, zoals vermeld in de overwegingen 126 en 127, concludeerde de Commissie dat de bedrijfstak van de Unie voldoende capaciteit had om de huidige en toekomstige vraag op te vangen, op voorwaarde dat marktvoorwaarden van toepassing zijn.

(141) Ten tweede, hoewel de Amerikaanse en Europese handelsbeschermingsregels verschillen, voorziet de basisverordening krachtens artikel 11, lid 3, in tussentijdse toetsingen die het in bepaalde omstandigheden mogelijk maken de geldende maatregelen te herzien. Artikel 11, lid 8, van de basisverordening bepaalt ook dat antidumpingrechten kunnen worden terugbetaald als aan bepaalde voorwaarden wordt voldaan.

(142) Op basis van het bovenstaande werden de argumenten betreffende validering, vervanging, dubbele inkoopkanalen en verschillen met de Amerikaanse markt afgewezen.

(143) De gebruikers en hun vereniging voerden tevens aan dat de rechten wezenlijke gevolgen zouden hebben voor hun financiële situatie en dat zij vanwege hun financiële situatie een kostenstijging in verband met aanzienlijke antidumpingrechten of valideringskosten niet konden absorberen. De gebruiker MAHLE GmbH ("Mahle") voegde hieraan toe dat de Commissie er ten onrechte van was uitgegaan dat Mahle voor de coronacrisis winstgevend was.

(144) EA gaf aan dat het niveau van de antidumpingmaatregelen redelijk was om een gelijk speelveld te waarborgen en normale concurrentievoorwaarden te herstellen.

(145) De Commissie merkte op dat de definitieve maatregelen minder vergaand zijn dan de voorlopige maatregelen. Verder bleek uit het onderzoek dat gebruikers hun AFRP's voor warmtewisselaars voor de automobielsector vooral in de EU aankochten. Op basis hiervan was zij van mening dat de maatregelen slechts een beperkte invloed zouden hebben op de financiële situatie van de gebruikers. Wat Mahle betreft, was de Commissie door het ontbreken van een beantwoorde vragenlijst niet in staat om het effect van de maatregelen op haar financiële situatie te beoordelen. De door Valeo verstrekte informatie betreffende de gevolgen van de maatregelen schoot daarnaast op sommige punten tekort en toonde aan dat de gevolgen ervan werd overschat. Uit het onderzoek bleek tevens dat een groot deel van de door de gebruikers in de VRC ingekochte AFRP's voor warmtewisselaars voor de automobielsector werd verkocht aan niet-EU-landen. Bijgevolg is het redelijk te verwachten dat deze invoer onder de regeling actieve veredeling valt, waardoor geen antidumpingrechten verschuldigd zijn en de desbetreffende extra kosten worden beperkt. Zoals blijkt uit de overwegingen 130 tot en met 133, zouden gebruikers valideringskosten bovendien kunnen vermijden door materialen die momenteel in de VRC worden ingekocht te betrekken van gevalideerde leveranciers in de EU of door extra volumes AFRP's voor warmtewisselaars voor de automobielsector die uit twee bronnen kunnen worden betrokken over te hevelen van Chinese naar Europese bronnen. Daarom werden deze argumenten afgewezen.

(146) Na de mededeling van de definitieve bevindingen voerde TitanX aan dat de beoordeling van de gevolgen van de maatregelen onjuist was aangezien antidumpingmaatregelen, zelfs met lagere rechten, ernstige financiële gevolgen zouden hebben voor haar activiteiten. In dit verband verstrekte zij berekeningen waaruit bleek welke gevolgen de maatregelen voor haar winstgevendheid zouden hebben.

(147) Na analyse van deze berekeningen bleek dat TitanX haar effectbeoordeling niet had beperkt tot de instelling van maatregelen. Zij had bij haar berekeningen voor het onderzoektijdvak en voor de periode na het onderzoektijdvak namelijk ook een prijsstijging op de markt van de Unie ingecalculeerd. Dergelijke prijsstijgingen hebben echter niet plaatsgevonden in het OT of hadden niet in aanmerking mogen worden genomen voor zover zij betrekking hadden op de hele periode na het onderzoektijdvak. Op basis hiervan was de Commissie van mening dat TitanX de gevolgen van de maatregelen had overschat. In elk geval werden de gevolgen van de maatregelen en van de prijsstijging niet significant geacht.

(148) Wat de gevolgen van maatregelen betreft, moet worden opgemerkt dat antidumpingmaatregelen gericht zijn op het herstellen van een gelijk speelveld, zodat eerlijke handel mogelijk wordt. Zoals vermeld in overweging 447 van de voorlopige verordening concludeerde de Commissie daarnaast dat de instelling van maatregelen niet zou indruisen tegen het belang van gebruikers die actief zijn in de sector van warmtewisselaars voor de automobielsector. Verder moet worden opgemerkt dat het niveau van antidumpingmaatregelen in de mededeling van de definitieve bevindingen neerwaarts is bijgesteld.

(149) Na de mededeling van de definitieve bevindingen voerde Valeo aan dat de Commissie niet had meegedeeld op welke feiten zij haar redenering baseerde dat de berekeningen van Valeo op sommige punten tekortschoten en de gevolgen van de maatregelen overschatten. In dit verband verstrekte zij een herziene winstgevendheidsanalyse en voerde zij aan dat de gevolgen voor de winstgevendheid moesten worden beoordeeld voor elke Valeo-vestiging die warmtewisselaars voor de automobielsector vervaardigt, en dat de groepswinst van Valeo niet relevant was.

(150) De Commissie bevestigde dat de berekeningen van Valeo de gevolgen van maatregelen overschatten. Zo hielden zij geen rekening met het feit dat, zoals toegelicht in overweging 145, Valeo gebruik kon maken van in het kader van de regeling actieve veredeling ingevoerde AFRP's om de gevolgen van antidumpingmaatregelen te beperken. De Commissie bevestigde derhalve haar beoordeling in overweging 145, namelijk dat de maatregelen slechts beperkte gevolgen zouden hebben voor de financiële situatie van de gebruikers.

(151) Clepa en Mahle beweerden, in tegenstelling tot de analyse van de Commissie inzake de beschikbare capaciteit in de voorlopige verordening, dat het prijsniveau met 30 % was gestegen. Mahle voerde ook aan dat er veel vraag naar basisaluminiumfolie en een gebrek aan productiecapaciteit is. Gezien het vermeende gebrek aan beschikbare productiecapaciteit en de instelling van antidumpingrechten, toonde Mahle zich bezorgd over een structurele prijsstijging. Diverse partijen voerden daarnaast aan dat de rechten nadelige gevolgen zouden hebben voor de toeleveringsketen. Clepa stelde dat de opkomst van elektrische voertuigen en het economische herstel de capaciteitstekorten zouden vergroten en het herstel en de ontwikkeling van een sterke Europese auto-industrie in gevaar zouden brengen, temeer daar de inkomsten en marges in de afgelopen jaren zijn teruggelopen. Ook voerde zij aan dat producenten van warmtewisselaars voor de automobielsector mogelijk niet aan hun contractuele verplichtingen jegens hun afnemers kunnen voldoen of hun marges in rook zien opgaan door de toegenomen kosten. Valeo voegde daaraan toe dat de elektrificatie-inspanningen door de Europese auto-industrie niet mogelijk zijn zonder haar van de bedrijfstak van de Unie betrokken AFRP's aan te vullen met invoer uit de VRC. Voor Mahle zou de instellingen van antidumpingrechten leiden tot een concurrentienadeel voor de toeleveranciers van de automobielsector in de EU. De onderneming herhaalde dat zij de verwachte prijsstijging niet kan afwentelen op haar afnemers. BMW voerde aan dat de instelling van maatregelen zou leiden tot een verstoring van haar toeleveringsketen gezien de tijdrovende en kostbare valideringsprocedures voor materialen waarmee de overstap naar alternatieve leveranciers gepaard gaat. ACEA stelde dat op de automobielsector reeds diverse andere maatregelen van toepassing waren die extra financiële lasten meebrengen voor de FOU's, waaronder de vrijwaringsmaatregelen met betrekking tot staal, die hun concurrentievermogen op de binnenlandse en op exportmarkten ondermijnen.

(152) EA stelde dat aan de recente prijsstijging diverse factoren ten grondslag lagen, zoals de stijging van de grondstoffenprijzen voor legeringen en platen, een tekort aan containers bij internationale verzending, een toename van de vrachtkosten en de plotse en sterke toename van de vraag in alle industriële sectoren na de coronacrisis. Verder was EA van mening dat hoewel prijzen waarschijnlijk beïnvloed zijn door de instelling van voorlopige maatregelen, de prijsstijging niet noodzakelijkerwijs gerelateerd is aan een capaciteitstekort en niet moet worden beschouwd als een structureel probleem, maar eerder als een tijdelijke situatie waaraan naar verwachting een einde zal komen wanneer vraag en aanbod zich normaliseren na een eerste periode van spanningen op de markt. In dit verband had EA ook gesteld dat de antidumpingmaatregelen bedoeld waren om een gelijk speelveld te waarborgen en normale concurrentievoorwaarden te herstellen. Daarnaast betoogde EA dat capaciteit geen knelpunt zou zijn bij het bevorderen van de elektrificatie van de auto-industrie wat AFRP's voor warmtewisselaars voor de automobielsector betreft; een deel van de aanvullende capaciteit is namelijk reeds geïnstalleerd of wordt momenteel geleidelijk geïnstalleerd, zodat de bedrijfstak van de Unie aan de toenemende vraag kan voldoen.

(153) De Commissie concludeerde dat de definitieve maatregelen slechts beperkte gevolgen voor de financiële situatie van de gebruikers zouden hebben. Tevens, zoals vermeld in de overwegingen 131 tot en met 133, kan de vervanging van invoer uit China door aanbod van de bedrijfstak van de Unie vrij snel plaatsvinden omdat bepaalde gevalideerde producenten in de Unie in het verleden de AFRP's voor warmtewisselaars voor de automobielsector hebben geleverd en er sindsdien sprake is van dubbele inkoopkanalen in de EU. Zoals blijkt uit de analyse in de overwegingen 87 tot en met 127, is het daarnaast waarschijnlijk dat de huidige en toekomstige capaciteit van de bedrijfstak van de Unie toereikend zal zijn om aan een toenemende vraag te voldoen. Daarom was de Commissie van mening dat er geen dwingende reden was om AFRP's voor warmtewisselaars voor de automobielsector uit te sluiten op grond van het belang van de Unie.

(154) EA stelde dat bepaalde gebruikers goedkope AFRP's uit China gebruikten om te concurreren met andere producenten die Europees materiaal gebruiken, hetgeen leidt tot prijserosie op de markt van de Unie. In dit verband vroeg EA zich af hoe een gebruiker kan betogen dat er een capaciteitstekort is, terwijl volgens het recente onderzoek van EA slechts zeer weinig producenten in de Unie in 2021 een offerteaanvraag hebben ontvangen voor de levering van aanvullende volumes bovenop de volumes die in de bestaande contracten waren zekergesteld. Zij voegde daaraan toe dat bij het vermeende toekomstige capaciteitstekort met het oog op de toenemende vraag geen rekening is gehouden met extra doorgevoerde of aangekondigde capaciteitsuitbreidingen door twee andere producenten in de Unie.

(155) In dit verband voerde Valeo aan dat het argument van EA dat gebruikers van AFRP's voor warmtewisselaars voor de automobielsector, waaronder Valeo, bijdroegen aan prijserosie door Chinese leveranciers, onjuist was. Ter staving van haar argument verstrekte Valeo een overzicht van de historische ontwikkeling van prijzen en volumes van door producenten in de Unie aan Valeo geleverde AFRP's voor warmtewisselaars voor de automobielsector in de periode 2017-2022. Verder herhaalde Valeo dat een probleemloze bevoorrading van de FOU's in de auto-industrie staat of valt met langetermijncontracten, en dat producenten in de Unie opzettelijk niet wilden leveren of niet over de vereiste capaciteit beschikten. Valeo wees daarnaast op recente leveringsvertragingen bij één producent in de Unie.

(156) EA stelde tevens dat elk capaciteitstekort verband hield met dumpingpraktijken, hetgeen producenten in de Unie ervan weerhield om capaciteit toe te wijzen aan de productie van AFRP's voor warmtewisselaars voor de automobielsector. Wat recente vertragingen bij de levering betreft, wordt verwezen naar overweging 56 waarin EA tekst en uitleg gaf over dergelijke vertragingen.

(157) Ten aanzien van prijserosie werd het door Valeo verstrekte tegenbewijs fragmentarisch en derhalve niet overtuigend bevonden. De analyse van Valeo is namelijk gebaseerd op een beperkt aantal leveranciers in de Unie, en de conclusies zijn gebaseerd op een langere periode dan de in juni 2020 eindigende beoordelingsperiode en daardoor mogelijk beïnvloed door dit onderzoek (opening, instelling van voorlopige maatregelen). Verder houdt de analyse geen rekening met de ontwikkeling van de vraag. De door Valeo beantwoorde vragenlijst laat daarentegen zien dat het relatieve aandeel van aankopen in de VRC tussen 2019 en het onderzoektijdvak toenam. Verder, zoals vermeld in punt 7.1, werden aanzienlijke prijsbederfmarges vastgesteld, hetgeen duidt op het bestaan van prijserosie. Op grond hiervan werd het argument van Valeo afgewezen.

(158) Wat de doelstellingen inzake de uitstoot van broeikasgassen betreft, voerde Clepa aan dat maatregelen een rem zouden zetten op investeringen in innovatie ter verwezenlijking van de door de Europese Unie geformuleerde digitale en milieudoelstellingen en de ontwikkeling van een Europese toeleveringsketen voor auto-accu's in het bijzonder.

(159) Zoals vermeld in overweging 145 zullen maatregelen naar verwachting slechts beperkte gevolgen hebben voor gebruikers gezien het aandeel van AFRP's voor warmtewisselaars voor de automobielsector dat wordt ingekocht in de VRC en het niveau van de maatregelen. Op grond hiervan hebben de maatregelen waarschijnlijk beperkte gevolgen voor de genoemde investeringen.

(160) In dezelfde context wees EA erop dat het aankopen van AFRP's in de EU de auto-industrie zou helpen haar koolstofvoetafdruk te beperken en verwees zij naar de overwegingen 78, 451 en 452 van de voorlopige verordening, waarin voorlopig werd geconcludeerd dat de bedrijfstak van de Unie bijdroeg tot het behalen van de emissiedoelstellingen van de EU door zijn toegenomen gebruik van hergebruikte materialen en door bij de productie van AFRP's gemiddeld bijna drie keer minder CO_2 uit te stoten dan in de VRC het geval is.

(161) Ook plaatste EA vraagtekens bij de beweegredenen van sommige gebruikers die AFRP's voor warmtewisselaars voor de automobielsector invoeren uit de VRC, met het argument dat dit haaks stond op de ambitie van de EU om de Europese Green Deal te verwezenlijken door de koolstofvoetafdruk van de productie van primair aluminium in de EU te verkleinen. Tevens verwees zij naar eerdere ervaringen in de zonnepanelensector, die te lijden had onder invoer met dumping na een "Chinese bevoorradingsstrategie" op de korte termijn te hebben verkozen boven het behoud van een gezonde toeleveringsketen in de EU.

(162) In dit verband voerde Valeo aan dat zij slechts beperkte hoeveelheden materiaal van oorsprong uit de VRC aankocht en dat zij geen goedkope en vervuilende AFRP's voor warmtewisselaars voor de automobielsector uit de VRC aankocht. Valeo stelde verder dat zij met haar strategie de baanbrekende elektrificatie van mobiliteit ondersteunde en eveneens bijdroeg aan de milieudoelstellingen van de EU.

(163) Valeo leverde echter geen bewijsmateriaal met betrekking tot de koolstofvoetafdruk van haar leveranciers noch enig ander bewijsstuk dat de beoordeling van de Commissie op dit punt weerlegde. Valeo koopt weliswaar beperkte hoeveelheden AFRP's voor warmtewisselaars voor de automobielsector in het betrokken land, maar het aandeel van haar aankopen uit de VRC is in de afgelopen jaren toegenomen.

(164) Na de mededeling van de definitieve bevindingen voerde TitanX aan dat het vanwege de nieuwe emissiedoelstellingen van de Commissie alsook de rol die de bedrijfstak van de Unie moet vervullen, gerechtvaardigd is om AFRP's voor warmtewisselaars voor de automobielsector op grond van het belang van de Unie uit te sluiten.

(165) In dit verband verwees zij naar de overwegingen 160 en 161, die bevestigen dat het aankopen van AFRP's in de EU de auto-industrie zou helpen haar koolstofvoetafdruk te beperken.

(166) Gezien deze gedetailleerde analyse heeft de Commissie haar voorlopige bevindingen zoals uiteengezet in punt 2.3.1 van de voorlopige verordening bevestigd en AFRP's voor warmtewisselaars voor de automobielsector niet van dit onderzoek uitgesloten.

2.2.2. *Rollen aluminium voor de productie van gecoate rollen en aluminium composietpanelen*

(167) Zoals uiteengezet in punt 2.3.2 van de voorlopige verordening, heeft de Commissie rollen aluminium voor de productie van gecoate rollen en aluminium composietpanelen uitgesloten van de productomschrijving. EA voerde aan dat de definitie van het voorlopig vrijgestelde product niet specifiek genoeg was. Volgens haar had de gebruiker onderneming A geen gedetailleerde technische gegevens verstrekt aan de hand waarvan andere partijen zinvolle opmerkingen konden maken, zodat hun recht van verweer beperkt was.

(168) Onderneming A antwoordde dat de verstrekte definitie specifiek genoeg was en verstrekte bewijsmateriaal dat aantoonde dat bepaalde producenten in de Unie niet in staat waren om producten met die specificaties te produceren. Op grond hiervan concludeerde zij dat de technische kenmerken duiden op een zeer specifiek product. De Commissie was van mening dat de opmerkingen van zowel EA als onderneming A zinvol waren en een redelijk inzicht in de gevoelige informatie mogelijk maakten, en dat het recht van verweer van beide partijen was geëerbiedigd.

(169) EA voerde verder aan dat onderneming A haar verzoek niet tijdig had ingediend. De Commissie merkte op dat onderneming A het verzoek in een zeer vroegtijdig stadium van de procedure had ingediend. Ook was het met redenen omkleed en vroeg genoeg ingediend om de Commissie in staat te stellen alle relevante informatie te verzamelen om zinvolle conclusies te trekken.

(170) Ook betwistte EA de voorlopige bevinding dat de bedrijfstak van de Unie niet de capaciteit zou hebben om de vereiste volumes van het vrijgestelde product met inachtneming van de vereiste kwaliteits- en technische normen te produceren. EA verstrekte verklaringen van vijf producenten in de Unie waarin zij betogen dat zij over de relevante apparatuur beschikken om het voorlopig vrijgestelde product te vervaardigen met veelal één beperking ten aanzien van breedte, en voegde daaraan toe dat andere producenten het voorlopig vrijgestelde product in de EU kunnen produceren. Bovendien verstrekte EA verklaringen van vier producenten van aluminium composietpanelen dat zij het vrijgestelde materiaal in voldoende hoeveelheden kunnen betrekken en derhalve niet met dezelfde problemen als onderneming A te maken hebben.

(171) Onderneming A erkende dat bepaalde producenten in de Unie in staat zijn het vrijgestelde product te vervaardigen. Zij benadrukte echter dat zij het product niet in voldoende hoeveelheden kan aankopen in de EU. Door de schaarste en daaruit voortvloeiende langere levertermijnen in de EU en andere landen was zij genoodzaakt om bepaalde volumes van het vrijgestelde product in te voeren uit de VRC. Zij staafde haar argumenten met aanvullend bewijsmateriaal en verwees naar het reeds verstrekte bewijs waaruit blijkt dat sommige producenten niet in staat zijn het vrijgestelde product te vervaardigen wegens technische beperkingen of omdat zij het vrijgestelde product niet in voldoende hoeveelheden kunnen aankopen.

(172) Verder voerde onderneming A ook aan dat een aantal verklaringen van de producenten in de Unie onjuist waren, daar zij het voorlopig vrijgestelde product niet kunnen leveren of omdat zij gespecialiseerd zijn in andere producten. Naar haar oordeel bevestigen deze verklaringen dat Europese producenten niet van plan zijn om in aanvullende capaciteit te investeren.

(173) EA sprak onderneming A tegen, en stelde dat er op de markt van de Unie voldoende capaciteit voorhanden is. Ook voerde zij aan dat de vertraagde leveringen samenhangen met orders die de contractvolumes overtreffen. Wat vertragingen betreft, merkte de Commissie op dat het bewijsmateriaal bevestigde dat één of meer producenten in de Unie die niet aan de technische vereisten van onderneming A voldeden, haar schadeloos moesten stellen voor niet-conforme zendingen en derhalve onderneming A niet kunnen bevoorraden. Bijgevolg zag onderneming A zich genoodzaakt om extra hoeveelheden te bestellen bij andere leveranciers.

(174) Onderneming A antwoordde dat vier van de vijf producenten van aluminium composietpanelen een gegarandeerde leveringsbron hebben om redenen die samenhangen met geschiedenis, geografie, contracten of aandeelhouderschap/eigendom, en dat zij belang hebben bij het beperken van de concurrentie van een andere producent van aluminium composietpanelen in de EU. Ook stelde onderneming A dat de negen ondernemingen die verklaringen hebben verstrekt zijn aangesloten bij EA en dat sommige zitting hebben in de directie van EA, hetgeen weinig twijfel laat over hun standpunt inzake het uitsluitingsverzoek.

(175) Onderneming A voerde tevens aan dat de door de producenten van aluminium composietpanelen verstrekte verklaringen moeten worden verworpen op grond van het feit dat zij geen geregistreerde belanghebbenden zijn, niet aan het onderzoek hebben meegewerkt en hun verklaringen niet met bewijsmateriaal hebben gestaafd.

(176) De Commissie bevestigde dat de verklaringen van de producenten van aluminium composietpanelen niet met voldoende bewijsmateriaal gestaafd werden. Ook was zij van mening dat hun technische capaciteit niet geheel tot uiting komt in de verklaringen. Waar sommige producenten van aluminium composietpanelen inderdaad in staat zijn het vrijgestelde product te vervaardigen, waren andere niet in staat hun verklaringen te onderbouwen met aanvullende elementen in het dossier. Integendeel: deze producenten voldoen niet aan de specificatie-eisen van onderneming A en leverden AFRP's die andere kenmerken hebben dan het vrijgestelde product.

(177) EA voerde aan dat het vrijgestelde product vrijwel het hele assortiment lakken bestrijkt en dat het krachtens artikel 2, lid 2, van de voorlopige verordening vrijgestelde product veel meer volume zou vertegenwoordigen dan de 2 % die in de voorlopige verordening wordt genoemd, namelijk meer in de richting van [300 000 - 600 000] ([37]) ton. Na de mededeling van de voorlopige bevindingen diende EA een raming in betreffende het verbruik van rollen aluminium die worden gebruikt bij de productie van gecoate rollen die vervolgens worden gebruikt bij de productie van aluminium composietpanelen. Deze raming komt neer op [52 000 - 68 000] ([38]) ton; d.w.z. dicht in de buurt van de raming van de Commissie in overweging 87 van de voorlopige verordening. Onderneming A merkte op dat de raming van het verbruik door de Commissie niet overeenstemt met het vrijgestelde product dat wordt gebruikt voor de productie van aluminium composietpanelen, aangezien de specifieke technische kenmerken van dat product zeer strikt zijn en sommige producenten van aluminium composietpanelen gecoate AFRP's gebruiken. Tegelijkertijd stelde onderneming A dat haar verbruik voor de productie van aluminium composietpanelen lager was dan de meest recente raming die door EA was verstrekt. Aangezien het verbruik in de Unie niet beperkt is tot de door onderneming A verrichte aankopen, was de Commissie van mening dat de in overweging 87 van de voorlopige verordening vermelde raming een redelijk beeld geeft van het verbruik van AFRP's voor de productie van aluminium composietpanelen in het algemeen.

(178) Naar aanleiding van het argument van onderneming A betreffende een algeheel capaciteitstekort, stelde EA dat er in de EU geen structureel capaciteitstekort is, zoals blijkt uit de in de voorlopige verordening vermelde bezettingsgraad, en dat de huidige bevoorradingsproblemen samenhangen met de COVID-19-pandemie.

(179) Ook merkte onderneming A op dat, gezien de schaarste op de EU-markt, het bestaan van antidumpingrechten nadelig zou uitpakken voor haar activiteit en haar voortbestaan in gevaar zou brengen.

(180) De Commissie controleerde of onderneming A aanzienlijke problemen met de levering van het voorlopig vrijgestelde product ondervond. Zoals door onderneming A is aangetoond, zijn er kwaliteitsgerelateerde en technische beperkingen aan wat de bedrijfstak van de Unie kan vervaardigen. Verder willen sommige geïntegreerde producenten in de Unie (die AFRP's, gecoate rollen en aluminium composietpanelen produceren) hun aanbod aan onderneming A beperken uit het oogpunt van concurrentie en/of verticale integratie. Deze twee voorname factoren beperken de beschikbaarheid van de vrijgestelde producten op de EU-markt. De informatie wijst er daarnaast op dat leveringsbronnen buiten de EU niet voldoende alternatief bieden in termen van volume of kwaliteit. De Commissie concludeerde derhalve dat onderneming A het voorlopig vrijgestelde product niet in voldoende hoeveelheden kan kopen op de EU-markt of van andere bronnen.

(181) In artikel 2, lid 2, van de voorlopige verordening is bepaald dat het in artikel 1, lid 1, beschreven product moet worden vrijgesteld van voorlopige antidumpingrechten als het wordt ingevoerd voor gebruik bij de productie van gecoate rollen en aluminium composietpanelen. In dit opzicht leverden noch onderneming A noch andere gebruikers op de markt voldoende bewijs dat zij rechtstreeks betrokken waren bij de invoer van AFRP's voor de productie van gecoate rollen tijdens het OT. Bovendien bleek uit het onderzoek dat het verbruik van AFRP's in de sector gecoate rollen veel groter was dan in de sector aluminium composietpanelen. Derhalve bestaat het risico dat de technische kenmerken van het voorlopig vrijgestelde product de norm worden in deze sector en in grotere hoeveelheden worden ingevoerd, hetgeen de bedrijfstak van de Unie mogelijk schade zou berokkenen. Daarnaast heeft onderneming A weliswaar moeite om AFRP's voor de productie van gecoate rollen in voldoende hoeveelheden aan te kopen, maar zij kan nog altijd een belangrijk deel van haar benodigde AFRP's in de EU verkrijgen.

(182) Ook bleek uit het onderzoek dat de technische kenmerken van het voorlopig vrijgestelde product verschillen al naar gelang het gebruik: de productie van gecoate rollen of de productie van aluminium composietpanelen.

([37]) Deze belanghebbende verstrekt vertrouwelijke informatie met gebruikmaking van orden van grootte.
([38]) Deze belanghebbende verstrekt vertrouwelijke informatie met gebruikmaking van orden van grootte.

(183) Na de termijn om opmerkingen in te dienen over door andere belanghebbenden naar aanleiding van de mededeling van de voorlopige bevindingen verstrekte informatie, herhaalde EA haar argument betreffende de beschikbaarheid van het desbetreffende product in de Unie en verwees zij naar op verzoek van de Commissie ingediende macro-economische gegevens waaruit zou blijken dat er op de markt van de Unie voldoende capaciteit is. Verder stelde zij AFRP's voor gebruik in aluminium composietpanelen en AFRP's voor gebruik in gecoate rollen dezelfde productomschrijving hebben en dat de voorlopige productomschrijving leidde tot overlap en verwarring tussen de twee producten. Ook herhaalde zij het argument inzake de omvang van de markt voor gecoate rollen waarnaar reeds verwezen is in overweging 177, en gaf aan dat onderneming A het desbetreffende product jarenlang in de Unie had gekocht; tevens verwees zij naar de reeds in overweging 170 genoemde en in de overwegingen 175 en 176 behandelde verklaringen van andere producenten van aluminium composietpanelen. Ook verwees EA naar andere leveringsbronnen zonder aan te geven om welke bronnen het ging.

(184) In dit verband moet allereerst worden opgemerkt dat de door EA verstrekte macro-economische gegevens onjuist bleken en door de Commissie bij het vaststellen van definitieve schade-indicatoren zijn gecorrigeerd overeenkomstig de informatie in het dossier betreffende hun technische capaciteit.

(185) Het argument van EA betreffende het verschil tussen AFRP's voor gebruik in aluminium composietpanelen en AFRP's voor gebruik in gecoate rollen hield geen rekening met de meest recente productomschrijving in artikel 2, lid 2. Verder werd, aangezien het uitsluitingsverzoek van onderneming A krachtens artikel 254 van Verordening (EU) nr. 952/2013 van het Europees Parlement en de Raad ([39]) ("het douanewetboek van de Unie") gebaseerd is op douaneprocedures voor eindgebruikers, het feit dat deze producten dezelfde productomschrijving zouden hebben niet relevant geacht. Op grond hiervan werd dit argument afgewezen.

(186) Het feit dat onderneming A het desbetreffende product al jarenlang in de Unie koopt werd niet in tegenspraak geacht met de beoordeling van de Commissie dat het desbetreffende product niet in voldoende hoeveelheden beschikbaar was op de markt van de Unie. Bij gebrek aan preciezere informatie betreffende andere leveringsbronnen werd ook dit argument afgewezen.

(187) Na de mededeling van de definitieve bevindingen stelde onderneming A dat de beperkte beschikbaarheid AFRP's betrof die worden gebruikt bij de productie van gecoate rollen en voor de productie van aluminium composietpanelen, en herhaalde zij haar verzoek om voor de productie van gecoate rollen gebruikte AFRP's vrij te stellen van de inning van antidumpingrechten. Verder herhaalde zij dat bepaalde leveranciers in de Unie de overeengekomen hoeveelheden niet konden leveren of te maken hadden met kwaliteitsproblemen ten aanzien van de vrijgestelde AFRP's.

(188) Hoewel de Commissie erkent dat de beperkte beschikbaarheid beide producten betrof, heeft zij reeds in overweging 181 toegelicht waarom de vrijstelling niet mag gelden voor AFRP's die worden gebruikt bij de productie van gecoate rollen. Bij gebrek aan verdere opmerkingen op dit punt, werd dit argument verworpen.

(189) Na de mededeling van de definitieve bevindingen zette EA vraagtekens bij het besluit van de Commissie om de door bepaalde producenten in de Unie gerapporteerde productiecapaciteit met betrekking tot het vrijgestelde product te verlagen, en voerde zij aan dat sommige beperkingen van de maxima geen steun bieden voor die verlagingen van de productiecapaciteit. Verder stelde EA dat zelfs de lagere, door de Commissie gecorrigeerde productiecapaciteit zou volstaan om de markt van de Unie van de benodigde hoeveelheden te voorzien. Ook voerde EA aan dat het ontbreken van alternatieve bronnen buiten de EU niet werd gestaafd met voor andere belanghebbenden beschikbaar bewijsmateriaal en overeenkomstig artikel 19, lid 3, van de basisverordening buiten beschouwing had moeten worden gelaten. Tot slot herhaalde EA haar argument dat alle andere producenten van aluminium composietpanelen in de Unie verklaard hebben de vereiste hoeveelheden in de Unie te kunnen betrekken.

(190) Naar aanleiding van de opmerkingen van EA bevestigde onderneming A dat de Commissie de capaciteit van de bedrijfstak van de Unie voor AFRP's die worden gebruikt bij de productie van aluminium composietpanelen juist had beoordeeld, ongeacht de beperkingen ten aanzien van de maxima, en verwees zij opnieuw naar kwaliteitsproblemen. Zoals toegelicht in de aan EA toegestuurde specifieke mededeling, werd de door EA verstrekte informatie over het vrijgestelde product gecorrigeerd op basis van door andere partijen verstrekte gegevens waaruit bleek dat producenten niet konden voldoen aan de vereiste specificaties of het desbetreffende product niet produceerden. Zoals toegelicht in de overwegingen 174 tot en met 180, wordt verder weliswaar niet ontkend dat bepaalde producenten van AFRP's inderdaad in staat zijn om het vrijgestelde product te vervaardigen, maar willen sommige geïntegreerde producenten in de Unie (die allemaal AFRP's, gecoate rollen en aluminium composietpanelen produceren) hun aanbod aan onderneming A beperken uit concurrentieoverwegingen en/of vanwege verticale integratie, hetgeen leidt tot onvoldoende beschikbaarheid op de markt van de Unie. Wat bronnen

([39]) Verordening (EU) nr. 952/2013 van het Europees Parlement en van de Raad van 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie (PB L 269 van 10.10.2013, blz. 1).

buiten de EU betreft, moet worden opgemerkt dat de informatie in het dossier niet in een niet-vertrouwelijke versie kon worden samengevat zonder zakengeheimen te onthullen, hetgeen nadelige gevolgen had kunnen hebben voor de betrokken partijen. In elk geval heeft EA geen bewijs verstrekt dat duidde op het voorhanden zijn van beschikbare capaciteit in niet-EU-landen. Uiteindelijk werd het feit dat andere producenten van aluminium composietpanelen hun AFRP's kennelijk in de Unie konden inkopen niet in tegenspraak geacht met de bevindingen van de Commissie die wezen op onvoldoende beschikbaarheid van het desbetreffende product en de kwaliteitsvereisten daarvan. Daarom werden de argumenten van EA afgewezen.

(191) Op basis hiervan bevestigde de Commissie haar voorlopige bevindingen dat het in het belang van de Unie was om het betrokken product vrij te stellen van de inning van antidumpingrechten, maar dat de vrijstelling moet worden beperkt tot AFRP's die worden gebruikt voor de productie van aluminium composietpanelen.

2.2.3. *Lithografische platen en batterijfolie*

(192) Na de mededeling van de voorlopige bevindingen betwistte Xiamen Xiashun Aluminium Foil Co., Ltd. ("Xiamen Xiashun") de afwijzing van haar in de overwegingen 89 tot en met 92 van de voorlopige verordening behandelde verzoek om lithografische platen en batterijfolie uit te sluiten van het onderzoek. Zij voerde aan dat deze producten niet verschillen van de producten die worden genoemd in overweging 57 van de voorlopige verordening en die reeds in het bericht van inleiding van het onderzoek werden uitgesloten. De reeds uitgesloten producten hebben tevens dezelfde chemische basiskenmerken als andere AFRP's, aangezien ze net als andere AFRP's voor meer dan 95 % uit zuiver aluminium bestaan.

(193) Xiamen Xiashun herhaalde tevens de in overweging 89 van de voorlopige verordening aangevoerde argumenten met betrekking tot de fysische en chemische eigenschappen, de dikte, het productieproces en de toepassing.

(194) EA bevestigde dat lithografische platen en batterijfolie onder de productomschrijving vallen en dezelfde chemische basiskenmerken hebben als andere AFRP's, aangezien zij net als andere AFRP's voor meer dan 95 % uit zuiver aluminium bestaan. Ze komen voort uit hetzelfde productieproces als andere AFRP's. EA voerde tevens aan dat ze in de klacht waren opgenomen omdat ze worden geproduceerd door een aantal producenten in de EU die te maken hadden met zeer lage dumping- en schade veroorzakende prijzen uit China.

(195) In dit verband merkte de Commissie op dat de productomschrijving van dit onderzoek door de klagers naar behoren was gedefinieerd aangezien zij producten omvatte waarvoor voldoende bewijs bestond dat de invoer met dumping de bedrijfstak van de Unie schade berokkent. Op grond hiervan en bij gebrek aan nieuwe elementen werd dit argument afgewezen.

(196) Na de mededeling van de definitieve bevindingen herhaalde Xiamen Xiashun de in de inleidende fase aangevoerde argumenten. Bij gebrek aan nieuwe elementen en omdat deze argumenten in de overwegingen 89 tot en met 92 van de voorlopige verordening werden behandeld, en de overige argumenten van Xiamen Xiashun reeds waren behandeld in overweging 195, werden deze argumenten afgewezen.

(197) Aangezien geen andere opmerkingen werden ontvangen, werden alle andere in punt 2.3.3 van de voorlopige verordening uiteengezette conclusies bevestigd.

2.2.4. *ACF-30-60*

(198) Het oorspronkelijke verzoek van Nanshan om ACF-30-60 uit te sluiten werd behandeld in de overwegingen 93 tot en met 102 van de voorlopige verordening. Na de mededeling van de voorlopige bevindingen herhaalde Nanshan haar argument dat het onderzochte product en ACF-30-60 in een aantal opzichten van elkaar verschillen, waaronder essentiële technische en fysische kenmerken, eindgebruik en toepassing, productieproces en distributiekanalen. Ook herhaalde Nanshan dat deze producten niet uitwisselbaar zijn en niet met elkaar in concurrentie staan. Zij voerde aan dat volgens vaste rechtspraak ([40]) geen factor zwaarder weegt dan andere factoren bij het beoordelen of een product verschilt van de andere producten waarop een onderzoek betrekking heeft. Ook stelde zij dat de ACF-markt van de Unie uiterst krap is met in de komende maanden beperkte beschikbaarheid van producenten in de Unie.

([40]) Arrest van het Gerecht van 28 februari 2017, JingAo Solar Co. Ltd/Raad, T-158/14, T-161/14 en T-163/14, EU:T:2017:126, punt 93.

(199) In antwoord op de opmerkingen van Nanshan stelde EA dat de desbetreffende AFRP's in de EU worden of kunnen worden geproduceerd en onder de productomschrijving vallen.

(200) Ten aanzien van concurrentie tussen ACF-30-60 en de andere producten waarop het onderzoek betrekking heeft, moet er eerst aan worden herinnerd dat ACF-30-60 onder de productomschrijving zoals gedefinieerd in de overwegingen 55 tot en met 58 van de voorlopige verordening valt. Allereerst hebben ACF-30-60 en andere producten die binnen het bereik van het onderzoek vallen fysische, chemische en technische basiskenmerken; het product valt binnen het bereik van het onderzoek. In haar voorlopige beoordeling heeft de Commissie haar beoordeling bovendien niet tot een bepaalde factor beperkt, aangezien zij zich baseerde op diverse factoren zoals basiskenmerken, functie, productieproces en eindgebruik om na te gaan of ACF-30-60 binnen de reikwijdte van het onderzoek viel. Het argument betreffende de beperkte beschikbaarheid van ACF-30-60 op de markt van de Unie werd niet met voldoende bewijsmateriaal gestaafd.

(201) Na de mededeling van de definitieve bevindingen herhaalde Nanshan het in de voorlopige fase aangevoerde argument. Ook stelde zij dat de eigenschappen van de twee zijden van het desbetreffende product verschillen, hetgeen leidt tot een verschillend productieproces met gebruikmaking van moderne apparatuur, en een verschillend eindgebruik. Verder voerde Nanshan aan dat de instelling van antidumpingmaatregelen vanwege ernstige schaarste in de Unie nadelige gevolgen zou hebben voor de gebruikers. Nanshan staafde dit argument met verklaringen van gebruikers die gewag maakten van bevoorradingsproblemen in de afgelopen maanden (na het OT) en in de komende maanden. In dit verband wees zij ook op het feit dat één producent in de Unie zijn productie van het desbetreffende product had gestaakt om zich op andere producten te richten. Bij gebrek aan alternatieve leveringsbronnen voerde Nanshan aan dat de invoer uit China cruciaal was voor niet-geïntegreerde gebruikers.

(202) In dit verband wordt verwezen naar de overwegingen 93 tot en met 102 van de voorlopige verordening en naar overweging 200 waarin de oorspronkelijke argumenten van Nanshan werden behandeld. Verder merkte de Commissie op dat ACF-30-60 niet het enige onder deze procedure vallende product is dat zijden met verschillende eigenschappen heeft, aangezien AFRP's voor warmtewisselaars ook hierdoor gekenmerkt worden.

(203) Ook wanneer rekening wordt gehouden met informatie over ontwikkelingen na het OT, was de Commissie van mening dat de door Nanshan en twee gebruikers beschreven situatie niet wees op een structureel gebrek aan capaciteit maar eerder op een tijdelijke situatie vanwege het algemene economische herstel na de coronacrisis waarbij de vraag in korte tijd aanzienlijk toenam, waardoor de bedrijfstak van de Unie zich nu aan de nieuwe marktsituatie moet aanpassen. In deze context was de Commissie niet van mening dat de instelling van antidumping-maatregelen nadelige gevolgen voor de eindgebruikers zou hebben. In elk geval gaven de gebruikers die opmerkingen indienden geen antwoord op de vragenlijst. Daarom kon niet worden beoordeeld in hoeverre de maatregelen voor hen nadelige gevolgen zouden hebben. Het argument werd daarom afgewezen.

(204) De Commissie bevestigde derhalve haar conclusies in punt 2.3.4 van de voorlopige verordening.

2.2.5. *AFRP's voor gebruik bij de vervaardiging van lamellen voor jaloezieën*

(205) Het oorspronkelijke verzoek van OPL System AB ("OPL") om lamellen voor jaloezieën uit te sluiten werd behandeld in de overwegingen 103 en 104 van de voorlopige verordening.

(206) OPL herhaalde dat de bedrijfstak van de Unie geen AFRP's produceert en kan produceren die voldoen aan de specificaties van OPL. Zij benadrukte dat het gebruik van een product van lagere kwaliteit haar apparatuur zou beschadigen en dat de afgewerkte producten niet zouden voldoen aan de eisen van haar afnemers.

(207) OPL verwees naar bezwaren tegen haar tariefcontingent voor 2016 van vier verschillende producenten in de Unie, die naar verluidt geen AFRP's volgens de specificaties van OPL produceren noch hiertoe in staat zijn. In dit verband voerde zij aan dat ondanks handelsbetrekkingen met sommige van de vier bedrijven, geen van hen monsters aan OPL had verstrekt. Die argumenten werden voor drie van de vier ondernemingen echter niet gestaafd door bewijsmateriaal. Tegelijkertijd voerde OPL aan dat geen van de producenten in de Unie in staat was het desbetreffende product te produceren. Met uitzondering van wat één producent betreft, kon OPL het argument dat zij had verzocht om leveringen of dat producenten in de Unie levering hadden geweigerd en/of hadden aangegeven dat zij niet in staat waren het desbetreffende product te produceren, echter niet onderbouwen binnen de termijn voor opmerkingen over de mededeling van de voorlopige bevindingen of de termijn om te reageren op opmerkingen van andere partijen na de mededeling van de voorlopige bevindingen.

(208) EA herhaalde dat de bedrijfstak van de Unie in staat is AFRP's te produceren volgens de specificaties van OPL en diende verklaringen in dat bepaalde producenten in de Unie het desbetreffende product konden leveren. Ook trok EA het argument in twijfel dat OPL diverse producenten in de Unie had benaderd, en stelde dat de bedrijfstak van de Unie recentelijk geen offerteaanvraag had ontvangen of dat geen overleg gaande was.

(209) Hoewel vraagtekens kunnen worden geplaatst bij de verklaringen van één producent in de Unie, stelde de Commissie vast dat ten minste één producent in de Unie in staat is om AFRP's te produceren volgens de specificaties van OPL.

(210) Het door OPL binnen de voorgeschreven termijnen verstrekte bewijsmateriaal betreffende het vermogen van de bedrijfstak van de Unie om AFRP's te produceren, en het feit dat zij de producenten van de Unie had benaderd, betreft slechts één producent in de Unie, en de argumenten van OPL zijn veelal niet met bewijsmateriaal gestaafd. Het voor de betrokken producent verstrekte bewijsmateriaal had daarnaast betrekking op een periode na de instelling van voorlopige maatregelen. Gezien de potentiële gevolgen van die voorlopige maatregelen voor het gedrag van de marktspelers, beschouwde de Commissie dit bewijsstuk niet als voldoende betrouwbaar om aan te tonen dat die producent productie of levering zou weigeren zodra de definitieve maatregelen zijn ingesteld en de normale marktvoorwaarden volledig zijn hersteld. Op het moment dat de Commissie voorlopige maatregelen instelt, is het namelijk redelijk te verwachten dat producenten in de Unie besluiten om het aangaan van langlopende contractuele verbintenissen uit te stellen totdat duidelijk is of definitieve rechten zullen worden ingesteld en op welk niveau. Bovendien, ook al bevatten de ingediende opmerkingen argumenten dat andere producenten in de Unie OPL niet wilden of konden bevoorraden, werden deze argumenten niet met enig bewijsmateriaal gestaafd. Gezien het niveau van de definitieve maatregelen is het in elk geval redelijk te verwachten dat de invoer uit de VRC zal aanhouden.

(211) Na de termijn voor indiening van opmerkingen over door andere belanghebbenden naar aanleiding van de mededeling van de voorlopige bevindingen verstrekte informatie, verstrekte OPL diverse met producenten in de Unie uitgewisselde e-mails, waarin hen werd gevraagd of zij in staat waren AFRP's te vervaardigen die voldoen aan de specificaties van OPL. Op basis hiervan betoogde OPL dat, met uitzondering van één producent in de Unie die bereid is om AFRP's op proef te leveren, geen van de producenten in de Unie in staat was om AFRP's te vervaardigen die aan haar specificaties voldoen.

(212) Uit het onderzoek bleek dat de conclusie van OPL dat producenten in de Unie niet in staat waren om AFRP's te vervaardigen die aan haar specificaties voldoen, niet werd gestaafd met bewijsmateriaal aangezien de uitgewisselde e-mails lieten zien dat bepaalde producenten bereid waren om met OPL een zakenrelatie aan te gaan. Verder bleek dat de door OPL vereiste specificaties ten aanzien van de chemische samenstelling strenger waren dan de in haar uitsluitingsverzoek vermelde specificaties. Op grond hiervan werd dit argument afgewezen.

(213) Het uitsluitingsverzoek van OPL werd derhalve afgewezen en de Commissie bevestigde haar conclusies in punt 2.3.5 van de voorlopige verordening.

2.2.6. *AFRP's voor gebruik in transformatoren*

(214) Na de mededeling van de voorlopige bevindingen voerde Hitachi aan dat de instelling van antidumpingmaatregelen nadelige gevolgen had voor de bredere elektriciteitssector in de EU. Zij stelde dat verscheidene van haar AFRP-leveranciers te maken hadden met capaciteitstekorten, hetgeen leidde tot een tekort aan materiaal op de EU-markt. Hitachi gaf ook aan dat deze ontwikkeling samenviel met de instelling van voorlopige antidumpingmaatregelen voor AFRP's van oorsprong uit de VRC. Bijgevolg stelde zij dat de hieruit voortvloeiende productievertragingen spoedig gevolgen zouden hebben voor haar leveringen. Verder voerde Hitachi aan dat de vraag naar AFRP's in de stroomtransformatorensector als gevolg van de ontwikkeling van het regelgevingskader in deze sector ([41]) zal stijgen. Op grond hiervan verzocht zij om vrijstelling van de antidumpingmaatregelen voor transformatorproducenten. Ook voerde zij aan dat dergelijke vrijstellingen reeds werden toegekend aan producenten van drankblikjes, auto's en vliegtuigen. Verder stelde zij dat een dergelijke vrijstelling aan transformatorproducenten zou moeten worden toegekend op grond van het non-discriminatiebeginsel en gezien het aandeel dat AFRP's in hun eindproducten vertegenwoordigen.

([41]) Verordening 2019/1783 inzake ecologisch ontwerp (PB L 272 van 25.10.2019, blz. 107).

(215) EA stelde dat de huidige capaciteits- en bevoorradingsproblemen niet gerelateerd waren aan de instelling van antidumpingmaatregelen maar rechtstreeks samenhangen met het krachtige economische herstel na de coronacrisis. Verder voerde zij aan dat dit een wereldwijd fenomeen was dat talloze sectoren treft die niet eens onderworpen zijn aan antidumpingrechten. Zij voegde daaraan toe dat gebruikers van AFRP's in de EU die volumes van Europese producenten via langetemijncontracten veilig hadden gesteld, geen bevoorradingsproblemen ondervinden.

(216) De Commissie merkte op dat geen van de door Hitachi aangevoerde argumenten gestaafd werd met bewijsmateriaal, behalve wat de wijziging van het regelgevingskader betreft. Gezien het vrijstellingsverzoek en het argument betreffende non-discriminatie, merkte de Commissie verder op dat producenten van drankblikjes, auto's en vliegtuigen nooit in het onderzoek zijn opgenomen. Daarom is aan deze producten geen vrijstelling verleend. De Commissie ziet derhalve niet op welke wijze Hitachi kan zijn gediscrimineerd. In elk geval is het gezien het niveau van de definitieve maatregelen redelijk te verwachten dat de invoer uit de VRC zal aanhouden. De Commissie heeft het verzoek derhalve afgewezen.

2.2.7. *AFRP's voor gebruik in aluminium elektrolytische condensatoren*

(217) Na de mededeling van de voorlopige bevindingen hebben de gebruikers TDK IT en TDK HU opmerkingen ingediend waarin zij verzochten om aluminium met laagspannings- en hoogspanningsanoden, scheidingsfolie en kathode bladaluminium voor gebruik bij de productie van aluminium elektrolytische condensatoren uit te sluiten van het onderzoek. Zij voerden aan dat deze AFRP's specifieke fysische, technische en chemische eigenschappen hebben (zuiverheid, kristallijne structuur en oxide-eigenschappen), dat daarvoor specifieke productiemethoden zijn vereist (niet smelten) en dat de bedrijfstak van de Unie geen productiecapaciteit voor dit product beschikbaar heeft. Daarnaast stelden zij ook dat deze producten alleen worden gebruikt voor de productie van aluminium elektrolytische condensatoren, dat die hoger geprijsd zijn en dat de ingevoerde volumes een klein deel van het verbruik van AFRP's in de Unie vertegenwoordigen. Volgens hen zou de uitsluiting van dergelijke producten geen schade veroorzaken voor de bedrijfstak van de Unie, terwijl de antidumpingmaatregelen nadelige gevolgen zouden hebben voor zijn financiële resultaten.

(218) EA voerde aan dat de desbetreffende AFRP's in de EU of de Europese Economische Ruimte ("EER") kunnen worden geproduceerd en onder de productomschrijving vallen. Zij voegde daaraan toe dat dergelijke producten in de EU worden vervaardigd en dat sommige producenten van plan zijn de productie te hervatten.

(219) In antwoord op de opmerkingen van EA betwistte TDK IT dat de desbetreffende AFRP's in de EU beschikbaar zijn. Verder stelde zij dat deze specifieke producten sinds de tweede helft van 2018 niet langer verkrijgbaar waren en verwees daarbij naar een verklaring van een producent in de EU. Ook voerde zij aan dat de in het verleden door de bedrijfstak van de Unie geleverde AFRP's ternauwernood aan de kwaliteitseisen voldeden en dat afnemers tegenwoordig hoogwaardigere producten verlangen die deze leverancier niet kon vervaardigen toen hij zijn productie staakte. Zij voegde daaraan toe dat, mocht de productie hervat worden, het materiaal een langdurig proces van dubbele evaluatie zou moeten doorlopen (met TDK en haar afnemers) voordat het weer kon worden gebruikt.

(220) Na de termijn om opmerkingen te maken over door andere belanghebbenden naar aanleiding van de mededeling van de voorlopige bevindingen verstrekte informatie, herhaalde EA haar argument betreffende de beschikbaarheid van het desbetreffende product in de Unie of in de EER. Zij voegde hieraan toe dat de bedrijfstak van de Unie zijn productie van de betrokken producten in de Unie moest staken vanwege oneerlijke concurrentie van Chinese producenten-exporteurs. Zij stelde dat diverse producenten in de Unie in staat zouden zijn deze producten te leveren op de markt van de Unie, op voorwaarde dat sprake is van eerlijke concurrentie. Op basis hiervan concludeerde zij dat het niet in het belang van de Unie zou zijn om deze producten van oorsprong uit China vrij te stellen, aangezien een dergelijke vrijstelling een oneerlijke situatie in stand zou houden en de recente inspanningen van producenten in de Unie om deze producten in de Unie te vervaardigen, ernstig zou ondermijnen.

(221) Naar aanleiding van de opmerkingen van EA die waren ingediend na de termijn om opmerkingen te maken over door andere belanghebbenden naar aanleiding van de mededeling van de voorlopige bevindingen verstrekte informatie, stelde TDK HU dat de producten die zij invoerde verschilden van de producten die werden ingevoerd door TDK IT als het gaat om verwerking en kwaliteit, waarde, douanewetgeving en eindgebruik. Ook voerde zij aan dat de twee producten geen soortgelijke producten zijn aangezien het door TDK IT ingevoerde product ruw bladaluminium is dat moet worden verwerkt terwijl het door TDK HU ingevoerde product reeds verwerkt is en zonder verdere verwerking ingebouwd wordt in aluminium elektrolytische condensatoren.

(222) Zij voegde hieraan toe dat de opmerkingen van EA enkel betrekking hadden op bladaluminium met een hoge zuiverheidsgraad dat wordt gebruikt om hoogspanningsanoden en scheidingsfolie voor aluminium elektrolytische condensatoren te produceren en niet op het door TDK HU ingevoerde bladaluminium met laagspanning/hoogspanningsanoden, en dat EA geen relevant en onderbouwd bewijs had verstrekt over de huidige of toekomstige beschikbaarheid van het laatstgenoemde product dat door TDK HU wordt ingevoerd.

(223) TDK HU stelde daarnaast dat het product dat door de bedrijfstak van de Unie of in de EER kan worden geproduceerd niet overeenkomt met het product dat zij gebruikt, gezien de eigenschappen ervan.

(224) Naar aanleiding van de in overweging 220 weergegeven opmerkingen van EA voerde TDK IT aan dat de producenten die kennelijk in staat waren om de betrokken producten te vervaardigen, niet voldeden aan de kwaliteitsnormen of niet het onderzochte product maar platen vervaardigden, d.w.z. een halffabricaat dat wordt gebruikt om het onderzochte product te vervaardigen.

(225) Ook stelde TDK IT dat de opmerkingen van EA met betrekking tot oneerlijke concurrentie vaag en niet met bewijsmateriaal gestaafd waren en dat de desbetreffende markt niet prijs- maar kwaliteitsgestuurd is. Verder betwistte zij de opmerkingen van EA over het belang van de Unie, omdat het op de markt van de Unie ontbreekt aan een effectieve en stabiele leveringsbron. Dit zou leiden tot extra kosten en de efficiëntie van downstreamgebruikers ondermijnen.

(226) Na de termijn voor het indienen van opmerkingen over door andere belanghebbenden naar aanleiding van de mededeling van de voorlopige bevindingen verstrekte informatie, sloot de Duitse Zentralverband Elektrotechnik und Elektronikindustrie ("ZVEI") zich aan bij de argumenten van TDK HU en TDK IT over het gebrek aan productbeschikbaarheid in de Unie en ging nader in op de noodzaak om een stabiel aanbod voor hun afnemers in de automobiel- en industriële-elektronicasector te waarborgen, en op de negatieve gevolgen die maatregelen zouden hebben voor hun concurrentiepositie ten opzichte van leveranciers buiten de EU. Afgezien van China noemde ZVEI Japan als een andere leveringsbron voor de desbetreffende producten.

(227) Na de mededeling van de definitieve bevindingen stelde TDK HU dat de Commissie haar argumenten met betrekking tot de beschikbaarheid van de producten die zij in het voorlopige stadium nodig heeft, niet had onderzocht. Zij herhaalde dat de producten die zij gebruikt al circa vijf jaar niet meer in de EU worden geproduceerd. Meer in het bijzonder voerde zij aan dat bladaluminium voor kathoden en bladaluminium voor laagspanningsanoden niet in de EU worden geproduceerd en dat hoewel in de Unie bladaluminium voor hoogspanningsanoden wordt geproduceerd, de fysische, chemische en technische eigenschappen van deze producten niet voldoen aan haar specificaties. Verder voerde zij aan dat het aanzienlijke investeringen (in tijd en geld) zou vergen om de productie in de Unie te hervatten.

(228) TDK HU voerde ook aan dat producenten in de Unie zich niet met relevante en goed onderbouwde bezwaren tegen haar uitsluitingsverzoek verzetten. Zij stelde dat EA de door TDK IT en TDK HU ingevoerde producten, die kennelijk verschillen, met elkaar had verward, en geen bewijs heeft geleverd dat de producten die TDK HU nodig heeft momenteel worden geproduceerd of binnen afzienbare tijd zullen worden geproduceerd. Op basis hiervan voerde zij aan dat de Commissie de door TDK HU en EA verstrekte gegevens niet voldoende gedetailleerd had beoordeeld en daardoor haar verzoek in de voorlopige fase niet onpartijdig of eerlijk had behandeld.

(229) Verder voerde TDK HU aan dat de Commissie de mogelijkheid om de douaneprocedure voor eindgebruikers krachtens artikel 254 van het douanewetboek van de Unie toe te passen, niet had beoordeeld. Volgens TDK HU zou de toepassing van deze douaneprocedure de bedrijfstak van de Unie geen schade berokkenen en zouden de in de EU gevestigde producenten van condensatoren er juist baat bij hebben.

(230) Na de mededeling van de definitieve bevindingen herhaalde TDK IT dat het door haar gebruikte product een hoge zuiverheidsgraad vereist waardoor het product qua technische eigenschappen uniek is en niet te vergelijken valt met andere gewalste platte aluminiumproducten. In dit verband verwees zij naar een externe bron ([42]). Verder stelde TDK IT dat het in de Unie geproduceerde bladaluminium met een hoge zuiverheidsgraad tekortkomingen vertoonde of niet voorhanden was, zodat de instelling van antidumpingrechten een onderbreking in de levering van bladaluminium met een hoge zuiverheidsgraad zou veroorzaken en verstoringen op de markt van de Unie als geheel teweeg zou brengen, aangezien de enig overgebleven producent in de Unie in 2018 uit de markt trad vanwege de slechte kwaliteit van zijn producten en het twee à drie jaar zou duren om de productie te hervatten. Tot slot voerde TDK IT ook aan dat de enige producent in de Unie van bladaluminium met een hoge zuiverheidsgraad in het kader van een verwerkingsovereenkomst ("tolling agreement") zou werken en het door TDK IT gebruikte product dus niet in eigendom zou hebben.

([42]) Nagata, *Aluminium Electrolytic Capacitor with Liquid Electrolyte Cathode*, blz. 120-137.

(231) Op grond van de informatie in het dossier stelde de Commissie vast dat de desbetreffende AFRP's onder de in het bericht van inleiding en in de overwegingen 55 tot en met 58 van de voorlopige verordening gedefinieerde productomschrijving vallen. Zij hebben dezelfde fysische, technische en chemische basiskenmerken als andere AFRP's, aangezien zij, net als andere AFRP's, voor meer dan 95 % uit zuiver aluminium bestaan. De meeste AFRP's hebben daarnaast hun eigen specificaties, afhankelijk van de toepassing of de eisen van de betrokken eindgebruiker. Het feit dat de desbetreffende AFRP's een bepaalde zuiverheidsgraad hebben, gemaakt zijn van bepaalde legeringen, een specifieke kristallijne structuur of bepaalde oxide-eigenschappen hebben, neemt niet weg dat ze toch dezelfde chemische, technische en fysische kenmerken hebben als andere AFRP's.

(232) Wat het productieproces betreft, heeft de Commissie vastgesteld dat de desbetreffende AFRP's voortkomen uit grotendeels hetzelfde productieproces als beschreven in overweging 56 van de voorlopige verordening, waarbij grotendeels dezelfde productieapparatuur wordt gebruikt als voor andere AFRP's. Het feit dat de desbetreffende AFRP's specifieke apparatuur gebruiken is niet uniek aangezien voor andere AFRP's die onder de productomschrijving vallen, mogelijk ook specifieke apparatuur wordt gebruikt (zoals een plateringsstation of slitapparatuur).

(233) De Commissie merkte tevens op dat de standpunten over de beschikbaarheid van dit product op de EU-markt uiteenliepen, en was er op basis van de elementen in het dossier niet van overtuigd dat er op lange termijn structurele schaarste dreigde te ontstaan. In elk geval mag, gezien het niveau van de definitieve maatregelen, redelijkerwijs worden verwacht dat de invoer uit de VRC zal aanhouden.

(234) De Commissie merkte op dat TDK IT en TDK HU de vragenlijst niet hebben beantwoord als gebruikers en zich pas na de mededeling van de voorlopige bevindingen als belanghebbenden hebben geregistreerd. Tegen die achtergrond kon de Commissie het argument en de situatie van deze ondernemingen enkel beoordelen op basis van de onvolledige informatie die zij hebben verstrekt in hun opmerkingen over de mededeling van de voorlopige bevindingen. De Commissie ontving derhalve geen enkele beantwoorde vragenlijst noch voldoende tijdige informatie die zij kon controleren, en was daardoor niet in staat om het aandeel van AFRP's in de totale productiekosten van de twee ondernemingen en de potentiële gevolgen van de antidumpingmaatregelen voor hun activiteiten en winstgevendheid te beoordelen.

(235) Na de mededeling van de definitieve bevindingen betwistte TDK HU dat de Commissie niet voldoende tijdig informatie had ontvangen en niet in staat was om haar argument en situatie te beoordelen, op grond van het feit dat zij binnen de vereiste termijn schriftelijke opmerkingen over de mededeling van de voorlopige bevindingen bij de Commissie had ingediend en vervolgens driemaal gegevens had verstrekt, steeds met relevante informatie over haar activiteiten. Ook in dit verband betreurde TDK HU het dat de Commissie haar ondanks een uitnodiging hiertoe niet met vragen om aanvullende informatie/een rechtvaardiging had benaderd om haar verzoek te beoordelen en tegenstrijdigheden weg te nemen.

(236) Zoals vermeld in punt 5.5 van het bericht van inleiding werden alle belanghebbenden uitgenodigd om binnen 37 dagen na de inleiding van deze procedure informatie te verstrekken over de beoordeling van het belang van de Unie, hetzij in een vrij formaat of door een vanaf de datum van inleiding voor alle belanghebbenden beschikbare vragenlijst in te vullen. Punt 5.5 van het bericht van inleiding stelt ook dat de ingediende informatie alleen in aanmerking zal worden genomen als deze met bewijsmateriaal gestaafd wordt.

(237) In dit verband moet allereerst worden opgemerkt dat geen van de twee ondernemingen binnen de termijn van 37 dagen informatie omtrent het belang van de Unie heeft verstrekt. Daarnaast gaven noch TDK HU noch TDK IT antwoord op de vragenlijst voor gebruikers aan de hand waarvan de Commissie de noodzakelijk geachte informatie tijdig had kunnen verzamelen, indien nodig om aanvullende informatie had kunnen verzoeken, de informatie had kunnen controleren en op basis van de gecontroleerde informatie de argumenten had kunnen beoordelen. In het onderhavige geval beschikte de Commissie slechts over fragmentarische, niet-gecontroleerde informatie die niet tijdig was ingediend en aanzienlijk verschilde van de standaardgegevens waarnaar in de vragenlijst werd gevraagd. Aan de hand van dergelijke informatie konden de potentiële gevolgen van de antidumpingmaatregelen voor de activiteiten van TDK HU of TDK IT niet goed worden beoordeeld. Bij gebrek aan een tijdig ingediend antwoord op de vragenlijst was de Commissie van mening dat de bewijslast berustte bij de ondernemingen die verzoeken indienden na de mededeling van de voorlopige bevindingen, en niet bij de Commissie, die de partijen van meet af aan had uitgenodigd om mee te werken aan het onderzoek, zoals vermeld in punt 5.5 van het bericht van inleiding.

(238) Bijgevolg ontbrak het de Commissie aan essentiële informatie over de beschikbaarheid van de desbetreffende producten in en buiten de Unie, en kon zij niet beoordelen of de desbetreffende producten reeds werden betrokken of zouden kunnen worden betrokken van andere landen. Bijgevolg kon de Commissie evenmin beoordelen in hoeverre het mogelijk was om de douaneprocedure voor eindgebruikers krachtens artikel 254 van het douanewetboek van de Unie toe te passen.

(239) Al met al, en onder verwijzing naar de in de overwegingen 227 en 228 weergegeven argumenten van TDK HU en TDK IT, was de Commissie van mening dat zij door het ontbreken van antwoorden op de vragenlijst die normaliter informatie bevatten over elementen zoals leveringsbronnen, aankopen, verkopen in en buiten de Unie, en het aandeel van het onderzochte product in de totale kosten en winstgevendheid, de argumenten van TDK HU en TDK IT niet zinvol kon beoordelen aan de hand van tijdig ingediende standaardgegevens. In deze context was de Commissie van mening dat zij zorgvuldig en onpartijdig had gehandeld door alle argumenten en opmerkingen te behandelen waarover zij toereikende informatie had. Dezelfde redenering is van toepassing op het in overweging 229 vermelde argument van TDK HU.

(240) Op grond hiervan zijn de argumenten van TDK HU en TDK IT afgewezen.

2.2.8. *Basisaluminiumfolie*

(241) Na de mededeling van de voorlopige bevindingen diende de gebruiker Amcor opmerkingen in en verzocht op grond van het belang van de Unie om een vrijstelling voor het eindgebruik van basisaluminiumfolie Amcor voerde aan dat zij moeite heeft basisaluminiumfolie te verkrijgen door de naar verluidt beperkte capaciteit van de grondstof in de EU en over de hele wereld. Xiamen Xiashun schaarde zich achter het verzoek van Amcor. Daarnaast voerde Amcor ook aan dat basisaluminiumfolie en andere AFRP's verschillende producten zijn aangezien ze verschillende fysische en technische eigenschappen, productieprocessen, eindgebruik en toepassingen hebben.

(242) EA antwoordde dat Amcor volumes in Europa niet vroeg genoeg zeker stelde en dat de situatie waar Amcor mee te maken heeft slechts tijdelijk is omdat de markt niet heeft geanticipeerd op de huidige hoge vraag naar aanleiding van het economische herstel na de coronacrisis. Ook voerde EA aan dat de situatie van Amcor niet te vergelijken valt met andere folieproducenten, aangezien de activiteit van Amcor bestaat uit de productie van verpakkingen en niet het walsen van folie.

(243) Naar het oordeel van de Commissie werden de argumenten betreffende uiteenlopende fysische en technische eigenschappen, productieprocessen, eindgebruik en toepassing niet gestaafd met bewijsmateriaal. Verder had Amcor ondanks de aankondiging van de maatregelen haar leveranciers in de Unie niet gevraagd om het contractvolume te verhogen, en evenmin geprobeerd een contract op middellange termijn te sluiten met andere potentiële leveranciers in de EU. De definitieve rechten vallen bovendien lager uit dan de voorlopige, en de juridische entiteit "Amcor Singen Rolling GmbH" zou ook als antidumpingmaatregelen worden ingesteld nog altijd redelijk winstgevend zijn. Amcor behaalde tijdens en vóór het OT namelijk voldoende winst; er zijn sterke aanwijzingen dat zij de kosten van het antidumpingrecht geheel of gedeeltelijk kon afwentelen op haar afnemers; en zij heeft aanzienlijke downstream-exportactiviteiten, waardoor het betrokken product kan worden ingevoerd in het kader van de regeling actieve veredeling. Daarnaast werden onlangs voorlopige antidumpingrechten ingesteld op aluminium converterfolie van oorsprong uit de Volksrepubliek China ([43]) die deel uitmaakt van zijn downstream-productassortiment. Tot slot was Amcor, hoewel er talloze andere bedrijven actief zijn in de foliesector, de enige onderneming die zich registreerde als belanghebbende, opmerkingen maakte en verzocht om een vrijstelling van eindgebruik. De bezorgdheid van Amcor bleek dan ook niet gedeeld te worden door andere gebruikers in de sector. Op grond hiervan werd dit verzoek afgewezen.

(244) Na de mededeling van de definitieve bevindingen beklaagde Amcor zich erover dat de Commissie haar verzoek om basisaluminiumfolie van de productomschrijving uit te sluiten, in die mededeling niet aan de orde had gesteld. In dezelfde reeks opmerkingen trok Amcor haar verzoek in om basisaluminiumfolie uit te sluiten van de productomschrijving en om eindgebruik vrij te stellen. Verder voerde Amcor aan dat zij, in tegenstelling tot de bevinding van de Commissie, producenten in de Unie had benaderd om basisaluminiumfolie van hen te verkrijgen.

([43]) PB L 216 van 18.6.2021, blz. 142.

(245) Gezien de opmerkingen van Amcor en in het bijzonder de intrekking van haar verzoek, achtte de Commissie het niet noodzakelijk om het productuitsluitingsverzoek van Amcor te beoordelen. Wat de contacten van Amcor met producenten in de Unie betreft, moet worden opgemerkt dat Amcor weliswaar producenten in de Unie benaderde, maar dat deze contacten zich beperkten tot slechts een handvol producenten. Het overgrote deel van de producenten in de Unie die een geldige alternatieve leveringsbron zouden kunnen zijn, werd derhalve niet benaderd. Daarom werden de argumenten van Amcor afgewezen.

(246) Na de mededeling van de definitieve bevindingen voerde Xiamen Xiashun aan dat de door haar aangevoerde argumenten met betrekking tot de verschillende eigenschappen van basisaluminiumfolie nog onvoldoende waren behandeld in de overwegingen 303 tot en met 306 van de voorlopige verordening waarnaar de Commissie had verwezen. Meer in het bijzonder verwees Xiamen Xiashun naar verschillen in legering, chemische samenstelling en technische specificaties zoals dikte, harding en productieprocessen. Verder voerde dezelfde exporteur aan dat andere factoren, waaronder productgroep, type legering en productieproces in aanmerking waren genomen bij het beoordelen van het uitsluitingsverzoek met betrekking tot AFRP's voor warmtewisselaars voor de automobielsector, en dat basisaluminiumfolie in het licht van dezelfde factoren zou moeten worden beoordeeld.

(247) De Commissie was het niet eens met dat argument. De in de overwegingen 303 tot en met 306 van de voorlopige verordening aangevoerde elementen gingen wel degelijk in op het argument van Xiamen Xiashun en verwezen naar het feit dat "ze zijn gemaakt van dezelfde of soortgelijke legeringen en dezelfde of een soortgelijke afwerking, harding en dikte hebben als andere AFRP's". Daarnaast komt basisaluminiumfolie voort uit hetzelfde in overweging 56 van de voorlopige verordening vermelde productieproces als andere AFRP's.

(248) Aangezien de bewijslast berust bij de partijen die om een uitsluiting verzoeken, moet worden opgemerkt dat, anders dan in het geval van AFRP's voor warmtewisselaars voor de automobielsector, Xiamen Xiashun geen specifieke argumenten met betrekking tot elementen zoals productgroep aanvoerde. Op basis hiervan beoordeelde de Commissie dergelijke aspecten niet met betrekking tot het verzoek van Xiamen Xiashun inzake basisaluminiumfolie. Daarom werden deze argumenten afgewezen.

2.3. **Argumenten betreffende het productcontrolenummer ("PCN")**

(249) Xiamen Xiashun voerde aan dat aan de hand van de bij dit onderzoek gehanteerde PCN-structuur geen onderscheid kan worden gemaakt tussen basisaluminiumfolie en de andere producten die verschillende eigenschappen en met name sterk verschillende toepassingen hebben. Het gebruik van de PCN-structuur om de normale waarde en de prijzen van de EU-producenten in verband met prijsonderbieding en prijsbederf vast te stellen en deze vervolgens te vergelijken met de door hen uitgevoerde modellen, is volgens haar hetzelfde als appels met peren vergelijken. In het bijzonder voerde Xiamen Xiashun aan dat zij voorlopig bewijsmateriaal had verstrekt waaruit een vermeend prijsverschil tussen folie voor PP-capsules en basisaluminiumfolie blijkt, en zij drong er bij de Commissie op aan om het bestaan van deze vermeende prijsverschillen te onderzoeken. Verder vroeg zij of een van de door haar uitgevoerde modellen werd vergeleken met hitteschilden voor auto's.

(250) De Commissie herinnerde eraan dat zij beschikt over een uitgebreide discretionaire bevoegdheid om productcontrolenummers samen te stellen teneinde een billijke vergelijking tussen de uitgevoerde producten en de door de bedrijfstak van de Unie vervaardigde producten mogelijk te maken. Bij het samenstellen van het PCN was een dergelijke billijke vergelijking in dit geval volledig gewaarborgd.

(251) Ten eerste werd in de voorlopige verordening ([44]) geconcludeerd dat basisaluminiumfolie dezelfde chemische, technische en fysische basiskenmerken had als andere AFRP's en onder de productomschrijving valt. Ten tweede verkochten de in de steekproef opgenomen producenten in de Unie in het onderzoektijdvak aanzienlijke hoeveelheden basisaluminiumfolie tegen met folie voor PP-capsules vergelijkbare prijzen, hetgeen bevestigt dat er geen aanzienlijk prijsverschil is tussen deze twee producten. Uit het onderzoek bleek ook dat AFRP's voor hitteschilden voor de automobielsector niet vergeleken werden met het model dat Xiamen Xiashun uitvoerde.

(252) Na de mededeling van de definitieve bevindingen beklaagde dezelfde exporteur zich erover dat de Commissie de producenten in de Unie niet had verzocht om gegevens over de verkoopprijzen voor basisaluminiumfolie zodat deze konden worden vergeleken met zijn uitvoerprijzen. In dit verband gaf de exporteur aan dat de Commissie dergelijke informatie niet verzamelde omdat Xiamen Xiashun geen bewijs voor het vermeende prijsverschil had geleverd. Verder gaf de exporteur aan dat de Commissie deze kwestie had moeten onderzoeken teneinde een objectieve en billijke vergelijking mogelijk te maken en verzocht hij de Commissie om ter onderbouwing van haar standpunt de prijsvork voor door de bedrijfstak van de Unie verkochte folie voor PP-capsules bekend te maken. Bovendien verzocht hij de Commissie om te bevestigen dat voor de prijsonderbiedings- en prijsbederfberekeningen de basisaluminiumfolie van Xiamen Xiashun niet met andere soorten AFRP werd vergeleken.

([44]) Overwegingen 303 tot en met 306.

(253) Allereerst moet worden verduidelijkt dat de Commissie de noodzakelijk geachte informatie verzamelde in overeenstemming met haar vaste praktijk, namelijk door, in dit geval, in de steekproef opgenomen producenten in de Unie te verzoeken de vragenlijst voor producenten in de Unie in te vullen, waarin de in de steekproef opgenomen producenten in de Unie wordt gevraagd alle verkooptransacties op te sommen, zodat aan de hand van een bepaalde PCN-structuur de productsoorten waaronder basisaluminiumfolie zou kunnen vallen in kaart kunnen worden gebracht. De bij de bedrijfstak van de Unie ingewonnen informatie had onder meer betrekking op de verkoop van basisaluminiumfolie. De Commissie was het derhalve niet eens met het argument dat zij bij de producenten in de Unie geen gegevens over de prijzen voor de verkoop van basisaluminiumfolie had ingewonnen.

(254) Ten tweede heeft Xiamen Xiashun, zoals vermeld in overweging 333 van de voorlopige verordening, bij het indienen van haar argument of in een later stadium van de procedure geen bewijsmateriaal verstrekt met betrekking tot het vermeende prijsverschil tussen de verschillende toepassingen (koelribben, PP-capsules en lithografische platen). In elk geval heeft de Commissie, zoals vermeld in overweging 251, de kwestie onderzocht en bevestigd dat er geen aanzienlijk prijsverschil tussen deze twee producten bestond.

(255) Wat het verzoek van Xiamen Xiashun om aanvullende informatie betreft, moet worden opgemerkt dat het prijsverschil in de door de bedrijfstak van de Unie verkochte folie voor PP-capsules en basisaluminiumfolie al naar gelang de afnemer van de basisaluminiumfolie tussen 0 en 10 % lag en gemiddeld lager was dan [2-6] [45]%. Wat het verzoek van Xiamen Xiashun met betrekking tot het eindgebruik betreft, verstrekte Xiamen Xiashun gezicht geen voorlopig bewijsmateriaal dat in het geval van specifieke PCN's verschillende eindgebruiken tot aanzienlijke prijsverschillen leiden. Tegen die achtergrond was de Commissie van mening dat het PCN de relevante eigenschappen van AFRP's naar behoren weergaf om een billijke vergelijking mogelijk te maken en wees zij de argumenten van Xiamen Xiashun af.

(256) De Commissie concludeerde dat de PCN-structuur de eigenschappen van basisaluminiumfolie correct weergaf, hetgeen een billijke vergelijking van dit product met andere producten met dezelfde PCN-structuur mogelijk maakt. Op grond hiervan werd dit argument afgewezen.

2.4. **Conclusie**

(257) De Commissie bevestigde haar in de overwegingen 60 tot en met 105 van de voorlopige verordening uiteengezette conclusies, zoals herzien in overweging 191.

3. **DUMPING**

(258) Na de mededeling van de voorlopige bevindingen maakten de klager, de Chinese overheid, de drie in de steekproef opgenomen producenten-exporteurs en Airoldi opmerkingen bij de voorlopige dumpingbevindingen.

3.1. **Normale waarde**

3.1.1. *Verstoringen van betekenis*

(259) De Chinese overheid en Xiamen Xiashun maakten opmerkingen over verstoringen van betekenis in China.

(260) Allereerst voerde de Chinese overheid aan dat de inhoud van het rapport over China en de manieren waarop dit is gebruikt ernstige feitelijke en juridische gebreken vertoonden. Volgens de Chinese overheid gaf de inhoud een onjuiste voorstelling en was die eenzijdig en niet in overeenstemming met de werkelijkheid. Het werkdocument behandelde de rechtmatige concurrentievoordelen van Chinese ondernemingen en de normale institutionele verschillen tussen China en Europa als basis voor het vaststellen van significante marktverstoring. Voorts betoogde de Chinese overheid dat de Commissie, door in te gaan op het door de binnenlandse industrieën ingediende verzoek om een onderzoek op basis van het landenrapport, haar bedrijfstak oneerlijke voordelen heeft verschaft, wat gelijk stond aan oordelen alvorens er een proces heeft plaatsgevonden. Daarnaast voerde de Chinese overheid aan dat het vervangen van onderzoeken door rapporten niet in overeenstemming was met de fundamentele juridische geest van billijkheid en rechtvaardigheid.

(261) In antwoord op het argument over feitelijke gebreken in het landenrapport merkte de Commissie op dat het landenrapport een veelomvattend document is dat gestoeld is op uitgebreid objectief bewijsmateriaal, met inbegrip van wetgeving, verordeningen en andere officiële door de Chinese overheid gepubliceerde beleidsdocumenten, rapporten van derden zoals internationale organisaties, wetenschappelijke studies en artikelen van wetenschappers, en andere betrouwbare onafhankelijke bronnen. Het rapport is sinds december 2017 openbaar, zodat alle belanghebbenden ruimschoots de gelegenheid hebben gehad om het rapport en het bewijsmateriaal waarop het is gebaseerd, te weerleggen, aan te vullen of te becommentariëren. De Chinese overheid heeft zich sinds de publicatie van het verslag in december 2017 onthouden van enige dergelijke weerlegging of opmerking over de inhoud van en het bewijsmateriaal dat was vervat in het rapport.

[45] Orde van grootte om de vertrouwelijkheid van de informatie te waarborgen.

(262) Met betrekking tot het argument van de Chinese overheid waarmee wordt gesuggereerd dat het uitgebrachte landenrapport in de plaats van het feitelijke onderzoek is gekomen, wees de Commissie erop dat zij overeenkomstig artikel 2, lid 6 bis, punt e), als zij het door de klager ingediende voorlopige bewijsmateriaal over de verstoringen van betekenis toereikend acht, het onderzoek op basis hiervan kan openen. Het feitelijke bestaan en de impact van verstoringen van betekenis en het navenante gebruik van de in artikel 2, lid 6 bis, punt a), voorgeschreven methode worden echter bepaald ten tijde van de voorlopige en/of definitieve mededeling van feiten en overwegingen als gevolg van een onderzoek. Het bestaan en de impact van de verstoringen van betekenis worden niet bevestigd in de fase van de opening van het onderzoek, zoals de Chinese overheid beweert, maar pas na een diepgaand onderzoek, zodat dit argument wordt afgewezen.

(263) Ten tweede merkte de Chinese overheid op dat de Commissie alleen werkdocumenten van haar diensten heeft uitgebracht voor enkele geselecteerde landen, wat voldoende was om vragen te doen rijzen over de meestbegunstigingsbehandeling en nationale behandeling. Voorts voerde de Chinese overheid aan dat de Commissie nooit een duidelijke en voorspelbare norm heeft gepubliceerd voor het kiezen van landen of sectoren waarover rapporten moeten worden uitgebracht.

(264) De Commissie wees erop dat een landenrapport overeenkomstig artikel 2, lid 6 bis, punt c), van de basisverordening alleen wordt opgesteld als de Commissie over gegronde aanwijzingen beschikt dat er mogelijk sprake is van verstoringen van betekenis in een bepaald land of een bedrijfstak in dat land. Na goedkeuring van de nieuwe bepalingen van artikel 2, lid 6 bis, van de basisverordening in december 2017 beschikte de Commissie over dergelijke aanwijzingen van verstoringen van betekenis voor China. De Commissie heeft ook een rapport over verstoringen in Rusland bekendgemaakt en sluit niet uit dat nog andere rapporten zullen volgen. Aangezien de meeste handelsbeschermingsonderzoeken betrekking hadden op China en aangezien er serieuze aanwijzingen van verstoringen in dat land waren, was dat het eerste land waarvoor de Commissie een rapport heeft opgesteld. Rusland is voorwerp van het op een na grootste aantal handelsbeschermingsonderzoeken. Derhalve had de Commissie objectieve redenen om in deze volgorde rapporten over deze twee landen op te stellen.

(265) Voorts zijn de rapporten, zoals hierboven vermeld, niet verplicht om artikel 2, lid 6 bis, te kunnen toepassen. In artikel 2, lid 6 bis, punt c), wordt beschreven aan welke voorwaarden de Commissie moet voldoen bij het uitbrengen van landenrapporten. Overeenkomstig artikel 2, lid 6 bis, punt d), zijn de klagers echter niet verplicht om het rapport te gebruiken en volgens artikel 2, lid 6 bis, punt e), is het bestaan van een landenrapport geen voorwaarde voor het openen van een onderzoek op grond van artikel 2, lid 6 bis. Overeenkomstig artikel 2, lid 6 bis, punt e), is het namelijk zo dat door de klagers ingediend toereikend bewijsmateriaal waarmee verstoringen van betekenis in ongeacht welk land worden aangetoond en waarmee aan de criteria van artikel 2, lid 6 bis, punt b), wordt voldaan, voldoende is om het onderzoek op grond daarvan te openen. Derhalve zijn de regels inzake verstoringen van betekenis in een land zonder onderscheid van toepassing op alle landen, ongeacht of er al dan niet een landenrapport bestaat. Derhalve doen de regels inzake verstoringen in een land per definitie geen afbreuk aan de behandeling als meest begunstigde natie. De Commissie heeft deze argumenten derhalve afgewezen.

(266) Ten derde voegde de Chinese overheid daaraan toe dat wat nationale behandeling betreft, het concept van marktverstoringen of overeenkomstige normen niet voorkwam in de wetgeving van de EU met betrekking tot de interne markt of mededinging, behalve in de basisverordening. Derhalve betoogde de Chinese overheid dat de Commissie uit hoofde van het internationale recht, en evenmin op grond van wetgeving en praktijken in het kader van haar exclusieve bevoegdheid tot regelgeving inzake de interne markt of mededinging, niet bevoegd was om de verstoringen in China te onderzoeken.

(267) De Commissie heeft haar methode in dit onderzoek gebaseerd op het bepaalde in artikel 2, lid 6 bis, van de basisverordening. Het is juridisch gezien niet relevant dat andere Europese wetten het concept verstoringen van betekenis niet gebruiken, aangezien het specifiek is voor antidumping, dat onder de regels van de antidumpingovereenkomst van de WTO valt. Wanneer actie wordt ondernomen tegen invoer, is het op grond van de antidumpingovereenkomst niet vereist om behalve de voorgeschreven schadeanalyse binnenlandse marktvoorwaarden te beoordelen. In elk geval wordt de EU-markt gekenmerkt door een sterk concurrerende vrije marktomgeving, met name dankzij de strikte wetgeving van de Unie op het gebied van staatssteun en mededinging. Dit argument werd derhalve afgewezen.

(268) Voorts merkte de Chinese overheid op dat de Commissie discriminerende regels en normen ten aanzien van Chinese ondernemingen heeft gehanteerd toen deze zich in vergelijkbare situaties als de EU-ondernemingen bevonden, met inbegrip van, maar niet beperkt tot oneerlijke normen voor bewijs en bewijslast. Tegelijkertijd heeft de Commissie niet beoordeeld of er in de Unie of in haar lidstaten sprake was van marktverstoringen. Deze reeks praktijken heeft ernstige gevolgen gehad voor de betrouwbaarheid en legitimiteit van de analyse en conclusies van de Commissie met betrekking tot de belangrijkste kwesties in antidumpingonderzoeken betreffende dumping en de berekening van schade. Deze situatie volstaat derhalve om bezorgdheid te uiten over een mogelijke schending van de verplichtingen inzake nationale behandeling uit hoofde van de WTO-regels.

(269) De Chinese overheid heeft geen bewijs aangedragen waaruit blijkt dat de ondernemingen in de Unie onderhevig zouden zijn aan vergelijkbare verstoringen als die van hun Chinese concurrenten en zich derhalve in een soortgelijke situatie zouden bevinden. Het concept van verstoringen van betekenis is in elk geval van belang voor het bepalen van de normale waarde voor de vaststelling van dumping, en dit concept is juridisch irrelevant voor de bedrijfstak van de Unie in de specifieke context van antidumpingonderzoeken. Derhalve werd dit argument als niet-onderbouwd en juridisch irrelevant beschouwd.

(270) Ten vierde stelde de Chinese overheid dat artikel 2, lid 6 bis, van de basisverordening niet verenigbaar is met artikel 2.2 van de ADO, waarin een uitputtende lijst is opgenomen van situaties waarin de normale waarde kan worden berekend, en verstoringen van betekenis zijn daarin niet opgenomen. De Chinese overheid betoogde voorts dat het gebruik van gegevens uit een geschikt representatief land of internationale prijzen om de normale waarde te berekenen overeenkomstig artikel 2, lid 6 bis, evenmin verenigbaar is met artikel 6.1, punt b), GATT en artikel 2.2 van de ADO, met name artikel 2.2.1.1. Voorts voerde de Chinese overheid aan dat bij het berekenen van de normale waarde volgens de WTO-regels de productiekosten in het land van oorsprong plus een redelijk bedrag voor verkoopkosten, algemene kosten en administratiekosten en voor winst moeten worden gebruikt. Bij artikel 2, lid 6 bis, van de basisverordening is echter wat onder gegevensbronnen kan worden geschaard zodanig uitgebreid dat hieronder ook de productie- en verkoopkosten in een geschikt representatief land, of internationale prijzen, kosten of benchmarks vallen. Dit ging volgens de Chinese overheid het toepassingsgebied van de WTO-regels te buiten. Derhalve zou de Commissie, ongeacht of artikel 2, lid 5, van de basisverordening al dan niet in overeenstemming met de WTO-regels is, wanneer er sprake is van zogenaamde "verstoringen van de markt" de normale waarde niet mogen vaststellen door berekening op basis van artikel 2, lid 6 bis, van de basisverordening.

(271) De Commissie acht het bepaalde in artikel 2, lid 6 bis, in overeenstemming met de WTO-verplichtingen van de Europese Unie. De Commissie meent dat overeenkomstig de toelichting van de Beroepsinstantie in zaak DS473 EU-biodiesel (Argentinië), de bepalingen van de basisverordening die over het algemeen van toepassing zijn op alle WTO-leden, met name artikel 2, lid 5, tweede alinea, gebruikmaking van gegevens van een derde land toestaan, die naar behoren aangepast zijn wanneer dergelijke aanpassingen noodzakelijk en onderbouwd zijn. De Commissie heeft dit argument derhalve afgewezen.

(272) De Chinese overheid voerde aan dat de Commissie in dit geval de gegevens van de Chinese exporteurs onmiddellijk buiten beschouwing liet, wat niet consistent was met artikel 2.2.1.1 van de ADO. De Chinese overheid stelde dat de Beroepsinstantie in EU-Biodiesel (Argentinië) (DS473) en het panel in EU-Cost Adjustment Methodologies II (Rusland) (DS494) hebben verklaard dat overeenkomstig artikel 2.2.1.1 van de antidumpingovereenkomst, zo lang de door de onderzochte exporteur of producent bewaarde gegevens — binnen aanvaardbare grenzen — op nauwkeurige en betrouwbare wijze overeenstemden met alle werkelijke kosten die door de desbetreffende producent of exporteur voor het onderzochte product waren gemaakt, de met het onderzoek belaste instantie die gegevens moet gebruiken om de productiekosten van de onderzochte producenten vast te stellen.

(273) De Commissie herinnert eraan dat de geschillen DS473 en DS494 niet gingen om de toepassing van artikel 2, lid 6 bis, van de basisverordening, wat in het onderhavige onderzoek de relevante rechtsgrondslag voor de vaststelling van de normale waarde vormt. Die geschillen hadden tevens betrekking op andere feitelijke situaties dan de feitelijke situatie wat betreft het bestaan van verstoringen van betekenis. Dit argument werd derhalve afgewezen.

(274) Tot slot beweerde de Chinese overheid dat met het door de Commissie uitgevoerde onderzoek op basis van artikel 2, lid 6 bis, van de basisverordening met verschillende maten is gemeten. Volgens de Chinese overheid heeft de Commissie geweigerd de gegevens over kosten van Chinese exporteurs te aanvaarden met als reden dat er sprake was van marktverstoringen van betekenis in de Chinese markt, maar heeft zij de gegevens van het representatieve land aanvaard en gebruikt ter vervanging van de gegevens van de Chinese producenten zonder zelfs maar te evalueren of er sprake is van marktverstoringen die van invloed zijn op die vervangende gegevens. Dit is volgens de Chinese overheid het bewijs dat er met "verschillende maten" is gemeten. De Chinese overheid voerde aan dat met deze aanpak de betrouwbaarheid van de relevante kosten in het geselecteerde representatieve land niet kon worden gewaarborgd. Bovendien was het onmogelijk om een accuraat beeld van de kosten van de producenten in het land van oorsprong te geven.

(275) De Chinese overheid voegde daaraan toe dat er naar haar oordeel ook binnen de EU en de lidstaten ontwikkelingsinitiatieven zijn die vergelijkbaar zijn met de Chinese vijfjarenplannen, zoals de nieuwe industriële strategie en het Duitse Industrie 4.0 enz. Volgens officiële bronnen heeft de Europese aluminiumindustrie op de interne markt tussen 2017 en 2020 geprofiteerd van ruim 200 door de EU-lidstaten getroffen en door de Commissie goedgekeurde staatssteunmaatregelen.

(276) De Commissie herinnerde eraan dat zij tijdens het onderzoek naging of het dossier elementen bevat die wijzen op het bestaan van verstoringen in de representatieve landen, vooral ook met betrekking tot de belangrijkste grondstoffen die worden gebruikt voor de productie van het betrokken product, bijvoorbeeld of er uitvoerbeperkingen op van toepassing zijn. Daarnaast hebben alle belanghebbenden gedurende het onderzoek voldoende mogelijkheid om opmerkingen te maken over de geschiktheid van de door de Commissie overwogen potentiële representatieve landen. De Commissie publiceert in het bijzonder twee mededelingen voor het dossier over de geschiktheid van de mogelijke representatieve landen en een voorlopige keuze van een geschikt land voor het onderzoek. Deze mededelingen worden ter beschikking van alle belanghebbenden gesteld, zodat zij hierover opmerkingen kunnen indienen. Ook in de onderhavige zaak hadden de Chinese overheid en alle overige belanghebbenden de mogelijkheid om aan te tonen dat de mogelijke representatieve landen door verstoringen van betekenis werden beïnvloed en derhalve niet geschikt waren voor het onderzoek.

(277) De Commissie merkt op dat krachtens artikel 2, lid 6 bis, punt b), van de basisverordening, de mogelijke gevolgen van een of meer van de in die bepaling genoemde factoren worden geanalyseerd aan de hand van de prijzen en kosten in het land van uitvoer. De kostenstructuur en prijsvormingsmechanismen in andere markten, waaronder kwesties die betrekking hebben op generieke en niet-onderbouwde financiële steun, zoals de generieke en niet-onderbouwde steun die naar verluidt wordt toegekend in de EU, zijn in het kader van deze procedure geenszins relevant (zelfs als daarvan wel sprake zou zijn, wat niet het geval is ([46])). Dit argument was derhalve ongegrond en werd afgewezen.

(278) Xiamen Xiashun diende een aantal opmerkingen in met betrekking tot het bestaan van verstoringen van betekenis.

(279) Allereerst merkte Xiamen Xiashun op dat in overweging 142 van de voorlopige verordening wordt verwezen naar een artikel op internet waarin wordt beweerd dat Xiamen Xiashun partijvorming en vakbondswerkzaamheden actief aanprijst. Xiamen Xiashun merkte op dat dit artikel aldus dient te worden uitgelegd dat Xiamen Xiashun het voor haar werknemers in vakbonden, ongeacht of ze lid zijn van de partij, makkelijker maakt om binnen de onderneming werkzaam te zijn. Xiamen Xiashun benadrukt echter dat het woord "besluitvorming" niet betekent dat de partijleden of vakbond enige invloed hebben op het management en bestuur van de onderneming, of op de prijsvorming bij de inkoop van materialen of de verkoop van producten. Dientengevolge kan op basis van deze bewoordingen geen conclusie worden getrokken over zeggenschap van de overheid of marktverstoring.

(280) Daarnaast verzette Xiamen Xiashun zich tegen de bevindingen van de Commissie in overweging 142 van de voorlopige verordening, en legde uit dat het feit dat er partijleden binnen de onderneming werkzaam zijn niet betekent dat zij zeggenschap hebben over de onderneming. Xiamen Xiashun merkte op dat het wettelijk verplicht is om de partijleden toe te staan partijvormingsactiviteiten te ontplooien, maar dat wil niet zeggen dat partijleden enige invloed op de onderneming uitoefenen. Zij voegde daaraan toen dat iedereen mag behoren tot een godsdienst of politieke partij van zijn keuze en dat dit geen invloed heeft op de besluitvorming binnen de onderneming. Verder benadrukte zij dat er weliswaar partijvormingsactiviteiten worden georganiseerd binnen de onderneming, maar dat dit niet betekent dat CCP-leden zitting hebben in de directie. Tot slot lichtte Xiamen Xiashun toe dat het begrip "partijvorming" door de Commissie verkeerd wordt geïnterpreteerd en dat CCP-leden zich binnen de onderneming voornamelijk bezighouden met het bestuderen van het overheidsbeleid, het geven van een oordeel en advies aan hun partijorganisatie, of soms zelfs entertainment-activiteiten. Zij voegde daaraan toe dat er niets in het dossier staat waaruit blijkt dat de CCP zeggenschap uitoefent over de betrokken ondernemingen. Xiamen Xiashun herhaalde die opmerkingen na de mededeling van de definitieve bevindingen.

(281) De Commissie merkte allereerst op dat de activiteiten van het binnen Xiamen Xiashun actieve partijcomité duidelijk beschreven worden als "besluitvorming" in het in overweging 142 van de voorlopige verordening geciteerde artikel. In het artikel wordt niet geanalyseerd of toegelicht wat deze "besluitvorming" precies inhoudt. De Commissie herinnert er echter aan dat volgens artikel 2, lid 6 bis, eerste en tweede streepje, twee elementen wijzen op het bestaan van verstoringen in een land: "het feit dat de markt in kwestie voor een groot deel wordt bediend door ondernemingen die in handen zijn van de autoriteiten van het land van uitvoer, waarover deze zeggenschap hebben of waarop deze beleidstoezicht uitoefenen", en "overheidsdeelneming in bedrijven, waardoor inmenging van de

([46]) Zie bijv. arrest van 28 februari 2018, Commissie/Xinyi PV Products (Anhui), C-301/16 P, ECLI:EU:C:2018:132, punt 56.

overheid in de prijzen of kosten mogelijk wordt". De betrokkenheid van het partijcomité bij "besluitvorming" binnen Xiamen Xiashun beantwoordt aan beide criteria. Het feit dat de overheidsdeelneming in de onderneming leidt tot inmenging in de prijzen en kosten betekent niet dat de staat de prijzen van de verkochte goederen zelf vaststelt, maar eerder dat de onderneming door de aanwezigheid en betrokkenheid van de partijleden binnen de onderneming kan rekenen op een gunstigere behandeling en steun van de autoriteiten, hetgeen indirect van invloed is op haar kosten en prijzen. Verder is de aanwezigheid van leden van de Chinese Communistische Partij ("CCP") in de onderneming en het feit dat de onderneming partijvormingsactiviteiten en betrokkenheid bij "besluitvorming" faciliteert een duidelijke aanwijzing — en geen vermoeden zoals na de mededeling van de definitieve bevindingen door Xiamen Xiashun is opgemerkt — dat de onderneming niet onafhankelijk is van de staat, en mogelijk handelt in overeenstemming met beleidsrichtlijnen van de CCP in plaats van marktmechanismen. Dit argument wordt derhalve afgewezen.

(282) Elke werknemer heeft weliswaar het recht om de godsdienst of politieke partij van zijn keuze aan te hangen, maar de situatie in China is anders, aangezien China een eenpartijstaat is en de CCP gelijk is aan de staat en zijn regering ([47]). Daarom staat, zoals beschreven in de overwegingen 279 en 281, de aanwezigheid van CCP-leden in een onderneming die reguliere "partijvormingsactiviteiten" organiseren en "besluitvormingsbevoegdheden" hebben gelijk aan overheidsdeelneming in het bedrijf. Ten aanzien van de activiteiten van het partijcomité wil de Commissie allereerst duidelijk maken dat "partijvorming" door de Commissie overeenkomstig de officiële richtsnoeren wordt gedefinieerd als "activiteiten om de partijgeest binnen het bedrijf te versterken", of "ontwikkeling van aan de partij gerelateerde activiteiten om het algemene leiderschap van de partij te waarborgen" ([48]). De Commissie herinnert eraan dat zoals reeds toegelicht in overweging 281, de binnen de onderneming aanwezige partijcomités een indirect, zij het in ieder geval potentieel marktverstorend effect hebben, door de nauwe banden tussen de staat en de CCP in China.

(283) Daarnaast betwistte Xiamen Xiashun de conclusie van de Commissie in overweging 209 van de voorlopige verordening dat Xiamen Xiashun te maken heeft met de landelijke verstoringen met betrekking tot arbeid. Xiamen Xiashun voerde aan dat haar lonen wezenlijk hoger zijn dan die van haar concurrenten. Verder merkte Xiamen Xiashun op dat de bewijslast die berust bij producenten-exporteurs om het feitelijke vermoeden van "verstoringen van betekenis" te weerleggen inmiddels zo zwaar weegt dat een afzonderlijke onderneming deze onmogelijk kan dragen. Xiamen Xiashun merkte op dat dit in de praktijk betekent dat: i) het volstrekt onduidelijk is hoe, en door middel van welk bewijs, een bedrijf het vermoeden zou kunnen weerleggen dat zijn kosten, waaronder loonkosten, verstoord zijn; en ii) zelfs wanneer specifiek bewijsmateriaal wordt aangevoerd waaruit aanzienlijke verschillen in kosten tussen producenten-exporteur naar voren komen, dit de Commissie er niet toe zal bewegen haar voorlopige bevinding inzake het bestaan van "verstoringen van betekenis" in twijfel te trekken.

([47]) Volgens een artikel op de website van de Centrale Commissie voor Discipline en Inspectie: "In de historische traditie van China is 'regering' altijd een breed begrip geweest dat gepaard gaat met onbeperkte verantwoordelijkheden. Onder leiding van de Partij delen de Partij en de overheid alleen het werk, en er is geen scheiding tussen de Partij en de overheid. Ongeacht of het gaat om het Nationaal Volkscongres, de Chinese Politieke Raadgevende Conferentie, of de 'één regering en twee kamers', zij worden stuk voor stuk geacht de besluiten en regelingen van het Centrale Partijcomité ten uitvoer te leggen, verantwoording af te leggen aan het volk en zich aan hun toezicht te onderwerpen. Alle organen die onder leiding van de Partij staatsgezag uitoefenen behoren tot de categorie algemene overheid.". Beschikbaar op: https://www.ccdi.gov.cn/special/zmsjd/zm19da_zm19da/201802/t20180201_163113.html (laatst geraadpleegd op 16 juni 2021).

([48]) Zie bijvoorbeeld de Richtsnoeren van het Algemeen Bureau van het Centraal Comité van de CCP van 15 september 2020 om in het nieuwe tijdperk de activiteiten van het Eenheidsfront in de particuliere sector op te voeren. Afdeling II.4: "Wij moeten de totale capaciteit van de Partij om sturing te geven aan activiteiten van het Eenheidsfront in de particuliere sector vergroten en de werkzaamheden op dit gebied op doeltreffende wijze opvoeren." Afdeling III.6: "Wij moeten de aanwezigheid van de Partij in particuliere ondernemingen verder opvoeren en de partijcellen in staat stellen hun rol als bastion doeltreffend te vervullen en de partijleden in staat stellen hun rol als voorhoede en pioniers te spelen." Afdeling VII.26: "Verbetering van de leidinggevende instellingen en mechanismen. Partijcomités op alle niveaus moeten zich baseren op de leidinggevende groepen van het Eenheidsfront om de mechanismen voor het coördineren van de activiteiten van het Eenheidsfront in de particuliere sector op te zetten en te verbeteren, en moeten de activiteiten regelmatig op gecoördineerde wijze bestuderen, plannen en bevorderen. Wij moeten de werkafdelingen van het Eenheidsfront in staat stellen om hun leidinggevende en coördinerende taken optimaal te vervullen en branche- en handelsorganisaties de mogelijkheid bieden hun brugfunctie en ondersteunende rol bij de activiteiten van het Eenheidsfront in de particuliere sector te vervullen." Beschikbaar op: http://www.gov.cn/zhengce/2020-09/15/content_5543685.htm

(284) De Commissie herinnerde eraan dat, zoals vermeld in punt 3.3.1.7 van de voorlopige verordening, de lonen in China verstoord zijn, onder meer vanwege de beperkingen op de mobiliteit als gevolg van het registratiesysteem voor huishoudens (*hukou*), maar ook door het ontbreken van onafhankelijke vakbonden en het gebrek aan collectieve onderhandelingen. Aangezien de bevindingen van de Commissie in punt 3.3.1.7 wijzen op horizontale verstoringen op de hele Chinese arbeidsmarkt, leidt de ernst van deze verstoringen tot de conclusie dat de lonen in China niet betrouwbaar zijn. Het dossier bevat geen elementen op grond waarvan met positief bewijs kan worden vastgesteld dat de binnenlandse loonkosten van deze producent-exporteur niet werden beïnvloed door de verstoringen op de arbeidsmarkt. Allereerst heeft deze producent-exporteur geen bewijsmateriaal verstrekt waaruit blijkt hoe deze horizontale verstoringen zijn loonkosten niet beïnvloeden, bijvoorbeeld door aan te tonen dat het *hukou*-systeem geen invloed had op zijn personeel, dat er onafhankelijke vakbonden waren en dat sprake was van collectieve onderhandelingen. Verder was er geen bewijs dat zijn lonen hoger waren dan die van zijn concurrenten, aangezien het op dit punt geen gegevens verstrekte.

(285) Na de mededeling van de definitieve bevindingen voerde Xiamen Xiashun aan dat haar lonen aanzienlijk hoger waren dan die van haar concurrenten. De onderneming verwees naar een verklaring van een van de controleurs van de Commissie tijdens de toetsing op afstand waarin deze zijn verbazing uitsprak over het feit dat de lonen van Xiamen Xiashun zo hoog waren. Dit leidde tot een verzoek om aanvullende informatie over het loonniveau, gevolgd door de gegevensverstrekking van Xiamen Xiashun tot genoegen van de controleurs. Derhalve voerde de onderneming aan dat de Commissie alle vereiste gegevens had om de lonen van Xiamen Xiashun vast te stellen en te vergelijken. De Commissie herhaalt dat het feitelijke loonniveau van elke medewerkende producent-exporteur vertrouwelijke informatie is. In elk geval verandert dit argument niets aan de reeds in de mededeling van de definitieve bevindingen vermelde conclusie dat een bepaald loonniveau vergeleken met lonen van concurrenten in dezelfde bedrijfstak niet noodzakelijkerwijs wil zeggen dat de horizontale verstoringen op de arbeidsmarkt in de VRC geen invloed zouden hebben op het loonniveau van deze producent-exporteur. Met andere woorden: zelfs wanneer de lonen voor deze producent-exporteur hoger zouden zijn dan die van zijn concurrenten, kan een dergelijk loonniveau toch worden beïnvloed door de verstoringen op de arbeidsmarkt in de VRC.

(286) Wat het argument betreft dat het voor producenten-exporteurs niet mogelijk is om een feitelijk vermoeden van verstoringen van betekenis te weerleggen, ontkent de Commissie deze niet-onderbouwde stelling met kracht. Allereerst is er feitelijk geen sprake van een vermoeden, omdat de Commissie bij elk onderzoek uitvoerig nagaat of er sprake is van verstoringen van betekenis die van invloed zijn op het onderzochte product en de betrokken producenten-exporteurs, waarbij al het beschikbare bewijsmateriaal op evenwichtige wijze in ogenschouw wordt genomen. Als er argumenten zijn dat horizontale verstoringen geen invloed hebben op bepaalde binnenlandse kosten op grond van artikel 2, lid 6 bis, punt a), derde streepje, onderwerpt de Commissie deze kosten bovendien aan een grondige analyse, zoals duidelijk blijkt uit de duur van de analyses bij dit en alle andere onderzoeken die betrekking hebben op de VRC. Als het dossier bewijs bevatte dat de verstoringen op de Chinese arbeidsmarkt geen invloed hadden op Xiamen Xiashun, zou de Commissie overeenkomstig artikel 2, lid 6 bis, punt a), derde streepje, van de basisverordening vanzelfsprekend de eigen loonkosten van de onderneming hanteren.

(287) Ten derde merkte Xiamen Xiashun op dat het feit dat de Commissie de loonkosten van de Chinese producenten-exporteurs stelselmatig negeert, aantoont dat artikel 2, lid 6 bis, van de basisverordening niet te rijmen valt met artikel 2.2, artikel 2.2.1.1 en artikel 2.2.2 van de antidumpingovereenkomst van de WTO ("ADO"); na de mededeling van de definitieve bevindingen herhaalde zij dit argument. Artikel 2, lid 6 bis, van de basisverordening stelt dat kosten en prijzen stelselmatig buiten beschouwing moeten worden gelaten, zonder te onderzoeken of aan de in artikel 2.2 van de ADO genoemde voorwaarden is voldaan.

(288) De Commissie herinnert eraan dat bij elk onderzoek alle partijen de mogelijkheid hebben om bewijsmateriaal over alle relevante elementen aan te dragen, waaronder de bewering dat bepaalde productiefactoren niet verstoord zijn, overeenkomstig artikel 2, lid 6 bis, punt a), derde streepje, van de basisverordening. Zoals uiteengezet in de overwegingen 284 en 286, verwerpt de Commissie loonkosten van de Chinese producenten-exporteurs niet stelselmatig, maar onderwerpt zij de gegevens aan een grondige analyse telkens wanneer een partij aanvoert dat geen sprake is van verstoringen, om na te gaan of de verstoringen van betekenis invloed hebben op een producent-exporteur. Dezelfde aanpak wordt gehanteerd voor administratieve, verkoop- en algemene kosten en voor winst. Derhalve werd het argument afgewezen.

(289) Ten vierde merkte Xiamen Xiashun op dat de Commissie in overweging 198 van de voorlopige verordening aangaf dat Xiamen Xiashun bepaalde onderscheidingen of formele erkenningen had gekregen, waaruit blijkt dat zij moest voldoen aan voorwaarden om deze te ontvangen, waaronder het volgen van de officiële lijn van de Chinese overheid en het in acht nemen van de officiële overheidsstrategieën en -regels. Xiamen Xiashun benadrukte dat deze erkenningen slechts eervolle onderscheidingen zijn die de onderneming heeft ontvangen, en hoewel de onderneming aan bepaalde voorwaarden moest voldoen, stond zij niet onder zeggenschap van de overheid. Xiamen Xiashun voegde daaraan toe dat het dossier geen bewijzen bevat waaruit blijkt dat zij instructies heeft gekregen van de overheid om een grondstoffeninkoopprijs of productverkoopprijs vast te stellen die indruist tegen de marktsituatie. Na de mededeling van de definitieve bevindingen stelde Xiamen Xiashun dat de Commissie niet aangeeft op welke wijze Xiamen Xiashun strikt de lijn van de overheid volgde, of zelfs maar of zij in aanmerking kwam voor aan deze erkenningen verbonden directe of indirecte overheidssteun. Vanuit het oogpunt van Xiamen Xiashun kan de Commissie op grond van de verstrekte gegevens en de door de ambtenaren van de Commissie uitgevoerde controles geenszins concluderen dat de onderneming de lijn van de overheid strikt volgde of eventueel daaraan verbonden voordelen heeft genoten.

(290) Zoals de Commissie in overweging 198 van de voorlopige verordening reeds heeft toegelicht, zijn de door Xiamen Xiashun verkregen onderscheidingen en titels niet alleen een erkenning van de verdiensten van deze onderneming, maar verplichten deze laatstgenoemde er ook toe volledig op één lijn te zitten met het officiële overheidsbeleid. Blijkens de citaten in overweging 198 van de voorlopige verordening komen alleen de ondernemingen die de lijn van de overheid strikt volgen in aanmerking voor de door Xiamen Xiashun verkregen onderscheidingen, zoals de titel "kernonderneming van Fujian". Na de mededeling van de definitieve bevindingen verstrekte Xiamen Xiashun geen bewijs dat deze conclusies weerlegde.

(291) Ten vijfde merkte Xiamen Xiashun op dat de Commissie in overweging 205 van de voorlopige verordening aangaf dat Xiamen Xiashun een joint venture heeft opgezet met een staatsbedrijf, en daaruit de conclusie trok dat zij nauw samenwerkte met de Chinese staat en dat de landelijke verstoringen ook haar toeleveranciers betroffen. Xiamen Xiashun stelde dat het over de hele wereld zeer gebruikelijk is dat particuliere bedrijven zakendoen met staatsbedrijven of overheidsinstellingen, en dat dit niet betekent dat de andere partij gedwongen is de zeggenschap over het bedrijf af te staan aan de overheid. In het geval van Xiamen Xiashun zijn op de joint venture met het staatsbedrijf uitsluitend de oprichtingsstatuten en het Chinese vennootschapsrecht van toepassing. Xiamen Xiashun benadrukt dat er in het dossier geen bewijzen zijn die suggereren dat de overheid zeggenschap en sturing uitoefent over de prijsvorming van producten, vraag en aanbod van grondstoffen en de dagelijkse bedrijfsvoering van de joint venture.

(292) De Commissie is het er weliswaar mee eens dat joint ventures tussen particuliere en staatsbedrijven wereldwijd zeer gebruikelijk zijn, maar de rol van de staatsbedrijven in China is uiterst specifiek, zoals beschreven in punt 3.3.1.3 van de voorlopige verordening. Een aanvullende, ter zake dienende illustratie van het verstorende effect van de staatsbedrijven in China op prijzen en kosten is het volgende citaat uit een artikel op de officiële internetpagina van de Chinese staat: "De grootschalige ontwikkeling van staatsbedrijven in belangrijke technologische en strategische bedrijfstakken is in talloze opzichten ten goede gekomen aan particuliere ondernemingen, onder meer door prijsinclusiviteit, de uitwisseling van talent, spill-over van technologie, en kapitaalbehoud." ([49]) De in het artikel gebezigde termen "ten goede komen", "prijsinclusiviteit" en "kapitaalbehoud" wijzen duidelijk op een verstorend effect van de samenwerking tussen staatsbedrijven en particuliere ondernemingen op de Chinese markt. Na de mededeling van de definitieve bevindingen herhaalde Xiamen Xiashun haar opmerkingen maar verstrekte geen bewijsmateriaal om de conclusies van de Commissie te weerleggen.

(293) Airoldi heeft over het verslag een opmerking ingediend. Airoldi voerde aan dat in artikel 2, lid 6 bis, punt c), van de basisverordening is neergelegd dat het document in kwestie een rapport moet zijn en formeel door de Europese Commissie moet worden aangenomen. Airoldi betoogde voorts dat het verslag openbaar moest worden gemaakt en moest worden bijgewerkt. Volgens Airoldi was het document waarvan gebruik is gemaakt in het onderhavige onderzoek en dat op de website van DG Handel is gepubliceerd derhalve niet actueel en slechts een eenvoudig werkdocument van de diensten van de Commissie, zonder de formele en wezenlijke kenmerken om als een formeel rapport van de Europese Commissie te worden beschouwd. Op basis van het institutionele recht van de Unie moest een dergelijk rapport bovendien in alle officiële talen van de Europese Unie worden bekendgemaakt in het

([49]) Zie het artikel "The role of state-owned enterprises is irreplaceable", gepubliceerd op 29 november 2018: http://www.gov.cn/xinwen/2018-11/29/content_5344296.htm

Publicatieblad van de Europese Unie. Daarnaast verzocht Airoldi dat DG Handel haar een Italiaanse versie van dit document en de uitgave van het Publicatieblad waarin het was bekendgemaakt, zou doen toekomen. Airoldi merkte daarbij op dat het rapport over China op de website van DG Handel alleen in het Engels was gepubliceerd. Het rapport over China was derhalve onrechtmatig en moest buiten beschouwing worden gelaten.

(294) Airoldi noemde een aantal redenen waarom zij inzage in een Italiaanse versie zou moeten krijgen. Allereerst voerde Airoldi aan dat Verordening nr. 1 tot regeling van het taalgebruik in de Europese Economische Gemeenschap uit 1958 Europese bedrijven en burgers het recht geeft om een exemplaar van een dergelijk document te verkrijgen of om het in te zien in hun nationale officiële talen, die tevens officiële talen van de Europese Unie zijn. Daarnaast voerde Airoldi aan dat het verslag samenhangt met artikel 2 van de basisverordening en hierin specifiek wordt vermeld. Het is een derhalve een document dat de wezenlijke bepalingen van dit artikel van de basisverordening ten uitvoer legt en moet dienovereenkomstig in alle officiële talen van de Europese Unie worden gepubliceerd. Ten derde voerde Airoldi aan dat het ontbreken van een Italiaanse versie van het rapport, het voornaamste bewijsstuk in deze zaak, een inbreuk vormt op Verordening nr. 1/1958 gelezen in samenhang met de artikelen 21, 22 en 41 van het Handvest van de grondrechten. Verder meent Airoldi het recht te hebben om het verslag in het Italiaans in te zien op grond van de volgende wettelijke bepalingen: artikel 2 van het Verdrag betreffende de Europese Unie (VEU), dat veel belang hecht aan eerbiediging van de mensenrechten en non-discriminatie; artikel 3 VEU, waarin wordt gesteld dat de EU "haar rijke verscheidenheid van cultuur en taal eerbiedigt"; artikel 165, lid 2, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU), dat benadrukt dat "het optreden van de Unie erop gericht is de Europese dimensie in het onderwijs tot ontwikkeling te brengen, met name door onderricht in en verspreiding van de talen der lidstaten", met volledige eerbiediging van hun culturele en taalkundige verscheidenheid (artikel 165, lid 1, VWEU). Tot slot voerde Airoldi aan dat het Handvest van de grondrechten van de EU discriminatie op grond van taal verbiedt (artikel 21) en de Unie ertoe verplicht de taalkundige verscheidenheid te eerbiedigen (artikel 22). De eerste verordening, die dateert van 1958 en waarbij de door de voormalige Europese Economische Gemeenschap te gebruiken talen zijn bepaald, is na achtereenvolgende toetredingen tot de EU gewijzigd en stelt de officiële talen van de Unie vast, samen met artikel 55, lid 1, VEU.

(295) De Commissie merkte op dat in artikel 2, lid 6 bis, punt c), van de basisverordening geen specifieke vorm voor de rapporten over verstoringen van betekenis wordt voorgeschreven en dat in die bepaling evenmin een publicatiekanaal wordt vastgesteld. De Commissie wijst erop dat het verslag een op feiten gebaseerd technisch document is dat alleen in het kader van handelsbeschermingsonderzoeken wordt gebruikt. Het verslag wordt derhalve juist uitgebracht als een werkdocument van de diensten van de Commissie, aangezien het louter beschrijvend is en geen politieke standpunten, voorkeuren of oordelen bevat. Dat heeft geen gevolgen voor de inhoud ervan, met name de objectieve informatiebronnen met betrekking tot het bestaan van verstoringen van betekenis in de Chinese economie die relevant zijn voor de toepassing van artikel 2, lid 6 bis, punt c), van de basisverordening.

(296) Nu artikel 2, lid 6 bis, punt c), geen specifieke vorm voorschrijft waarin een landenrapport moet worden gepubliceerd, noch het publicatiekanaal, voldoet de publicatie van een rapport over China als een werkdocument van de diensten van de Commissie — een type document dat geen vertaling in alle Europese talen noch formele publicatie in het Publicatieblad vereist — aan alle ter zake dienende regels. In elk geval was de Commissie het niet eens met het argument dat, in dit geval, het recht van verweer van Airoldi werd geschonden doordat de onderneming geen Italiaanse vertaling van het verslag ontving. Airoldi heeft deze kwestie namelijk pas in een zeer laat stadium van het onderzoek aangekaart, en tot die tijd hadden zowel Airoldi als haar advocaten probleemloos en uitgebreid gebruik gemaakt van de Engelse versie, in zowel hun schriftelijke als mondelinge communicatie. De Commissie herinnerde aan de aard van dit document, dat geen uitvoeringsverordening is, en bevestigde haar standpunt.

(297) Aangaande het argument dat het verslag achterhaald zou zijn, herinnerde de Commissie eraan dat tot op heden geen bewijs is geleverd om aan te tonen dat het verslag achterhaald is. Integendeel: de Commissie merkte met name op dat de belangrijkste beleidsdocumenten en bewijzen in het verslag, waaronder de relevante vijfjarenplannen en de wetgeving die op het onderzochte product van toepassing is, nog steeds relevant waren tijdens het OT en dat noch Airoldi noch andere partijen hebben aangetoond dat dit niet langer het geval zou zijn.

3.1.2. *Representatief land*

(298) In de voorlopige verordening heeft de Commissie Turkije gekozen als het representatieve land in overeenstemming met artikel 2, lid 6 bis, van de basisverordening. De details over de voor de selectie gebruikte methode werden uiteengezet in de eerste en tweede mededeling die op 5 oktober 2020 en 25 november 2020 aan de partijen beschikbaar werden gesteld in het niet-vertrouwelijke dossier ("eerste mededeling" en "tweede mededeling"), en in de overwegingen 225 tot en met 267 van de voorlopige verordening.

(299) Airoldi was van mening dat haar recht van verweer was geschonden. Volgens haar konden de partijen uit de door de Commissie in het voorlopige stadium verstrekte informatie niet opmaken welke gegevens, conclusie en methoden werden geëxtrapoleerd uit het onderzoek naar aluminium extrusies, en in welk stadium van de procedure dat was gebeurd.

(300) De Commissie was het hier niet mee eens. Zoals beschreven in overweging 226 van de voorlopige verordening was de methode voor de keuze van het representatieve land uitvoerig toegelicht in de eerste en tweede mededeling die aan alle belanghebbenden ter beschikking is gesteld. Verder had de Commissie toegelicht om welke redenen Turkije was gekozen als het geschikte representatieve land, en welke benchmarks waren gebruikt om in de overwegingen 225 tot en met 267 van de voorlopige verordening de normale waarde te berekenen. De Commissie was derhalve van mening dat partijen uit de verstrekte informatie alle details konden opmaken, onder meer welke gegevens, conclusie en methode werden geëxtrapoleerd uit het onderzoek naar aluminium extrusies. Zij heeft dit argument dan ook verworpen.

(301) Na de mededeling van de definitieve bevindingen voegde Airoldi daaraan toe dat over de relatie tussen de twee onderzoeken (het huidige onderzoek en het onderzoek naar de aluminium extrusies) specifieke bevindingen waren gedaan door de raadadviseur-auditeur, die schriftelijk toelichtte dat gegevens van het ene onderzoek niet kunnen worden vergeleken met en gebruikt in een ander onderzoek. Het gebruik van gegevens over aluminium extrusies heeft dan ook de legitieme verwachtingen van Airoldi en haar recht van verweer geschonden. Op basis hiervan bepleitte Airoldi dat het huidige onderzoek naar gewalste platte aluminiumproducten niet wordt gebaseerd op de gegevens van het onderzoek naar aluminium extrusies. Ook verzocht Airoldi om een aanvullende mededeling over hoe gegevens van het onderzoek naar de aluminium extrusies werden "geïmporteerd".

(302) De Commissie merkte op dat het verslag van de raadadviseur-auditeur vermeldde dat de "twee onderzoeken niet parallel lopen" en dat "geen parallellen kunnen worden getrokken tussen de twee zaken". Dit verwees naar het feit dat het onderzoek naar aluminium extrusies enkele maanden eerder was gestart. Dit betekende dat de mededeling van de definitieve bevindingen van 22 december 2020 voorafging aan de overeenkomst tussen de EU en het Verenigd Koninkrijk. Bijgevolg was de voorlopige schadeanalyse in het geval van de aluminium extrusies gebaseerd op gegevens van de EU-28, terwijl het onderzoek naar gewalste platte aluminiumproducten van meet af aan slechts gebaseerd was op gegevens van de EU-27. De raadadviseur-auditeur stelde zich dus niet op het standpunt dat gegevens van de ene zaak nooit mogen worden gebruikt in de andere zaak.

(303) De Commissie merkte verder op dat de gegevens van de procedure voor aluminium extrusies die ook in deze procedure worden gebruikt, uitsluitend betrekking hadden op het niveau van de winst en VAA-kosten van producenten van aluminium extrusies in het representatieve land dat in beide procedures werd gebruikt, namelijk Turkije. Deze gegevens zijn per definitie "op eenvoudige wijze verkrijgbaar" in de zin van artikel 2, lid 6 bis, punt a), van de basisverordening, d.w.z. beschikbaar in het openbare domein, en geen specifieke gegevens die worden verkregen in de zin van artikel 19, lid 6, van de basisverordening. Verder toetste en actualiseerde de Commissie ten behoeve van de mededeling van de definitieve bevindingen de voor producenten van aluminium extrusies beschikbare gegevens in het representatieve land, om ervoor te zorgen dat deze zo veel mogelijk samenvielen met het onderzoektijdvak van deze procedure.

(304) De Commissie lichtte in de voorlopige verordening uitvoerig toe dat bij gebrek aan voorhanden zijnde gegevens van producenten van het betrokken product in het representatieve land Turkije, de Commissie zich mocht baseren op een zeer gelijkaardige sector waarvoor informatie over VAA-kosten en winst beschikbaar was. Verder ging de Commissie, in tegenstelling tot wat Airoldi beweert, zoals toegelicht in overweging 300, in de eerste en tweede mededeling bij het dossier, maar ook in de voorlopige verordening, uitvoerig in op haar methode om de relevante gegevens te "importeren" en te verwerken. Het detailniveau en de informatie boden de partijen inzicht in de onderliggende redenen die leidden tot de conclusies dat gegevens over VAA-kosten en winst van ondernemingen in de sector voor aluminium extrusies gezien de omstandigheden de meest geschikte benchmark waren. De Commissie was van mening dat een aanvullende mededeling niet noodzakelijk was en heeft het argument derhalve afgewezen.

(305) Airoldi voerde tevens aan dat de Commissie de plank missloeg bij de keuze van Turkije als een geschikt representatief land. Volgens haar beïnvloedde het feit dat Turkije deel uitmaakt van een douane-unie met de Europese Unie het op grond van de basisverordening uit te voeren dumpingonderzoek. Airoldi was ook van mening dat Turkije niet voldeed aan normen voor sociale en milieubescherming.

(306) Turkije werd aangemerkt als meest geschikte representatieve land op basis van beschikbaarheid en kwaliteit van gegevens. Het feit dat er een douane-unie met Turkije bestaat, doet geen afbreuk aan de geschiktheid van Turkije als representatief land voor de vaststelling van niet-verstoorde prijzen en kosten. In het licht van de bevindingen van de Commissie in de overwegingen 229 tot en met 243 van de voorlopige verordening, en bij gebrek aan argumenten die deze bevinding zouden ontkrachten, was er geen aanleiding voor een analyse van normen voor sociale en milieubescherming.

(307) Na de mededeling van de voorlopige bevindingen betwistten Xiamen Xiashun, Nanshan Group en Airoldi de keuze van de Commissie om de gegevens van ondernemingen die aluminium extrusies produceren te gebruiken als de benchmark voor verkoop-, algemene en administratieve kosten ("VAA-kosten") en winst. Volgens hen waren aluminium extrusies niet vergelijkbaar met AFRP's, en waren er wezenlijke verschillen tussen de twee producten ten aanzien van hun gebruik, productiekosten en productiefactoren. Xiamen Xiashun voerde verder aan dat de verschillen van invloed waren op de winst en VAA-kosten van de ondernemingen, en daarom zouden de winst en VAA-kosten van de bedrijven die aluminium extrusies produceren niet mogen worden gebruikt om de normale waarde vast te stellen. Nanshan Group en Xiamen Xiashun herhaalden ditzelfde argument na de mededeling van de definitieve bevindingen. In het bijzonder citeerde Xiamen Xiashun een verordening van de Commissie waarin de Commissie haar beoordeling van de vergelijkbare sector baseerde op overeenkomsten in het productieproces, de productiefactoren en de productiekosten ([50]). Ook voerde zij aan dat het feit dat beide producten door dezelfde ondernemingen werden geproduceerd geen rol speelde.

(308) Bij gebrek aan gegevens waaruit volgens artikel 2, lid 6 bis, punt a), laatste alinea, van de basisverordening een redelijk niveau van VAA-kosten en winst van producenten van het betrokken product in een potentieel representatief land of representatieve landen blijkt, mag de Commissie, indien noodzakelijk, ook producenten in aanmerking nemen die een product in dezelfde algemene categorie en/of sector van het onderzochte product vervaardigen. In deze situaties, hoewel bepaalde eigenschappen, eindgebruiken, productieprocessen en productiekosten wellicht niet identiek zijn, moeten al deze aspecten samen in ogenschouw worden genomen om te bepalen of een product of sector binnen dezelfde algemene categorie en/of sector valt als het onderzochte product. De door deze partijen geciteerde polyvinylalcoholzaak bevestigt dat de Commissie in die zaak ook alle relevante elementen met betrekking tot het betrokken product en de meest verwante producten in eerdere en latere productiestadia in aanmerking nam, en op basis hiervan het meest verwante product koos. In elk geval herinnerde de Commissie eraan dat artikel 2, lid 6 bis, punt a), slechts vereist dat de Commissie overeenkomstige productie- en verkoopkosten vaststelt, evenals een redelijk niveau van VAA-kosten en winst, in een geschikt representatief land, zonder te eisen dat een beroep wordt gedaan op ondernemingen die exact hetzelfde product produceren als het betrokken product.

(309) De Commissie was van mening dat hoewel in verschillende vormen gepresenteerd en ondanks andere door Xiamen Xiashun aangekaarte verschillen, gewalste platte aluminiumproducten en aluminium extrusies worden geproduceerd van dezelfde grondstof, aluminium. Verder worden extrusies samen met gewalste platte aluminiumproducten beschouwd als aluminiumhalffabrikaten en vallen zij dus binnen dezelfde algemene categorie van producten. Zoals toegelicht in overweging 239 van de voorlopige verordening, werden bovendien zowel aluminium extrusie als gewalste platte aluminiumproducten in sommige gevallen vervaardigd binnen dezelfde onderneming, of binnen dezelfde groep. Dit geldt bijvoorbeeld voor een van de in de steekproef opgenomen producenten-exporteurs, Nanshan Group.

(310) Verder vallen zowel aluminium extrusies als gewalste platte aluminiumproducten onder dezelfde algemene categorie "vervaardiging van metalen in primaire vorm" en worden ze ingedeeld onder dezelfde NACE-code (NACE-code 24), een categorie producten waartoe, onder de codes 24.42 en 24.53, zowel gewalste platte als geëxtrudeerde producten behoren ([51]). Deze categorie werd ook gebruikt om een benchmark vast te stellen voor loonkosten (zie overweging 260 van de voorlopige verordening).

([50]) Uitvoeringsverordening (EU) 2020/1336 van de Commissie van 25 september 2020 tot instelling van definitieve antidumpingrechten op bepaalde soorten polyvinylalcohol van oorsprong uit de Volksrepubliek China (PB L 315 van 29.9.2020, blz. 1, overweging 190).

([51]) https://ec.europa.eu/eurostat/documents/3859598/5902521/KS-RA-07-015-EN.PDF.pdf/dd5443f5-b886-40e4-920d-9df03590ff91?t=1414781457000

(311) De producenten-exporteurs bekritiseerden weliswaar de keuze van aluminium extrusies, maar stelden geen alternatief voor dat de meeste overeenkomst vertoonde met het product en/of sector voor producenten van AFRP's met beschikbare financiële gegevens en redelijke winst uit een geschikt representatief land of representatieve landen. Naar het oordeel van de Commissie waren de in dit onderzoek gebruikte ondernemingen representatief voor een bredere productgroep die duidelijk verwant is aan het betrokken product, met inbegrip van gewalste producten. Zoals toegelicht in overweging 310, produceerden ondernemingen die geschikt werden geacht in de zin van artikel 2, lid 6 bis, punt a), van de basisverordening vaak meer dan één product. In dit geval waren de financiële gegevens van de in kaart gebrachte extrusieproducenten slechts op een geaggregeerd niveau beschikbaar. Daarom zijn de beschikbare financiële gegevens voor aluminiumextrusie-ondernemingen niet alleen representatief voor de situatie op de extrusiemarkt in strikte zin, maar ook met betrekking tot de markt van een bredere productgroep, met inbegrip van gewalste producten. De Commissie wees deze argumenten derhalve af en bleef erbij dat de gegevens over VAA-kosten en winst van ondernemingen in de sector aluminium extrusies een geschikte benchmark vormden.

3.1.3. *Bronnen aan de hand waarvan niet-verstoorde kosten voor productiefactoren worden vastgesteld*

(312) De Commissie heeft in de overwegingen 244 tot en met 267 van de voorlopige verordening nader toegelicht welke bronnen worden gebruikt om de normale waarde vast te stellen. Na publicatie van de voorlopige verordening maakten diverse partijen opmerkingen over de verschillende bronnen die worden gebruikt om de normale waarde vast te stellen.

3.1.3.1. Grondstoffen

(313) Jiangsu Alcha voerde aan dat de Commissie voor het vaststellen van de normale waarde van een van zijn productiefactoren, aluminiumdraad, de normale waarde van titanium-koolstofdraad had gebruikt, dat duurder was.

(314) De Commissie herinnerde eraan dat de GS-code voor deze productiefactor (GS 7605) door de onderneming zelf was aangeleverd. Verder merkte zij op dat de overeenkomstige beschrijving van de GS-code in het samen met de mededeling van 5 oktober 2020 aan de partijen bekendgemaakte uittreksel van de GTA-databank, betrekking had op titanium-koolstofdraad. Volgens de gecombineerde nomenclatuur ([52]) kwam de GS-code echter overeen met aluminiumdraad, of een draad waarin aluminium het hoofdbestanddeel is. De Commissie concludeerde dan ook dat ondanks de onjuiste beschrijving van de code in de GTA-databank, de GS-code en de vervangende waarde die werd gebruikt om de normale waarde voor Jiangsu Alcha te berekenen, betrekking had op aluminiumdraad en derhalve juist was.

(315) Nanshan Group was van mening dat de benadering van de Commissie om de GTA-databank te gebruiken onjuist was, omdat specifiekere vervangende waarden openbaar beschikbaar waren. Zij was van mening dat de Commissie overeenkomstig artikel 2, lid 6 bis, van de basisverordening "niet-verstoorde internationale prijzen, kosten of benchmarks" als vervangende waarden zou moeten gebruiken. Nanshan Group betwistte in het bijzonder de GTA-waarden voor ketelkolen, aluminiumpoeder, warm- en koudgewalste rollen en warmgewalste platen. Zij stelde voor om alternatieve referentieprijzen te gebruiken die gebaseerd zijn op het IHS-verslag inzake ketelkolen ([53]) (voor ketelkolen), LME-afwikkelingsprijzen voor aluminiumoxide ([54]) (voor aluminiumpoeder), en het CRU-verslag (voor koud-/warmgewalste rollen en platen).

(316) In antwoord op de opmerkingen van Nanshan Group maakte de klager bezwaar tegen het gebruik van de door Nanshan Group voorgestelde alternatieve referentieprijzen. Hij constateerde dat, in tegenstelling tot de prijzen in de GTA, de door Nanshan Group voorgestelde bronnen niet weerspiegelden wat een producent in Turkije feitelijk zou betalen voor een productiefactor. Volgens hem waren de gegevens in de drie bronnen markers (in het geval van het IHS-verslag inzake ketelkolen), indexen (in het geval van de LME-prijzen) of referentieprijzen (in het geval van het CRU-verslag) die de marktdynamiek weerspiegelden. Bovendien lieten deze markers, indexen of prijzen naar zijn oordeel verschillende premies buiten beschouwing die de partijen bovenop deze prijzen kunnen toepassen.

(317) Met betrekking tot ketelkolen herhaalde Nanshan dat de ingevoerde hoeveelheden in de GTA uit slechts twee landen kwamen. Het gegevensmateriaal was derhalve te verwaarlozen en aan de hand hiervan kon de calorische inhoud van de kolen niet worden vastgesteld. Volgens haar had de Commissie gegevens uit het IHS-verdrag inzake ketelkolen moeten gebruiken. Nanshan Group voerde hetzelfde argument aan na de mededeling van de definitieve bevindingen.

([52]) https://eur-lex.europa.eu/legal-content/NL/TXT/PDF/?uri=OJ:L:2020:361:FULL&from=EN
([53]) Ingediend als bijlage 1 bij de opmerkingen van Nanshan Group over de eerste mededeling in het dossier (t.20.0006989).
([54]) London Metal Exchange: Historical data for cash settled futures (lme.com).

(318) De Commissie bleef bij haar standpunt dat er geen overtuigend bewijs was dat de prijs in de GTA-databank niet representatief was voor een marktprijs of het specifieke type kolen, of dat de prijs in de databank wezenlijk anders zou zijn geweest indien de ingevoerde hoeveelheid groter was geweest. Daarom bevestigde de Commissie haar bevindingen in de overwegingen 258 en 259 van de voorlopige verordening dat de in de GTA-databank vermelde invoerprijs van kolen in Turkije een geschikte referentieprijs was voor ketelkolen.

(319) Ten aanzien van aluminiumpoeder was Nanshan Group van mening dat de GTA-databank voornamelijk de invoer van niet-metallurgisch aluminiumoxide betrof, omdat het in Turkije werd ingevoerd vanuit landen die geen metallurgisch aluminiumoxide produceren ([55]). Volgens haar verschilden de prijzen van de verschillende soorten aluminiumoxide aanzienlijk en leidde het soort aluminiumoxide zoals gerapporteerd in de GTA tot een uitzonderlijk hoge vervangende waarde. In plaats daarvan stelde Nanshan Group voor om de LME-afwikkelingsprijs voor aluminiumoxide te gebruiken.

(320) De Commissie heeft het argument onderzocht en achtte het gerechtvaardigd. Gezien de door Nanshan Group aangevoerde redenen was de Commissie van mening dat de prijs van in Turkije ingevoerd aluminiumpoeder niet representatief was voor de door Nanshan Group gehanteerde productiefactor.

(321) Uit het bewijsmateriaal en de door partijen verstrekte informatie kon de Commissie echter niet opmaken dat de LME-prijzen feitelijk een niet-verstoorde marktprijs vertegenwoordigden. Volgens Nanshan Group weerspiegelde de LME-prijs de marktwaarde van het aluminiumpoeder, terwijl de klager van mening was dat deze prijzen slechts indexen waren waarbij de partijen diverse premies optellen. Ofschoon de LME niet helemaal buiten beschouwing wordt gelaten als een bron om een geschikte benchmark vast te stellen, besloot de Commissie, met het oog op de specifieke twijfels die worden beschreven in overweging 317, dan ook om de benchmark voor aluminiumpoeder vast te stellen op basis van de benchmarkwaarde van aluminiumvloeistof, door de feitelijk door Nanshan gemaakte verwerkingskosten af te trekken. In elk geval was er geen wezenlijk verschil in waarde tussen de gebruikte waarde en de LME-prijs.

(322) Nanshan Group herhaalde tevens haar opmerking over het gebruik van benchmarks voor koudgewalste rollen, warmgewalste rollen en warmgewalste platen. Volgens haar omvatte de invoer in Turkije van deze producten ook producten die worden gebruikt voor vliegtuigonderdelen en de auto-industrie, die zijn uitgesloten van de productomschrijving. Naar het oordeel van Nashan Group waren de resulterende benchmarkwaarden dan ook onredelijk hoog. Als alternatief stelde Nanshan Group voor om prijzen op de markt van de Unie te gebruiken voor een aantal in het CRU-verslag vermelde EU-landen. Turkije voerde aanzienlijke hoeveelheden gewalste producten in uit de Unie en daarom werden de prijzen in Turkije volgens haar sterk beïnvloed door de in de Unie gehanteerde prijzen. Als gevolg hiervan stemden de Turkse binnenlandse prijzen overeen met de prijzen in de Unie, en de prijzen in het CRU-verslag zouden volgens haar een representatieve benchmark zijn om de normale waarde te berekenen.

(323) De Commissie aanvaardde het argument dat de prijzen in de Unie in dit geval een geschikte benchmark voor deze specifieke productiefactoren zouden vormen. Zij was echter van mening dat zij de in het CRU-verslag vermelde waarden niet kon gebruiken. De in het verslag gehanteerde productcategorieën waren niet duidelijk gespecificeerd en het verslag leek geen prijzen voor warmgewalste rollen te bevatten. Ook ontbrak het de Commissie aan informatie over of, en zo ja welke, premies partijen bij deze prijzen optellen. Om deze reden besloot de Commissie zich te baseren op de feitelijke en gecontroleerde verkoopprijzen voor warmgewalste rollen, koudgewalste rollen en warmgewalste platen die zij in het onderhavige onderzoek had ontvangen van de in de steekproef opgenomen producenten in de Unie. Dit waren representatieve en uiterst accurate gegevens betreffende de verkoop van deze producten in de Unie tijdens het OT. Zo stelde de Commissie voor elk van deze productiefactoren de relevante benchmark vast uitgaande van de gecontroleerde prijzen van de bedrijfstak van de Unie op het niveau af fabriek.

(324) Na de mededeling van de definitieve bevindingen herhaalde Nanshan Group dat de Commissie de prijzen in het CRU-verslag rechtstreeks had kunnen gebruiken, aangezien het feitelijke transactieprijzen betrof, met inbegrip van premies. Nanshan Group voerde aan dat in het verslag de prijs van de grondstof voor het produceren van koudgewalste rollen werd vermeld. Omdat de grondstof voor het produceren van koudgewalste rollen bestond uit warmgewalste rollen, had de Commissie de prijs van de grondstof als de benchmarkwaarde voor warmgewalste rollen moeten gebruiken. Verder was het verslag volgens haar als zodanig een betrouwbare bron van informatie aangezien ernaar verwezen werd in andere jurisdicties, met name in de Verenigde Staten.

([55]) Het voor de productie van het betrokken product gebruikte aluminiumoxide is metallurgisch aluminiumoxide.

(325) De Commissie herinnerde eraan dat zij het gebruik van het CRU-verslag als zodanig niet afkeurde en dat zij ook het argument aanvaardde dat de prijzen in de Unie een representatieve benchmark vormden. De Commissie beschikte echter over de feitelijke en gecontroleerde verkoopprijzen voor de drie categorieën van productiefactoren (warmgewalste rollen, koudgewalste rollen en warmgewalste platen) die representatieve en nauwkeurige gegevens over de verkoop van deze producten in de Unie tijdens het OT opleverden. Deze gegevens vormden naar haar oordeel dan ook een geschiktere benchmark dan de in het CRU-verslag genoemde prijzen.

(326) Ook was de Commissie het er niet mee eens dat de prijzen van de warmgewalste rollen rechtstreeks aan het verslag konden worden ontleend. In het verslag werd slechts verwezen naar de grondstof voor koudgewalste rollen, zonder dat werd aangegeven om welk stadium van het productieproces en om welke grondstof het ging ([56]). Daarom was de Commissie van mening dat het gebruik van gecontroleerde prijzen van de bedrijfstak van de Unie af fabriek als een benchmark voor elk van deze productiefactoren nauwkeuriger was, aangezien de als benchmark te gebruiken prijs duidelijk gekoppeld was aan de juiste productiefactor. Zij heeft dit argument dan ook verworpen.

(327) Nanshan Group betwistte ook de benchmark voor aluminiumschroot. Volgens haar zou de referentieprijs van aluminiumschroot moeten worden vastgesteld door deze te baseren op de benchmark voor aluminiumingots. De groep herhaalde dit argument na de mededeling van de definitieve bevindingen.

(328) In de voorlopige verordening lichtte de Commissie haar methode toe en legde zij uit waarom zij had besloten om de benchmarkwaarde uit de GTA-databank in plaats van de benchmarkwaarde voor aluminiumingot te gebruiken. Aangezien Nanshan Group geen nieuwe bewijzen verstrekte waaruit zou blijken dat de Commissie de waarde in de GTA-databank niet kon gebruiken, wees de Commissie het argument af en handhaafde zij haar bevindingen als vermeld in de overwegingen 254 en 255 van de voorlopige verordening.

(329) Nanshan Group en Xiamen Xiashun voerden tevens aan dat de Commissie in de voorlopige verordening uitdrukkelijk van mening was dat de prijs van een van de belangrijkste grondstoffen, aluminiumingot, niet-verstoord was in de zin van artikel 7, lid 2 bis, van de basisverordening, en dat zij aangaf dat de door de in de steekproef opgenomen producenten-exporteurs betaalde aankoopprijs voor ingots "niet aanmerkelijk lager was dan de representatieve internationale referentieprijs" ([57]). Daarom had de Commissie naar haar oordeel de aankoopprijs moeten gebruiken die de producent-exporteur feitelijk voor de ingot betaalde, in plaats van een vervangende (benchmark)waarde.

(330) De Commissie herinnerde eraan dat de berekening van de normale waarde en de beoordeling betreffende de toepassing van de regel van het laagste recht verschillende analyses waren, gebaseerd op verschillende artikelen van de basisverordening. De normale waarde is vastgesteld overeenkomstig artikel 2, lid 6 bis, punt a), van de basisverordening. Overeenkomstig dit artikel concludeerde de Commissie dat de aluminiumsector in de VRC te maken had met verstoringen van betekenis (overwegingen 223 en 224 van de voorlopige verordening), zodat de normale waarde moest worden berekend op basis van productie- en verkoopkosten waarin niet-verstoorde prijzen of benchmarks tot uitdrukking komen.

(331) Anderzijds heeft de Commissie op grond van artikel 7, lid 2 bis, van de basisverordening beoordeeld "of een recht lager dan de dumpingmarge toereikend zou zijn om de schade weg te nemen". De Commissie ging daarbij onder meer na of de prijs van een grondstof (in dit geval een ingot) "aanmerkelijk lager was dan de prijzen op de representatieve internationale markten". Terwijl de op grond van artikel 2, lid 6 bis, punt a), getrokken conclusies gebaseerd waren op de situatie in het desbetreffende land en rekening hielden met vele verschillende factoren, is het onderzoek op grond van artikel 7, lid 2 bis, beperkter en wordt het uitgevoerd om vast te stellen of de regel van het laagste recht van toepassing is. Daarom had de uitkomst van de beoordeling op grond van artikel 7, lid 2 bis, geen invloed op de conclusies van de Commissie in de overwegingen 223 en 224 van de voorlopige verordening. Zij heeft het argument dan ook afgewezen.

(332) Na de mededeling van de definitieve bevindingen herhaalde Nanshan Group haar argument. Zij voerde aan dat krachtens artikel 2, lid 6 bis, punt a), verstoringen met positief bewijs moeten worden vastgesteld, en dat de beoordeling voor elke producent-exporteur apart moet plaatsvinden. Dit vereiste bewijs dat aluminiumingots worden gekocht tegen prijzen die de referentieprijs niet weerspiegelen. Nanshan Group wees erop dat haar aankoopprijs boven de LME-prijs ligt, en daardoor kan volgens haar met positief bewijs worden vastgesteld dat de prijs niet verstoord was.

([56]) De grondstof van de verwerkingsstap die voorafgaat aan warmgewalste rollen zou ook aluminiumingots kunnen zijn.
([57]) Overweging 479 van de voorlopige verordening.

(333) Xiamen Xiashun herhaalde dat indien door de verstoringen van betekenis binnenlandse prijzen en kosten niet kunnen worden gebruikt, hetzelfde artikel verwijst naar overeenkomstige productie- en verkoopkosten in een geschikt representatief land of tegen "niet-verstoorde internationale prijzen, kosten of benchmarks". Verder voerde zij aan dat de Commissie erkende dat de binnenlandse Chinese prijzen voor aluminiumingots vergelijkbaar waren met de prijzen op de representatieve internationale markten, en dat dit tevens inhoudt dat eventuele verstoringen van betekenis geen invloed hadden op de prijzen van de ingots. Bijgevolg was er geen reden om de feitelijk door Xiamen Xiashun betaalde prijzen te vervangen door prijzen bij invoer in Turkije.

(334) De Commissie herinnerde eraan dat de op grond van artikel 2, lid 6 bis, punt a), getrokken conclusies gebaseerd waren op verscheidene factoren. Hiertoe behoorde een beoordeling van de potentiële gevolgen van één of meer in artikel 2, lid 6 bis, punt b), van de basisverordening genoemde elementen, zoals bijvoorbeeld overheidsbeleid, inmenging van overheidsinstanties op de markten, overheidsdeelneming in bedrijven enz. De algehele beoordeling omtrent het bestaan van verstoringen kan daarnaast ook rekening houden met de algemene context en situatie in het land. Op grond van artikel 7, lid 2 bis, van de basisverordening beoordeelt de Commissie daarentegen enkel het prijsniveau van een specifieke input op de binnenlandse markt en of het prijsniveau van een dergelijke input in het land "aanzienlijk lager" is dan een internationale benchmark om de niet-toepassing van de regel van het laagste recht te waarborgen. Deze vergelijking van binnenlandse en internationale prijzen op grond van artikel 7, lid 2 bis, heeft een ander doel en andere context dan de berekening van de normale waarde op basis van artikel 2, lid 6 bis, van de basisverordening. Het dossier bevatte geen bewijs dat verenigbaar was met de vaststelling met positief bewijs op grond van artikel 2, lid 6 bis, punt a), derde streepje, dat de prijs van door een of meerdere producenten-exporteurs gekochte aluminiumingots niet beïnvloed werd door de verstoringen van betekenis en derhalve het gebruik van binnenlandse ingotprijzen in deze context rechtvaardigde. Wat de bron van de niet-verstoorde prijs van productiefactoren betreft, stelt de basisverordening dat dit hetzij de prijzen in een geschikt representatief land op grond van artikel 2, lid 6 bis, punt a), eerste streepje, kunnen zijn, of dat deze wordt vastgesteld aan de hand van niet-verstoorde internationale prijzen, kosten of benchmarks op grond van artikel 2, lid 6 bis, punt a, tweede streepje. Het dossier bevat geen bewijs of andere dwingende reden om bij de berekening van de normale waarde de laatstgenoemde te verkiezen boven eerstgenoemde. De Commissie bleef er dan ook bij dat de uitkomst van de beoordeling op grond van artikel 7, lid 2 bis, geen gevolgen had voor de door de Commissie op grond van artikel 2, lid 6 bis, getrokken conclusies, en dat de Commissie zich terecht baseerde op de prijzen in een geschikt representatief land. Zij heeft het argument dan ook afgewezen.

(335) Nanshan Group en Xiamen Xiashun voerden ook aan dat de Commissie geen invoerrechten zou mogen heffen op materialen die de producenten-exporteurs zelf produceren, of in de VRC kopen. Volgens hen druist de toepassing van het invoerrecht in tegen de grondgedachte van artikel 2, lid 6 bis, van de basisverordening om de feitelijke kosten te herleiden die een theoretische onderneming zou hebben gedragen in een land met een niet-verstoorde markt. De derde alinea van die bepaling stelt dat een "beoordeling voor elke exporteur en producent afzonderlijk moet worden verricht". Dit bracht volgens Nanshan Group mee dat de normale waarde niet in abstracto kan worden berekend, maar gebaseerd moet zijn op de concrete situatie van de onderzochte ondernemingen. Nanshan Group verwees naar Verordening (EU) 2019/915 van de Commissie van 4 juni 2019 waarin de Commissie aangaf dat het doel van dit artikel was om "in een mogelijk representatief land alle of zo veel mogelijk van de bijbehorende niet-verstoorde productiefactoren te vinden die door de medewerkende Chinese producenten worden gebruikt, of van de niet-verstoorde bedragen van de vaste productiekosten, VAA-kosten en winst" ([58]). Bijgevolg was Nanshan Group van mening dat het heffen van invoerrechten op grondstoffen die Chinese bedrijven in hun thuisland kopen niet kan worden beschouwd als redelijk in de zin (en volgens de grondgedachte) van deze bepaling. Xiamen Xiashun voerde ook aan dat het invoerrecht bedoeld was om de btw te compenseren die niet wordt geheven door de exporterende landen, zodat de uitvoerprijs vergelijkbaar is met de binnenlandse prijs, waarop btw van toepassing is. Daarom moet de berekening van de normale waarde invoerrechten buiten beschouwing laten.

(336) Na de mededeling van de definitieve bevindingen herhaalde Xiamen Xiashun dat de Commissie het invoerrecht buiten beschouwing zou moeten laten bij het berekenen van de benchmarkwaarde. Verder voerde zij aan dat invoerrechten door de Amerikaanse onderzoekende autoriteit niet bij de benchmarkwaarde werden opgeteld. Zij verklaarde dat de kosten in het representatieve land overeen moeten komen met de kosten die worden gemaakt in China, waar geen invoerrechten worden afgedragen voor lokaal geproduceerde goederen. Invoerrechten moeten derhalve buiten beschouwing worden gelaten.

([58]) Uitvoeringsverordening (EU) 2019/915 van de Commissie van 4 juni 2019 tot instelling van een definitief antidumpingrecht op bepaald aluminiumfolie op rollen van oorsprong uit de Volksrepubliek China naar aanleiding van een nieuw onderzoek bij het vervallen van de maatregelen op grond van artikel 11, lid 2, van Verordening (EU) 2016/1036 van het Europees Parlement en de Raad (PB L 146, van 5.6.2019, blz. 63) (overweging 122).

(337) De Commissie herinnerde eraan dat artikel 2, lid 6 bis, de Commissie machtigt om de normale waarde vast te stellen op basis van niet-verstoorde kosten en prijzen in een representatief land, in dit geval Turkije. Indien gegevens over de binnenlandse prijzen in de mogelijke representatieve landen ontbreken (in dit geval in Turkije), gebruikt de Commissie invoerprijzen die voor haar onmiddellijk beschikbaar zijn. Om de niet-verstoorde binnenlandse prijs op de binnenlandse markt van het geselecteerde representatieve land redelijkerwijs te benaderen, moeten de in kaart gebrachte invoerprijzen worden gecorrigeerd door de desbetreffende invoerrechten erbij op te tellen, omdat deze van invloed zijn op de werkelijke prijs op de binnenlandse markt. De praktijk van de Amerikaanse onderzoekende autoriteit is niet relevant voor de bevindingen op grond van de basisverordening, omdat de respectieve juridische kaders en praktijken verschillend zijn. De Commissie heeft het argument dan ook afgewezen.

3.1.3.2. Loonkosten

(338) Jiangsu Alcha betoogde dat de benchmark voor loonkosten die in de voorlopige fase is gebruikt om de normale waarde vast te stellen (60,08 RMB/uur) in tegenspraak is met de waarde van 42,21 RMB/uur die wordt genoemd in overweging 248 van de voorlopige verordening.

(339) De Commissie heeft verduidelijkt dat de waarde van 42,21 RMB/uur in overweging 248 van de voorlopig verordening een schrijffout was. De juiste benchmark voor loonkosten in het stadium van de voorlopige berekeningen ter vaststelling van de normale waarde was 60,08 RMB/uur. De voorlopige berekening van de dumpingmarge was dan ook juist.

(340) Na de voorlopige en de definitieve mededeling betwistte Nanshan Group de keuze van de Commissie om de loonkosten te bepalen op basis van de NACE-code voor de economische activiteit C.24 — vervaardiging van metalen in primaire vorm. Volgens haar had de Commissie voor drie ondernemingen van de groep die upstream van de productie van het betrokken product actief waren de loonkosten onder de code C25.50 — smeden, persen, stampen en profielwalsen van metaal, poedermetallurgie ([59]) moeten gebruiken, omdat de walsfase de belangrijkste stap was bij de vervaardiging van het onderzochte product.

(341) De Commissie merkte allereerst op dat activiteiten van producenten-exporteurs (maar ook die van producenten in de Unie) verschilden al naar gelang hun mate van integratie — sommige bedrijven zoals Nanshan Group begonnen het productieproces met aluminiumpoeder terwijl andere, zoals bijvoorbeeld Jiangsu Alcha, in sommige gevallen koudgewalste rollen kochten voor verdere verwerking. Daarom verschilde de reikwijdte van de activiteiten per bedrijf.

(342) Daarnaast omvatte de NACE-code C.24, die de Commissie gebruikte om de loonkosten vast te stellen, activiteiten om metaal te raffineren tot ingots ([60]). NACE-code C24.42 had bovendien specifiek betrekking op de productie van aluminium, waaronder de productie van bladaluminium ([61]) (inclusief de walsfase). Daarom was de Commissie van mening dat de benchmark voor de loonkosten nauwkeuriger kon worden vastgesteld aan de hand van de NACE-code C.24. Zij heeft dit argument dan ook verworpen.

(343) Nanshan Group stelde ook dat de door de Commissie gebruikte wisselkoers verschilde van de koersen die de Commissie in het kader van het onderzoek als bijlage bij de vragenlijst had verstrekt aan de producent-exporteur, en dat de benchmarkwaarden daarom kunstmatig hoog waren. De Commissie heeft het argument onderzocht en achtte het gerechtvaardigd. Zij heeft de waarden derhalve herberekend met gebruikmaking van de in de vragenlijst vermelde wisselkoersen. De nieuwe benchmarkwaarde is 59,97 RMB/uur.

3.1.3.3. Elektriciteit

(344) Nanshan Group voerde aan dat de Commissie voor het vaststellen van de benchmark voor elektriciteit gegevens van Eurostat had moeten gebruiken, die volgens haar nauwkeuriger waren dan de door de Commissie gebruikte Turkse nationale gegevens aangezien daarin de btw en andere terugvorderbare belastingen buiten beschouwing waren gelaten.

([59]) Europa - RAMON — Classification Detail List.
([60]) Europa — RAMON — Nomenclature Detail View.
([61]) Europa — RAMON — Nomenclature Detail View.

(345) De Commissie heeft het argument onderzocht en concludeerde dat de Eurostat-gegevens voor Turkije gebaseerd waren op van het Turkse Instituut voor Statistiek ontvangen gegevens, zij het anders gepresenteerd. In tegenstelling tot de beschikbare gegevens van het Turkse Instituut voor Statistiek, bestreken de openbaar toegankelijke gegevens van Eurostat het gehele onderzoektijdvak. De Commissie heeft het argument derhalve aanvaard en de benchmark voor elektriciteit vastgesteld op basis van openbaar toegankelijke gegevens in Eurostat.

(346) Nanshan Group voerde tevens aan dat de Commissie één verbruikscategorie had gehanteerd voor alle ondernemingen van Nanshan Group, terwijl het elektriciteitsverbruik van de ondernemingen binnen de groep uiteenliep. De Commissie heeft het argument aanvaard en de normale waarde herberekend aan de hand van de desbetreffende benchmarkwaarde die overeenkwam met het verbruik van elke onderneming binnen de groep.

3.1.3.4. Aardgas

(347) Nanshan Group voerde aan dat de Commissie voor het vaststellen van de benchmark voor aardgas gegevens van Eurostat had moeten gebruiken, die volgens haar nauwkeuriger waren dan de door de Commissie gebruikte Turkse nationale gegevens aangezien daarin de btw en andere terugvorderbare belastingen buiten beschouwing waren gelaten.

(348) De Commissie was van mening dat er geen reden was om aan te nemen dat de Turkse nationale gegevens niet nauwkeurig zouden zijn. Deze gegevens, die het gehele onderzoektijdvak bestreken, werden rechtstreeks aangeleverd door de Turkse autoriteiten en bevatten, in tegenstelling tot gegevens van Eurostat, tevens informatie en prijzen in de vereiste eenheid (m^3). Ook waren deze gegevens exclusief belastingen zoals btw. De Commissie heeft het argument dan ook afgewezen.

(349) Nanshan Group voerde ook aan dat de Commissie één verbruikscategorie had gehanteerd voor alle ondernemingen van Nanshan Group. Het gasverbruik van de ondernemingen binnen de groep liep echter uiteen. De Commissie heeft het argument aanvaard en de normale waarde herberekend aan de hand van de desbetreffende benchmarkwaarde die overeenkwam met het verbruik van elke onderneming binnen de groep.

3.1.3.5. Water

(350) Nanshan Group voerde aan dat de Commissie de kosten van water in de regio Istanbul buiten beschouwing had moeten laten om de benchmark voor water vast te stellen. Zij wees erop dat geen van de ondernemingen waarvan gegevens werden gebruikt om niet-verstoorde VAA-kosten en winst vast te stellen, in deze regio gevestigd was.

(351) De Commissie heeft de openbaar beschikbare gegevens die zij oorspronkelijk gebruikte om de benchmark vast te stellen opnieuw beoordeeld ([62]). Zij concludeerde dat, in tegenstelling tot het argument van Nanshan Group, geen van de tarieven die werd gebruikt om de gemiddelde kosten van water te berekenen specifiek betrekking had op de regio Istanbul. Meer bepaald was één van de publiek beschikbare tarieven voor water een door de industrie in het hele land betaald tarief, en de twee andere waren specifieke tarieven voor twee (van de vele) industriegebieden in Turkije. Daarom was de Commissie van mening dat het passende tarief dat als benchmark moet worden gebruikt om de kosten van het water voor de industrie vast te stellen, het gemiddelde van de industriële tarieven in Turkije was, en dat de tarieven die in de twee industriegebieden van toepassing zijn buiten beschouwing moeten worden gelaten.

3.1.3.6. VAA-kosten en winst

(352) Nanshan Group stelde in haar opmerkingen over de voorlopige bevindingen dat de Commissie, om de benchmark voor niet-verstoorde VAA-kosten vast te stellen, een van de door Nanshan Group vermelde ondernemingen had moeten selecteren die het onderzochte product naar verluidt produceerde, en niet ondernemingen uit de sector aluminium extrusies. Ook was zij van mening dat de Commissie verouderde gegevens uit 2018 gebruikte.

(353) De Commissie vond geen recente, publiek beschikbare financiële gegevens voor een van de zes door Nanshan Group genoemde ondernemingen. Om de in de overwegingen 307 tot en met 311 toegelichte redenen en bij gebrek aan alternatieve financiële gegevens, bleef de Commissie erbij dat gegevens van ondernemingen die actief zijn in de sector voor aluminium extrusie een geschikte benchmark vormen.

([62]) Cost of Doing Business — Invest in Turkey.

(354) Na de voorlopige en de definitieve mededeling betwistten Xiamen Xiashun en Nanshan Group tevens het besluit van de Commissie om de gegevens van een Turkse producent van gewalste platte aluminium producten (PMS Metal) ([63]) buiten beschouwing te laten omdat de winst van de onderneming dicht bij de rentabiliteitsdrempel lag. Volgens haar viel dit niet te rijmen met de benadering die de Commissie in het onderzoek hanteerde ten aanzien van aluminium extrusies, waarbij de Commissie, bij het vaststellen van een redelijke waarde voor VAA-kosten en winst, alle winstgevende ondernemingen in aanmerking nam, ongeacht hun winstniveau, en zo lang ze geen verlies maakten ([64]). Xiamen Xiashun herhaalde dit argument na de mededeling van de definitieve bevindingen. Voor Xiamen Xiashun was het feit dat een onderneming zeer weinig winst maakt onvoldoende reden om haar uit te sluiten. Verder voerde zij aan dat dat er geen grondslag was om aan te nemen dat een gemiddelde winst van diverse ondernemingen representatiever was dan de gegevens van één enkele onderneming. Verder stelde zij dat de Commissie gegevens uit 2018 gebruikte, maar tegelijkertijd het gebruik van gegevens van PMS Metal afkeurde die deels overlapten met het OT.

(355) De Commissie herhaalde dat de Turkse producent die genoemd wordt in de eerste mededeling in het dossier indertijd de enige onderneming met openbaar beschikbare gegevens was. Ook waren de beschikbare gegevens geen volledige jaarrekening en overlapten ze slechts ten dele met het OT. Uitgaande van al deze elementen bij elkaar en het feit dat de winst van de onderneming zeer dicht bij de rentabiliteitsdrempel lag, concludeerde de Commissie dat dergelijke gegevens niet als representatief voor de sector konden worden beschouwd.

(356) De Commissie merkte verder op dat, zoals uiteengezet in artikel 2, lid 6 bis, punt a), van de basisverordening, "[d]e door berekening vastgestelde normale waarde [...] een niet-verstoord en redelijk bedrag voor administratiekosten, verkoopkosten en algemene kosten en voor winst [omvat]." Winst die dicht bij de rentabiliteitsdrempel ligt kan niet als redelijk worden beschouwd. Het gebruik van gebundelde en gewogen financiële gegevens van een reeks ondernemingen is in beginsel geschikter dan het onderzoeken van de prestaties van één enkele producent teneinde redelijke bedragen voor VAA-kosten en winst vast te stellen. De uitsluiting van individuele ondernemingen was naar het oordeel van de Commissie niet onverenigbaar met haar benadering om het gewogen gemiddelde te berekenen van meerdere ondernemingen die aluminium extrusies produceren en winst boeken. Aangezien de gegevens de financiële situatie van meerdere ondernemingen weerspiegelden, werd het gewogen gemiddelde daarentegen beschouwd als representatief voor ondernemingen die actief zijn in de sector. De Commissie heeft het argument dan ook afgewezen.

(357) Na de mededeling van de definitieve bevindingen voerde Nanshan Group verder aan dat de Commissie gegevens van Asaş Aluminyum zou kunnen gebruiken, die waren ingediend in het andere lopende onderzoek betreffende aluminium converterfolie. Nanshan Group herhaalde tevens dat de Commissie haar bevindingen op de meest recente gegevens zou moeten baseren.

(358) De Commissie herinnerde eraan dat de Commissie in het genoemde onderzoek geen gegevens van Asaş Aluminyum in aanmerking nam omdat de winst van de onderneming in 2019 dicht bij de rentabiliteitsdrempel lag ([65]). Om de in overweging 357 toegelichte redenen bleef de Commissie erbij dat de gegevens van ondernemingen waarvan de winst dicht bij de rentabiliteitsdrempel ligt, niet als een passende benchmark kunnen worden beschouwd.

(359) De in de voorlopige verordening gehanteerde totale VAA-kosten en winst waren gebaseerd op gegevens voor het jaar 2018. De Commissie controleerde de beschikbaarheid van recentere gegevens voor VAA-kosten en winst in het representatieve land voor 2019. Deze gegevens waren enkel beschikbaar voor de vijf voorlopig geselecteerde ondernemingen en lieten zien dat de totale VAA-kosten en winst in 2019 slechts zeer marginaal zijn gestegen. Dit zou geen merkbaar effect hebben gehad op de berekende normale waarde. In het licht hiervan en bij gebrek aan verdere opmerkingen van belanghebbenden met betrekking tot de vaste productiekosten, de VAA-kosten en de winstniveaus, heeft de Commissie de in de voorlopige verordening vermelde niveaus gehandhaafd.

([63]) P.M.S. Metal Profil Aluminyum Sanayi Ve Ticaret Anonim Sirketi (bijlage IIIa bij de mededeling in het dossier van 5 oktober 2020).

([64]) Uitvoeringsverordening (EU) nr. 2020/1428 van de Commissie van 12 oktober 2020 tot instelling van een voorlopig antidumpingrecht op aluminium extrusies van oorsprong uit de Volksrepubliek China (PB L 336 van 13.10.2020, blz. 8, overweging 171).

([65]) Uitvoeringsverordening (EU) 2021/983 van de Commissie van 17 juni 2021 tot instelling van een voorlopig antidumpingrecht op aluminium converterfolie van oorsprong uit de Volksrepubliek China (PB L 216 van 18.6.2021, blz. 142, overweging 182).

3.1.4. *Productiefactoren en informatiebronnen*

(360) Aan de hand van alle door de belanghebbenden verstrekte informatie werden de volgende productiefactoren en hun bronnen vastgesteld met betrekking tot Turkije om de normale waarde vast te stellen overeenkomstig artikel 2, lid 6 bis, punt a), van de basisverordening:

Tabel 2

Productiefactoren en informatiebronnen

Grondstoffen	Goederencodes in Turkije	Waarde	Eenheid	Bron van informatie
Aluminiumlegeringen	760120800000	14,01	CNY/kg	GTA
Aluminiumpoeder	n.v.t.	2,38	CNY/kg	GTA/gegevens van de onderneming
Aluminiumingot	760110	12,73	CNY/kg	GTA
Vloeibaar aluminium	760110000000 — verwerkingskosten	12,20	CNY/kg	GTA/gegevens van de onderneming
Aluminiumfluoride	282612	10,37	CNY/kg	GTA
Aluminiumschroot	760200190000	11,01	CNY/kg	GTA
Aluminium slabs	760120200000	13,91	CNY/kg	GTA
Kathodenkoper	740329	39,47	CNY/kg	GTA
Koudgewalste rollen	n.v.t.	18,40	CNY/kg	Bedrijfstak van de Unie
Warmgewalste rollen	n.v.t.	18,15	CNY/kg	Bedrijfstak van de Unie
Warmgewalste platen	n.v.t.	20,31	CNY/kg	Bedrijfstak van de Unie
Magnesiumingot	810411	19,50	CNY/kg	GTA
Smeltmiddel koper voor legeringen	740329	39,47	CNY/kg	GTA
Smeltmiddel ijzer voor legeringen	720299300000 720299800000	10,88	CNY/kg	GTA
Smeltmiddel mangaan voor legeringen	811100	15,59	CNY/kg	GTA
Petroleumcokes	271311	0,42	CNY/kg	GTA
Pek	270810	3,82	CNY/kg	GTA
Walsolie	271012110000	3,17	CNY/kg	GTA
Ketelkolen	270119000000	0,59	CNY/kg	GTA
Titanium-koolstofdraad	760521	21,77	CNY/kg	GTA
Zinkingot	790111	15,93	CNY/kg	GTA
Snelsmeltmiddel silicium voor legeringen	280469	18,38	CNY/kg	GTA
IJzer voor legeringen	732690	37,13	CNY/kg	GTA
Chroom voor legeringen	811221	54,20	CNY/kg	GTA
Aluminiumslakken	262040	7,59	CNY/kg	GTA
Afvalolie	340399	33,3	CNY/kg	GTA

Loonkosten				
Loonkosten	n.v.t.	59,97	CNY/uur	Turks Instituut voor Statistiek
Energie				
Elektriciteit	n.v.t.	0,48-0,-59 ([66])	CNY/kWh	Eurostat
Aardgas	n.v.t.	1,93-2,-00 ([67])	CNY/m^3	Turks Instituut voor Statistiek
Water	n.v.t.	13,89	CNY/m^3	Turks Instituut voor Statistiek
Bijproduct/afval				
Aluminiumschroot	760200190000	11,01	CNY/kg	GTA

3.1.5. *Berekening van de normale waarde*

(361) De details van de berekening van de normale waarde zijn uiteengezet in de overwegingen 268 tot en met 276 van de voorlopige verordening.

(362) Nanshan Group herhaalde haar argument dat de normale waarde voor de groep op geconsolideerde wijze moest worden berekend, d.w.z. dat de Commissie alleen de prijzen van productiefactoren die de groep aan het begin van het productieproces van een niet-verbonden partij kocht, zou moeten vervangen door de referentieprijzen. Nanshan was van mening dat de ondernemingen van de groep, ondanks het feit dat het juridisch gescheiden entiteiten betreft, uit economisch oogpunt een eenheid vormen omdat i) ze onder zeggenschap van dezelfde entiteit vallen en er binnen de groep aanzienlijke overlap bestaat als het gaat om de raden van bestuur en de managementstructuur; ii) ze allemaal gevestigd zijn op hetzelfde industrieterrein; en iii) het productieproces in zeer hoge mate geïntegreerd is, waarbij de output van de ene onderneming de input voor de andere vormt. De individuele ondernemingen presenteren zich bovendien ook naar de niet-verbonden afnemers toe als een eenheid, met één website, één merk en één contactcentrum. Nanshan voerde aan dat het concept zich niet beperkt tot het handelsbeschermingsrecht, en verwees naar diverse rechtszaken waarin het concept van één enkele economische eenheid nader werd uitgewerkt. Volgens haar leiden de bevindingen van de Commissie tot discriminatie, aangezien daarin wordt voorbijgegaan aan de verschillen tussen in de steekproef opgenomen exporteurs. Zij noemde als voorbeeld de onderneming Xiamen Xiashun, die onderworpen is aan de laagste dumpingmarge. Volgens Nanshan Group is dit alleen het geval omdat Xiamen Xiashun het onderzochte product als één juridische entiteit produceert van aluminiumingot.

(363) Naar het oordeel van Nanshan druiste de methode ook in tegen artikel 2, lid 6 bis, van de basisverordening, waarin sprake is van de "overeenkomstige productie- en verkoopkosten in een geschikt representatief land". Volgens Nanshan waren haar overeenkomstige productiekosten niet die van intermediaire grondstoffen, maar de eerste grondstoffen in de productieketen van aluminium, namelijk bauxiet en steenkool. De bepaling stond de Commissie naar het oordeel van Nanshan slechts toe om de kosten van grondstoffen van niet-verbonden leveranciers buiten beschouwing te laten.

(364) De Commissie heeft het argument en het bewijsmateriaal opnieuw beoordeeld. Zoals toegelicht in overweging 272 van de voorlopige verordening, is de gangbare methode van de Commissie echter om een normale waarde (en dumpingmarge) vast te stellen voor elke onderzochte entiteit die afzonderlijk een producent-exporteur vertegenwoordigt. Of de diverse ondernemingen binnen een groep al dan niet een economische eenheid vormen is naar het oordeel van de Commissie niet relevant voor het volgens een andere methode vaststellen van de normale waarde op grond van artikel 2, lid 6 bis, van de basisverordening. Als prijzen en kosten in China verstoord blijken te zijn voor wat betreft het betrokken product en de productiemiddelen daarvoor, zou dit tevens van invloed zijn op de door de verbonden onderneming binnen de groep aangewende basisproducten. Deze productiemiddelen, ongeacht of deze werden betrokken van een verbonden leverancier, zouden in dit geval dan ook moeten worden aangepast. Verder vond de Commissie de methode niet discriminerend — volgens haar weerspiegelde deze de feitelijke

([66]) Afhankelijk van het verbruik.
([67]) Afhankelijk van het verbruik.

organisatiestructuur van de groep, en het feit dat ondernemingen binnen de groep afzonderlijke juridische entiteiten waren. Naar het oordeel van de Commissie waren de in artikel 2, lid 6 bis, van de basisverordening genoemde "overeenkomstige" productiekosten dan ook de kosten die door elk van de juridische entiteiten afzonderlijk gedragen en door de verstoringen van betekenis beïnvloed worden. De Commissie heeft het argument derhalve afgewezen.

(365) Op basis hiervan bevestigde de Commissie haar voorlopige bevindingen en de in de overwegingen 268 tot en met 276 van de voorlopige verordening uiteengezette methode om de normale waarde te berekenen.

(366) Na de mededeling van de definitieve bevindingen herhaalde Nanshan Group haar argument dat de Commissie bij het berekenen van de normale waarde voor de ondernemingen van de groep het concept van de economische eenheid had moeten toepassen. Zij voerde aan dat de Commissie dit concept eerder reeds had toegepast bij het berekenen van de normale waarde. Zij verwees in het bijzonder naar Uitvoeringsbesluit (EU) 2017/957 van de Commissie ([68]). Verder was Nanshan Group van mening dat de groep aan alle relevante criteria voldeed. Door alleen van niet-verbonden partijen gekochte productiefactoren en niet de verkoop voor intern gebruik tussen de verbonden entiteiten in aanmerking te nemen, zou de Commissie alle door de groep gekochte verstoorde productiefactoren bestrijken. Tot slot herhaalde Nanshan Group dat zij de methode van de Commissie discriminerend achtte aangezien deze het beginsel van gelijke behandeling schond door voorbij te gaan aan het feit dat de groep verticaal geïntegreerd was.

(367) De Commissie was van mening dat het bovenstaande besluit van de Commissie geen relevant precedent vormt. Allereerst merkte zij op dat in dat besluit van de Commissie het argument om het principe van een economische eenheid toe te passen ongegrond was verklaard. Verder verschilden het juridische kader en de feitelijke omstandigheden. In de tereftaalzuurzaak had het argument betrekking op een leverancier van grondstoffen, en de producent-exporteur verzocht om de winst van zijn leverancier in mindering te brengen voor de berekening van de normale waarde. In het onderhavige geval zijn de ondernemingen van Nanshan Group die als een economische eenheid willen worden behandeld echter producenten van het betrokken product waarvoor de Commissie individuele dumpingmarges moet vaststellen. Zoals toegelicht in overweging 272 van de voorlopige verordening, stelt de Commissie een normale waarde (en dumpingmarge) vast voor elke onderzochte entiteit die afzonderlijk een producent-exporteur vertegenwoordigt. De Commissie achtte het derhalve passend om de berekening van de normale waarde te baseren op de door de verschillende juridische entiteiten van Nanshan Group afzonderlijk gekochte productiefactoren.

3.2. **Uitvoerprijs**

(368) De details van de berekening van de uitvoerprijs zijn uiteengezet in de overwegingen 277 en 279 van de voorlopige verordening. Aangezien op dit punt geen opmerkingen zijn ontvangen, heeft de Commissie haar voorlopige conclusies bevestigd.

3.3. **Vergelijking**

(369) De details van de vergelijking van de normale waarde en de uitvoerprijs zijn uiteengezet in de overwegingen 280 tot en met 283 van de voorlopige verordening.

(370) Xiamen Xiashun betoogde dat, om de uitvoerprijs voor een van haar afnemers vast te stellen, de Commissie de feitelijk gemaakte kredietkosten in aanmerking had moeten nemen in plaats van deze te berekenen op basis van de overeengekomen betalingsvoorwaarden. Zij voerde aan dat, anders dan voor andere afnemers, de relatie met deze afnemer voorwerp was van een overeenkomst met diens bank, in het kader waarvan de bank de onderneming slechts de feitelijk gemaakte kredietkosten in rekening bracht.

([68]) Uitvoeringsbesluit (EU) 2017/957 van de Commissie van 6 juni 2017 tot beëindiging van de antidumpingprocedure betreffende de invoer van gezuiverd tereftaalzuur en de zouten ervan, van oorsprong uit de Republiek Korea (PB L 144 van 6.6.2017, blz. 21, overwegingen 37-41).

(371) De Commissie heeft dit argument onderzocht. De kredietkosten behoorden tot de elementen die aan de orde kwamen in de prijsonderhandelingen, en de (uitvoer)prijs werd vastgesteld bij de onderhandelingen over de voorwaarden. Derhalve zijn het voorwaarden waarover is onderhandeld, met inbegrip van de betalingsvoorwaarden, die de vaststelling van het prijsniveau en daarmee ook van de uitvoerprijs hebben beïnvloed. Verder werd de prijs niet met terugwerkende kracht gewijzigd als er, voor een bepaalde transactie, een verschil was tussen de onderhandelde en feitelijke betalingsvoorwaarden. De Commissie heeft het argument dan ook afgewezen.

(372) Jiangsu Alcha voerde aan dat de berekening van haar dumpingmarge gebaseerd was op de verkeerde PCN-structuur en aanzienlijke fouten bevatte. In het bijzonder stelde Jiangsu Alcha dat de Commissie bij de voorafgaande kennisgeving, om de dumpingmarge en de prijsbederfmarge te berekenen, gebruik maakte van door Jiangsu Alcha verstrekte informatie die gebaseerd was op een verouderde PCN-structuur, en niet op de (gecorrigeerde) PCN-structuur die op 9 september 2020 door een mededeling in het dossier aan de partijen kenbaar was gemaakt. Jiangsu Alcha voerde aan dat de Commissie de fout na de voorafgaande kennisgeving had moeten rechtzetten en de berekeningen vóór de bekendmaking van de voorlopige maatregelen had moeten corrigeren. Volgens haar druist het feit dat de Commissie geen gecorrigeerde berekeningen heeft verstrekt in tegen artikel 19 bis, lid 1, van de basisverordening.

(373) De Commissie hield vast aan het na de voorafgaande kennisgeving aan het bedrijf kenbaar gemaakte standpunt dat de mogelijkheid om berekeningen overeenkomstig artikel 19 bis bij de voorafgaande kennisgeving te corrigeren zich beperkte tot de nauwkeurigheid van de berekeningen, administratieve fouten bij het optellen, aftrekken of andere rekenkundige bewerking, fouten die voortkomen uit het op onjuiste wijze overnemen, dupliceren, toepassen van inconsistente meeteenheden of omrekeningskoersen en andere soortgelijke administratieve fouten. Het controleren van de juiste PCN-structuur van het bedrijf vereist een aanvullende controle van de uitvoergegevens van het bedrijf en heeft derhalve geen betrekking op de nauwkeurigheid van berekeningen en het type fouten dat kan worden gecorrigeerd na de voorafgaande kennisgeving.

(374) De Commissie onderzocht het argument daarom samen met de andere argumenten na de voorlopige verordening. Zij bevestigde dat de oorspronkelijke indeling van productsoorten door Jiangsu Alcha onjuist was. De Commissie verving de onjuiste PCN-codes derhalve door juiste codes. Deze wijziging had geen invloed op de berekening van de dumpingmarge. De Commissie corrigeerde de berekeningen van de prijsbederfmarge echter navenant (zie de overwegingen 564 tot en met 566).

(375) Nanshan Group was daarnaast van mening dat de VAA-kosten en winst van de Turkse ondernemingen ook vergoedingen voor onder meer vervoer en verzekering omvatten. Overeenkomstig artikel 2, lid 10, van de basisverordening en om een billijke vergelijking mogelijk te maken, zou de Commissie derhalve correcties moeten doorvoeren.

(376) De Commissie was van mening dat het dossier ten eerste geen elementen bevatte op grond waarvan kan worden geconcludeerd dat de VAA-kosten en winst van de Turkse bedrijven ook vervoer en verzekering omvatten, en dat de waarden derhalve andere kosten omvatten dan dezelfde waarden die werden gehanteerd voor de Chinese producenten-exporteurs. Daarom zag de Commissie geen reden om een dergelijke correctie door te voeren. Bij gebrek aan bewijs omtrent de verschillen was de Commissie van mening dat de VAA-kosten en winst van zowel de Turkse ondernemingen als de Chinese producenten-exporteurs zich op hetzelfde niveau bevonden en een billijke vergelijking mogelijk maakten.

3.4. **Dumpingmarges**

(377) Daar de Commissie sommige argumenten aanvaardde die door de belanghebbenden na de mededeling van de voorlopige bevindingen waren ingediend, herberekende zij de dumpingmarges navenant.

(378) Zoals toegelicht in overweging 289 van de voorlopige verordening, is de mate van medewerking in dit geval gering. Na de wijzigingen in het invoervolume van het betrokken land zoals toegelicht in punt 4.5, werd deze conclusie bevestigd doordat de uitvoer van de medewerkende producenten-exporteurs gedurende het onderzoektijdvak slechts circa 65 % van de totale uitvoer naar de Unie bedroeg. De Commissie achtte het derhalve passend als dumpingmarge voor het hele land, die voor alle andere niet-medewerkende producenten-exporteurs geldt, het niveau te hanteren van de hoogste vastgestelde dumpingmarge voor een productsoort die door de producent-exporteur met de hoogste dumpingmarge in representatieve hoeveelheden werd verkocht. De aldus vastgestelde dumpingmarge bedraagt 88 %.

(379) De definitieve dumpingmarges, uitgedrukt als een percentage van kosten, verzekering en vracht (cif-prijs), grens Unie, vóór inklaring, zijn als volgt:

Onderneming	Definitieve dumpingmarge
Jiangsu Alcha Aluminium Group Co., Ltd	72,1 %
Nanshan Group	55,5 %
Xiamen Xiashun Aluminium Foil Co., Ltd	23,7 %
Andere medewerkende ondernemingen	44,5 %
Alle andere ondernemingen	88,0 %

(380) De berekeningen van de individuele dumpingmarges, met inbegrip van de aanpassingen en correcties naar aanleiding van de opmerkingen die de belanghebbenden na de mededeling van de voorlopige bevindingen hebben ingediend, werden aan de in de steekproef opgenomen producenten-exporteurs meegedeeld.

4. **SCHADE**

4.1. **Opmerking vooraf**

(381) Zoals vermeld in de overwegingen 291 tot en met 293 van de voorlopige verordening, werden de voorlopige bevindingen vastgesteld op EU-28-basis, met uitzondering van de berekening van de prijsonderbiedingsmarge. De definitieve bevindingen van dit onderzoek werden echter gebaseerd op EU-27-gegevens (zie punt 1.9). Zoals vermeld in overweging 292 van de voorlopige verordening, was één in de steekproef opgenomen producent van het onderzochte product in de Unie tijdens de beoordelingsperiode actief in het VK, en zijn gegevens waren gebruikt om voorlopige macro-indicatoren op EU-28-basis vast te stellen. Derhalve, en om de vertrouwelijkheid van de gegevens van deze producent te waarborgen, werden sommige macro-indicatoren voor de definitieve bevindingen gepresenteerd met gebruikmaking van orden van grootte.

(382) Naar aanleiding van de conclusies over de productomschrijving zijn de gegevens met betrekking tot AFRP's voor gebruik bij de productie van aluminium composietpanelen, zoals beschreven in artikel 2, lid 2, bovendien uitgesloten van de schadeanalyse.

4.2. **Definitie van de bedrijfstak van de Unie en de productie in de Unie**

(383) De totale productie in de Unie tijdens het onderzoektijdvak werd vastgesteld op ongeveer 1 792 606 ton. De Commissie heeft dat cijfer vastgesteld op basis van de gegevens van EA over de productie in de Unie, die op betrouwbaarheid en volledigheid zijn getoetst aan door producenten in de Unie verstrekte informatie, waaronder de gegevens van de in de steekproef opgenomen producenten in de Unie. Zoals vermeld in overweging 35 van de voorlopige verordening en overweging 17 zijn drie producenten in de Unie in de steekproef opgenomen, die na de doorgevoerde wijzigingen samen ca. 38 % van de totale productie van de totale productie van het soortgelijke product in de Unie vertegenwoordigen.

(384) Aangezien er geen opmerkingen aangaande de definitie van de bedrijfstak van de Unie en andere wijzigingen betreffende de productie van de bedrijfstak van de Unie werden ontvangen, worden de bevindingen in de overwegingen 294 en 295 van de voorlopige verordening bevestigd.

4.3. **Vaststelling van de relevante markt van de Unie**

(385) Na de mededeling van de voorlopige bevindingen herhaalden TitanX en Valeo hun argumenten dat de AFRP's voor warmtewisselaars voor de automobielsector een aparte schadeanalyse verdienen aangezien deze producten niet dezelfde fysische, technische en chemische basiskenmerken hebben. Ook voerden zij aan dat EA aparte micro- en macro-indicatoren voor deze sector zou moeten verstrekken. Op haar beurt voerde Huafong aan dat de Commissie een segmentspecifieke analyse had moeten verrichten voor de AFRP's voor warmtewisselaars voor de automobielsector vanwege het vermeende prijsverschil tussen AFRP's voor warmtewisselaars en andere producten.

(386) Bij gebrek aan nieuwe elementen en omdat deze argumenten werden behandeld in de voorlopige verordening, wordt verwezen naar de overwegingen 300 tot en met 302 daarvan. Het argument werd daarom afgewezen.

(387) Na de mededeling van de voorlopige bevindingen herhaalde Xiamen Xiashun dat het vermeende prijsverschil tussen folie voor PP-capsules en basisaluminiumfolie een segmentspecifieke analyse vereiste, en verwees opnieuw naar het verslag van de Beroepsinstantie over HP-SSST ([69]).

(388) Zoals vermeld in overweging 251 stelde de Commissie vast dat, anders dan Xiamen Xiashun betoogt, er geen aanzienlijk prijsverschil is tussen de prijs van folie voor PP-capsules en die van basisaluminiumfolie. Dit bevestigde de bevindingen in overweging 306 van de voorlopige verordening dat een segmentspecifieke analyse niet gerechtvaardigd was.

(389) Na de mededeling van de definitieve bevindingen herhaalde Xiamen Xiashun dat basisaluminiumfolie een specifiek product is dat niet mag worden verward met andere AFRP's. Ook diende zij aanvullende opmerkingen over de voorlopige verordening in en voerde zij aan dat het ontbreken van de naam van Xiamen Xiashun in de lijst van bekende producenten-exporteurs zou hebben moeten leiden tot een grondigere beoordeling van de vraag of de klager echt van plan was zich op basisaluminiumfolie te richten, en dat de klager dit product in de klacht als een speciale productcategorie had aangemerkt.

(390) Dezelfde exporteur voegde hieraan toe dat, als zijn producten werden vergeleken met andere AFRP's en als het ontbreken van een aanzienlijk prijsverschil zoals vermeld in overweging 390 niet kon worden onderbouwd, dit de bewering van de Commissie in overweging 306 van de voorlopige verordening zou ontkrachten dat er "in tegenstelling tot [de] in het verslag van de Beroepsinstantie over HP-SSST beschreven situatie, in het onderhavige geval geen aanzienlijk prijsverschil [is] tussen basisaluminiumfolie en andere AFRP's, wat dit product ondubbelzinnig van andere AFRP's had kunnen onderscheiden.". Xiamen Xiashun stelde ook dat, in tegenstelling tot de voorlopige conclusie van de Commissie, de Beroepsinstantie een analyse per segment verlangt wanneer er sprake is van aanzienlijke prijsverschillen tussen twee segmenten.

(391) Xiamen Xiashun voegde daaraan toe dat, in tegenstelling tot andere AFRP's die van elkaar verschillen vanwege vraaggestuurde factoren, de prijs van basisaluminiumfolie niet heel veel schommelt, afgezien van de LME-prijsontwikkeling. Deze exporteur herhaalde ook zijn argument dat basisaluminiumfolie een grondstof is voor walsen, d.w.z. geen product voor eindgebruik, en dat basisaluminiumfolie verschilt van andere gewone bladen en platen waarop dit onderzoek betrekking heeft.

(392) Het argument inzake het ontbreken van de naam van Xiamen Xiashun in de klacht is reeds behandeld in overweging 304 van de voorlopige verordening, en de Commissie was het niet eens met de bewering dat zij het argument van Xiamen Xiashun niet grondig had onderzocht. De diverse aspecten van haar argument werden behandeld en de Commissie verrichtte aanvullend onderzoek naar de activiteiten van de afnemers van de bedrijfstak van de Unie die dezelfde PCN's kopen als die welke door Xiamen Xiashun worden uitgevoerd, zoals vermeld in de overwegingen 251 en 390. Verder presenteerde de klager basisaluminiumfolie niet als een speciale productcategorie. Integendeel: basisaluminiumfolie werd genoemd als een van de voornaamste productsoorten en door de klacht op gelijke voet gesteld met bladen en rollen, platen of aluminium voor koelribben.

(393) Wat het verslag van de Beroepsinstantie over HP-SSST betreft, moet allereerst worden opgemerkt dat het niet relevant is of de producten van Xiamen Xiashun werden vergeleken met andere producten, aangezien Xiamen Xiashun niet kon aantonen dat dergelijke producten onomstotelijk tot een ander productsegment behoorden (zie de overwegingen 303 tot en met 306 van de voorlopige verordening), of dat sprake is van aanzienlijke prijsverschillen tussen basisaluminiumfolie en andere AFRP's met dezelfde productcode. Xiamen Xiashun staafde haar argument overigens niet met bewijsmateriaal, hoewel het onderzoek liet zien dat er geen aanzienlijk prijsverschil was tussen basisaluminiumfolie en andere AFRP's die aan de hand van dezelfde productcodering worden ingedeeld. Ten tweede is het in overweging 255 genoemde prijsverschil niet vergelijkbaar met het prijsverschil in het geval van HP-SSST, waar de prijsverschillen 100 of 200 % bedroegen, zoals vermeld in overweging 302 van de voorlopige verordening. Aangezien de omstandigheden anders zijn, daar basisaluminiumfolie niet behoort tot een andere productcategorie en er geen aanzienlijk prijsverschil is, druiste de door de Commissie gevolge aanpak derhalve niet in tegen het verslag van de Beroepsinstantie inzake HP-SSST.

([69]) Verslag van de Beroepsinstantie, *China — Measures imposing anti-dumping duties on high-performance stainless steel seamless tubes ('HP-SSST') from Japan and China — Measures imposing anti-dumping duties on high-performance stainless steel seamless tubes ('HP-SSST') from the European Union*, WT/DS454/AB/R; WT/DS460/AB/R, punt 5.5212.

(394) Wat prijsschommelingen betreft, moet allereerst worden opgemerkt dat het argument van Xiamen Xiashun niet met bewijsmateriaal werd gestaafd. In elk geval bleek uit het onderzoek dat, net als andere AFRP's zoals AFRP's voor warmtewisselaars voor de automobielsector of AFRP's voor gebruik bij de productie van aluminium composietpanelen, basisaluminiumfolie doorgaans wordt verkocht in het kader van middellange- tot langetermijn-contracten, waarbij de conversieprijs niet of nauwelijks schommelt. Het bewijsmateriaal laat echter zien dat basisaluminiumfolie en andere onder dit onderzoek vallende AFRP's bij contractverlenging in gelijke mate worden beïnvloed door wijzigingen in marktomstandigheden. Wat het argument met betrekking tot basisaluminiumfolie als grondstof betreft, wordt verwezen naar overweging 306 van de voorlopige verordening, waarin dit argument reeds werd behandeld. Ten aanzien van de vergelijking met gewone bladen en platen, was de Commissie van mening dat het PCN een onderscheid tussen dergelijke producten en basisaluminiumfolie mogelijk maakte aangezien daarin elementen als dikte en vorm van de AFRP staat vermeld.

(395) Op grond hiervan zijn deze argumenten afgewezen.

(396) Na de mededeling van de definitieve bevindingen diende Xiamen Xiashun opmerkingen in over de ontwikkeling van een aantal door de bedrijfstak van de Unie aangeleverde macro-indicatoren voor basisaluminiumfolie-AFRP's. Aangezien de Commissie zich voor haar definitieve bevindingen niet op dergelijke informatie baseerde, werden die opmerkingen niet behandeld.

(397) Na de mededeling van de voorlopige bevindingen herhaalde Airoldi haar verzoek om een segmentspecifieke analyse waarmee een onderscheid kan worden gemaakt tussen warmtebehandelde producten (harde legeringen) en niet-warmtebehandelde producten (zachte legeringen), en voegde daaraan toe dat de breedte van platen en bladen cruciaal was om de marktsituatie te bepalen. In dit verband voerde zij aan dat producenten in de Unie beperkingen hebben als het gaat om de breedte van platen/bladen en dat er in de EU sprake was van een gebrek aan productiecapaciteit en een tekort aan grondstoffen voor warmtebehandelde aluminium platen, zodat deze producten in 2019 in grote hoeveelheden werden ingevoerd uit de VRC, Egypte en Noorwegen.

(398) Bij gebrek aan nieuwe elementen betreffende het verzoek om een segmentspecifieke analyse voor harde en zachte legeringen, werden de voorlopige conclusies in overweging 308 van de voorlopige verordening bevestigd. Wat de breedte van bladen/platen betreft, leverde Airoldi geen bewijs dat er sprake was van een tekort aan aanbod voor bladen/platen van meer dan 1 500 mm. Uit het dossier blijkt dat ten minste twee producenten in de Unie beschikken over de apparatuur om bladen/platen met een breedte van meer dan 1 500 mm of zelfs 2 000 mm te produceren. Zelfs wanneer de bedrijfstak van de Unie het desbetreffende product niet in voldoende hoeveelheden zou kunnen vervaardigen, zijn er producenten in andere derde landen, zoals Turkije, die in staat zijn een dergelijk product te vervaardigen en de markt van de Unie ermee te bevoorraden. Op grond hiervan werd dit argument afgewezen.

(399) Aangezien er geen andere opmerkingen over dit punt zijn ontvangen, heeft de Commissie haar conclusies in de overwegingen 296 tot en met 308 van de voorlopige verordening bevestigd.

4.4. **Verbruik in de Unie**

4.4.1. *Verbruik op de vrije markt in de Unie*

(400) De Commissie heeft het verbruik in de Unie vastgesteld op basis van de gegevens van European Aluminium over de verkoop op de markt van de Unie en van invoercijfers van Eurostat, zoals in punt 4.5.1 wordt uiteengezet.

(401) Het verbruik in de Unie heeft zich in de EU-27 als volgt ontwikkeld:

Tabel 3

Verbruik in de Unie (in ton)

	2017	2018	2019	OT
Totaal verbruik in de Unie	2,35-2,5 miljoen	2,4-2,5 miljoen	2,3-2,35 miljoen	2,1-2,2 miljoen
Index	*100*	*102*	*97*	*90*
Markt voor intern gebruik	19 347	29 987	34 953	33 204

Index	*100*	*155*	*181*	*172*
Vrije markt	2,35-2,45 miljoen	2,35-2,45 miljoen	2,25-2,35 miljoen	2,05-2,2 miljoen
Index	*100*	*101*	*97*	*89*

Bron: Eurofer, in de steekproef opgenomen producenten in de Unie en Eurostat.

(402) Het verbruik op de vrije markt van de Unie is in de beoordelingsperiode met 11 % gedaald. Van 2017 tot 2018 groeide de markt van de Unie met 1 % ,van ongeveer 2,35 tot 2,45 miljoen ton, waarna in 2019 een daling volgde met 4 procentpunt en de markt in het onderzoektijdvak verder kromp tot 2,1-2,2 miljoen ton. Het totale verbruik in de Unie volgde een soortgelijke trend met een lichte stijging in 2018 gevolgd door een daling in 2019, die in het onderzoektijdvak aanhield als gevolg van de COVID-19-pandemie, met in de beoordelingsperiode een algemene daling van 10 %. Overeenkomstig de wijzigingen in de invoerstatistieken worden de bevindingen inzake de tendens van het verbruik in punt 4.4 van de voorlopige verordening bevestigd, hoewel de daling iets grotere vormen heeft aangenomen.

(403) Na de mededeling van de voorlopige bevindingen stelde één importeur, Airoldi, dat het verbruik onderschat was, dat de EU-productie feitelijk 5,6-5,8 miljoen ton bedroeg en dat de invoer uit de VRC geen 10 % kon bedragen.

(404) Airoldi heeft haar argumenten echter niet met bewijsmateriaal gestaafd. In elk geval lijkt het erop dat Airoldi haar argument betreffende de productie baseerde op een bredere productomschrijving, namelijk inclusief producten waarop dit onderzoek geen betrekking heeft. Op grond hiervan werd dit argument afgewezen.

(405) Na de mededeling van de definitieve bevindingen betwistte SWA de in tabel 3 gerapporteerde cijfers over het verbruik in de Unie, en voerde aan dat de "referentiemarkt" meer dan 3,6 miljoen ton bedroeg. Airoldi sloot zich bij die opmerking aan.

(406) Bij gebrek aan bewijsmateriaal of berekeningen werd dit argument afgewezen.

(407) Na de mededeling van de definitieve bevindingen verzocht Xiamen Xiashun de Commissie om uit te leggen of en hoe de herziene invoerstatistieken in aanmerking werden genomen bij de berekening van het verbruik van het onderzochte product in de Unie. Zij vroeg om opheldering over hoe het kwam dat de cijfers van het verbruik in de Unie tussen de voorlopige en definitieve mededeling waren veranderd. Ook vroeg Xiamen Xiashun zich af hoe het kwam dat gegevens betreffende de markt voor intern gebruik niet waren veranderd.

(408) In dit verband wordt verwezen naar de overwegingen 383 en 384 volgens welke de Commissie haar definitieve bevindingen heeft gebaseerd op EU-27-gegevens en bepaalde AFRP's voor gebruik bij de productie van aluminium composietpanelen van het onderzoek heeft uitgesloten. Daarnaast hield de Commissie ook rekening met de opmerkingen van Xiamen Xiashun zoals vermeld in overweging 390. Tevens wordt verwezen naar overweging 413 met betrekking tot de regeling actieve veredeling, Verder moet worden opgemerkt dat de mededeling van de definitieve bevindingen in dit verband abusievelijk verwees naar punt 4.2 in plaats van punt 4.5.1.

(409) De informatie betreffende de markt voor intern gebruik werd niet beïnvloed door de wijzigingen waarnaar in de overwegingen 383 en 384 wordt verwezen.

4.5. **Invoer uit het betrokken land**

4.5.1. *Hoeveelheid en marktaandeel van de invoer uit het betrokken land*

(410) Na de mededeling van de voorlopige bevindingen stelde Xiamen Xiashun dat de Commissie de hoeveelheden en de prijzen van de invoer niet nauwkeurig had beoordeeld aangezien de gebruikte methode geen producten uitsluit die onder ex-codes vallen waarop het onderzoek geen betrekking heeft.

(411) Zoals vermeld in overweging 320 van de voorlopige verordening, ging de Commissie door met haar onderzoek betreffende de invoer in het kader van de regeling actieve veredeling en in het bijzonder GN-code 7606 11 99. Uit het onderzoek bleek dat een groot deel van deze invoer geen betrekking had op het onderzochte product. Die invoer werd dan ook uitgesloten van de berekening van de invoerstatistieken.

(412) In het licht van de ontvangen opmerkingen onderwierp de Commissie de invoerstatistieken bovendien aan een nieuwe beoordeling en stelde de omvang van de invoer op basis van gecorrigeerde Eurostat-gegevens vast met gebruikmaking van de aan de belanghebbenden toegelichte en in het dossier vermelde methode ([70]). In deze context besloot zij tevens om de invoer van producten die vrijgesteld zijn van het definitieve antidumpingrecht zoals vermeld in artikel 2, lid 2, uit te sluiten. De ramingen van de klager betreffende het aandeel van het betrokken product in de hoeveelheden die werden ingevoerd onder de in het bericht van inleiding vermelde GN-codes zoals zij vervolgens door het bericht tot wijziging van het bericht van inleiding ([71])werden gewijzigd, zijn door de Commissie gecontroleerd en bevestigd.

(413) Na de mededeling van de definitieve bevindingen vroeg Xiamen Xiashun om opheldering over hoe de Commissie de nauwkeurigheid controleerde van de statistische gegevens die werden gebruikt om de invoer uit het betrokken land te beoordelen, en met name de nauwkeurigheid van de door EA gebruikte marktgegevens. Verder vroeg zij zich af hoe EA toegang kon hebben tot informatie over invoer op Taric-niveau en beklaagde zich over het feit dat in veel opzichten de vertrouwelijkheid wordt ingeroepen. Al met al stelde Xiamen Xiashun dat zij op basis van de informatie in het dossier geen opmerkingen kon maken en zij haar recht van verweer niet kon uitoefenen. Verder wees Xiamen Xiashun op de niet-tijdige verstrekking van de informatie.

(414) In dit verband moet worden opgemerkt dat de Commissie zelf bepaalt hoe zij de nauwkeurigheid van de door haar ontvangen informatie beoordeelt. In elk geval, zoals af te leiden valt uit het niet-vertrouwelijke dossier, verstrekte EA voor de eerste keer ([72]) invoerstatistieken na hier door de Commissie om te zijn verzocht ([73]). Na deze gegevensverstrekking analyseerde de Commissie de ontvangen informatie door een beoordeling van de rationaliteit van de door EA voor elke GN-code gehanteerde aannamen en aangebrachte correcties, en zag zij erop toe dat de ingediende informatie uitsluitend betrekking had op het toepassingsgebied van het onderzoek zoals gedefinieerd door de verschillende Taric-codes die bij de inleiding en gaandeweg de procedure werden aangemaakt. In antwoord op de opmerkingen van de Commissie ([74]) legde EA een eerste herziene en vertrouwelijke versie van haar invoerstatistieken over ([75]). Naar aanleiding van aanvullende, gevoelige opmerkingen van de Commissie ([76]) verstrekte EA herziene invoerstatistieken waarin rekening werd gehouden met de opmerkingen van de Commissie. Deze statistieken werden samen met toelichtingen betreffende de toegepaste methode toegevoegd aan het dossier. Die gegevens, waarnaar wordt verwezen in overweging 414, werden vervolgens gebruikt om de invoer van het onderzochte product vast te stellen. Op basis van het bovenstaande was de Commissie van mening dat zij de door EA verstrekte invoerstatistieken met de nodige nauwkeurigheid had beoordeeld. De informatie op het niveau van de Taric-codes werd door EA verkregen na een met redenen omkleed verzoek hiertoe overeenkomstig artikel 14, lid 6, van de basisverordening ([77]).

(415) Wat de uitoefening van het recht van verweer betreft, was de Commissie van mening dat de door EA verstrekte informatie voldoende gedetailleerd was om een redelijk inzicht in de gevoelige informatie en toegepaste methode te verschaffen ([78]). In deze context merkte de Commissie op dat geen van de belanghebbenden opmerkingen maakte over de kwaliteit van de niet-vertrouwelijke versie van de ingediende informatie voordat deze werd gebruikt als basis om het invoervolume en de uitvoerprijzen vast te stellen. Wat de vermeende niet-tijdige indiening van de informatie betreft, wordt verwezen naar overweging 416, die de volgorde van het informatieverzoek en de verstrekte gegevens weergeeft en laat zien dat EA de informatie op verzoek van de Commissie verstrekte. Daarom werden deze argumenten afgewezen.

(416) Naast de analyse van de totale invoer heeft de Commissie ook de invoer in het kader van de regeling actieve veredeling afzonderlijk geanalyseerd, gezien het aanzienlijke aandeel daarvan in het onderhavige geval.

([70]) Document t21.004724 van 22 juni 2021.
([71]) PB C 36 van 2.2.2021, blz. 18.
([72]) Document t21.004414 van 9 juni 2021.
([73]) Document t21.005709 van 20 mei 2021 en t21.004937 van 25 mei 2021.
([74]) Document t21.005708 met uitgewisselde e-mails van 9 en 10 juni 2021.
([75]) Document t21.005704 van 12 juni 2021.
([76]) Document t21.005705 van 15 juni 2021.
([77]) Document t21.005708 met uitgewisselde e-mails van 9 en 10 juni 2021.
([78]) Zie document t21.004724 van 22 juni 2021.

(417) De invoer uit het betrokken land in de EU-27 heeft zich als volgt ontwikkeld:

Tabel 4

Volume en marktaandeel van de invoer

	2017	2018	2019	OT
Volume van de invoer uit de betrokken landen (ton)	100 888	172 249	201 928	171 240
Index	*100*	*171*	*200*	*170*
Volume van de invoer uit het betrokken land in het kader van de regeling actieve veredeling (ton)	14 855	29 254	26 099	22 162
Index	*100*	*197*	*176*	*149*
Volume van de invoer uit het betrokken land uitgezonderd de regeling actieve veredeling (ton)	86 033	142 995	175 829	149 078
Index	*100*	*166*	*204*	*173*
Marktaandeel van de invoer uit het betrokken land op de vrije markt (%)	4,1-4,5 %	7-7,4 %	8,7-8,9 %	8,0-8,4 %
Index	*100*	*168*	*207*	*190*
Marktaandeel van de invoer uit het betrokken land in het kader van de regeling actieve veredeling op de vrije markt (%)	0,4-0,8 %	1-1,4 %	0,9-1,3 %	0,9-1,3 %
Index	*100*	*194*	*182*	*167*
Marktaandeel van de invoer uit het betrokken land uitgezonderd de regeling actieve veredeling (%)	3,5-3,9 %	5,8-6,2 %	7,5-7,9 %	6,9-7,3 %
Index	*100*	*164*	*212*	*194*

Bron: EA, door in de steekproef opgenomen producenten in de Unie beantwoorde vragenlijst, en Eurostat.

(418) De invoer uit het betrokken land is tussen 2017 en 2019 verdubbeld tot 201 928 ton, alvorens tussen 2019 en het onderzoektijdvak met 15,2 % af te nemen. De totale invoer uit de VRC van AFRP's steeg tijdens de beoordelingsperiode met 70 %.

(419) De invoer uit het betrokken land in het kader van de regeling actieve veredeling steeg in 2018 aanzienlijk tot 29 254 ton, alvorens in 2019 licht en in het onderzoektijdvak in grotere mate te dalen. Tijdens de gehele beoordelingsperiode steeg de invoer van AFRP's uit China in het kader van de regeling actieve veredeling met 49 %.

(420) De invoer uit het betrokken land, zonder actieve veredeling, nam tussen 2017 en 2019 aanzienlijk toe van 86 033 tot 175 829 ton. In het onderzoektijdvak daalde de invoer met 26 751 ton. Over de gehele beoordelingsperiode nam de invoer met 73 % toe.

(421) Het marktaandeel van de invoer uit het betrokken land steeg in eerste instantie van 4,1-4,5 % in 2017 naar 8,7-9,1 % in 2019 en stond daarmee haaks op de ontwikkeling van het verbruik over dezelfde periode. In het OT steeg het marktaandeel licht tot 8-8,4 %. Over het geheel genomen steeg het marktaandeel van de invoer uit het betrokken land in de beoordelingsperiode met 3,9 procentpunt, hetgeen overeenkomt met een stijging van 90 %.

(422) Het marktaandeel van de invoer in het kader van de regeling actieve verdeling uit het betrokken land steeg van 0,4-0,8 % in 2017 tot 0,9-1,3 % in het OT.

(423) Het marktaandeel van de invoer uitgezonderd actieve veredeling uit het betrokken land nam toe van 3,5-3,9 % in 2017 tot 7,5-7,9 % in 2019. In het onderzoektijdvak daalde het marktaandeel van de invoer uitgezonderd actieve veredeling tot 6,9-7,3 %, als gevolg van een daling van deze invoer en, in sterkere mate, van het verbruik. Over de gehele beoordelingsperiode nam het marktaandeel met 94 % toe.

(424) Na de mededeling van de definitieve bevindingen voerde Airoldi aan dat de Commissie binnen de invoer in het kader van de regeling actieve veredeling geen onderscheid maakte tussen de verscheidene opties van de regeling actieve veredeling, en dat alleen invoer die vervolgens werd uitgevoerd in aanmerking had mogen worden genomen in de invoerstatistieken en schadeberekeningen.

(425) In dit verband was de Commissie van mening dat alle invoer in het kader van de regeling actieve veredeling in aanmerking moet worden genomen, ongeacht de "binnen de regeling actieve veredeling gekozen optie". Zoals in overweging 491 is vermeld, is deze invoer immers van invloed op de situatie van de bedrijfstak van de Unie in de zin dat deze zich vertaalt in verloren volume, zowel qua verkoop als qua productie. Op grond hiervan werd dit argument afgewezen.

4.5.2. *Prijzen van de ingevoerde producten uit het betrokken land en prijsonderbieding*

(426) De Commissie heeft de prijzen van de invoer vastgesteld op basis van gegevens van Eurostat, met gebruikmaking van de in overweging 414 vermelde methode.

(427) De gewogen gemiddelde prijzen van de invoer uit het betrokken land naar de EU-27 ontwikkelden zich als volgt:

Tabel 5

Prijzen van de invoer uit het betrokken land (EUR/ton)

	2017	2018	2019	OT
Gehele invoer	2 426	2 370	2 266	2 235
Index	*100*	*98*	*93*	*92*
Actieve veredeling	2 313	2 303	2 275	2 182
Index	*100*	*100*	*98*	*94*
Invoer uitgezonderd actieve veredeling	2 445	2 384	2 265	2 243
Index	*100*	*98*	*93*	*92*
Driemaandelijks vastgestelde LME-prijs — vraag (EUR/ton) [1]	1 752	1 791	1 617	1 535
Index	*100*	*102*	*92*	*88*
Invoerprijs (gehele invoer) exclusief driemaandelijks vastgestelde LME-prijs – vraag (EUR/ton)	673	579	649	700
Index	*100*	*86*	*96*	*104*

Bron: Eurostat, LME

[1] Zoals toegelicht in overweging 329 van de voorlopige verordening, de driemaandelijks vastgestelde LME-prijs ("LME") (EUR/ton), die de prijs van aluminium als grondstof weergeeft en vaak als referentiepunt wordt gebruikt tijdens onderhandelingen over de eindprijs van AFRP's.

(428) De gemiddelde invoerprijzen uit China daalden in de beoordelingsperiode met 8 %, namelijk van 2 426 tot 2 235 EUR/ton. Deze prijzen bleven aanzienlijk onder de verkoopprijzen van de Unie tijdens de beoordelingsperiode, zoals blijkt uit tabel 9.

(429) De prijzen van de invoer in het kader van de regeling actieve veredeling volgden in de beoordelingsperiode een gestage neerwaartse trend en daalden met 6 %.

(430) De prijzen van de invoer uitgezonderd actieve veredeling lieten een vergelijkbaar beeld zien en daalden gestaag, van 2 445 EUR/ton in 2017 tot 2 243 EUR in het onderzoektijdvak (- 8 %).

(431) In tegenstelling tot de ontwikkeling van de LME-prijs voor aluminium (+ 2 %), daalden de prijzen van de invoer uit het betrokken land in 2018 met 2 %. Deze periode valt ook samen met de periode waarin de invoer uit het betrokken land aanzienlijk toenam. De prijzen van de invoer uit het betrokken land uitgezonderd de LME-prijs voor aluminium daalden aanvankelijk in 2018 met 14 %, waarna in 2019 en het OT een stijging met in totaal 4 % volgde.

(432) Na de mededeling van de voorlopige bevindingen diende Jiangsu Alcha opmerkingen in over de berekening van haar prijsbederfmarge zoals vermeld in overweging 374. Naar aanleiding van deze opmerkingen en van geringe wijzigingen betreffende het door niet-verbonden importeurs in de EU behaalde winstniveau dat wordt gebruikt om de uitvoerprijs in de zin van artikel 2, lid 9, van de basisverordening vast te stellen, werd de gewogen gemiddelde prijsonderbiedingsmarge voor de medewerkende producenten-exporteurs herzien; deze ligt nu tussen 4,4 % en 9,3 % voor de invoer uit het betrokken land op de markt van de Unie. De gewogen gemiddelde prijsonderbieding bedroeg 7 %.

4.6. **Economische situatie van de bedrijfstak van de Unie**

4.6.1. *Algemene opmerkingen*

(433) Zoals vermeld in punt 1.9 moest de geografische reikwijdte van dit onderzoek worden aangepast. De klager en de in de steekproef opgenomen producenten in de Unie hebben derhalve bepaalde delen van hun oorspronkelijke vragenlijst enkel met gegevens voor de EU-27 ingevuld. Gezien de voorlopige vrijstelling van bepaalde AFRP's voor gebruik bij de productie van aluminium composietpanelen, werd de klager en de in de steekproef opgenomen producenten in de Unie bovendien verzocht om gegevens te verstrekken waarbij AFRP's voor gebruik bij de productie van aluminium composietpanelen zoals gedefinieerd in artikel 2, lid 2, apart worden gepresenteerd.

(434) De Commissie baseerde haar definitieve schadevaststellingen derhalve op de EU-27 na uitsluiting van gegevens die betrekking hebben op AFRP's voor gebruik bij de productie van aluminium composietpanelen als gedefinieerd in artikel 2, lid 2.

(435) Na de mededeling van de definitieve bevindingen voerde Airoldi aan dat de informatie in de door EA ingediende klacht niet grondig was nagetrokken en niet juist was.

(436) In dit verband moet worden opgemerkt dat, zoals vermeld in punt 5.2 van het bericht van inleiding, de termijn voor het indienen van opmerkingen over de klacht 37 dagen na de datum van bekendmaking van dit bericht verstreek. Dit argument werd dan ook afgewezen wegens de niet tijdige indiening ervan. Hoe dan ook is het juridische criterium van artikel 5, lid 3, van de basisverordening niet de juistheid en de toereikendheid van het bewijsmateriaal, maar of het bewijsmateriaal volstaat om de opening van een onderzoek te rechtvaardigen ([79]). Uiteindelijk verstrekte Airoldi geen tegenbewijs voor de vaststelling van de Commissie dat de klacht voldoende bewijsmateriaal bevatte om het onderzoek te openen.

4.6.2. *Macro-economische indicatoren*

4.6.2.1. Productie, productiecapaciteit en bezettingsgraad

(437) De totale productie in de Unie, de productiecapaciteit en de bezettingsgraad ontwikkelden zich tijdens de beoordelingsperiode als volgt:

([79]) Zie arrest van het Gerecht van 11 juli 2017, Viraj Profiles Ltd/Raad, T-67/14, ECLI:EU:T:2017:481, punt 99.

Tabel 6

Productie, productiecapaciteit en bezettingsgraad

	2017	2018	2019	OT
Productievolume (ton)	2-2,1 miljoen	2-2,1 miljoen	1,9-2 miljoen	1,7-1,8 miljoen
Index	*100*	*100*	*98*	*89*
Productiecapaciteit (ton)	2,2-2,25 miljoen	2,25-2,3 miljoen	2,23-2,28 miljoen	2,23-2,28 miljoen
Index	*100*	*103*	*102*	*102*
Bezettingsgraad	91,3 %	88,7 %	87,4 %	79,8 %
Index	*100*	*97*	*96*	*87*

Bron: EA en antwoorden van de in de steekproef opgenomen producenten in de Unie op de vragenlijst.

(438) Het productievolume van de bedrijfstak van de Unie daalde tijdens de beoordelingsperiode met 11 %, terwijl de productiecapaciteit met 2 % steeg. Als gevolg daarvan daalde de bezettingsgraad met 13 %, van 91,3 % in 2017 tot 79,8 % in het onderzoektijdvak.

(439) Xiamen Xiashun stelde dat de daling van de bezettingsgraad het sterkst was in het onderzoektijdvak en samenhing met een daling van de door de bedrijfstak van de Unie uitgevoerde hoeveelheid in dezelfde periode. Zij betoogde dat de bezettingsgraad op 78 % zou zijn uitgekomen indien de uitvoer niet was gedaald. Xiamen Xiashun voerde aan dat de daling van de capaciteit samenhing met een daling van het uitvoervolume.

(440) Zoals te zien is in tabel 6, daalde de bezettingsgraad in de beoordelingsperiode van 91,3 % tot 79,8 %. Zelfs wanneer het effect van het dalende uitvoervolume zou zijn geneutraliseerd, en de uitvoer in het onderzoektijdvak dus gelijk zou zijn gebleven, zou de bezettingsgraad nog altijd zijn gedaald tot 82,7 %, ofwel 9 % lager dan in 2017. Op grond hiervan werd dit argument afgewezen.

(441) Na de mededeling van de definitieve bevindingen vroeg Xiamen Xiashun om opheldering over het verschil tussen in de voorlopige verordening gepresenteerde gegevens en de mededeling van de definitieve bevindingen ten aanzien van Tabel 6 — Productie, productiecapaciteit en bezettingsgraad; daarnaast zette zij vraagtekens bij het feit dat de verschillen enkel betrekking hadden op de in overwegingen 435 en 436 genoemde correcties.

(442) In dit verband bevestigde de Commissie dat de verschillen betrekking hebben op de voornoemde correcties en op de in de macro-indicatoren van EA aangebrachte correcties, zoals vermeld in overweging 190. In elk geval ontwikkelen de in de twee documenten weerspiegelde trends zich eender.

4.6.2.2. Verkoopvolume en marktaandeel

(443) Het verkoopvolume en het marktaandeel van de bedrijfstak van de Unie hebben zich als volgt ontwikkeld:

Tabel 7

Verkoopvolume en marktaandeel

	2017	2018	2019	OT
Totaal verkoopvolume op de markt van de Unie — zowel vrij als voor intern gebruik (ton)	1,55-1,6 miljoen	1,52-1,56 miljoen	1,48-1,52 miljoen	1,38-1,42 miljoen
Index	*100*	*98*	*95*	*88*

Verkoopvolume op de vrije markt van de Unie (ton)	1,55-1,6 miljoen	1,52-1,56 miljoen	1,47-1,51 miljoen	1,35-1,39 miljoen
Index	*100*	*98*	*95*	*88*
Verkoop en gebruik op de markt voor intern gebruik (ton)	18 000-20 000	28 00-00-30 000	34 00-00-36 000	32 00-00-34 000
Index	*100*	*155*	*181*	*172*
Verkoop en gebruik op de markt voor intern gebruik als % van totale verkoop op markt	0,6-1 %	1-1,4 %	1,3-1,7 %	1,4-1,8 %
Index	*100*	*152*	*186*	*191*
Verkoop op de vrije markt	1,56-1,58 miljoen	1,52-1,54 miljoen	1,46-1,48 miljoen	1,34-1,36 miljoen
Index	*100*	*97*	*94*	*86*
Marktaandeel van de verkoop op de vrije markt (%)	66,6-67 %	63,8-64,2 %	64,4-64,8 %	64,6-65 %
Index	*100*	*96*	*97*	*97*

Bron: EA, antwoorden van de in de steekproef opgenomen producenten in de Unie op de vragenlijst, en Eurostat.

(444) De totale verkoop in de EU vertoonde in de beoordelingsperiode een neerwaartse trend (- 12 %) en was in 2019 al met 5 % gedaald.

(445) Zoals vermeld in overweging 298 van de voorlopige verordening was een zeer klein deel van de totale productie van de producenten in de Unie bestemd voor de markt voor intern gebruik. Dit deel vertegenwoordigde niet meer dan 1,6 % van het verbruik in de Unie.

(446) De totale verkoop op de vrije markt door de bedrijfstak van de Unie daalde in de beoordelingsperiode met ruim 200 000 ton. Hoewel het verbruik in 2018 tot het hoogste niveau was gestegen (+2 %), vertoonde die verkoop al een neerwaartse trend (- 2 %), die in 2019 en in het onderzoektijdvak aanhield. De totale verkoop op de vrije EU-markt daalde met 14 %.

(447) Het marktaandeel van de verkoop op de vrije markt van de bedrijfstak van de Unie daalde van 66,6-67 % in 2017 tot 64,6-65 % tijdens het onderzoektijdvak. Na in 2018 met 4 % te zijn gedaald, steeg het dit aandeel vervolgens licht, hetgeen uiteindelijk leidde tot een afname van het totale marktaandeel met 3 %.

4.6.2.3. Groei

(448) In een context van afnemend verbruik verloor de bedrijfstak van de Unie niet alleen verkoopvolumes, maar ook marktaandeel op de vrije markt.

4.6.2.4. Werkgelegenheid en productiviteit

(449) De werkgelegenheid en de productiviteit hebben zich in de beoordelingsperiode in de EU-27 als volgt ontwikkeld:

Tabel 8

Werkgelegenheid en productiviteit

	2017	2018	2019	OT
Aantal werknemers (voltijdequivalent/ "vte")	8 800-9 000	8 300-8 500	8 400-8 600	8 000-8 200
Index	*100*	*97*	*98*	*93*
Productiviteit (ton per vte)	233	238	232	222
Index	*100*	*102*	*100*	*95*

Bron: Eurofer en in de steekproef opgenomen producenten in de Unie.

(450) De werkgelegenheid daalde tijdens de beoordelingsperiode met 7 % omdat de bedrijfstak van de Unie zijn duurzaamheid trachtte te garanderen en die af te stemmen op de omstandigheden op de binnenlandse markt.

(451) Bijgevolg verbeterde de productiviteit in 2018 aanvankelijk enigszins van 222 tot 238 ton/vte, alvorens te dalen als gevolg van de vermindering van het productievolume. De productiviteit ging in de beoordelingsperiode met in totaal 5 % achteruit.

4.6.2.5. Hoogte van de dumpingmarge en herstel van eerdere dumping

(452) Alle dumpingmarges lagen aanzienlijk boven de de-minimisdrempel. De gevolgen van de hoogte van de werkelijke dumpingmarges voor de bedrijfstak van de Unie waren aanzienlijk, gezien het volume en de prijzen van de invoer uit het betrokken land.

(453) Dit is het eerste antidumpingonderzoek ten aanzien van het betrokken product. Daarom waren er geen gegevens beschikbaar om de gevolgen van mogelijke dumping in het verleden vast te stellen.

4.6.3. *Micro-economische indicatoren*

4.6.3.1. Prijzen en factoren die de prijzen beïnvloeden

(454) De gewogen gemiddelde verkoopprijzen per eenheid van de in de steekproef opgenomen producenten in de Unie voor verkoop aan niet-verbonden afnemers in de Unie, alsmede de productiekosten daarvan, hebben zich in de beoordelingsperiode als volgt ontwikkeld:

Tabel 9

Verkoopprijzen en productiekosten in de Unie

	2017	2018	2019	OT
Driemaandelijks vastgestelde LME-prijs — vraag	1 752	1 791	1 617	1 535
Index	*100*	*102*	*92*	*88*
Gemiddelde verkoopprijs per eenheid op de vrije markt (EUR/ton)	2 812	2 912	2 776	2 703
Index	*100*	*104*	*99*	*96*
Conversieprijs (gemiddelde verkoopprijs per eenheid minus de driemaandelijks vastgestelde LME-prijs — vraag (EUR/ton))	1 060	1 121	1 159	1 168
Index	*100*	*106*	*109*	*110*
Productiekosten per eenheid (EUR/ton)	2 726	2 872	2 782	2 750
Index	*100*	*105*	*102*	*101*
Conversiekosten van de productie (EUR/ton)	974	1 081	1 165	1 216
Index	*100*	*111*	*120*	*125*

Bron: in de steekproef opgenomen producenten in de Unie en LME.

(455) De verkoopprijzen op de markt van de Unie aan niet-verbonden partijen (de vrije markt) stegen in 2018 eerst van 2 812 tot 2 912 EUR/ton. Vervolgens daalden ze in 2019 met 5 procentpunt, alvorens in het onderzoektijdvak te dalen tot 2 703 EUR/ton.

(456) De overeenkomstige productiekosten per eenheid volgden een vergelijkbare trend: deze stegen aanvankelijk met 5 % tot 2 872 EUR/ton alvorens geleidelijk te dalen tot 2 750 EUR/ton in het OT, met een totale stijging van 1 % in de beoordelingsperiode.

(457) Na de mededeling van de voorlopige bevindingen stelde Xiamen Xiashun dat de invoerprijs voor invoer uit de VRC exclusief de driemaandelijks vastgestelde LME-prijs ("Chinese conversieprijs") in de beoordelingsperiode steeg, terwijl de verkoopprijs van de bedrijfstak van de Unie exclusief de driemaandelijks vastgestelde LME-prijs ("conversieprijs van de bedrijfstak van de Unie") gestaag steeg, hetgeen de bevinding van de Commissie ontkrachtte dat de prijzen van de bedrijfstak van de Unie een neerwaartse trend vertoonden die overeenkwam met de ontwikkeling van de LME-prijs voor aluminium.

(458) Tabel 9 laat zien dat de conversieprijs van de bedrijfstak van de Unie in de beoordelingsperiode met ruim 10 % is gestegen. Deze bevinding komt overeen met de in overweging 355 van de voorlopige verordening getrokken conclusie dat de bedrijfstak van de Unie zijn productmix aanpaste om meer producten met een hoge toegevoegde waarde te verkopen. In het licht van deze ontwikkeling en zoals vermeld in overweging 356 van de voorlopige verordening namen de productiekosten van de bedrijfstak van de Unie ook toe, zoals blijkt uit tabel 9 van de voorlopige verordening en tabel 9 hierboven. In deze tabel is te zien dat de conversiekosten van de bedrijfstak van de Unie (productiekosten exclusief LME-prijs voor aluminium) geleidelijk stegen tijdens de beoordelingsperiode en in totaal met 25 % toenamen. Zoals reeds vermeld in overweging 371 van de voorlopige verordening, blijkt uit de stijging van de conversiekosten met 25 % en de stijging van de conversieprijzen met slechts 10 % dat de bedrijfstak van de Unie de prijzen niet in dezelfde mate kon verhogen als de mate waarin de kosten stegen vanwege de verhindering van prijsverhogingen veroorzaakt door de invoer uit de VRC (zowel qua volume als qua prijsniveau), hetgeen een neerwaartse druk uitoefende op de prijzen van de bedrijfstak van de Unie.

(459) Het feit dat de Chinese conversieprijs toenam toont aan dat de Chinese producenten geleidelijk steeds meer producten met een hoge toegevoegde waarde naar de EU hebben uitgevoerd die zware concurrentie vormden voor de bedrijfstak van de Unie. Zoals vermeld in overweging 434 bleek deze invoer de prijzen in de bedrijfstak van de Unie in het onderzoektijdvak met gemiddeld 7 % te onderbieden. Op grond hiervan werd dit argument afgewezen.

(460) Na de mededeling van de voorlopige bevindingen stelde Xiamen Xiashun dat het in de voorlopige verordening te berde gebrachte argument betreffende verhindering van prijsverhogingen ongegrond was gezien de beperkte stijging van de productiekosten (+ 1 % over de beoordelingsperiode) en de gelijktijdige stijging van de conversieprijs van de bedrijfstak van de Unie (+ 10 %).

(461) Ten aanzien van dit argument moet de conversieprijs van de bedrijfstak van de Unie worden afgezet tegen de overeenkomstige kosten, d.w.z. de conversiekosten van de bedrijfstak van de Unie, die ook exclusief de LME-prijs voor aluminium is. Zoals vermeld in overweging 460 blijkt uit deze vergelijking dat de bedrijfstak van de Unie de verwachte prijsstijging voor de producten met een hogere toegevoegde waarde waarop de bedrijfstak overstapte, niet kon realiseren wegens de verhindering van prijsverhogingen die werd veroorzaakt door de invoer uit de VRC (zowel qua volume als qua prijsniveau). Op grond hiervan werd dit argument afgewezen.

4.6.3.2. Loonkosten

(462) De gemiddelde loonkosten van de in de steekproef opgenomen producenten in de Unie ontwikkelden zich tijdens de beoordelingsperiode als volgt:

Tabel 10

Gemiddelde loonkosten per werknemer

	2016	2017	2018	OT
(in EUR)	70 384	72 541	72 670	73 567
Index	*100*	*103*	*103*	*105*

Bron: antwoorden van de in de steekproef opgenomen producenten in de Unie op de vragenlijst.

(463) Tijdens de beoordelingsperiode stegen de gemiddelde loonkosten per werknemer met 5 %.

4.6.3.3. Voorraden

(464) De voorraden van de in de steekproef opgenomen producenten in de Unie ontwikkelden zich tijdens de beoordelingsperiode als volgt:

Tabel 11

Voorraden

	2017	2018	2019	OT
Eindvoorraden (ton)	63 184	66 711	65 132	65 386
Index	*100*	*106*	*103*	*103*
Eindvoorraden uitgedrukt als percentage van de productie	8,1 %	8,5 %	8,3 %	8,5 %
Index	*100*	*105*	*108*	*113*

Bron: in de steekproef opgenomen producenten in de Unie.

(465) De eindvoorraden bleven tijdens de gehele beoordelingsperiode op een redelijk niveau. Aangezien de AFRP-sector over het algemeen op bestelling produceert, is deze indicator van minder belang voor de algemene schadeanalyse.

(466) Uit het percentage eindvoorraden uitgedrukt in productie blijkt een algemene stijging die hoofdzakelijk is toe te schrijven aan de daling van het productievolume.

4.6.3.4. Winstgevendheid, kasstroom, investeringen, rendement van investeringen en vermogen om kapitaal aan te trekken

(467) Tijdens de beoordelingsperiode lieten de winstgevendheid, de kasstroom, de investeringen en het rendement van investeringen van de in de steekproef opgenomen producenten in de Unie de volgende ontwikkeling zien:

Tabel 12

Winstgevendheid, kasstroom, investeringen en rendement van investeringen

	2017	2018	2019	OT
Winstgevendheid van de verkoop in de Unie aan niet-verbonden afnemers (% van omzet)	3,1 %	1,4 %	-0,2 %	-1,8 %
Index	*100*	*45*	*-7*	*-58*
Kasstroom (EUR)	98 921 097	84 961 572	92 987 311	45 112 501
Index	*100*	*86*	*94*	*46*
Investeringen (EUR)	63 432 410	73 035 666	155 492 227	137 829 861
Index	*100*	*115*	*245*	*217*
Rendement van investeringen	12,4 %	7,6 %	4,1 %	-2,5 %
Index	*100*	*61*	*33*	*-20*

Bron: in de steekproef opgenomen producenten in de Unie.

(468) De winstgevendheid volgde in de beoordelingsperiode een neerwaartse trend, en daalde van 3,1 % in 2017 tot - 1,8 % in het onderzoektijdvak.

(469) Zoals uiteengezet in de overwegingen 457, 458 en 460 stegen de kosten van de producenten in de Unie sterker dan hun prijzen, wat leidde tot de dalende winstgevendheid van de bedrijfstak van de Unie. Wegens de verhindering van prijsverhogingen veroorzaakt door de invoer uit de VRC (zowel qua volume als qua prijsniveau) kon de bedrijfstak van de Unie de prijzen niet in dezelfde mate verhogen als de mate waarin de kosten stegen. Gedurende de gehele beoordelingsperiode waren de Chinese prijzen namelijk constant laag op een niveau dat aanzienlijk onder de prijzen en kosten van de bedrijfstak van de Unie lag (zie de tabellen 5 en 9), waardoor prijsstijgingen, die te verwachten waren in de context van een verandering in de productmix (meer producten met een hoge toegevoegde waarde), werden beperkt. Dit leidde tot een verhindering van prijsverhogingen en een daling van de winstgevendheid. De verhindering van prijsverhogingen bleef het hele onderzoektijdvak bestaan. De Chinese prijzen stegen namelijk weliswaar licht, maar bleven ver onder het door de bedrijfstak van de Unie bereikte prijsniveau. Dit blijkt ook uit de aanzienlijke prijsonderbiedingsmarges die in overweging 434 zijn vermeld.

(470) De nettokasstroom liet in de beoordelingsperiode een negatieve ontwikkeling optekenen, in overeenstemming met de ontwikkeling van de winstgevendheid. De kasstroom daalde over de beoordelingsperiode met 54 %.

(471) De investeringen namen tijdens de beoordelingsperiode toe met 117 %. Zij werden bepaald door de investeringsplannen die door twee in de steekproef opgenomen producenten in de Unie werden uitgevoerd. De investeringen werden gedaan om aan efficiëntie te winnen en de ondernemingen te laten overschakelen op producten met een hoge toegevoegde waarde en een klantgerichte aanpak. Dit werd voor de in de steekproef opgenomen producenten als essentieel beschouwd om hun concurrentievermogen op de markt te handhaven en om in staat te zijn de meest recente productontwikkelingen te volgen en kwaliteitsproducten aan te bieden.

(472) Nilo verwees naar overweging 415 van de voorlopige verordening en stelde geen bewijs te vinden voor het feit dat de bedrijfstak van de Unie dynamisch is en zijn investeringen aanmerkelijk heeft opgeschroefd. Ook betoogde zij dat de door EU-fabrieken weergegeven investeringen betrekking hebben op onderhoud in plaats van op nieuwe productie-faciliteiten, terwijl Chinese aluminiumproducenten hebben geïnvesteerd in aanvullende capaciteit met gebruikmaking van Europese apparatuur.

(473) In dit opzicht wordt verwezen naar tabel 12 van de voorlopige verordening en tabel 12 hierboven, waaruit blijkt dat de bedrijfstak van de Unie forse bedragen heeft geïnvesteerd in het onderzochte product. Zoals vermeld in overweging 473, investeerde de bedrijfstak van de Unie niet alleen in onderhoud maar ook en hoofdzakelijk in efficiëntieverhogingen, producten met een hoge toegevoegde waarde en een klantgerichte aanpak. Dit blijkt ook uit de communicatie van de in de steekproef opgenomen producenten in de Unie over die investeringen ([80]).

(474) Na de mededeling van de definitieve bevindingen voerde SWA aan dat de producenten in de Unie al jaren stelselmatige positieve EBITDA-cijfers hadden en dat zij niet gebukt gingen onder de invoer uit China. Airoldi sloot zich bij die opmerking aan.

(475) Bij gebrek aan bewijsmateriaal inzake dergelijke EBITDA-niveaus en hun verband met de verkoop van het onderzochte product aan niet-verbonden afnemers in de Unie, moest dit argument worden afgewezen.

(476) Het rendement van investeringen is de winst in procenten van de nettoboekwaarde van de investeringen. Die heeft zich tijdens de beoordelingsperiode negatief ontwikkeld van 12,4 % in 2017 tot -2,5 % in het onderzoektijdvak. Deze ontwikkeling volgt de dalende winstgevendheid van de bedrijfstak van de Unie.

4.7. **Conclusie inzake schade**

(477) Tijdens de beoordelingsperiode is de invoer van AFRP's uit China zowel in absolute (+ 70 %) als in relatieve termen (+ 3,9 procentpunt in marktaandeel) aanzienlijk gestegen, terwijl het verbruik in de EU met 10 % is gedaald. De stijging van de invoer betrof zowel de invoer in het kader van de regeling actieve veredeling als de invoer uitgezonderd de regeling actieve veredeling. De Chinese invoerprijzen waren gedurende de beoordelingsperiode constant laag en aanzienlijk lager dan de prijzen van de bedrijfstak van de Unie. Tijdens het onderzoektijdvak onderboden de invoerprijzen van de in de steekproef opgenomen producenten-exporteurs de prijzen in de Unie met gemiddeld 7 %. Ongeacht de specifieke prijsonderbieding die met betrekking tot de in de steekproef opgenomen producenten-exporteurs werd vastgesteld, merkte de Commissie ook op dat de Chinese prijzen gedurende de gehele beoordelingsperiode constant laag waren en aanzienlijk onder de prijzen van de bedrijfstak van de Unie lagen (zie de tabellen 4 en 8). Vanwege de neerwaartse druk veroorzaakt door de invoer uit de VRC (zowel qua volume als qua prijsniveau) kon de bedrijfstak van de Unie de conversieprijzen niet in dezelfde mate verhogen als de mate waarin de conversiekosten stegen.

([80]) https://www.elval.com/en/media-elvals-new-tandem-mill-has-successfully-initiated-operations; https://aludium.com/aludium-alicante-invests-in-the-future/; geraadpleegd op 20 juni 2021.

(478) De meeste macro-economische indicatoren, zoals productie, bezettingsgraad, verkoopvolume op de markt van de Unie, marktaandeel, werkgelegenheid en productiviteit, vertoonden in de beoordelingsperiode een negatieve ontwikkeling. Alleen capaciteit en verkoop/gebruik voor intern gebruik vertoonden een positieve trend. Ook de meeste micro-economische indicatoren vertoonden in de beoordelingsperiode een negatieve trend, zoals de verkoopprijzen op de vrije markt van de EU, de productiekosten, de loonkosten, de winstgevendheid, de kasstroom en het rendement van investeringen. Alleen de investeringen vertoonden een positieve trend nadat de in de steekproef opgenomen producenten investeringen hadden gedaan om hun concurrentievermogen te handhaven en de laatste productontwikkelingen te volgen. Afgezien van de productiviteit vertoonden dezelfde schade-indicatoren daarnaast ook een negatieve lijn wanneer werd gekeken naar de periode 2017-2019, dat wil zeggen vóór het begin van de COVID-19-pandemie.

(479) De bedrijfstak van de Unie heeft zijn productmix aangepast om in de beoordelingsperiode betere marges te kunnen behalen op producten met een hogere toegevoegde waarde en toch voldoende volume te behouden om de vaste kosten te spreiden. In deze context zijn de kosten van de bedrijfstak van de Unie natuurlijk gestegen. Voorts kon de bedrijfstak van de Unie niet profiteren van de stijging van het verbruik in 2018 en moesten de vaste kosten worden gespreid over een lager productievolume (- 11 %), wat bijdroeg tot een algemene stijging van de productiekosten (+ 1 %), terwijl de driemaandelijks vastgestelde LME-prijs voor aluminium was gedaald (- 12 %). Wat de verkoopprijzen betreft, had de bedrijfstak van de Unie ook te kampen met zware concurrentie op de markten voor producten met een hogere toegevoegde waarde en konden de prijzen niet tot het verwachte niveau worden verhoogd (- 4 %). Gezien de kosten- en prijsontwikkelingen ging de winstgevendheid geleidelijk achteruit om al in 2019 verliesgevend te worden, waarna de situatie in het onderzoektijdvak nog verslechterde.

(480) Na de mededeling van de voorlopige bevindingen drong ACEA er bij de Commissie op aan om bij de beoordeling van de schade voor de bedrijfstak van de Unie rekening te houden met de ontwikkeling van de aluminiumprijs na het einde van het onderzoektijdvak.

(481) Aangezien de analyse van de schadesituatie beperkt is tot de beoordelingsperiode zoals vermeld in overweging 49 van de voorlopige verordening, werd dit argument niet geldig bevonden en derhalve afgewezen.

(482) Zoals toegelicht in punt 1.9, leidde de terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk uit de Europese Unie tot een herziening van micro- en macro-economische indicatoren en een aantal andere gegevens. Ook werden bepaalde van het definitieve antidumpingrecht vrijgestelde producten zoals vermeld in artikel 2, lid 2, uitgesloten van de analyse. De verschillen tussen de tabellen 3 tot en met 12 van de voorlopige verordening en de tabellen 2 tot en met 11 van deze verordening zijn zowel in termen van eenheden als tendensen echter onbeduidend. De prijsonderbiedingsniveaus bleven aanzienlijk. Bijgevolg concludeerde de Commissie dat de terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk en de uitsluiting van bepaalde producten de in de voorlopige verordening getrokken conclusie inzake schade onverlet laat.

(483) Na de mededeling van de definitieve bevindingen stelde Airoldi dat schade-indicatoren zoals productie en winstgevendheid niet verenigbaar waren met de openbaar beschikbare informatie met betrekking tot bepaalde producenten in de Unie.

(484) In dit verband moet worden opgemerkt dat de openbaar beschikbare informatie waarnaar Airoldi verwees geen betrekking had op de prestatie van de bedrijfstak van de Unie op de markt van de Unie als het gaat om de betrokken producten in dit onderzoek, maar op een veel bredere productomschrijving en ook andere markten dan de Europese Unie betrof. In sommige gevallen had de informatie ook betrekking op de prestatie van de groep waartoe de producent in de Unie behoorde, op mondiaal niveau. Gezien het verschil in product en geografisch toepassingsgebied, werd dit argument afgewezen.

(485) Op basis van het bovenstaande heeft de Commissie geconcludeerd dat de bedrijfstak van de Unie aanmerkelijke schade heeft geleden in de zin van artikel 3, lid 5, van de basisverordening.

5. **OORZAKELIJK VERBAND**

5.1. **Gevolgen van de invoer met dumping**

(486) De Chinese overheid stelde dat de slechte resultaten van de bedrijfstak van de Unie ten aanzien van sommige indicatoren niet toe te schrijven is aan de invoer uit China, waarvan het marktaandeel zoals vastgesteld in de voorlopige verordening slechts toenam van 5,5 % naar 8,5 % en daarmee onder de 10 % bleef wanneer de invoer in het kader van de regeling actieve veredeling buiten beschouwing wordt gelaten, maar eerder is toe te schrijven aan de hoge productiekosten en de zwakke vraag binnen en buiten de EU.

(487) De Commissie herinnerde eraan dat de schadeanalyse gebaseerd is op een holistische beoordeling van alle indicatoren. Zoals toegelicht in overweging 423 nam de invoer uit het betrokken land zowel in absolute als relatieve termen toe in een periode waarin het verbruik op de markt van de Unie juist afnam. Als zodanig volgde de invoer uit het betrokken land niet de trend van het verbruik in een periode waarin de vraag afnam, en dus nam de druk op de bedrijfstak van de Unie toe. Deze invoer vond bovendien plaats tegen schade veroorzakende prijzen, zoals blijkt uit het geconstateerde niveau van de prijsonderbiedingsmarges, en verhinderde prijsverhogingen. Zoals toegelicht in de overwegingen 458 tot en met 460, namen de productiekosten toe als gevolg van het feit dat de bedrijfstak van de Unie overstapte op producten met een hogere toegevoegde waarde en vanwege het verloren verkoopvolume in verband met de toename van de invoer uit het betrokken land, waardoor de vaste kosten per eenheid van de bedrijfstak van de Unie stegen. Op grond van deze elementen werd dit argument afgewezen.

(488) Xiamen Xiashun stelde dat de Commissie van mening was dat de invoer in het kader van de regeling actieve veredeling schade veroorzaakte maar dat zij op dit punt geen bewijsmateriaal heeft verstrekt. Ook voerde zij aan dat de ontwikkeling van de uitvoerprestaties van de bedrijfstak van de Unie overeenkwam met de ontwikkeling van de invoer in het kader van de regeling actieve veredeling.

(489) Allereerst moet worden opgemerkt dat, zoals weergegeven in tabel 4, de in het kader van de regeling actieve veredeling ingevoerde hoeveelheid naar beneden is bijgesteld en inmiddels een gering aandeel van de invoer uit het betrokken land vertegenwoordigt. Ten tweede nam de invoer in het kader van de regeling actieve veredeling in de beoordelingsperiode toe, en deze vond plaats tegen prijzen die lager waren dan de door de bedrijfstak van de Unie gehanteerde verkoopprijs voor niet-verbonden afnemers. In elk geval was deze invoer van invloed op de situatie van de bedrijfstak van de Unie in de zin dat deze zich vertaalt in verloren volume, zowel qua verkoop als qua productie. Als zodanig zouden deze aanvullende volumes de bedrijfstak van de Unie in staat hebben gesteld zijn vaste kosten over een groter volume te spreiden en daarmee zijn kosten- en winstsituatie te verbeteren. Op grond hiervan werd dit argument afgewezen.

(490) Hoewel de uitvoerprestaties van de bedrijfstak van de Unie zoals weergegeven in tabel 14 een soortgelijke trend vertoonde als de invoer uit het betrokken land in het kader van de regeling actieve veredeling, kunnen de absolute stijging tussen 2017 en 2019 en de daling in het OT niet worden vergeleken met de ontwikkeling van de invoer in het kader van de regeling actieve veredeling over dezelfde periode. De veranderingen in het uitvoervolume zijn namelijk veel aanzienlijker. Verder betekent het feit dat bepaalde AFRP's worden ingevoerd in het kader van de regeling actieve veredeling niet dat het uitgevoerde product ook onder de productomschrijving van het onderzoek valt. Op grond hiervan werd dit argument afgewezen.

(491) Xiamen Xiashun stelde dat de invoer uit de VRC na het onderzoektijdvak verder afnam en dat de invoerprijzen in dezelfde periode een stijgende trend vertoonden.

(492) Aangezien de analyse van de schadesituatie beperkt is tot de beoordelingsperiode zoals vermeld in overweging 49 van de voorlopige verordening, werd dit argument afgewezen.

(493) Na de mededeling van de definitieve bevindingen voerde SWA aan dat de Commissie de door Harbour of CRU verstrekte marktonderzoeksgegevens had moeten analyseren, en dat zij dan tot de conclusie zou zijn gekomen dat de markten al ruim tien jaar door volledige concurrentie gekenmerkt worden en aan de mededingingsregels voldoen. Airoldi sloot zich bij die opmerking aan.

(494) Aangezien dit argument vaag was en niet de marktonderzoeksgegevens bevatte waar het naar verwees, werd het afgewezen.

5.2. **Gevolgen van andere factoren**

5.2.1. *Teruglopende vraag*

(495) Na de mededeling van de voorlopige bevindingen herhaalde Xiamen Xiashun haar argument dat het dalende productie- en verkoopvolume van de producenten in de Unie samenhing met het afnemende verbruik, met name in het onderzoektijdvak. Xiamen Xiashun stelde ook dat de Commissie zich bij het beoordelen van de ontwikkeling van het marktaandeel van de verkoop op de vrije markt van de bedrijfstak van de Unie concentreerde op de ontwikkeling in 2019 en voorbijging aan de ontwikkeling in het OT, met name wat de invoer uit andere landen betreft.

(496) Zoals reeds toegelicht in de overwegingen 390 en 391 van de voorlopige verordening en bevestigd door de bijgewerkte invoerstatistieken, wordt eraan herinnerd dat de invoer uit de VRC tussen 2017 en 2019 meer dan verdubbelde. Terwijl het verbruik in 2019 afnam, nam de invoer uit de VRC daarnaast verder toe, hetgeen een nadelig effect had op de situatie van de bedrijfstak van de Unie, zoals blijkt uit talloze indicatoren. Terwijl het

marktaandeel van de invoer uit de VRC licht daalde van 8,7-9,1 % in 2019 tot 8-8,4 % in het OT, nam de totale invoer uit de VRC in de beoordelingsperiode met 70 % toe en bleef op een aanzienlijk niveau in het OT. De invoer uit de VRC in het OT vond weliswaar plaats tegen hogere prijzen, maar deze prijzen bleken de prijzen van de bedrijfstak van de Unie met gemiddeld 7 % te onderbieden. Hoewel niet kan worden ontkend dat het verbruik in het OT afnam en dat dit de situatie van de bedrijfstak van de Unie nadelig beïnvloedde, doet dit geen afbreuk aan het oorzakelijk verband tussen de toenemende invoer uit het betrokken land die de markt van de Unie binnenkwam tegen prijzen die aanzienlijk lager waren dan de prijzen van de bedrijfstak van de Unie, en het effect van deze invoer op de bedrijfstak van de Unie gedurende de periode 2017-2019 en in het OT.

(497) Voor de invoer uit derde landen geldt dat het marktaandeel daarvan in het OT weliswaar toenam, maar dat die in de beoordelingsperiode een dalende trend vertoont (-1,9 procentpunt). Verder, zoals vermeld in overweging 505, lag de gemiddelde prijs van deze invoer voortdurend ruim boven de gemiddelde prijs van de invoer uit het betrokken land. Op grond hiervan werd geconcludeerd dat de invoer uit derde landen het oorzakelijk verband niet verbreekt.

(498) Na de mededeling van de definitieve bevindingen stelde Xiamen Xiashun dat productie, bezettingsgraad en verkopen pas aanzienlijk daalden toen ook het verbruik aanzienlijk terugliep, d.w.z. in het OT. Op basis hiervan was zij van mening dat de daling van het verbruik dusdanig was dat deze het oorzakelijke verband tussen de invoer uit China en de economische indicatoren van de bedrijfstak van de Unie afzwakte.

(499) Zoals vermeld in overweging 498, is de invoer uit de VRC tussen 2017 en 2019 meer dan verdubbeld, hetgeen nadelige gevolgen had voor het overgrote deel van de schade-indicatoren waaronder productie, bezettingsgraad en verkopen, maar ook voor andere indicatoren zoals winstgevendheid, kasstroom en loonkosten. Die gevolgen deden zich voor voordat het verbruik daalde in het OT. Op basis hiervan werd dit argument afgewezen.

(500) Aangezien er geen andere opmerkingen over dit punt zijn ontvangen, heeft de Commissie haar conclusies in de overwegingen 386 tot en met 391 van de voorlopige verordening bevestigd.

5.2.2. *COVID-19-pandemie*

(501) Aangezien er geen opmerkingen over dit punt zijn ontvangen, heeft de Commissie haar conclusies in de overwegingen 392 tot en met 395 van de voorlopige verordening bevestigd.

5.2.3. *Invoer uit derde landen*

(502) Het invoervolume uit andere derde landen ontwikkelde zich gedurende de beoordelingsperiode als volgt:

Tabel 13

Invoer uit derde landen

Land		2017	2018	2019	OT
Totaal van alle derde landen behalve het betrokken land	Volume (in ton)	681 508	686 669	602 672	567 027
	Index	*100*	*101*	*88*	*83*
	Marktaandeel	28,7-29,1 %	28,5-28,9 %	26,3-26,7 %	26,8-27,2 %
	Index	*100*	*99*	*92*	*93*
	Gemiddelde prijs (EUR/ton)	3 002	3 028	2 894	2 846
	Index	*100*	*101*	*96*	*95*

Waarvan Zwitserland	Volume (in ton)	123 024	115 185	109 955	95 944
	Index	*100*	*94*	*89*	*78*
	Marktaandeel	5-5,4 %	4,6-5 %	4,6-5 %	4,4-4,8 %
	Index	*100*	*92*	*92*	*88*
	Gemiddelde prijs (EUR/ton)	3 016	3 130	2 873	2 891
	Index	*100*	*104*	*95*	*96*
Waarvan Turkije	Volume (in ton)	116 677	117 864	130 681	128 634
	Index	*100*	*101*	*112*	*110*
	Marktaandeel	4,8-5,2 %	4,7-5,1 %	5,5-5,9 %	5,9-6,3 %
	Index	*100*	*100*	*116*	*124*
	Gemiddelde prijs (EUR/ton)	2 552	2 642	2 432	2 361
	Index	**100**	**104**	**95**	**93**

Bron: Eurostat.

(503) Tijdens de beoordelingsperiode daalde de invoer uit andere landen dan het betrokken land met 17 %; het marktaandeel ervan daalde van 28,7-29,1 % tot 26,8-27,2 %. De gemiddelde prijs van deze invoer lag voortdurend ruim boven de gemiddelde prijs van de invoer uit het betrokken land.

(504) De invoer uit Zwitserland is tijdens de beoordelingsperiode met 22 % gedaald. Ook het marktaandeel van deze invoer vertoonde een neerwaartse trend (- 0,6 %) De gemiddelde prijs van de invoer uit Zwitserland daalde, maar bleef ruim boven de prijs van de invoer uit het betrokken land.

(505) De invoer uit Turkije is in de beoordelingsperiode met 10 % gestegen. Ook het marktaandeel van deze invoer vertoonde een opwaartse trend (+ 1,2 %) De gemiddelde prijs van de invoer uit Turkije daalde, maar bleef ruim boven de prijs van de invoer uit het betrokken land.

(506) Aangezien er geen opmerkingen over dit punt zijn ontvangen, heeft de Commissie haar conclusies in de overwegingen 396 tot en met 402 van de voorlopige verordening bevestigd.

5.2.4. *Commerciële strategie van de bedrijfstak van de Unie*

(507) Aangezien er geen opmerkingen over dit punt zijn ontvangen, heeft de Commissie haar conclusies in de overwegingen 403 tot en met 407 van de voorlopige verordening bevestigd.

5.2.5. *Uitvoerprestaties van de bedrijfstak van de Unie*

(508) De omvang en de prijzen van de uitvoer door de bedrijfstak van de Unie naar niet-verbonden partijen hebben zich gedurende de beoordelingsperiode als volgt ontwikkeld:

Tabel 14

Uitvoerprestaties

	2017	2018	2019	OT
Uitvoervolume (1 000 ton)	350-360	380-390	400-410	340-350
Index	*100*	*109*	*114*	*96*

Gemiddelde prijs (EUR/ton)	2 819	2 956	2 860	2 758
Index	*100*	*105*	*101*	*98*

Bron: Eurofer (hoeveelheden) en in de steekproef opgenomen producenten in de Unie (gemiddelde prijzen).

(509) De producenten in de Unie verhoogden het uitvoervolume van 2017 tot 2019 voordat dit in het OT aanzienlijk terugliep. Het totale uitvoervolume daalde in de beoordelingsperiode met 4 % en kwam in 2019 niet boven 2 miljoen ton uit. In totaal vertegenwoordigden de door de bedrijfstak van de Unie uitgevoerde hoeveelheden minder dan 6 % van zijn verkoopvolume op de vrije markt van de Unie.

(510) Zoals vermeld in overweging 413 van de voorlopige verordening wordt geconcludeerd dat de uitvoerprestaties, tegen de achtergrond van hun bijdrage aan de totale productie en verkoop van de bedrijfstak van de Unie, en gezien de hoge prijs en het stabiele volume van de uitvoer van de bedrijfstak van de Unie naar derde landen, niet hebben bijgedragen aan de aanmerkelijke schade die de bedrijfstak van de Unie heeft geleden.

(511) Aangezien er geen opmerkingen over dit punt zijn ontvangen, heeft de Commissie haar conclusies in de overwegingen 408 tot en met 413 van de voorlopige verordening bevestigd.

5.2.6. *Efficiëntie van de bedrijfstak van de Unie*

(512) Na de mededeling van de definitieve bevindingen stelde Xiamen Xiashun dat de Commissie buiten beschouwing liet dat de verhoging van de conversieprijs door de in de steekproef opgenomen producenten in de Unie, die lager was dan de toename van de conversiekosten van de productie, kan zijn veroorzaakt door andere factoren dan de invoer uit China, zoals verouderde productiemiddelen en ondoelmatige productielijnen. Zij voegde daaraan toe dat de bedrijfstak door late investeringen in efficiëntieverbeteringen niet bestand was tegen een aanzienlijke daling van het verbruik.

(513) De Commissie heeft die elementen wel degelijk onderzocht en heeft opmerkingen daarover in de overwegingen 414 tot en met 421 van de voorlopige verordening behandeld. Wat het argument inzake investeringen betreft, was de Commissie van mening dat de bedrijfstak door de investeringen in efficiëntieverbeteringen en over te stappen op producten met een hogere toegevoegde waarde, zoals beschreven in tabel 12 en overweging 473, de door de invoer met dumping veroorzaakte schade weliswaar kon beperken, maar de algemene stijging van de invoer en van het marktaandeel van de invoer uit China gedurende de beoordelingsperiode niet kon opvangen.

(514) Aangezien er geen aanvullende opmerkingen over dit punt zijn ontvangen, heeft de Commissie haar conclusies in de overwegingen 414 tot en met 421 van de voorlopige verordening bevestigd.

5.2.7. *Invoer door de bedrijfstak van de Unie*

(515) Aangezien er geen opmerkingen over dit punt zijn ontvangen, heeft de Commissie haar conclusies in de overwegingen 422 en 423 van de voorlopige verordening bevestigd.

5.2.8. *LME-aluminiumprijs*

(516) Aangezien er geen opmerkingen over dit punt zijn ontvangen, heeft de Commissie haar conclusies in de overwegingen 424 tot en met 426 van de voorlopige verordening bevestigd.

5.3. **Conclusie inzake oorzakelijk verband**

(517) Op basis van het bovenstaande en aangezien er geen andere opmerkingen zijn ingediend, is de Commissie tot de conclusie gekomen dat geen van de onderzochte factoren, afzonderlijk of gezamenlijk, het oorzakelijk verband tussen de invoer met dumping en de door de bedrijfstak van de Unie geleden schade zodanig heeft afgezwakt dat dit verband niet langer echt en substantieel zou zijn, hetgeen de conclusie in de overwegingen 427 tot en met 428 van de voorlopige verordening bevestigt.

6. **BELANG VAN DE UNIE**

6.1. **Belang van de bedrijfstak van de Unie**

(518) Niemand betwistte dat de maatregelen in het belang van de bedrijfstak van de Unie zouden zijn. De conclusies in de overwegingen 429 tot en met 433 van de voorlopige verordening werden derhalve bevestigd.

6.2. **Belang van niet-verbonden importeurs**

(519) Na de mededeling van de voorlopige bevindingen stelde de importeur Airoldi dat de bedrijfstak van de Unie, ondanks een marktaandeel van tussen 80 en 85 % voor de producenten in de Unie en uitgaande van een marktaandeel van circa 4-5 % voor de invoer uit het betrokken land, een beroep op handelsbeschermingsinstrumenten had gedaan om zijn positie op de markt te versterken. Airoldi verzocht daarnaast om een analyse van de mededingingsverhoudingen op de markt van de Unie met het oog op het vermeende geringe aantal exploitanten op die markt en het feit dat de invoer uit de VRC kennelijk is uitgesloten van de markt. Ook verwees Airoldi naar een aantal argumenten die betrekking hadden op geëxtrudeerde producten.

(520) In dit opzicht wees het onderzoek uit dat, in tegenstelling tot wat door deze niet-verbonden importeur werd gesteld, en zoals vermeld in tabel 7, het marktaandeel van de bedrijfstak van de Unie ruim onder de aangevoerde 80-85 % lag en in het OT in werkelijkheid 64,6-65 % bedroeg. Ook het marktaandeel van de invoer uit het betrokken land lag ruim boven de genoemde 4 à 5 % en steeg van 4,1-4,5 % in 2017 naar 8,0-8,4 % in het OT. Verder, zoals vermeld in overweging 458 van de voorlopige verordening, zijn er geen aanwijzingen in het dossier over huidig of toekomstig concurrentiebeperkend gedrag of een oneerlijk oligopolie van de bedrijfstak van de Unie. Bijgevolg was er naar het oordeel van de Commissie geen hoger belang om een dergelijke analyse te verrichten.

(521) Verder kunnen antidumpingmaatregelen weliswaar een belangrijk effect hebben op de markt, maar die leiden er niet toe dat een bepaald product niet langer toegang heeft tot de markt van de Unie. Het doel van de toepassing van antidumpingrechten is niet om de invoer uit het betrokken land uit te sluiten maar om een gelijk speelveld tot stand te brengen door eerlijke concurrentie te herstellen. Aangezien dit onderzoek geen betrekking heeft op geëxtrudeerde producten, werden de argumenten betreffende deze producten in deze verordening niet behandeld.

(522) De handelaar Nilo en de gebruiker Airoldi voerden ook aan dat de situatie na het OT, gekenmerkt door een toename van de prijzen en een tijdelijk tekort aan materiaal, een handvol producenten bevoordeelde en andere ondernemingen in de Unie, zoals importeurs en distributeurs, uit de markt dreef. Deze partijen leverden echter geen bewijs voor het feit dat importeurs en distributeurs uit de markt werden gedreven. Op grond hiervan zijn deze argumenten afgewezen.

(523) Na de mededeling van de definitieve bevindingen stelde Airoldi dat zij de Commissie, in tegenstelling tot de bevinding van de Commissie, een gedetailleerde lijst met prijzen en een gedetailleerd overzicht van de dynamiek van de markt voor aluminium had verstrekt.

(524) Hoewel niet wordt betwist dat Airoldi prijsgegevens heeft verstrekt, waren de verwijzingen naar importeurs en distributeurs die uit de markt worden gedreven vaag en werden deze niet gestaafd met bewijsmateriaal waaruit bleek dat de dynamiek van de markt voor aluminium was veranderd en dat bijvoorbeeld het marktaandeel of de activiteiten van importeurs/servicebedrijven aanzienlijk waren gewijzigd. Op grond hiervan werd dit argument afgewezen.

(525) De handelaar Nilo, de importeur Airoldi en de gebruiker Overland srl ("Overland") verwezen naar verstoringen op de markt die schaarste, ernstig vertraagde leveringen en abnormale prijsverhogingen (LME- en verwerkingsprijzen) veroorzaakten, die door gebruikers moesten worden geabsorbeerd. De exporteur Henan Xindatong Aluminum Industry Co., Ltd. ("Xindatong") verwees naar aanzienlijke prijsstijgingen na het OT. Airoldi betoogde dat deze situatie samenhing met diverse elementen (toename van het aluminiumverbruik in de afgelopen twintig jaar, opwaartse prijsdruk uitgeoefend door Europese producenten van primair aluminium, de inleiding in 2019-2020 van drie aparte antidumpingprocedures inzake aluminiumproducten die circa 1 000 000 ton van oorsprong uit de VRC betreffen), waaronder de instelling van voorlopige maatregelen en het gebrek aan productiecapaciteit in de EU. Airoldi en Nilo stelden tevens dat de markt van de Unie afhankelijk was van de invoer uit de VRC en dat er een gebrek aan capaciteit was in de EU en in andere landen (Turkije, Zuid-Afrika, Zwitserland), hetgeen het herstel en de groei in de EU vertraagde. Ook de exporteur Xindatong wees op een gebrek aan beschikbare capaciteit in derde

landen. Airoldi voegde daaraan toe dat het spectaculaire tekort op de markt leidde tot productieonderbrekingen en dat het risico van een marktblokkade aanzienlijk was en niet mocht worden onderschat. Zij voerde aan dat alle Europese ondernemingen in gelijke mate zouden moeten worden geholpen om de COVID-19-crisis te boven te komen. Op grond hiervan stelde Airoldi dat het onderzoek opgeschort of gewoonweg stopgezet moest worden.

(526) EA verwees in dit verband naar de prijsstijging, de iets langere leveringstermijn en de tijdelijke capaciteitsproblemen. Zij lichtte toe dat deze situatie voortkwam uit de algemene economische context na de coronacrisis: gebruikers waren inmiddels bereid om AFRP's te kopen om niet alleen in te spelen op de toegenomen vraag maar ook om hun voorraden weer op peil te brengen nadat deze waren geslonken. EA verweest daarnaast ook naar diverse andere factoren, zoals de stijging van de grondstoffenprijzen voor legeringen en platen, een tekort aan containers, een toename van de vrachtkosten, een naijleffect van hogere SHFE ([81])-prijzen dan LME-prijzen plus premies, een toename van de wereldwijde handelsbelemmeringen tegen de invoer uit de VRC van AFRP's en de plotse en sterke toename van de vraag in alle industriële sectoren na de coronacrisis. Verder was EA van mening dat hoewel de prijzen waarschijnlijk zijn beïnvloed door de instelling van voorlopige maatregelen, de prijsstijging niet voortkwam uit een structureel gebrek aan capaciteit maar uit een tijdelijke discrepantie tussen vraag en aanbod die naar verwachting zal verdwijnen wanneer de situatie weer normaal wordt na de aanvankelijke periode van spanning op de markt, waaraan dit onderzoek heeft bijgedragen. EA gaf ook aan dat deze situatie niet specifiek was voor enkel de aluminiumsector of voor de markt van de Unie en dat andere sectoren waaronder halfgeleiders, chips, staal, verf en hout ook te maken hadden met tijdelijke bevoorradingsproblemen en prijsstijgingen. In dit opzicht wees EA op de mogelijkheid om antidumpingmaatregelen krachtens artikel 14, lid 4, van de basisverordening te schorsen.

(527) Op basis van het bovenstaande was de Commissie van mening dat de door Nilo, Airoldi en Overland beschreven situatie niet duidde op een structureel gebrek aan capaciteit maar eerder op een tijdelijke post-COVID-situatie die gekenmerkt wordt door een krachtig economisch herstel en sterke vraag gekoppeld aan diverse neveneffecten (stijgingen van grondstoffenprijzen en vervoerskosten), hetgeen gevolgen heeft voor de prijzen. Op een dergelijk herstel kon niet worden geanticipeerd, en de markt had enige tijd nodig om zich aan te passen totdat het economisch herstel en de groei zouden normaliseren en vraag en aanbod weer in evenwicht zouden zijn. Wat de afhankelijkheid van de invoer uit de VRC betreft, wordt er verder aan herinnerd dat, zoals vermeld in overweging 523, het doel van de toepassing van antidumpingrechten niet is om de invoer uit het betrokken land uit te sluiten maar om een gelijk speelveld tot stand te brengen en eerlijke concurrentie te herstellen. Op basis van het bovenstaande werd het argument dat de huidige situatie samenhing met een structureel gebrek aan capaciteit afgewezen.

(528) Na de mededeling van de definitieve bevindingen herhaalde Nilo dat de markt van de Unie kampt met een tekort aan materialen, vertraagde leveringen en prijsstijgingen die gevolgen hebben voor de verwerkende ondernemingen.

(529) Na de mededeling van de definitieve bevindingen herhaalde Airoldi dat de gestelde ontoereikende productiecapaciteit van de bedrijfstak van de Unie gekoppeld aan het krachtige herstel na de coronacrisis heeft geleid tot een tekort aan materialen, vertraagde leveringen en prijsstijgingen sinds het einde van het onderzoektijdvak. Op basis hiervan betoogde Airoldi dat het niet in het belang van de verwerkende ondernemingen zou zijn om antidumping-maatregelen in te stellen, aangezien dit de aanbodsituatie voor gebruikers zou verslechteren terwijl de bedrijfstak van de Unie ten koste van de hele industrie in de EU zou profiteren van rechten, tekorten, vertragingen en prijsstijgingen.

(530) Bij gebrek aan nieuwe elementen met betrekking tot deze twee argumenten, wordt verwezen naar overweging 529 waarin de Commissie een tekort aan materialen en prijsstijging erkende maar niet concludeerde dat er sprake was van een structureel gebrek aan capaciteit. Op grond hiervan werd dit argument afgewezen.

(531) Aangezien er geen andere opmerkingen over het belang van niet-verbonden importeurs zijn ontvangen, werden de bevindingen in de overwegingen 434 tot en met 437 van de voorlopige verordening bevestigd.

([81]) Shanghai Futures Exchange.

6.3. **Belang van gebruikers**

(532) De opmerkingen van Nilo en Airoldi na de mededeling van de voorlopige bevindingen over gebruikers waren dezelfde als de opmerkingen in verband met niet-verbonden importeurs; zij zijn al behandeld in punt 6.2.

(533) Na de mededeling van de definitieve bevindingen stelde SWA dat het onderzoek "een handvol marktdeelnemers volledige controle had gegeven over de grondstoffenleveranciers" en dat dit schadelijk was voor de verwerkende ondernemingen en "miljoenen werknemers". Ook voerde zij aan dat er een tekort aan materialen was en dat de conversieprijzen met 75 tot 140 % waren gestegen. Verder verzocht zij de Commissie om de periode na het OT te onderzoeken teneinde een conclusie te trekken die in de richting van de schorsing van de betrokken antidumpingrechten gaat. Airoldi sloot zich bij die opmerking aan.

(534) Aangezien deze exporteur geen bewijsmateriaal verstrekte, werd zijn argument verworpen. Zoals vermeld in overweging 14, verzocht de Commissie om informatie over de periode na het OT om de mogelijke schorsing van maatregelen te zijner tijd te onderzoeken.

6.3.1. *Bouwnijverheid*

(535) Onderneming A diende opmerkingen in die betrekking hadden op haar productvrijstellingsverzoek. Dit wordt behandeld in punt 2.2.2.

(536) Na de mededeling van de definitieve bevindingen stelde onderneming A dat zij in en buiten de EU nog altijd problemen ondervond om zich voor het jaar 2022 te bevoorraden met de vrijgestelde AFRP's, en dat de forse prijsstijgingen vanwege de schaarste in de EU zeer negatieve gevolgen hadden voor haar werkzaamheden op het gebied van aluminium composietpanelen en gecoate rollen. Onderneming A verwees tevens naar de recente aankondiging van Rusland dat het een nieuw tarief ([82]) gaat invoeren voor zijn uitvoer van aluminium. Gezien het grote aandeel van in de Unie ingevoerd primair aluminium van oorsprong uit Rusland, stelde onderneming A dat de producenten in de Unie te maken zouden krijgen met bevoorradingsproblemen en toegenomen kosten, hetgeen zou leiden tot een aanvullende prijsstijging.

(537) Wat de bevoorradingsproblemen betreft, wordt verwezen naar punt 2.2.2 waarin het uitsluitingsverzoek van onderneming A werd behandeld. Wat de invoering door Rusland van een nieuw uitvoertarief betreft, was de Commissie van mening dat een dergelijk element zou kunnen leiden tot een aanvullende prijsstijging. De Commissie was echter ook van mening dat een dergelijk element van algemene aard was en marktdeelnemers over de hele wereld zou treffen gezien het grote aandeel van de uitvoer van Russische grondstoffen naar EU- en niet-EU-landen. Daarom werden deze argumenten afgewezen.

(538) Ondanks herhaalde verzoeken heeft Multilaque SAS niet geantwoord op de schriftelijke aanmaning van de Commissie. Op grond hiervan kon haar antwoord op de vragenlijst niet worden gebruikt.

6.3.2. *Basisaluminiumfolie*

(539) Na de mededeling van de voorlopige bevindingen stelde Xiamen Xiashun dat de Commissie de belangen van de gebruikers van haar basisaluminiumfolie veronachtzaamde. Zij wees echter niet op specifieke argumenten die door gebruikers in deze sector zijn aangevoerd. Op grond hiervan werd dit argument afgewezen.

(540) Na de mededeling van de voorlopige bevindingen diende Amcor een productvrijstellingsverzoek in, dat is geanalyseerd in punt 2.2.8.

6.3.3. *Aluminium warmtewisselaars (AFRP's voor warmtewisselaars voor de automobielsector)*

(541) Na de mededeling van de voorlopige bevindingen stelden TitanX, Valeo en Clepa dat de Commissie het belang van gebruikers van AFRP's voor warmtewisselaars voor de automobielsector niet naar behoren had beoordeeld, omdat de Europese vereniging van toeleveranciers van de automobielsector en de gebruikers van AFRP's voor

([82]) P. Desai, 'Russia's aluminium export tax fuels price surge on spot market', *Reuters*, 7 juli 2021, te raadplegen via: https://www.reuters.com/article/us-metals-aluminium-russia-graphic/russiasaluminium-export-tax-fuels-price-surge-on-spot-market-idUSKCN2ED10H (geraadpleegd op 30 juli 2021).

warmtewisselaars voor de automobielsector meer dan 50 % van het verbruik van dit product voor hun rekening nemen, de gebruikers van AFRP's voor warmtewisselaars voor de automobielsector meer werknemers in dienst hebben dan de bedrijfstak van de Unie en de niet-uitsluiting van AFRP's voor warmtewisselaars voor de automobielsector een obstakel zou vormen voor de elektrificatie in het bedrijfsvoertuigensegment van de automobielsector. Valeo voegde daaraan toe dat de Europese Federatie van Autoproducenten ("ACEA") en BMW hun steun hadden uitgesproken voor de uitsluiting van AFRP's voor warmtewisselaars voor de automobielsector van het toepassingsgebied van de maatregelen.

(542) Terwijl Clepa deelnam aan het onderzoek door opmerkingen in te dienen en zich achter de argumenten van TitanX en Valeo betreffende de productomschrijving schaarde, waren TitanX en Valeo de enige twee gebruikers in deze sector die volledig meewerkten aan het onderzoek door de vragenlijst te beantwoorden en opmerkingen in te dienen. In elk geval zijn de opmerkingen van de in overweging 543 vermelde partijen in punt 2.2.1 hierboven behandeld.

(543) TitanX vulde naar aanleiding van de schriftelijke aanmaning van de Commissie een herziene vragenlijst in. In deze vragenlijst nam zij geen standpunt in betreffende de instelling van maatregelen en herhaalde zij haar verzoek om AFRP's voor warmtewisselaars voor de automobielsector uit te sluiten van het toepassingsgebied van de maatregelen. Dit verzoek werd geanalyseerd in punt 2.3.1 van de voorlopige verordening. Opmerkingen over dit product zijn behandeld in punt 2.2.1.

(544) Mahle stelde dat de conclusie van de Commissie betreffende buiten de EU gevestigde producenten van warmtewisselaars niet grondig was geëvalueerd en dat een Chinese leverancier warmtewisselaars leverde aan autofabrieken in de EU. In verband hiermee voerde Clepa aan dat de producenten van warmtewisselaars rechtstreeks concurreren met andere producenten in de regio, namelijk Marokko en Oekraïne. De argumenten waren echter niet gestaafd met bewijsmateriaal en werden derhalve afgewezen.

(545) Na de mededeling van de definitieve bevindingen herhaalde Valeo dat gebruikers van AFRP's voor warmtewisselaars voor de automobielsector meer bijdragen aan de werkgelegenheid dan de EU-aluminiumsector en dat voor hen een belangrijke rol weggelegd zal zijn bij de elektrificatie van de automobielsector in de Unie. Op basis hiervan stelde zij dat uitsluiting van AFRP's voor warmtewisselaars voor de automobielsector niet in het belang van de Unie zou zijn.

(546) In dit verband, zoals vermeld in overweging 145, was de Commissie van mening dat de maatregelen slechts een beperkte invloed zouden hebben op de financiële situatie van de gebruikers. Bijgevolg, en ook rekening houdend met de conclusies over het belang van de bedrijfstak van de EU, was de Commissie niet van mening dat het tegen het belang van de Unie indruist om AFRP's voor warmtewisselaars voor de automobielsector niet van het toepassingsgebied van dit onderzoek uit te sluiten, ook al creëren gebruikers van AFRP's voor warmtewisselaars voor de automobielsector meer werkgelegenheid dan de bedrijfstak van de Unie. Op grond hiervan werd dit argument afgewezen.

6.3.4. *Andere bedrijfstakken*

(547) Er werden naar aanleiding van de mededeling van de voorlopige bevindingen geen opmerkingen ontvangen van gebruikers die actief zijn in andere bedrijfstakken.

6.3.5. *Conclusie over het belang van de gebruikers*

(548) Aangezien er geen andere opmerkingen over dit punt zijn ontvangen, heeft de Commissie haar conclusies in overweging 449 van de voorlopige verordening bevestigd.

6.4. **Andere belangen**

(549) Na de mededeling van de voorlopige bevindingen stelde de Chinese overheid dat de onlangs ingeleide antidumping- en antisubsidieprocedures inzake de invoer van aluminiumproducten van oorsprong uit China in strijd zijn met de nieuwe industriële strategie en voorgestelde nieuwe doelstellingen voor de groene en digitale transformatie. Ook betoogde zij dat enkel eerlijke en vrije handel de duurzame ontwikkeling van EU-bedrijfstakken zou kunnen waarborgen en de samenwerking tussen de EU en haar economische en handelspartners zou kunnen verdiepen. Uiteindelijk stelde de Chinese overheid dat de invoer uit de VRC helpt om energiebesparingen en innovatie in de relevante EU-bedrijfstakken te bevorderen, hetgeen de beoogde groene transitie binnen de EU ten goede komt.

(550) De Commissie herinnerde eraan dat het doel van antidumping- en antisubsidieonderzoeken niet is om de invoer uit een bepaald land uit te sluiten van de markt van de Unie maar, op voorwaarde dat aan de relevante wettelijke vereisten is voldaan, om een gelijk speelveld te herstellen dat eerlijke handel tussen economische partners mogelijk maakt. Ook is het niveau van de maatregelen naar beneden bijgesteld en wordt dit niveau niet als prohibitief beschouwd. Op basis hiervan werd de instelling van maatregelen niet in strijd geacht met de nieuwe industriële strategie en de voorgestelde nieuwe doelstellingen voor de groene en digitale transformatie, aangezien de invoer uit de VRC nog altijd toegang heeft tot de markt van de Unie en kan bijdragen aan de verwezenlijking van de nieuwe doelstellingen voor de groene en digitale transformatie.

(551) Andere argumenten met betrekking tot de nieuwe doelstellingen voor de groene en digitale transformatie zijn in punt 2.2.1 behandeld.

6.5. **Conclusie inzake het belang van de Unie**

(552) Gelet op het bovenstaande bevestigde de Commissie de in overweging 459 van de voorlopige verordening uiteengezette conclusies gezien het herziene niveau van de maatregelen.

7. **DEFINITIEVE ANTIDUMPINGMAATREGELEN**

7.1. **Schademarge**

(553) Overeenkomstig artikel 9, lid 4, derde alinea, van de basisverordening heeft de Commissie de ontwikkeling van de invoervolumes tijdens de in overweging 2 beschreven periode van voorafgaande kennisgeving beoordeeld om rekening te houden met de extra schade ingeval er in die periode sprake zou zijn van een verdere aanzienlijke toename van de invoer waarop het onderzoek betrekking heeft. Volgens gegevens van Eurostat en de Surveillance-2-databank bleek uit een vergelijking van de invoervolumes van het betrokken product in het onderzoektijdvak en in de periode van voorafgaande kennisgeving dat er geen verdere aanzienlijke stijging van de invoer had plaatsgevonden. Derhalve werd niet voldaan aan de vereisten voor een verhoging van de schademarge op grond van artikel 9, lid 4, van de basisverordening en werd de schademarge niet aangepast.

(554) Na de mededeling van de definitieve bevindingen betwistte Xiamen Xiashun de toevoeging door de Commissie van toekomstige milieukosten aan de richtprijs van de bedrijfstak van de Unie, overeenkomstig artikel 7, lid 2 quinquies, van de basisverordening. De onderneming voerde aan dat net als in de Unie, Xiamen Xiashun vanaf 2022 onderworpen zal zijn aan de Chinese regeling voor de handel in emissierechten. Ook stelde zij de Performance Standard ("PS")-certificering van het Aluminium Stewardship Initiative te hebben ontvangen. Daardoor zou zij nalevingskosten hebben gemaakt die voortvloeien uit het Raamverdrag van de Verenigde Naties inzake klimaatverandering en de verbintenissen uit hoofde van de Overeenkomst van Parijs. Bijgevolg betoogde Xiamen Xiashun dat haar aan het milieu gerelateerde nalevingskosten vergelijkbaar waren met die van de producenten in de Unie, dat deze kosten zullen worden doorberekend in de prijzen bij uitvoer naar de Unie, en dat de toekomstige milieukosten derhalve niet mogen worden toegevoegd aan de geen schade veroorzakende prijs.

(555) De Commissie wees dit argument af. Dat China zijn eigen regeling voor de handel in emissierechten zal toepassen of dat Xiamen Xiashun milieugerelateerde nalevingskosten moest maken is niet relevant voor de toepassing van artikel 7, lid 2 quinquies, van de basisverordening, volgens hetwelk onder andere de toekomstige milieukosten in aanmerking moeten worden genomen om de richtprijs van de bedrijfstak van de Unie vast te stellen.

(556) Na de mededeling van de definitieve bevindingen stelde Nanshan dat de door de Commissie gehanteerde streefwinst van 6 % geen winst is die redelijkerwijs kan worden behaald door deze bedrijfstak, en verwees naar de in 2016 door de bedrijfstak van de Unie behaalde winstmarge van 5,2 % ([83]). Verder betoogde Nanshan dat de nagestreefde winst niet mag worden toegepast op de kosten van de input maar enkel op de verwerkingskosten; over de LME-prijs wordt immers niet onderhandeld tussen de koper en de verkoper aangezien de verkoper de kosten doorberekent aan de koper. In dit verband voerde zij aan dat de onderhandelingen zich beperken tot de verwerkingskosten.

([83]) Zie klacht, blz. 30.

(557) In dit verband merkte de Commissie op dat de nagestreefde winst ten behoeve van de prijsbederfberekeningen werd vastgesteld overeenkomstig artikel 7, lid 2 quater. Wat de elementen waarop de nagestreefde winst moet worden toegepast betreft, verwijst artikel 7, lid 2 quater, duidelijk naar een winstniveau dat vereist is om alle kosten en investeringen te dekken. Bijgevolg moet de nagestreefde winst worden toegepast op alle kostenelementen en niet alleen op de verwerkingskosten. Op grond hiervan werd dit argument afgewezen.

(558) Op basis hiervan en aangezien er geen opmerkingen over het schadeopheffend prijsniveau werden ontvangen, werden de conclusies in de overwegingen 462 tot en met 475 van de voorlopige verordening bevestigd.

7.2. **Verstoringen van de grondstoffenmarkt**

(559) Aangezien er geen opmerkingen over dit punt zijn ontvangen, werden de overwegingen 476 tot en met 480 van de voorlopige verordening bevestigd.

7.3. **Definitieve maatregelen**

(560) In het licht van de conclusies inzake dumping, schade, het oorzakelijk verband en het belang van de Unie, en overeenkomstig artikel 9, lid 4, van de basisverordening moeten definitieve antidumpingmaatregelen worden ingesteld om te voorkomen dat de bedrijfstak van de Unie nog meer schade lijdt door de invoer met dumping van het betrokken product. Om de in dit punt genoemde redenen moeten antidumpingrechten worden ingesteld overeenkomstig de regel van het laagste recht.

(561) De Commissie bepaalde het schade opheffende prijsniveau aan de hand van een vergelijking van de gewogen gemiddelde invoerprijs van de medewerkende producenten-exporteurs, zoals vastgesteld bij de berekening van de prijsonderbieding, met de gewogen gemiddelde, geen schade veroorzakende prijs van het soortgelijke product dat gedurende het onderzoektijdvak door de in de steekproef opgenomen producenten in de Unie op de markt van de Unie (EU-27) werd verkocht. Het verschil dat deze vergelijking opleverde, werd uitgedrukt als percentage van de gewogen gemiddelde cif-waarde bij invoer.

(562) Na de mededeling van de voorlopige bevindingen stelde Jiangsu Alcha dat de bekendmaking van de prijsonderbiedings- en prijsbederfmarges te wensen overliet aangezien richtprijzen en door de bedrijfstak van de Unie verkochte hoeveelheden voor alle PCN's op één na werden aangemerkt als vertrouwelijk, zodat zij haar recht van verweer niet kon uitoefenen. Ook verzocht zij om aanvullende informatie betreffende de aangebrachte correcties om vergelijkbaarheid te waarborgen. Jiangsu Alcha voerde aan dat de voor de berekening van het niveau van de voorlopige maatregelen gebruikte PCN-structuur niet voldoende PCN-vergelijkbaarheid waarborgde en zette vraagtekens bij de in de EU geldende mededingingsvoorwaarden. Zoals vermeld in overweging 374 stelde Jiangsu Alcha dat de Commissie door Jiangsu Alcha verstrekte informatie die gebaseerd was op een verouderde PCN-structuur had gebruikt om de prijsbederfmarge te berekenen.

(563) Naar aanleiding van het verzoek van Jiangsu Alcha verstrekte de Commissie orden van grootte voor de prijsbederfmarge en de richtprijzen van de bedrijfstak van de Unie die waren gebruikt voor de berekening van de prijsbederfmarge, aanvullende toelichtingen betreffende de aangebrachte correcties en de volledige lijst van PCN's van de bedrijfstak van de Unie. Jiangsu Alcha stelde echter dat de aanvullende informatie verouderd was aangezien deze kennelijk gebaseerd was op de verkeerde feiten en geen rekening hield met haar opmerkingen over de PCN-structuur.

(564) Naar aanleiding van de opmerkingen van Jiangsu Alcha over het PCN onderzocht de Commissie het argument samen met de andere argumenten die zij na de mededeling van de voorlopige bevindingen had ontvangen. Zij bevestigde dat de oorspronkelijke indeling van productsoorten door Jiangsu Alcha onjuist was. De Commissie verving de onjuiste PCN-codes derhalve door de juiste codes en herberekende het niveau van de prijsbederfmarge voor deze exporteur.

(565) Na de mededeling van de definitieve bevindingen stelde Jiangsu Alcha dat de Commissie niet voldoende gegevens had bekendgemaakt die betrekking hadden op de cijfers van de bedrijfstak van de Unie, aangezien zij slechts voor één PCN alle details van de prijsonderbiedings- en prijsbederfberekeningen had bekendgemaakt. Met betrekking tot de andere PCN's beklaagde zij zich erover dat de Commissie voor de richtprijs- en prijsbederfmarges brede orden van grootte had gehanteerd die niet als een zinvolle mededeling konden worden beschouwd. Verder merkte Jiangsu Alcha op dat zij geen zicht had op de hoeveelheden die de in de steekproef opgenomen producenten in de Unie op PCN-niveau verkochten, en daardoor geen opmerkingen kon maken over de eerlijkheid van de berekening. In dit verband verzocht zij de Commissie om het aantal producenten voor elk PCN in kaart te brengen. Jiangsu Alcha verwees daarnaast ook naar een mogelijk verschil in handelsstadium, commissies en andere verkoopkosten. Op basis hiervan voerde zij aan dat haar recht van verweer was geschonden en verzocht zij om een relevantere aanvullende mededeling die een billijke vergelijking mogelijk maakte.

(566) De mededeling van de definitieve bevindingen vond plaats in overeenstemming met de vaste praktijk van de Commissie om de vertrouwelijkheid van de door de bedrijfstak van de Unie verstrekte gegevens te waarborgen. In dit verband, gezien de omvang van de steekproef, konden de gegevens met betrekking tot door slechts één of twee producenten in de Unie vervaardigde en verkochte PCN's niet bekend worden gemaakt zonder indirect gevoelige gegevens bekend te maken. Om dezelfde redenen kan de Commissie het aantal producenten dat een bepaald PCN verkoopt niet aan Jiangsu Alcha bekendmaken. De Commissie kon de richtprijs en de prijsbederfmarge derhalve alleen bekendmaken door orden van grootte te gebruiken. Er moet aan worden herinnerd dat de Commissie deze methode reeds had toegepast bij de mededeling van de voorlopige bevindingen na het verzoek van Jiangsu Alcha om een aanvullende mededeling, zoals vermeld in overweging 565. In dit verband had Jiangsu Alcha geen opmerkingen gemaakt over het detailniveau van de aanvullende voorlopige mededeling omtrent haar schadeberekeningen.

(567) Wat andere aspecten van de berekening betreft (handelsstadium, commissie, verkoopkosten), moet worden opgemerkt dat commissies en verkoopkosten reeds in aanmerking worden genomen in de prijsonderbiedings- en prijsbederfberekeningen. Gelet op de productsoorten die Jiangsu Alcha uitvoert naar de Unie, namelijk voor toeleveranciers van de auto-industrie bestemde AFRP's voor warmtewisselaars voor de automobielsector, was de opmerking over het handelsstadium niet gerechtvaardigd. Daarom werden deze argumenten afgewezen.

(568) Verder verzocht Jiangsu Alcha om aanvullende informatie betreffende de samenstelling van de orden van grootte en in het bijzonder de auteur van de orden van grootte.

(569) De in de mededeling van de definitieve bevindingen gepresenteerde orden van grootte werden door de Commissie ontwikkeld op basis van de gevoelige informatie die werd gebruikt voor de prijsbederfberekeningen; zij zijn dus gebaseerd op de richtprijs en de prijsbederfmarge die zijn berekend overeenkomstig de in de overwegingen 462 tot en met 473 van de voorlopige verordening beschreven methode.

(570) Jiangsu Alcha betoogde dat de door haar uitgevoerde PCN's werden vervaardigd door een beperkt aantal producenten in de Unie en dat de gegevens van één kennelijk ondoelmatige producent in de Unie de richtprijs van de bedrijfstak van de Unie zouden kunnen verstoren en de prijsbederfmarge tot een onterecht niveau zouden kunnen opdrijven. In dit verband verstrekte zij alternatieve prijsonderbiedings- en prijsbederfberekeningen gebaseerd op een eenvoudig (niet-gewogen) gemiddelde van het prijsonderbiedings- en prijsbederfbedrag per eenheid, en verzocht zij de Commissie om de prijsbederfberekeningen op deze basis opnieuw uit te voeren om de vermeende oneerlijkheid als gevolg van heel verschillende door Jiangsu Alcha en de in de steekproef opgenomen producenten in de Unie verkochte hoeveelheden weg te nemen. Ook verstrekte zij een prijsbederfberekening gebaseerd op de bovenlimieten van de orde van grootte en vroeg om opheldering over de gebruikte orde van grootte.

(571) In dit verband moet eraan worden herinnerd dat de berekening van de prijsbederf- en prijsonderbiedingsmarges gebaseerd was op een steekproef van producenten in de Unie. In dit verband diende Jiangsu Alcha geen opmerkingen in over de steekproef noch bewijs betreffende de vermeende ondoelmatigheid van de in de steekproef opgenomen producenten in de Unie. Ook moet worden opgemerkt dat, op twee PCN's na, alle door Jiangsu Alcha uitgevoerde PCN's konden worden vergeleken met een overeenkomstig PCN dat in aanzienlijke hoeveelheden werd verkocht door ten minste één in de steekproef opgenomen producent in de Unie. De door Jiangsu Alcha toegepaste en voorgestelde methode op basis van een eenvoudig gemiddelde werd foutief bevonden aangezien deze geen rekening hield met het uitvoervolume en daardoor haar uitvoergedrag niet accuraat weerspiegelde. De andere door Jiangsu Alcha beschreven methode (bovenlimieten van de orde van grootte) werd evenmin geschikt bevonden aangezien het lagere waarden buiten beschouwing laat en haar uitvoergedrag niet accuraat zou weerspiegelen. Gezien het vertrouwelijke karakter van de in orden van grootte gepresenteerde cijfers kon de Commissie de gevraagde opheldering niet verschaffen. Op grond hiervan werd dit argument afgewezen.

(572) Ook Clepa voerde aan dat het prijsverschil tussen door de EU geproduceerde en ingevoerde AFRP's voor warmtewisselaars voor de automobielsector het niveau van de voorlopige maatregelen niet rechtvaardigde. Valeo stelde dat de door de Commissie aangebrachte correcties met betrekking tot het type rollen niet realistisch waren en tot afwijkende resultaten leidden.

(573) De Commissie hield rekening met opmerkingen over de uitvoer van AFRP's voor warmtewisselaars voor de automobielsector en paste de prijsbederfmarge navenant aan.

(574) Na de mededeling van de definitieve bevindingen vroeg EA om opheldering over de daling van de prijsbederfmarge van Jiangsu Alcha. Ook zette zij vraagtekens bij het feit dat, in tegenstelling tot het niveau van de dumpingmarge dat min of meer gelijk bleef, de prijsbederfmarge aanzienlijk daalde. Tevens verwees zij naar de opmerkingen van Clepa en Valeo betreffende het niveau van de prijsbederfmarge en vroeg zij zich af hoe hiermee rekening was gehouden bij de vaststelling van de prijsbederfmarge.

(575) In dit verband moet worden opgemerkt dat de vervanging van de verkeerde PCN's evenveel invloed had op de vaststelling van de uitvoerprijs als de normale waarde, zodat de overeenkomstige dumpingmarge in dit verband ongewijzigd bleef. Wat de schademarge betreft, betrof de schadekwestie alleen Jiangsu Alcha en niet de bedrijfstak van de Unie, zodat de correctie van het PCN voor deze producent-exporteur tot een aanzienlijke wijziging in het niveau van de prijsbederfmarge leidde. De opmerkingen van Clepa en Valeo over het niveau van de prijsbederfmarge hadden geen gevolgen voor het niveau van de prijsbederfmarge.

(576) Naar aanleiding van de opmerkingen van EA bij de mededeling van de definitieve bevindingen bevestigde Jiangsu Alcha de toelichting van de Commissie.

(577) Naar aanleiding van het verzoek van Xiamen Xiashun verstrekte de Commissie orden van grootte voor de prijsbederfmarge en de richtprijzen van de bedrijfstak van de Unie die werden gebruikt voor de berekening van de prijsbederfmarge, aanvullende toelichtingen betreffende de aangebrachte correcties en de volledige lijst van PCN's van de bedrijfstak van de Unie.

(578) Na de mededeling van de voorlopige bevindingen verzocht Nanshan om de bekendmaking van aanvullende informatie over de richtprijzen van de bedrijfstak van de Unie die werden gebruikt voor de berekening van de prijsbederfmarge, aanvullende toelichtingen betreffende de aangebrachte correcties en de volledige lijst van PCN's van de bedrijfstak van de Unie. Verder verzocht zij om de bekendmaking van de berekening van haar prijsbederfmarge zonder artikel 2, lid 9, van de basisverordening toe te passen, en om een waardebereik voor de prijsbederfmarge per PCN.

(579) Naar aanleiding van dit verzoek verstrekte de Commissie de orden van grootte voor de prijsbederfmarge en de richtprijzen van de bedrijfstak van de Unie die werden gebruikt voor de berekening van de prijsbederfmarge, aanvullende toelichtingen betreffende de aangebrachte correcties en de volledige lijst van PCN's van de bedrijfstak van de Unie. De alternatieve berekening van de prijsbederfmarge zonder artikel 2, lid 9, toe te passen werd niet verstrekt op grond van het feit dat dergelijke informatie geen deel uitmaakte van de informatie waarop de Commissie haar bevindingen baseerde. De Commissie merkte echter op dat het deel van de verkopen via verbonden entiteiten zeer gering is, zodat het effect van de op grond van artikel 2, lid 9, van de basisverordening aangebrachte correctie te verwaarlozen zou zijn, voor zover er al sprake is van een effect.

(580) Ondanks de meegedeelde aanvullende informatie en ten aanzien van de in de overwegingen 592 tot en met 597 vermelde correctie, voerde Nanshan aan dat zij, om zinvolle opmerkingen over de aangebrachte correctie te kunnen maken, ook de richtprijs voor andere PCN's die slechts verschillen wat de legering betreft zou moeten ontvangen.

(581) Overeenkomstig artikel 19, lid 4, van de basisverordening, op grond waarvan de Commissie enkel het bewijsmateriaal openbaar hoeft te maken waarop zij zich heeft gebaseerd om haar conclusie te trekken, vond de Commissie niet dat deze informatie bekend moest worden gemaakt. In elk geval werd ervan uitgegaan dat Nanshan de informatie had ontvangen waarop de Commissie zich baseerde om haar definitieve bevindingen te formuleren.

(582) Na de mededeling van de voorlopige bevindingen voerde Nanshan aan dat de Commissie de schademarge verkeerd had berekend aangezien zij zich hiertoe had gebaseerd op artikel 2, lid 9, van de basisverordening om de invoerprijzen van Nanshan vast te stellen. In het bijzonder verwees zij naar specifieke punten van de arresten van het Gerecht in de zaken T-383/17 ([84]) en T-301/16 ([85]). Zij stelde dat het Gerecht heeft geoordeeld dat de Commissie een fout had begaan door, voor de wederverkoop aan onafhankelijke afnemers van het betrokken product door [de verbonden entiteit van de indiener van het verzoek in de EU], VAA-kosten en een winstmarge in mindering te brengen om de uitvoerprijs van dat product te bepalen in verband met de vaststelling van de schade.

(583) De Commissie merkte op dat de bevindingen in zaak T-383/17 waarnaar Nanshan verwijst niet relevant zijn voor het onderhavige geval, aangezien die enkel betrekking hebben op de prijsonderbiedingsberekeningen die zijn uitgevoerd in het onderzoek waarop dat arrest betrekking heeft ([86]). Wat zaak T-301/16 betreft, verwees Nanshan

([84]) Arrest van het Gerecht van 2 april 2020, Hansol Paper Co. Ltd/Commissie, T-383/17, EU: T:2020:139, punten 196, 199, 201, 203 en 205.

([85]) Arrest van het Gerecht van 10 april 2019, Jindal Saw Ltd en Jindal Saw Italia SpA/Commissie, T-301/16, EU:T:2019:234, punt 188.

([86]) Uit de punten 164-169 van dat arrest blijkt dat de door de indiener van het verzoek aangevoerde argumenten betrekking hebben op het bestaan van schade en oorzakelijk verband (artikelen 1 en 3 van de basisverordening) en niet op de mate waarin de schademarge onder de dumpingmarge lag of hoe de prijsbederfmarge werd berekend.

weliswaar naar de bevindingen van het Gerecht inzake prijsonderbieding (punt 188), maar overwoog het Gerecht tevens (in punt 194) dat de prijsonderbiedingsberekeningen tevens van invloed zouden kunnen zijn op de schademarge. Anders dan in het onderzoek waarop dat arrest betrekking heeft, hanteerde de Commissie bij haar prijsbederfberekeningen in het onderhavige geval een andere methode om de geen schade veroorzakende prijs in de Unie vast te stellen. Terwijl in zaak T-301/16 de geen schade veroorzakende prijs ook de door de verbonden verkoopmaatschappijen van de in de steekproef opgenomen producenten in de Unie gemaakte kosten omvatte, was de geen schade veroorzakende prijs in het onderhavige geval gebaseerd op de productiekosten van de producenten in de Unie plus een nagestreefde winst; dit sluit alle door hun verbonden verkoopmaatschappijen gemaakte kosten uit. Bijgevolg is er, in tegenstelling tot de bevindingen van het Gerecht in zaak T-301/16, in het onderhavige geval overeenkomstig artikel 2, lid 9, van de basisverordening geen asymmetrie tussen de voor Nanshan vastgestelde invoerprijzen na aftrek van de VAA-kosten en winst van de verbonden importeur in de Unie, en de vastgestelde richtprijs voor de in de steekproef opgenomen producenten in de Unie, die geen VAA-kosten noch winst van hun verbonden verkoopmaatschappijen omvat. In tegenstelling tot de casuspositie in zaak T-301/16 waarbij de verkoop van de desbetreffende exporteur vrijwel volledig plaatsvond via verbonden importeurs, betrof de aanpassing op grond van artikel 2, lid 9, van de basisverordening in dit geval slechts [25-35] % van de uitvoervolumes van Nanshan ([87]) en vond minder dan 20 % van alle verkopen van de in de steekproef opgenomen producenten in de Unie plaats via verbonden entiteiten. Dit verzoek werd derhalve afgewezen.

(584) Na de mededeling van de definitieve bevindingen herhaalde Nanshan haar argument en stelde zij dat haar via verbonden afnemers behaalde omzet niet zeer laag was en dat de Commissie de rechtspraak van het Gerecht in de zaken T-107/08 ([88]), T-383/17 en T-301/16 niet mocht negeren omdat schending ervan kennelijk weinig gevolgen zou hebben. Zij baseerde haar redenering op artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en op het bij artikel 263 VWEU in de rechtsorde van de Unie verankerde rechtsstaatbeginsel.

(585) In dit verband moet worden opgemerkt dat de Commissie de rechtspraak van het Gerecht niet negeerde op grond van het feit dat de gevolgen van de aanpassing gering zouden zijn. De Commissie weigerde immers de in overweging 580 gevraagde informatie te verstrekken op grond van het feit dat die informatie geen deel uitmaakte van de informatie waarop zij haar bevindingen baseerde en dat een dergelijke correctie weinig of geen effect zou sorteren.

(586) Nanshan verwees ook naar punt 199 van het arrest in zaak T-383/17 en stelde dat in die zaak "geen onderscheid wordt gemaakt tussen de prijsonderbiedings- en prijsbederfmarges" en dat dit niet meer dan logisch is omdat de prijsbederfmarge bedoeld is om de prijssituatie van de bedrijfstak van de Unie te beoordelen "onder normale concurrentievoorwaarden, zonder invoer met dumping", aldus andere arresten van het Gerecht ([89]). Zij voegde daaraan toe dat de prijsbederfmarge de rekenkundige methode is die de Commissie heeft gekozen om prijsdalingen en de verhindering van prijsverhogingen te beoordelen en bijgevolg na te gaan welk niveau passend is om de door de invoer met dumping van de producent-exporteur veroorzaakte schade voor de bedrijfstak van de Unie weg te nemen ([90]).

(587) Hiervoor geldt, ten eerste, dat tegen dit arrest hogere voorziening is ingesteld bij het Hof van Justitie ([91]). Daarom zijn de vaststellingen in het arrest met betrekking tot de kwestie waarop het argument van Hansol betrekking heeft niet definitief. In elk geval moet worden opgemerkt dat de geciteerde alinea verwijst naar prijzen waarover wordt onderhandeld tussen een onderneming en de afnemers en niet prijzen in een tussenfase. Aangezien over richtprijzen die worden gebruikt bij de berekening van het prijsbederf als zodanig niet kan worden onderhandeld maar deze feitelijk overeenkomen met de fictieve prijs waartegen de bedrijfstak van de Unie zou kunnen verkopen zonder invoer met dumping, kan de richtprijs niet worden beschouwd als een prijs waarover wordt onderhandeld. Op grond hiervan werd dit argument afgewezen.

([87]) Nanshan had een hoger invoervolume via verbonden entiteiten (circa [30-50] %) maar slechts [25-35] % van haar totale invoer werd feitelijk gebruikt voor de berekeningen van het prijsbederf, omdat de rest niet overeenkwam met de door de bedrijfstak van de Unie verkochte productsoorten.

([88]) Arrest van 30 november 2011, Transnational Company "Kazchrome" AO en ENRC Marketing AG/Raad en Commissie, T-107/08, EU:T:2011:704.

([89]) Arrest van het Gerecht van 11 september 2014, Gold East Paper (Jiangsu) Co. Ltd en Gold Huasheng Paper (Suzhou Industrial Park) Co. Ltd /Raad, T-443/11, EU:T:2014:774, punt 245; arrest van het Gerecht van 28 oktober 1999, European Fertilizer Manufacturers' Association (EFMA)/Raad, T-210/95, EU:T:1999:273, punt 60.

([90]) Verslag van het panel, *Russia — Commercial Vehicles*, WT/DS479/R, punt 7.61.

([91]) Arrest van het Gerecht van 2 april 2020, Hansol Paper Co. Ltd/Commissie, T-383/17, EU: T:2020:139

(588) Nanshan stelde ook dat het feit dat door de verbonden verkoopmaatschappijen gemaakte kosten niet in aanmerking werden genomen bij de berekening van de richtprijs niet relevant is om na te gaan of de Commissie de rechtspraak van het Gerecht bij haar prijsbederfberekeningen negeerde, aangezien dergelijke kosten niet moeten worden meegeteld bij de berekening van de richtprijs. Meer in het bijzonder stelde zij dat de Commissie de richtprijs had berekend op basis van de "nettowinst voor belastingen van de verkoop van het soortgelijke product aan onafhankelijke afnemers in de Unie in 2016" en dat een dergelijke richtprijs de prijs weergaf waartegen de bedrijfstak van de Unie het product idealiter aan zijn eerste onafhankelijke afnemers zou verkopen en die alle prijsstellingsomponenten tot aan deze eerste onafhankelijke kopers omvatte. Nanshan voegde daaraan toe dat de door de verbonden verkoopmaatschappijen van de in de steekproef opgenomen producenten in de Unie gemaakte kosten derhalve niet in aanmerking genomen hadden mogen worden.

(589) In dit verband moet allereerst worden opgemerkt dat, in tegenstelling tot het argument van Nanshan en zoals vermeld in overweging 467 van de voorlopige verordening, de Commissie de nagestreefde winst vaststelde overeenkomstig het bepaalde in artikel 7, lid 2 quater, en niet op basis van de door de bedrijfstak van de Unie in 2016 behaalde winst. Verder werd de richtprijs berekend door de nagestreefde winst toe te passen op de productiekosten van de in de steekproef opgenomen producenten in de Unie, waarbij de door verbonden verkoopmaatschappijen gemaakte kosten buiten beschouwing werden gelaten. Op grond hiervan werd dit argument afgewezen.

(590) Verder voerde Nanshan aan dat de Commissie niet verplicht is bij haar berekeningen van de prijsonderbiedings- en prijsbederfberekeningen een vergelijking te maken die het grootste deel van de verkoop van de producent-exporteur betreft. Ook stelde zij dat de overlap tussen de door Nanshan uitgevoerde producten en die welke door de bedrijfstak van de Unie op de EU-markt worden verkocht nog altijd 65 % van de verkopen van Nanshan zou bedragen zonder een PCN te vergelijken waarvoor een correctie noodzakelijk was. Nanshan verwees tevens naar de Beroepsinstantie in de zaak China — GOES ([92]) en naar het panel in de zaak China — Autos (US) ([93]), en voerde aan dat de Commissie haar vergelijking zou moeten beperken tot producten die vergelijkbaar zijn. Zij voegde daaraan toe dat de verkoop bij uitvoer van een PCN die niet door de bedrijfstak van de Unie wordt verkocht de prijzen van de bedrijfstak van de Unie niet kan onderbieden noch die bedrijfstak schade kan berokkenen. Ook stelde zij dat de Commissie niet alle relevante aspecten van het individuele geval zorgvuldig en onpartijdig had onderzocht overeenkomstig de algemene beginselen van het EU-recht ([94]) en wees op artikel 3, lid 2, van de basisverordening, dat luidt: "De vaststelling van schade is gebaseerd op positief bewijsmateriaal en houdt een objectief onderzoek in".

(591) De genoemde rechtspraak van de WTO stelt dat de onderzoekende autoriteit verplicht is om prijsvergelijkbaarheid tussen de betrokken invoer en het binnenlandse soortgelijke product te waarborgen. Deze rechtspraak vereist echter niet dat slechts "identieke" of "uitwisselbare" producten worden vergeleken. Verder sluit de rechtspraak van de WTO de mogelijkheid niet uit om correcties door te voeren teneinde een nauwkeurige en geldige vergelijking mogelijk te maken.

(592) Na de mededeling van de definitieve bevindingen verwees Nanshan naar andere WTO-panelverslagen ([95]) en voerde aan dat die jurisprudentie een autoriteit niet toestond bij haar schadevaststelling niet-vergelijkbare prijzen te vergelijken na deze prijzen te hebben gecorrigeerd om ze vergelijkbaar te maken. Zij voegde daaraan toe dat het vergelijken van producten die niet met elkaar concurreren niet voldoet aan de eis dat de onderzoekende autoriteit een objectieve beoordeling op basis van positief bewijs verricht, en voerde aan dat het product van de bedrijfstak van de Unie dat model stond voor de prijsonderbieding andere eindgebruiken had dan het door Nanshan uitgevoerde product waarmee het werd vergeleken.

(593) De Commissie was van mening dat de interpretatie door Nanshan van de genoemde WTO-panelverslagen onjuist was en dat zij belangrijke delen van de verslagen had weggelaten. Het verslag van het panel China — X-Ray Equipment stelde in punt 7.51 namelijk dat "wanneer prijsvergelijkingen worden uitgevoerd in het kader van een prijsonderbiedingsanalyse […], dient een onderzoekende autoriteit na te gaan of de prijzen daadwerkelijk vergelijkbaar zijn. […] een manier om rekening te houden met verschillen tussen de vergeleken producten zou zijn door relevante correcties door te voeren. […] in veel gevallen zullen relevante correcties de prijsvergelijkbaarheid op grond van artikel 3.2 op doeltreffende wijze waarborgen.". Dit bevestigt de methode van de Commissie om correcties door te voeren teneinde prijsvergelijkbaarheid te waarborgen. Dit werd tevens bevestigd in China — Broiler Products in punt 7.479: "prijsvergelijkbaarheid moet worden onderzocht telkens wanneer in verband met een prijsonderbiedingsanalyse een prijsvergelijking wordt uitgevoerd, maar de noodzaak van correcties hangt af van de feitelijke omstandigheden van de zaak en het bewijs waarover de autoriteit beschikt." Verder stelt punt 7.483 dat

([92]) Verslag van de Beroepsinstantie, *China — GOES*, WT/DS414/AB/R van 18 oktober 2012, punt 200.
([93]) Verslag van het panel, *China — Autos*, WT/DS339/R, WT/DS340/R, WT/DS342/R van 18 juli 2008, punt 7.227.
([94]) Arrest van het Gerecht van 12 maart 2020, Eurofer/Commissie, T-835/17, EU:T:2020:96, punt 143.
([95]) Verslagen van het panel, *China — X-Ray Equipment*, WT/DS425/R, punt 7.50, en *China — Broiler Products*, WT/DS427/R, punt 7.476.

"de autoriteit correcties moet doorvoeren om in te spelen op relevante verschillen in de fysische of andere eigenschappen van het product". Op basis hiervan werd geconcludeerd dat de Commissie overeenkomstig de WTO-jurisprudentie handelde door relevante correcties door te voeren om rekening te houden met de fysieke verschillen en om prijsvergelijkbaarheid te waarborgen. Door in het onderhavige geval de prijscorrectie van 2,7 % door te voeren, maakte de Commissie namelijk een geldige en nauwkeurige vergelijking tussen de producten van de bedrijfstak van de Unie en het door Nanshan uitgevoerde product mogelijk. Op grond hiervan werd dit argument afgewezen.

(594) Ten aanzien van de samenvallende percentages keek de Commissie naar de PCN's met het hoogste uitvoervolume opdat het uitvoergedrag van Nanshan accuraat wordt weerspiegeld in het niveau van haar prijsbederfmarge. Zo berekende zij een prijsbederfmarge voor een PCN waarvoor een correctie noodzakelijk was. Overeenkomstig het verslag van het panel in China — GOES ([96]) zag de Commissie erop toe dat de prijzen die zij voor haar vergelijking gebruikte goed vergelijkbaar waren en paste zij een correctie toe zoals hieronder beschreven. In deze context werd geoordeeld dat de Commissie het onderhavige geval op basis van positief bewijs zorgvuldig en objectief heeft beoordeeld.

(595) Daarnaast voerde Nanshan aan dat de prijsaanpassing van 2,7 % die werd doorgevoerd om één door Nanshan naar de EU uitgevoerd PCN (koudgewalste rollen) te vergelijken met een door de bedrijfstak van de Unie verkocht PCN (warmgewalste rollen), ontoereikend was. In dit verband verwees zij naar een vermeend CRU-verslag dat wees op een prijsverschil van 25 % tussen koud- en warmgewalste rollen. Zij voegde hieraan toe dat de voor dit PCN berekende prijsbederfmarge niet overeenkwam met de gemiddelde prijsbederfmarge voor de overeenstemmende PCN's. Op grond hiervan verzocht zij de Commissie om het niveau van de aanpassing en de overeenkomstige prijsonderbiedings- en prijsbederfberekening te herzien. In dezelfde context gaf Nanshan aan dat in plaats van de aanpassing te baseren op PCN's die verschillen qua dikte, de Commissie een dergelijke aanpassing zou moeten baseren op PCN's die enkel verschillen qua legering, aangezien dikte een van de belangrijkste factoren is om de prijs van het onderzochte product vast te stellen.

(596) De Commissie merkt allereerst op dat de gebruikte methode overeenstemt met haar vaste praktijk. Daarnaast kon zij het door Nanshan uit een CRU-verslag geciteerde prijsverschil van 25 % tussen warm- en koudgewalste producten niet bevestigen. Hoewel de prijsreferentie voor koudgewalste rollen inderdaad verwees naar een gemiddelde CRU-prijs voor het OT, kon de vermeende CRU-bron voor warmgewalste rollen niet worden vastgesteld. In tegenstelling tot wat Nanshan beweerde, bestond een dergelijke vermeende prijsreferentie namelijk niet als zodanig; deze kwam voort uit diverse aanpassingen en aannamen die niet konden worden nagetrokken en hield slechts vaag verband met een geschatte referentieprijs voor warmgewalste rollen. Ook was niet duidelijk of de berekende prijs voor warmgewalste rollen betrekking had op dezelfde legering. Ten derde bevatten de interne registers van Nanshan geen aanwijzingen voor het vermeende prijsverschil tussen warm- en koudgewalste rollen. Bovendien, zelfs wanneer de aanpassing op de door Nanshan geopperde methode (verschil in legeringen) wordt gebaseerd, bleek het percentage van de prijsbederfmarge in dezelfde orde van grootte te liggen, namelijk 3 procentpunten lager of hoger dan het berekende percentage, hetgeen bevestigt dat het voor dit specifieke PCN met behulp van de methode van de Commissie gevonden niveau van prijsbederf representatief was voor het prijsverschil. Daarnaast moet tevens worden opgemerkt dat de voor dat PCN vastgestelde uitvoerprijs de laagste was van alle door Nanshan naar de EU uitgevoerde PCN's, en gemiddeld [10-20] % lager was dan de gemiddelde uitvoerprijs van Nanshan. Dit verklaart ook waarom de prijsbederfmarge voor dit PCN hoger was dan voor de andere overeenstemmende PCN's. Op basis van het bovenstaande werd dit argument afgewezen.

(597) Opgemerkt moet worden dat Xindatong zich aansloot bij de opmerkingen van Nanshan over de mededeling van de voorlopige bevindingen na de termijn om opmerkingen te maken over door andere belanghebbenden naar aanleiding van de mededeling van de voorlopige bevindingen verstrekte informatie.

(598) Na de mededeling van de definitieve bevindingen herhaalde Nanshan dat de op de richtprijs toegepaste correctie van 2,7 % ontoereikend was. Nanshan verwees naar een vergelijking van de normale waarden die door de Commissie was berekend voor warm- en koudgewalste producten; naar een vergelijking van de uitvoerprijs van Nanshan voor vergelijkbare warm- en koudgewalste producten; naar het vermeende CRU-verslag; en naar een Amerikaans ITC-verslag. Wat de correcties op basis van de door Nanshan voorgestelde methode betreft, voerde zij aan dat de

([96]) Verslag van het panel, China — Goes (DS414), WT/DS414/R, van 15 juni 2012, punt 7.530.

Commissie niet had toegelicht hoe de Commissie de prijs van deze PCN's had gecorrigeerd en gaf zij aan dat deze berekeningen voor haar derhalve van generlei waarde zijn. Tot slot stelde Nanshan dat de uitvoerprijs voor dit PCN enkel en alleen de laagste was omdat dit PCN alleen werd verkocht door Nanshan Europe en daardoor beïnvloed was door de kennelijk onrechtmatige toepassing van artikel 2, lid 9.

(599) In dit verband was de Commissie van mening dat de correctie van de richtprijs van de bedrijfstak van de Unie gebaseerd moest worden op prijsverschillen die op de markt van de Unie waren vastgesteld, aangezien de richtprijs in hoofdzaak de prijs moet weerspiegelen die de bedrijfstak van de Unie moet realiseren zonder invoer met dumping op zijn binnenlandse markt. De verwijzing naar verschillen in normale waarde die van toepassing zijn in het betrokken land werd derhalve niet betrouwbaar geacht. Ook, zoals vermeld in punt 3.4, is gebleken dat de uitvoer door Nanshan plaatsvond tegen dumpingprijzen. De verwijzing naar verschillen in uitvoerprijzen met dumping werd derhalve evenmin betrouwbaar geacht.

(600) Bij gebrek aan nieuwe elementen of weerleggingen betreffende het vermeende CRU-verslag werden de bevindingen van de Commissie bevestigd. Wat de verwijzing naar het ITC-verslag betreft, merkte de Commissie op dat — hoewel onduidelijk is hoe Nanshan het prijsverschil heeft berekend aangezien de berekeningen geen formules bevatten aan de hand waarvan de Commissie kon nagaan hoe de vergelijking was uitgevoerd — dat de gegevens betrekking hadden op de periode 2011-2015, die aanzienlijk verschilde van het OT of de beoordelingsperiode. Wat de door Nanshan voorgestelde methode betreft, moet worden opgemerkt dat de Commissie feitelijk dezelfde methode hanteerde om de correctie te berekenen, in overeenstemming met de door Nanshan in haar opmerkingen over de mededeling van de voorlopige bevindingen aangedragen suggestie. In dit verband was de Commissie niet van mening dat dergelijke berekeningen van generlei waarde zijn. Integendeel: ze bevestigden de bevinding van de Commissie ten aanzien van het niveau van prijsbederf voor dit specifieke PCN. Wat de uitvoerprijs van het desbetreffende PCN betreft, moet worden opgemerkt dat, zelfs wanneer de correctie krachtens artikel 2, lid 9, niet werd toegepast, de uitvoerprijs van dat PCN nog altijd ver onder de gemiddelde uitvoerprijs van andere door Nanshan uitgevoerde PCN's zou liggen, ongeacht het gebruikte verkoopkanaal, en ook onder de gemiddelde uitvoerprijs van uitsluitend via Nanshan Europe uitgevoerde PCN's. Op grond hiervan werd dit argument afgewezen.

(601) Na de mededeling van de definitieve bevindingen voerde Nanshan aan dat de Commissie een correctie voor verschillen in handelsstadium had moeten doorvoeren aangezien [95-100] % van haar verkoop bij uitvoer naar de EU bestemd was voor distributeurs, aan wie zij lagere prijzen in rekening brengt dan aan eindgebruikers. Om haar argument te onderbouwen vergeleek Nanshan de cif-eenheidsprijs van hetzelfde PCN bij verkoop aan distributeurs en eindgebruikers. Nanshan voerde aan dat de bedrijfstak van de Unie het onderzochte product voornamelijk verkocht aan eindgebruikers.

(602) In dit verband merkte de Commissie op dat de door Nanshan aan distributeurs en eindgebruikers verkochte hoeveelheden voor dat specifieke PCN niet vergelijkbaar waren, aangezien de verkoop aan eindgebruikers te verwaarlozen was en daarom niet als grondslag kon dienen voor een zinvolle vergelijking. Verder, zoals voorgeschreven door artikel 2, lid 10, punt d), verstrekte Nanshan geen bewijsmateriaal dat duidt op consistente en duidelijke verschillen tussen functies en tussen prijzen die de verkoper in de verschillende handelsstadia in rekening brengt. Zo leverde Nanshan geen bewijs dat zij extra kosten moest maken voor haar verkoop aan eindgebruikers, waaronder uitgaven voor marketing of klantenservice, die een hogere verkoopprijs aan eindgebruikers zouden rechtvaardigen. Op grond hiervan werd dit argument afgewezen.

(603) Airoldi beweerde dat gezien de toename van LME- en vervoersprijzen, het instellen van rechten op een ad-valorembasis de Chinese prijzen voor AFRP's zou doen stijgen tot boven de huidige Europese prijzen en mede door een vermeend gebrek aan productiecapaciteit een verstoring van het evenwicht zou veroorzaken.

(604) De Commissie was van mening dat een ad-valoremrecht het meest passende recht is om de schade die de bedrijfstak van de Unie tijdens het onderzoektijdvak heeft geleden weg te nemen en verwees naar haar conclusie over het vinden van een evenwicht tussen de diverse belangen in overweging 554.

(605) Wat betreft de residuele marge zoals toegelicht in overweging 380, werden de bevindingen in de overwegingen 289 en 473 van de voorlopige verordening dat de medewerking gering is bevestigd. De Commissie heeft de residuele marge derhalve vastgesteld op het niveau van de hoogste prijsbederfmarge voor een productsoort die door de producent-exporteur in de EU-27 in representatieve hoeveelheden wordt verkocht met de hoogste prijsbederfmarge. Op basis hiervan, en waar nodig rekening houdend met de opmerkingen over de berekeningen van het prijsbederf, werd de residuele prijsbederfmarge vastgesteld op 24,6 %.

Onderneming	Definitieve dumpingmarge	Definitieve prijsbederfmarge
Jiangsu Alcha Aluminum Group Co., Ltd	72,1 %	14,3 %
Nanshan Group — Shandong Nanshan Aluminium Co., Ltd, — Yantai Nanshan Aluminium New Material Co., Ltd, — Longkou Nanshan Aluminium Rolling New Material Co., Ltd, — Yantai Donghai Aluminium Foil Co., Ltd	55,5 %	19,1 %
Xiamen Xiashun Aluminium Foil Co., Ltd	23,7 %	21,4 %
Andere medewerkende ondernemingen	44,5 %	19,0 %
Alle andere ondernemingen	88,0 %	24,6 %

(606) Op basis van het bovenstaande worden deze rechten als volgt vastgesteld:

Onderneming	Definitief antidumpingrecht
Jiangsu Alcha Aluminium Group Co., Ltd	14,3 %
Nanshan Group — Shandong Nanshan Aluminium Co., Ltd, — Yantai Nanshan Aluminium New Material Co., Ltd, — Longkou Nanshan Aluminium Rolling New Material Co., Ltd., Yantai Donghai Aluminium Foil Co., Ltd.	19,1 %
Xiamen Xiashun Aluminium Foil Co., Ltd	21,4 %
Andere medewerkende ondernemingen	19,0 %
Alle andere ondernemingen	24,6 %

(607) De bij deze verordening voor bepaalde ondernemingen vastgestelde individuele antidumpingrechten zijn gebaseerd op de bevindingen van dit onderzoek. Zij weerspiegelen dan ook de situatie die bij het onderzoek voor die ondernemingen werd geconstateerd. Deze rechten zijn uitsluitend van toepassing op de invoer van het betrokken product van oorsprong uit het betrokken land en vervaardigd door de genoemde rechtspersonen. Op de invoer van het betrokken product dat is geproduceerd door andere ondernemingen die in het dispositief van deze verordening niet uitdrukkelijk worden genoemd, met inbegrip van entiteiten die aan de specifiek genoemde ondernemingen zijn verbonden, is het recht van toepassing dat voor "alle andere ondernemingen" geldt. Die invoer mag niet worden onderworpen aan de individuele antidumpingrechten.

(608) Een onderneming die later haar naam wijzigt, kan verzoeken om toepassing van deze individuele antidumpingrechten. Dit verzoek moet worden gericht aan de Commissie ([97]). Het verzoek moet alle relevante informatie bevatten waaruit blijkt dat de wijziging geen invloed heeft op het recht van de onderneming om in aanmerking te komen voor het recht dat op haar van toepassing is. Als de naamswijziging van de onderneming niet van invloed is op haar recht om in aanmerking te komen voor het recht dat op haar van toepassing is, zal een verordening over de naamswijziging worden bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

(609) Om het gevaar van ontwijking als gevolg van het verschil in rechten zo veel mogelijk te beperken, zijn speciale maatregelen nodig om de toepassing van de individuele antidumpingrechten te garanderen. De ondernemingen met individuele antidumpingrechten moeten een geldige handelsfactuur overleggen aan de douaneautoriteiten van de lidstaten. De factuur moet voldoen aan de in artikel 1, lid 3, van deze verordening vastgestelde vereisten. Invoer die niet van een dergelijke factuur vergezeld gaat, wordt onderworpen aan het antidumpingrecht dat van toepassing is op "alle andere ondernemingen".

([97]) Europese Commissie, directoraat-generaal Handel, directoraat H, Wetstraat 170, 1040 Brussel, België.

(610) Hoewel de douaneautoriteiten van de lidstaten over deze factuur moeten beschikken om ten aanzien van de invoer de individuele antidumpingrechten te kunnen toepassen, is overlegging van die factuur niet de enige factor waarmee de douaneautoriteiten rekening moeten houden. Zelfs als aan hen een factuur wordt overgelegd die voldoet aan alle voorschriften van artikel 1, lid 3, van deze verordening, moeten de douaneautoriteiten van de lidstaten namelijk hun gebruikelijke controles uitvoeren en kunnen zij, net als in alle andere gevallen, aanvullende documenten (vervoersdocumenten enz.) verlangen om de juistheid van de gegevens in de aangifte te controleren en te waarborgen dat het lagere recht vervolgens terecht wordt toegepast, in overeenstemming met de douanewetgeving.

(611) Indien de uitvoer door een van de ondernemingen waarvoor een lager individueel recht geldt, na de instelling van de maatregelen in kwestie aanzienlijk toeneemt, kan dit op zich worden beschouwd als een verandering in de structuur van het handelsverkeer als gevolg van de instelling van maatregelen in de zin van artikel 13, lid 1, van de basisverordening. In dergelijke omstandigheden kan, mits aan de voorwaarden is voldaan, een onderzoek naar ontwijking van de maatregelen worden geopend. Hierbij kan onder meer worden onderzocht of het nodig is een individueel recht of individuele rechten in te trekken en in plaats daarvan het voor het gehele land geldende recht in te stellen.

(612) Om een goede toepassing van het antidumpingrecht te garanderen, moet het voor alle andere ondernemingen vastgestelde antidumpingrecht niet alleen gelden voor de niet-medewerkende producenten-exporteurs in dit onderzoek, maar ook voor de producenten die in het onderzoektijdvak geen producten naar de Unie hebben uitgevoerd.

7.4. **Definitieve inning van het voorlopige recht**

(613) Aangezien de definitieve rechten lager zijn dan de voorlopige rechten, moeten de als zekerheid gestelde bedragen die het bedrag van het definitieve antidumpingrecht overschrijden, volgens artikel 10, lid 3, van de basisverordening normaliter worden vrijgegeven.

(614) Op grond van artikel 10, lid 2, kan de Commissie echter ook besluiten om de voorlopige rechten in bijzondere omstandigheden helemaal niet te innen. Om dezelfde redenen als die welke leidden tot de tijdelijke schorsing (zie Uitvoeringsbesluit (EU) 2021/1788 van de Commissie ([98]), "het schorsingsbesluit"), zou de inning van de voorlopige rechten in het onderhavige geval tot een extra ongerechtvaardigde last leiden, met name voor importeurs en gebruikers in de EU, zonder dat de bedrijfstak van de Unie er extra bij gebaat is. Daarom besloot de Commissie dat de bedragen die uit hoofde van het bij de voorlopige verordening ingestelde voorlopige antidumpingrecht als zekerheid waren gesteld, niet definitief mogen worden geïnd.

(615) Na de tweede aanvullende mededeling van de definitieve bevindingen schaarden een handelaar en vier gebruikers zich achter het voornemen van de Commissie om voorlopige rechten niet te innen, terwijl EA en Elval zich hiertegen verzetten.

(616) Ten eerste betoogde EA dat de termijn van één werkdag om opmerkingen te maken over deze kwestie een schending van haar recht van verweer vormde. Ten tweede vroeg zij zich af hoe de Commissie kan concluderen dat zij de voorlopige antidumpingrechten terug zal betalen terwijl zij de opmerkingen van de bedrijfstak van de Unie over haar voornemen om de maatregelen te schorsen nog niet eens heeft ontvangen. Ten derde was het voornemen om geen voorlopige rechten te innen ook onrechtmatig, aangezien het schorsingsbesluit zelf berust op duidelijke inschattingsfouten en schendingen van procedurele rechten. Elval sloot zich aan bij de derde opmerking.

(617) Wat het eerste punt betreft, merkte de Commissie op dat noch de basisverordening noch punt 6 van het bericht van inleiding een specifieke termijn bevat voor aanvullende definitieve mededelingen, maar het aan de Commissie overlaten om die termijn vast te stellen. Gezien de tijdsdruk van het onderzoek en de minimale inhoud waarover opmerkingen moesten worden gemaakt (twee overwegingen op minder dan één bladzijde) concludeerde de Commissie dat de termijn van één dag redelijk was. Alle belanghebbenden waren namelijk in staat binnen de gestelde termijn hun mening over dit voor de hand liggende punt te geven. Het recht van verweer werd derhalve niet geschonden.

([98]) Uitvoeringsbesluit (EU) 2021/1788 van de Commissie van 8 oktober 2021 tot schorsing van de bij Uitvoeringsverordening (EU) 2021/1784 ingestelde definitieve antidumpingrechten op gewalste platte aluminiumproducten van oorsprong uit de Volksrepubliek China (Zie bladzijde 105 van dit Publicatieblad).

(618) Wat het tweede punt betreft, merkte de Commissie op dat er geen wettelijke verplichting is om te wachten op opmerkingen van belanghebbenden over het schorsingsbesluit alvorens het voornemen om geen voorlopige rechten te innen kenbaar te maken. Het kenbaar maken van haar voornemen om de voorlopige rechten definitief niet te innen laat de definitieve vaststelling van de Commissie op dit punt of inzake de schorsing van de maatregelen namelijk onverlet. Beide ontwerpwetgevingsteksten werden naar behoren bekendgemaakt en hadden, indien gerechtvaardigd, naar aanleiding van de opmerkingen kunnen worden gewijzigd.

(619) Wat het derde punt betreft, merkte de Commissie op dat EA niet zozeer de niet-inning van voorlopige rechten betwistte, maar enkel de met het ontwerp-schorsingsbesluit gelegde band. Aangezien de Commissie in het aparte schorsingsbesluit, rekening houdend met alle ontvangen opmerkingen, concludeerde dat alle haar ter beschikking staande elementen pleiten voor een dergelijke schorsing, is het derde argument niet relevant.

(620) Verder merkte de Commissie op dat de instelling van de voorlopige maatregelen een remmend effect had op het niveau van de invoer van oorsprong uit de Volksrepubliek China. Met het oog op dit gereduceerde niveau was de Commissie van mening dat de niet-inning van de voorlopige rechten de bedrijfstak van de Unie niet zou schaden noch de corrigerende werking van de definitieve maatregelen zou ondermijnen.

8. **SLOTBEPALINGEN**

(621) Indien een bedrag moet worden terugbetaald naar aanleiding van een arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie, geldt ingevolge artikel 109 van Verordening (EU, Euratom) 2018/1046 van het Europees Parlement en de Raad ([99]) als rentevoet de rente die de Europese Centrale Bank voor haar basisherfinancieringstransacties hanteert, zoals bekendgemaakt in de C-serie van het *Publicatieblad van de Europese Unie* op de eerste kalenderdag van elke maand.

(622) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het bij artikel 15, lid 1, van Verordening (EU) 2016/1036 ingestelde comité,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Onverminderd artikel 2 wordt een definitief antidumpingrecht ingesteld op gewalste platte aluminiumproducten, al dan niet gelegeerd, ook indien verder bewerkt dan het gewalste platte product, niet op een drager, zonder interne lagen van ander materiaal,

— opgerold of in opgerolde strippen, als op maat gesneden bladen of in de vorm van cirkels; met een dikte van 0,2 mm of meer, maar niet meer dan 6 mm,

— in platen, met een dikte van meer dan 6 mm;

— opgerold of in opgerolde strippen, met een dikte van 0,03 mm of meer doch minder dan 0,2 mm;

momenteel ingedeeld onder de GN-codes ex 7606 11 10 (Taric-codes 7606 11 10 25, 7606 11 10 86), ex 7606 11 91 (Taric-codes 7606 11 91 25, 7606 11 91 86), ex 7606 11 93 (Taric-codes 7606 11 93 25, 7606 11 93 86), ex 7606 11 99 (Taric-codes 7606 11 99 25, 7606 11 99 86), ex 7606 12 20 (Taric-codes 7606 12 20 25, 7606 12 20 88), ex 7606 12 92 (Taric-codes 7606 12 92 25, 7606 12 92 93), ex 7606 12 93 (Taric-code 7606 12 93 86), ex 7606 12 99 (Taric-codes 7606 12 99 25 en 7606 12 99 86), ex 7606 91 00 (Taric-codes 7606 91 00 25, 7606 91 00 86), ex 7606 92 00 (Taric-codes 7606 92 00 25, 7606 92 00 92), ex 7607 11 90 (Taric-codes 7607 11 90 48, 7607 11 90 51, 7607 11 90 53, 7607 11 90 65, 7607 11 90 73, 7607 11 90 75, 7607 11 90 77, 7607 11 90 91, 7607 11 90 93) en ex 7607 19 90 (Taric-codes 7607 19 90 75, 7607 19 90 94) en van oorsprong uit de Volksrepubliek China.

([99]) Verordening (EU, Euratom) 2018/1046 van het Europees Parlement en de Raad van 18 juli 2018 tot vaststelling van de financiële regels van toepassing op de algemene begroting van de Unie, tot wijziging van Verordeningen (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 en Besluit nr. 541/2014/EU en tot intrekking van Verordening (EU, Euratom) nr. 966/2012 (PB L 193 van 30.7.2018, blz. 1).

2. De definitieve antidumpingrechten die van toepassing zijn op de nettoprijs, franco grens Unie, vóór inklaring, van het in lid 1 omschreven en door onderstaande ondernemingen vervaardigde product, zijn als volgt:

Onderneming	Definitief antidumpingrecht (%)	Aanvullende Taric-code
Jiangsu Alcha Aluminium Group Co., Ltd	14,3 %	C610
Nanshan Group — Shandong Nanshan Aluminium Co., Ltd, — Yantai Nanshan Aluminium New Material Co., Ltd, — Longkou Nanshan Aluminium Rolling New Material Co., Ltd, — Yantai Donghai Aluminium Foil Co., Ltd	19,1 %	C611
Xiamen Xiashun Aluminium Foil Co., Ltd	21,4 %	C612
Andere medewerkende ondernemingen (bijlage)	19,0 %	
Alle andere ondernemingen	24,6 %	C999

3. De individuele rechten die zijn vastgesteld voor de in lid 2 vermelde ondernemingen, zijn uitsluitend van toepassing indien aan de douaneautoriteiten van de lidstaten een geldige handelsfactuur wordt overgelegd die een verklaring bevat die is gedateerd en ondertekend door een met naam en functie geïdentificeerde medewerker van de entiteit die deze factuur heeft opgesteld, en die luidt als volgt: *Ondergetekende verklaart dat de (hoeveelheid) (betrokken product) die naar de Europese Unie wordt uitgevoerd en waarop deze factuur betrekking heeft, is vervaardigd door (naam en adres van de onderneming) (aanvullende Taric-code) in [betrokken land]. Ondergetekende verklaart dat de in deze factuur verstrekte informatie juist en volledig is.* Als een dergelijke factuur niet wordt overgelegd, wordt het recht toegepast dat voor alle andere ondernemingen geldt.

4. Tenzij anders vermeld, zijn de geldende bepalingen inzake douanerechten van toepassing.

Artikel 2

1. De volgende producten zijn uitgesloten van het in artikel 1, lid 1, omschreven product:

— materiaal uit aluminium voor rompen van drankblikjes, voor bodems van drankblikjes en voor lipjes van drankblikjes;

— producten die momenteel zijn ingedeeld onder de Taric-codes 7607 11 90 44 en 7607 11 90 71;

— aluminiumproducten, gelegeerd, met een dikte van 0,2 mm of meer doch niet meer dan 6 mm, voor gebruik als carrosseriepanelen in de automobielindustrie;

— aluminiumproducten, gelegeerd, met een dikte van 0,8 mm of meer, voor gebruik bij de fabricage van onderdelen voor vliegtuigen.

2. Het in artikel 1, lid 1, omschreven product wordt vrijgesteld van het definitieve antidumpingrecht indien het wordt ingevoerd voor gebruik bij de productie van aluminium composietpanelen en aan de volgende technische kenmerken voldoet:

— rollen aluminium met genivelleerde spanning

— warmgewalste rollen

— fabrieksafwerking

— breedte: van 800 mm tot 2 050 mm

— dikte: van 0,20 mm tot 0,5 mm

— tolerantie op de dikte: +/- 0,01 mm

— tolerantie op de breedte: +1,50/-0,00 mm

— legeringen: 5005, 3105

— harding: h14, h16, h24, h26

— maximale golfhoogte: max. 3 op 1 000 mm.

3. De in lid 1, derde en vierde streepje, bedoelde uitsluitingen en de in lid 2 bedoelde vrijstelling zijn onderworpen aan de voorwaarden van de douanebepalingen van de Unie inzake de regeling bijzondere bestemming, met name artikel 254 van Verordening (EU) nr. 952/2013 van het Europees Parlement en de Raad ([100]) (het douanewetboek van de Unie).

Artikel 3

De bedragen die uit hoofde van het voorlopige antidumpingrecht als zekerheid waren gesteld op grond van Uitvoeringsverordening (EU) 2021/582, worden niet geïnd.

Artikel 4

Artikel 1, lid 2, kan worden gewijzigd om nieuwe producenten-exporteurs uit de Volksrepubliek China toe te voegen en hen te onderwerpen aan het passende gewogen gemiddelde antidumpingrecht voor niet in de steekproef opgenomen medewerkende ondernemingen. Een nieuwe producent-exporteur toont met bewijs aan dat:

a) hij de in artikel 1, lid 1, beschreven goederen van oorsprong uit de Volksrepubliek China tijdens het onderzoektijdvak (1 juli 2019 tot en met 30 juni 2020) niet heeft uitgevoerd;

b) hij niet verbonden is met een exporteur of producent op wie de bij deze verordening ingestelde maatregelen van toepassing zijn, en

c) hij het betrokken product daadwerkelijk heeft uitgevoerd dan wel een onherroepelijke contractuele verplichting is aangegaan om na het verstrijken van het onderzoektijdvak een aanzienlijke hoeveelheid naar de Unie uit te voeren.

Artikel 5

Deze verordening treedt in werking op de dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 8 oktober 2021.

Voor de Commissie
De voorzitter
Ursula VON DER LEYEN

([100]) Verordening (EU) nr. 952/2013 van het Europees Parlement en van de Raad van 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie (PB L 269 van 10.10.2013, blz. 1).

BIJLAGE

Niet in de steekproef opgenomen medewerkende producenten-exporteurs

Naam	Aanvullende Taric-code
Southwest Aluminium (Group) Co., Ltd	C613
Jiangsu Dingsheng New Materials Joint-Stock Co., Ltd	C614
Shanghai Huafon Aluminium Corporation	C615
Alnan Aluminium Inc.	C616
Yinbang Clad Material Co., Ltd.	C617
Jiangsu Metcoplus Industry Intl. Co., Ltd.	C618
Dalishen Aluminum CO.,Ltd	C619
Binzhou Hongbo Aluminium Foil Technology Co., Ltd.	C620
Yong Jie New Material Co., Ltd.	C621
Chalco Ruimin Co., Ltd.	C622
Luoyang Wanji Aluminium Processing Co., Ltd.	C623
Jiangyin Dolphin Pack Limited Company	C624
Henan Xindatong Aluminum Industry Co., Ltd.	C625
Zhejiang Yongjie Aluminum Co., Ltd.	C626
Jiangsu Zhongji Lamination Materials Co., Ltd.	C627
Zhengzhou Guandong Aluminum Industry Co., Ltd.	C628